

ÚTERÝ, 5. KVĚTNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

místopředsedkyně

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05.)

2. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

3. Sítě a služby elektronických komunikací, ochrana soukromí a ochrana spotřebitele - Sítě a služby elektronických komunikací - Zřízení Úřadu evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Kanceláře - Frekvenční pásma vyhrazená pro mobilní komunikace (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je společná rozprava o:

- doporučení Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů pro druhé čtení (A6-0257/2009) ke společnému postoji Rady ohledně přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (16497/1/2008 – C6-0068/2009 – 2007/0248(COD)) (zpravodaj: pan Harbour),

- doporučení Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku pro druhé čtení (A6-0272/2009) ke společnému postoji Rady ohledně přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací, směrnice 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení a směrnice 2002/20/ES o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (16496/1/2008 – C6-0066/2009 – 2007/0247(COD)) (zpravodajka: paní Trautmannová),

- doporučení Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku pro druhé čtení (A6-0271/2009) ke společnému postoji Rady k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení skupiny evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací (GERT) (16498/1/2008 – C6-0067/2009 – 2007/0249(COD)) (zpravodajka: paní del Castillo Veraová), a

- zprávu (A6-0276/2009), kterou předkládá paní Pleguezuelos Aguilarová jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady č. 87/372/EHS o frekvenčních pásmech vyhrazených pro koordinované zavedení veřejných celoevropských buňkových digitálních pozemních mobilních komunikačních systémů ve Společenství (KOM(2008)0762 – C6-0452/2008 – 2008/0214(COD)).

Malcolm Harbour, zpravodaj. – Paní předsedající, je pro mě ctí dnes dopoledne zahajovat tuto mimořádně důležitou rozpravu a vyzvat své kolegy k podpoře reformy telekomunikačního balíčku, který před námi leží.

Zdůrazňuji, že se jedná o reformu. Jak jste slyšeli, na jejích prvcích pracovali čtyři zpravodajové. Ve věci klíčové reformy balíčku chci složit hold svým kolegyním, kterými byly Catherine Trautmannová a Pilar del Castillo Veraová, protože jsme na přípravě celého balíčku velice úzce spolupracovali.

Jedná se o důležitou reformu, protože stávající balíček, na kterém jsem s kolegy pracoval již v letech 2001 a 2002, v evropském hospodářství fungoval velmi dobře. Máme prosperující a dynamické odvětví komunikací s aktivními spotřebiteli na trhu. Tato reforma jej však aktualizuje a mé kolegyně vám vysvětlí oblasti, kterým se chtějí věnovat. Nejdůležitější je, že se tím balíček stává posiluje i pro další desetiletí. V tomto druhém čtení Parlament provedl podstatná zlepšení.

Chtěl bych jménem nás tří do zápisu uvést poděkování francouzskému předsednictví za to, že nám v listopadu poskytlo společný postoj, který nám umožnil předložit vám dnes na posledním zasedání v tomto funkčním období tento zdokonalený balíček, protože pro evropské spotřebitele a evropské hospodářství je nezbytné, abychom při našem zítřejším hlasování tento balíček zvucným hlasem podpořili.

Jako vždy v případě takto složitých otázek se mi dostalo obrovské spolupráce ze strany mého stínového týmu, který tvoří Bernadette Vergnaudová, Cristian Bușoi a Heide Rühleová. Chci také poděkovat týmu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, který vedl pan Alexander Alvaro, protože důležitý prvek mých reforem se týká směrnice o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví telekomunikací, kterou se uvedený tým zabýval.

Ve svých čtyřech minutách dnes dopoledne nemám dostatek času na to, abych podrobně prošel všechny body a všechna zlepšení, která jsme provedli. Následně se bude konat řada informačních jednání. Chci vám jen stručně nastínit, čeho jsme dosáhli a o co usilujeme.

V této směrnici jsme významně zlepšili práva spotřebitelů a uživatelů v elektronickém prostoru. Spotřebitelé musí mít možnost vybírat si mezi nabízenými komunikačními službami, a k tomu mají nárok na informace. Mají nárok na spravedlivé smluvní podmínky, které je nebudou na dlouhé období vázat na konkrétní poskytovatele. Mají nárok na vysoce kvalitní tísňové služby, na přístup k sociálním informačním službám prostřednictvím internetu a na hlasovou telefonickou komunikaci. Především mají nárok na ochranu svých údajů v elektronickém komunikačním prostoru. O tom uslyšíme více později. Také musíme dát větší pravomoci regulačním orgánům, abychom zajistili řádné plnění těchto nároků. To vše je zahrnuto v tomto návrhu.

Myslím, že je velice důležité zdůraznit, že se jedná o návrh, který dává pravomoci a možnosti. Není to návrh, který by jakkoli omezoval práva lidí na internetu nebo jakkoli omezoval služby. Chceme dát spotřebitelům možnost rozhodovat, a právě to otevře služby.

Svou řeč chci uzavřít následujícím: na tomto návrhu pracovalo obrovské množství lidí a mohli jsme využívat spousty zdrojů. Zvláště chci zmínit Petera Traunga z Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, našeho právního poradce Lucu Vusaggia a Lindsay Gilbertovou z naší skupiny, kteří všichni úzce spolupracovali s mou asistentkou Sheenou Gooroochurnovou. Všem se nám dostalo velké podpory ze strany Komise, Petera Rodforda, paní komisařky samotné a jejího týmu i ze strany sekretariátu Rady, který vede Eva Veivová. Zmiňuji se o tom, protože si myslím, že řada lidí venku si neuvědomuje rozsah a úsilí, které pro nás takto složité texty znamenají. Těším se na vaši zítřejší podporu, protože je pro celou naši budoucnost velmi důležitá.

Catherine Trautmann, zpravodajka. – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, zítra budeme hlasovat o telekomunikačním balíčku, poslední fázi, která bude znamenat konec měsíců práce a jednání o tomto kompromisu, kterého jsme dosáhli po velkých přích s Radou za stavu, kdy všechny tři orgány vycházely z velice odlišných pozic.

Nejprve chci velmi upřímně poděkovat paní del Castillo Veraové, panu Harbourovi, paní Pleguezuelos Aguilarové, stínovým zpravodajům, politickým skupinám, předsedům výborů a jejich sekretariátům, předsednictví Rady a Evropské komisi za dlouhé měsíce jejich neúnavné práce a děkuji všem kolegům poslancům, kteří se rozhodli vložit ve mě svou důvěru a podpořit mě.

Tento balíček přináší řadu zlepšení. Tato zlepšení jsou důležitá pro spotřebitele, protože nabízejí lepší služby za spravedlivější ceny. Pro telekomunikace je vlastně typický jejich dopad na každodenní život a hrají zjevnou sociální úlohu jako prostředek růstu a rozvoje.

Samotné telekomunikační odvětví zajišťuje více než 3,5 milionu pracovních míst a má stále větší podíl na evropském hospodářství – téměř 3,5 %. Dobře regulovaná hospodářská soutěž umožňuje rovnováhu mezi starými a novými operátory a zajišťuje odvětví významný růst díky právní jistotě, která zase povzbuzuje investice.

Proto jsme při tomto jednání společně s kolegy zpravodaji a stínovými zpravodaji bojovali za regulační rámec prospěšný pro všechny. Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku v dubnu schválil předposlední fázi legislativního procesu tím, že velkou většinou přijal obecný kompromis ve věci mé zprávy a zprávy paní del Castillo Veraové.

Položili jsme základ dobrému kompromisu, který, jak doufám, získá v zítřejším hlasování společně se zprávami pana Harbours a paní Pleguezuelos Aguilarové vaši plnou podporu.

Ráda bych se vrátila k pozměňovacímu návrhu 138/46 a vyjasnila význam a oblast působnosti textu, který je základem dohody mezi Parlamentem a Radou, tzv. „kompromisem poslední šance“. Od hlasování o tomto pozměňovacím návrhu v prvním čtení jej Rada nadále důrazně odmítala, vylučovala jej ze svého společného postoje a odmítala jej zmiňovat v bodech odůvodnění nebo člancích.

Evropský parlament prokázal své odhodlání tento pozměňovací návrh prosadit tím, že do kompromisního znění zařadil klíčové prvky pozměňovacího návrhu 46: obhajobu svobod, právo na rozsudek a právo obrátit se na soud – což je vyjádření, které je nejvíce v souladu s vyjádřením soudního orgánu – a zavedl další dvě ustanovení pro uživatele internetu: potvrzení nezastupitelné úlohy internetu při uplatňování lidských práv a svobod se zvláštním odkazem na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod.

Duch a litera pozměňovacího návrhu 46 tedy byly zachovány a rozšířeny ve prospěch uživatelů, a předešlo se tak zamítnutí tohoto pozměňovacího návrhu ze strany členských států na základě toho, že Evropský parlament nemůže ukládat změnu jejich vnitřní organizace soudnictví, která by byla k provedení tohoto pozměňovacího návrhu nutná.

Tím, že je uveden v článku 1, který se týká oblasti působnosti a cílů, se tento návrh v podstatě stává zásadou, která platí ve všech směrniciích v balíčku, zvláště pokud jde o přístup a služby. Je tak napravena právní slabina, která vyplývala z propojení pozměňovacího návrhu 46 s článkem 8, který definuje úkoly vnitrostátních regulačních orgánů.

Dámy a pánové, stojíme před volbou: podpořit pozměňovací návrh 46 v jeho současném znění, a postoupit tak celý telekomunikační balíček do dohodovacího procesu, který znovu zahájí diskusi o všech bodech dosažených v jednáních a povede k jeho zrušení z důvodu masivního odporu členských států vůči tomuto pozměňovacímu návrhu, nebo podpořit nové znění pozměňovacího návrhu 46, které zajišťuje dodržování základních svobod, a potvrdit tak to, co Parlament přijal v době hlasování o Lambrinidisově zprávě.

Chtěla bych dodat, že při provádění směrnice bude třeba vzít v úvahu existenci čl. 1 odst. 3 písm. a) a jeho bodu odůvodnění, což Parlamentu umožní další legislativní práci.

Tváří v tvář této nemožné volbě vás, dámy a pánové, vyzývám, abyste se zamysleli nad budoucností naší práce v příštím funkčním období, která se mimo jiné zaměří na univerzální službu, ale i na obsah a duševní vlastnictví, a proto vás vyzývám k podpoře nového návrhu ve snaze o stanovení rovných práv zaměstnanců, umělců a uživatelů internetu.

Pilar del Castillo Vera, zpravodajka. – (ES) Paní předsedající, chci stejně jako ostatní zpravodajové, Catherine Trautmannová a Malcolm Harbour, začit poděkováním za mimořádnou příležitost, kterou jsem dostala při přípravě této reformy evropské úpravy telekomunikačního trhu, protože dle mého názoru a stále omezených zkušeností s prací v tomto Parlamentu se jednalo o model spolupráce různých poslanců z různých skupin. Děkuji vám proto mnohokrát.

Samozřejmě bych chtěla dále poděkovat každému, kdo přispěl: stínovým zpravodajům a zvláště sekretariátu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, který dle mého názoru hrál v dosažení tohoto výsledku naprosto zásadní úlohu. Ráda bych také poděkovala paní komisařce a Komisi za usnadnění všech obtížných trojstranných jednání.

Chtěla bych také znovu zdůraznit úsilí, které vynaložilo české předsednictví, od prvních nejistých fází do dneška, kdy prokázalo skutečné vedoucí postavení v Radě. Chtěla bych za jeho snahu vyjádřit zvláštní poděkování.

Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, jedná se o reformu právního předpisu, který ovlivňuje odvětví klíčové pro budoucnost Evropy: klíčové pro prosperitu občanů a klíčové pro vymanění se z hluboké krize, které naše ekonomiky v Evropě i jinde nyní čelí, nyní však hovoříme o Evropské unii.

Pokud existuje odvětví, které může skutečně zajistit urychlení a posílení, které potřebujeme k tomu, abychom se z krize vymanili, je to právě odvětví informačních technologií a komunikací, tedy odvětví elektronických komunikací a telekomunikací. Proto je tak mimořádně důležité, abychom dosáhli této dohody, protože nám umožní postoupit kupředu s přístupem, který považuji ze nejzásadnější: zachovat si otevřený výhled, hledět dopředu, odmítat protekcionismus a namísto toho podporovat hospodářskou soutěž a konkurenceschopnost; a pro to má úloha uvedeného odvětví zásadní význam.

Pokud jde o balíček (různé aspekty jednotlivých zpráv již byly zmíněny), chtěla bych jen jako zpravodajka této zprávy zmínit zřízení nového Úřadu evropských regulačních orgánů v odvětví elektronických komunikací,

nezbytný nástroj, který zajistí, aby byla pravidla, která hodláme zítra v rámci nové regulace přijmout, uplatňována důsledně v celé Unii; aby v praxi existovala harmonizace, jež umožní vznik a rozvoj skutečného vnitřního trhu s vnitřní hospodářskou soutěží, protože tak lze nejlépe zajistit prospěch pro spotřebitele a nejlépe zabezpečit, aby měli evropští spotřebitelé možnost využívat nejlepší služby za nejlepší ceny.

Právě hospodářská soutěž a nic jiného zaručuje tento konečný výsledek a tento přínos pro spotřebitele a naše ekonomiky. Řekněme tedy NE všem formám protekcionismu a ANO otevřenosti a hospodářské soutěži; odvětvím, které to může zajistit nejlépe, je skutečně sektor elektronických komunikací a telekomunikační trhy. Máme proto důvod slavit.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, zpravodajka. – (ES) Paní předsedající, stejně jako ostatní i já bych chtěla oslovit své kolegy poslance a paní komisařku a poděkovat jim za práci, kterou všichni vykonali a ke které si dnes podle mého přesvědčení můžeme blahopřát.

Chtěla bych také vyjádřit poděkování za bezpodmínečnou podporu, které se mi jako zpravodajce pro směrnici o GSM dostalo, zejména ze strany našich stínových zpravodajů, kteří se mnou spolupracovali, a paní komisaře Redingové za pružnost, kterou prokazovala během celého procesu, v němž navracela Parlamentu úlohu, kterou jsme požadovali: účastnit se strategického plánování využití rádiového spektra. Musím samozřejmě poděkovat i českému předsednictví, které prokázalo své jasné odhodlání vyřešit otázku této směrnice spolu se zbývajícím částí balíčku do konce tohoto funkčního období Parlamentu.

Jako zpravodajka pro tuto směrnici o GSM jsem přesvědčena, že jsme našli správné finální řešení, postavili jsme strategické plánování spektra na úroveň Společenství v rámci budoucích víceletých programů politiky rádiového spektra a propojili je s rámcovou směrnicí. Je to správné rozhodnutí, protože tak potvrzujeme, že spektrum jako vzácný veřejný statek potřebuje legislativní kontrolu i strategické plánování při rozvoji nových sítí – bezdrátové sítě a sítě optických vláken, v nichž je budoucnost, jak se všichni shodujeme, budoucnost, v níž musíme nabídnout právní ochranu operátorům, aby mohli investovat, a v níž můžeme znovu získat vedoucí úlohu, kterou Evropská unie již jednou hrála.

Chci zdůraznit, že je rovněž velice důležité, že jsme v tomto všeobecném rámci stanovili pro síť zásadu technologické neutrality, protože vzhledem k tomu, že se dříve jednalo o výjimku z této zásady, dvakrát legitimizujeme činnost Parlamentu v situaci tohoto rozsahu.

V této souvislosti si myslím, že tato směrnice je dobrým příkladem zajištění větší flexibility správy spektra, což je záměrem reformy tohoto telekomunikačního balíčku.

Neměli bychom zapomínat, a to bych chtěla stejně jako někteří mí kolegové poslanci zdůraznit, že v Evropské unii generují služby související s rádiovým spektrem obrat ve výši zhruba 300 miliard EUR, tzn. 1,2 % HDP Společenství.

Proto optimalizace využívání tohoto vzácného veřejného zdroje nepochybně přinese důležité výhody, zvláště v této době hospodářské krize, a jistě nám pomůže se z krize vymanit. Myslím, že se jedná o investiční příležitost pro podniky, aby vyvinuly nové služby, které budou schopny znovu oživit poptávku a pomohou i zlepšit veřejné služby pro naše občany.

Účinná politika spektra v Evropské unii nám rozhodně umožňuje získat z tohoto zdroje maximální společenské a hospodářské výhody, což chceme činit s co nejnižšími náklady; rovněž nám tato politika nabízí nejlepší podnikatelskou příležitost pro poskytovatele služeb.

Není pochyb o tom, že je v zájmu nás všech mít více služeb pro spotřebitele a v lepší kvalitě, což je nakonec hlavní cíl naší legislativní činnosti, a dosáhnout i lepšího poskytování veřejných služeb pro občany. Jinými slovy, chceme být schopni spolupracovat, abychom dosáhli většího společenského a územního začlenění evropských občanů.

Dámy a pánové, myslím, že si dnes můžeme blahopřát k dokončení této práce, která má mimořádný význam pro odvětví telekomunikací, odvětví, které v roce 2008 nadále rostlo reálným tempem 1,3 %, zatímco celkový HDP dosáhl reálného růstu jen o 1 %. Vyzývám vás všechny, abyste zítra prokázali svou podporu této práci, abychom mohli konečně tento legislativní rámec provést.

Viviane Reding, členka Komise. – Paní předsedající, toto byl skutečný vzor spolupráce jednotlivých zde zastoupených stran, stínových zpravodajů, zpravodajů, českého předsednictví a všech našich spolupracovníků a já jim všem blahopřeji ke skvělé práci.

Tato skvělá práce je výsledkem dohody, kterou máme před sebou poté, co Komise v roce 2007 balíček předložila. K výsledkům patří nová práva spotřebitelů, například právo měnit telefonního operátora za jeden pracovní den, zřízení evropského telekomunikačního orgánu, větší nezávislost pro vnitrostátní regulační orgány v oblasti telekomunikací, opatření, která zajistí, aby se Evropané mohli připojit k širokopásmovému internetu, otevření rádiového spektra pro využití novými bezdrátovými službami, nový nástroj pro funkční oddělení podporující hospodářskou soutěž a rozšiřující nabídky pro spotřebitele, jasná a hospodářskou soutěž podporující pravidla pro investice do vysokorychlostních širokopásmových sítí, lepší práva a nové záruky pro spotřebitele, mechanismy pro řešení případů narušení bezpečnosti údajů atd. atd. Jedná se o velice důležitá nová opatření pro odvětví, které generuje výnosy v hodnotě více než 300 miliard EUR a které zajišťuje vedoucí postavení Evropy v oblasti mobilních telefonů a vysokorychlostního internetu.

Chtěla bych zdůraznit, že pokud bude Parlament hlasovat pro tento balíček, bude nutné jej provést ve vnitrostátních právních předpisech do roku 2010 a nový orgán pro telekomunikace vznikne do letošního léta. Hlasování Evropského parlamentu je pro spotřebitele v celé Evropě velmi dobrou zprávou. U roamingu jsme zajistili nápravu symptomu vyplývajícího z neexistence jednotného evropského trhu telekomunikací. Nyní se reforma zaměřuje na jádro problému; dláždí cestu skutečně jednotnému trhu pro telekomunikační operátory i spotřebitele. Pro náš průmysl je to velmi důležité.

Legislativní text zajistí stabilní právní rámec podporující investice a inovace a zajišťující regulační soulad, který toto odvětví potřebuje pro plánování podnikatelských strategií pro budoucnost. Je to velice důležité v době ekonomického neklidu, protože na tomto místě a nyní musíme maximalizovat přínos tohoto odvětví k produktivitě a růstu hospodářství jako celku. Musím velice jasně říci, že tváří v tvář této výzvě se Parlament své odpovědnosti nevyhýbal.

Hospodářství je velmi důležité i pro spotřebitele. Proto chci jen říci, že přístup k tísňovým službám, méně překážek pro změnu operátora za jeden den, soukromí v oblasti osobních údajů – to vše našlo své řešení.

Vítám, že Parlament posílil pravidla ohledně využívání cookies a podobných pomůcek. Uživatelé internetu budou nejen lépe informováni o tom, co se děje s jejich osobními údaji, ale bude pro ně i snazší kontrolovat své osobní údaje v praxi. Vítám schválení povinného oznamování případů narušení bezpečnosti osobních údajů. Je to poprvé, kdy byla povinnost tohoto druhu na evropské úrovni zavedena.

Rovněž vítám (a Parlament to vždy podporoval), že silnější postavení budou mít osoby se zdravotním postižením. A především vítám to, že spotřebitelé budou mít nyní záruky v oblasti soukromí, svobody projevu a přístupu k informacím. To vše společně – ať prostřednictvím přijetí harmonizačních opatření nebo prostřednictvím většího dohledu nad nápravnými opatřeními, která zvolí vnitrostátní regulační orgány – zajistí větší soulad na vnitřním trhu a pomůže novému orgánu, který bude hrát v tomto procesu klíčovou úlohu, protože bude spojovat odborné znalosti a zkušenosti 27 vnitrostátních regulačních orgánů a odstraní přetrvávající překážky skutečné Evropy bez hranic.

Jsem velmi ráda, že Parlament sehrál důležitou úlohu při posilování úlohy víceletých programů politiky rádiového spektra, které bude navrhovat Komise a v nichž bude mít Parlament poprvé své slovo. Za tímto účelem před uvedením směrnice pro zlepšení právní úpravy do praxe upravíme rozhodnutí Komise o Skupině pro politiku rádiového spektra, aby tato skupina pro politiku mohla být odpovědná přímo Radě a Parlamentu.

Rovněž vítám podporu Parlamentu pro zásady technologické neutrality a neutrality vůči službám a za schválení možnosti harmonizace frekvenčních pásem s možností obchodování právy na užívání. To vše bude nezbytné pro investice do sítí příští generace a pro návratnost investic se řádným zohledněním souvisejících rizik. Bude to velice důležité i jako vodítko pro Komisi, až předloží podrobnější regulační pokyny pro přístup příští generace.

Musím učinit dvě prohlášení jako reakci na problémy, na něž upozornili poslanci. První prohlášení vyjasňuje, že Komise podpoří širokou debatu o oblasti působnosti univerzální služby a dle potřeby včas předloží návrhy. Druhé prohlášení uvádí, že Komise začne neprodleně pracovat na širokých konzultacích a předložení návrhů týkajících se rozšíření povinnosti oznamování případů porušení ochrany údajů i do jiných odvětví.

Dalším dokumentem, která máme před sebou, je směrnice o GSM. Zde může Komise plně podpořit změny, jejichž cílem je vyjasnit, která frekvenční pásma má pozměňující směrnice zahrnout. Chci jen zdůraznit, že sama tato směrnice vede k úsporám ve výši 1,6 miliardy EUR pro mobilní sektor, což jasně prokazuje, že Parlamentu se daří předkládat vyvážený soubor rozhodnutí – rozhodnutí ve prospěch hospodářství, ve prospěch průmyslu i ve prospěch spotřebitelů. To vše společně představuje velice dobrý balíček v zájmu Evropy.

členka Komise. – Prohlášení Komise

- o univerzální službě (bod odůvodnění 3a)

Komise bere na vědomí znění bodu odůvodnění (3a) schválené Evropským parlamentem a Radou.

Komise chce v této souvislosti znovu potvrdit, že jak uvedla ve svém sdělení KOM (2008) 572 ze dne 25. září 2008 o rozsahu univerzální služby v sítích a službách elektronických komunikací, zahájí v průběhu roku 2009 rozsáhlou evropskou debatu zkoumající širokou škálu alternativních přístupů a umožňující všem zúčastněným stranám vyjádřit svůj názor.

Debatu Komise shrne ve sdělení určeném Evropskému parlamentu a Radě a dle potřeby do 1. května 2010 předloží návrhy týkající se směrnice o univerzální službě.

- o oznamování při porušení bezpečnosti (čl. 2 písm. h) a čl. 4 odst. 3 - směrnice o soukromí a elektronických komunikacích)

Reforma předpisového rámce pro elektronické komunikace zavádí do ochrany údajů v EU a pravidel ochrany soukromí nový koncept: povinné oznamování případů porušení ochrany osobních údajů ze strany poskytovatelů elektronických sítí a služeb. Jedná se o důležitý krok ke zvýšení bezpečnosti a ochraně soukromí, ačkoli v této fázi je nadále omezen na odvětví elektronických komunikací.

Komise bere na vědomí, že Evropský parlament chce, aby se povinnost oznamovat případy narušení bezpečnosti osobních údajů neomezovala na odvětví elektronických komunikací, ale aby platila i pro subjekty, jako jsou poskytovatelé služeb informační společnosti. Tento přístup by byl plně v souladu s obecným cílem v oblasti veřejné politiky, kterým je zvýšit ochranu osobních údajů občanů Evropské unie a jejich možnost zakročit v případě ohrožení takových údajů.

V této souvislosti hodlá Komise znovu potvrdit svůj názor, který uvedla během jednání o reformě předpisového rámce a podle něhož si povinnost poskytovatelů veřejně dostupných služeb elektronických komunikací oznamovat případy narušení ochrany osobních údajů vyžaduje rozšíření této debaty i na obecně platné požadavky oznamování případů narušení ochrany údajů.

Komise proto bez prodlení do roku 2011 zahájí vhodné přípravné práce včetně konzultace se zúčastněnými subjekty, aby mohla předložit příslušné návrhy v této oblasti. Kromě toho bude Komise s pracovní skupinou podle článku 29 a s evropským inspektorem ochrany údajů konzultovat možnost uplatnění zásad obsažených v pravidlech pro oznamování případů narušení ochrany údajů podle směrnice 2002/58/ES i na jiná odvětví, bez ohledu na odvětví nebo druh dotčených údajů.

Angelika Niebler, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, i já bych chtěla začít poděkováním všem, kdo nakonec pomohli dosáhnout uspokojivého kompromisu ve věci telekomunikačního balíčku. Moje poděkování nejprve směřuje k našemu Parlamentu: především ke všem zpravodajům, mým kolegům poslancům panu Harbourovi, paní del Castillo Veraové a paní Trautmannové a samozřejmě i paní Pleguezuelos Aguilarové. Také mnohokrát děkuji i vám, paní komisařko, za vynikající spolupráci s Komisí. Sama jste byla často přítomna během trojstranných jednání. To je dobré znamení. Skutečně konstruktivně jste spolu s českým předsednictvím přispěla k tomu, abychom mohli nakonec dojít k tomuto kompromisu.

Tento kompromis je dobrý a já velice doufám, že se během zítřejšího hlasování setká se širokým souhlasem. Jak již bylo zmíněno, celé odvětví telekomunikací je jedním z nejefektivnějších odvětví naší evropské ekonomiky, a právě uprostřed finanční a hospodářské krize je zvláště důležité vytvořit obecné podmínky k tomu, aby tento motor tvorby pracovních míst mohl v Evropě znovu naskočit a běžet. S odvětvím telekomunikací je spojeno mnoho pracovních míst a my jsme právním rámcem, který právě přijímáme, vytvořili podmínky, které tomuto odvětví umožní další řádný rozvoj.

Proč je telekomunikační balíček tak důležitý? Chci vyzdvihnout to, co je podle mého nejdůležitější. Potřebujeme rychlý přístup na internet v celé Evropě, a to nejen ve městech, ale i na venkově. Tím „my“ mám na mysli mladé lidi, kteří spolu komunikují po celém světě. Tím „my“ mám na mysli naše podniky, které působí a jsou usazeny po celém světě, a samozřejmě naše úřady a správní orgány. Čeho v tomto ohledu telekomunikační balíček dosahuje? Vytváří nezbytný právní rámec, aby podniky mohly investovat do rozšiřování širokopásmových sítí v celostátním měřítku. S tímto balíčkem a v něm obsaženou ochranou investic jsme vytvořili smysluplné pobídky, současně jsme však prostřednictvím požadavků tohoto nařízení

zajistili, aby nebyly upevněny jen nové trhy. Rizika budování nových sítí byla rozložena uspokojivým a spravedlivým způsobem.

Co ještě bude telekomunikační balíček upravovat? Především efektivní využívání frekvenčních pásem – to je důležité i pro celostátní rozvoj širokopásmového připojení. V balíčku se zasazujeme o pružnější politiku v oblasti frekvencí v Evropě. Frekvenční pásma, která budou uvolněna přechodem na digitální televizní vysílání (tzv. digitální dividenda), by měla být k dispozici i pro mobilní širokopásmové služby, které mohou především zacelit mezery ve venkovských oblastech. Současně jsme však také uznali zvláštní úlohu, kterou vysílání hraje pro zaručení svobodné tvorby názorů v naší demokratické společnosti. Celkově se jedná o dobrý kompromis a já doufám, že zítra nalezne vaši širokou podporu!

Erika Mann, *jménem skupiny PSE*. – Paní předsedající, sledovat tuto rozpravu je fascinující – kolegové již nastínili hlavní témata a paní komisařka přednesla své prohlášení, ale naprostá absence Rady nám vypovídá mnoho o způsobu, jakým v Evropské unii někdy pracujeme. To je zcela nepřijatelné. Zažíváme jednu z dosud nejhlubších krizí v Evropské unii a na celém světě a hovoříme o tématu, jež je tak významné a tak důležité pro tvorbu pracovních míst, jednu z oblastí, v nichž dosud máme velkou míru stability, a to, že na to Rada dnes nereaguje a nejedná s námi, je pro mě velmi výmluvné. Doufám, že zde příští předsednictví Rady uvidíme častěji, protože takto nelze dále pracovat.

Dovolte mi dvě poznámky. Chci poděkovat stínové zpravodajce, Pilar del Castillo Veraové, která odvedla skvělou práci. Bylo to složité a na samém počátku nebylo jasné, jestli se nám to povede a jestli v této oblasti dosáhneme větší europeizace. Zřejmě jsme našli cestu, která je přijatelná a která vnitrostátním regulačním orgánům pomůže pracovat společně a navzájem se od sebe učit. To bude užitečný průlom, zejména pro nové členské státy.

Dovolte mi dotknout se dvou otázek – jsem ráda, že je paní komisařka zmínila: investice do nové infrastruktury, které budou mít nový rámec a budou působit v rámci pravidel hospodářské soutěže, která, ačkoli budou odlišná, umožní tok investic do této oblasti; a pokyny, které budou brzy zveřejněny pro přístupové sítě nové generace. Doufám, že tyto pokyny se budou řídit filosofií, kterou stanovil tento Parlament a od níž se paní komisařka snad neodchýlí.

Pokud jde o otázku univerzální služby, doufám, že paní komisařka nalezne způsob, jak zajistit, aby telekomunikační operátoři, kteří nyní těží z nových investičních příležitostí, investovali tak, aby bylo zajištěno, že v budoucnu budou mít přístup k širokopásmovému připojení všichni občané. Doufám, že tyto otázky bude zahrnovat směrnice o univerzální službě, která má přijít ve druhé polovině roku.

A nakonec bych chtěla apelovat na tento Parlament, své kolegy, Komisi a doufám, že i Radu, aby se zaměřili na oblasti, v nichž jsme našli kompromisy, ale s nimiž nejsme plně spokojeni. Týká se to otázek spojených s internetem, například způsobu, jakým mohou státy zasahovat, pokud se domnívají, že jejich občané využívají nezákonný přístup k internetovému obsahu, čemuž v němčině říkáme *Internet sparen*, a správy sítí. Doufám, že nalezneme způsob, jak se těmito otázkami ve druhé polovině roku zabývat a jak nalézt správný rámec, abychom mohli dosáhnout většího konsenzu mezi námi a občany, kteří na nás do velké míry závisí.

Cristian Silviu Buşoi, *jménem skupiny ALDE*. – Paní předsedající, jako stínový zpravodaj za skupinu liberálů bych chtěl poděkovat Malcolm Harbourovi a ostatním kolegům za jejich vynikající spolupráci. Tato agenda má velký význam pro všechny uživatele elektronických komunikací v Evropské unii a kompromis, na kterém jsme se nakonec s Radou dohodli – a nebyly to jednoduché diskuse – je kompromis vyvážený.

Výsledkem jednání s Radou bylo několik velkých úspěchů. Jedno z největších zlepšení v porovnání s prvním čtením se týká přístupu k evropskému tísňovému číslu 112 a povinnosti operátorů zpřístupnit informace o tom, kde se volající nachází, bez jakýchkoli výjimek z důvodu technické proveditelnosti, alespoň pro operátory pevných a mobilních telefonních linek. Jedná se o zásadní úspěch, protože to pomůže záchranným službám reagovat účinněji a zvýší se tím ochrana životů všech občanů na kterémkoli místě v Evropské unii.

Ustanovení o politikách správy provozu byla v této zprávě kontroverzním bodem, jsem však přesvědčen, že kompromis chrání práva uživatelů na přístup k obsahu a využívání služeb dle jejich vlastního výběru. Nikdo v tomto Parlamentu nikdy nechtěl omezovat svobodu na internetu. Naším cílem je umožnit postupy správy provozu, pokud budou nutné, aby byla uživatelům zajištěna co nejlepší používání internetu, za předpokladu, že postupy neomezí hospodářskou soutěž poskytovatelů služeb. Domnívám se, že kompromis je zcela v souladu s uvedeným cílem, a proto jej plně podporuji.

Rovněž jsem přesvědčen, že všechna opatření týkající se přístupu ke službám a jejich používání by měla respektovat základní práva a svobody všech občanů, což bylo ve zprávě rovněž zaručeno. Někteří z nás nemusí mít z tohoto kompromisu radost, ale chtěl bych zdůraznit, že i přes jeho nedostatky je to to nejlepší, čeho jsme s Radou mohli dosáhnout, a velmi vám doporučuji pro kompromis zítra hlasovat.

Rebecca Harms, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (DE) Paní předsedající, chtěla bych zpravodaje pochválit zejména za jednu věc. Myslím, že je velice dobré, že se v některých bodech paní komisařka Redingová od svého návrhu distancovala. Přístup k frekvenčním pásmům je při právním rámci, který má být nyní stanoven, daleko vyváženější, než původně zajišťoval návrh Komise.

Podle mého názoru, jak jsme se nyní shodli, bude u frekvenčních pásem věnována daleko větší pozornost veřejným zájmům ve prospěch vysílání. S ohledem na současnou debatu o finančních trzích věřím, že naší rozpravou jsme skutečně předešli problémům. Tento návrh ve své nyní sjednané podobě daleko vyváženějším způsobem zohlední vztah mezi trhem a tím, co trh může vytvořit, a úkoly státu. Jsem přesvědčena, že návrh představuje pokrok v oblasti bezpečnosti naší demokracie a že může být i cenným přínosem pro kulturu.

Jakkoli před sebou stále máme diskuse ve skupině, ráda bych zde a teď uvedla, že nejsem s kompromisem vůbec spokojena, pokud jde o omezení práv uživatelů internetu v případech, kdy údajně došlo k narušení ochrany údajů.

Vím, že původní pozměňovací návrh 138 neměl z hlediska soudnictví řádnou podobu. Podle mě však nyní nalezený kompromis nezaručuje, že před omezením základních práv občana v Evropské unii se bude na rozhodování o omezení základních práv podílet soudce. Paní komisařko, velmi ráda bych slyšela, jak tento kompromis vykládáte, a zejména co tento kompromis, kterým se nyní zabýváme, znamená pro francouzský model Hadopi.

Jsem přesvědčena, že vytvoříme dvě různé situace posuzování základních práv. Stav bude možná v jednom členském státě lepší než v jiném. Myslím, že je to velmi špatně formulovaný kompromis. Jako Parlament bychom měli dosáhnout něčeho lepšího. Pokud jde o práva umělců, paní předsedající, souhlasím s paní poslankyní Mannovou, že autorská práva je třeba upravit jiným předpisem, a nikoli v rámci regulace trhu.

Eva-Britt Svensson, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (SV) Děkuji vám, paní předsedající. Jsme dnes svědky růstu nové společnosti. Jsme svědky technologické obnovy ve společnosti, kde je starý typ komunikace, kterým byla jednosměrná komunikace, při níž „jeden mluví a všichni ostatní poslouchají“, nahrazen komunikací o více rozměrech, jistým druhem participativní komunikace, a mnoho z nás tuto novou kulturu svobody přivítalo. Jedná se o interakci, svobodu vyjadřování, kreativitu a tvůrčí nadšení. Jde o výměnu informací, která je často nezávislá na komerčních zájmech, ale staré mocenské struktury se bohužel cítí ohroženy, a proto chtějí do dění na internetu zasahovat a regulovat a kontrolovat je.

Pod záminkou řešení organizované trestné činnosti a terorismu se pokoušejí omezit naše občanská práva, ale to nesmíme dopustit. Společně se svými kolegy poslanci ve Skupině konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice jsem proto vypracovala řadu pozměňovacích návrhů ve prospěch občanských práv, na ochranu práv občanů na internetu. Znovu předkládám svůj pozměňovací návrh 166, který byl v předešlém čtení přijat. Cílem pozměňovacího návrhu je zajistit, aby koncoví uživatelé elektronické komunikace, tedy my – občané, měli možnost přístupu ke službám a aplikacím bez neodůvodněných omezení. Musíme dosáhnout rovnováhy mezi právem lidí na svobodu projevu a soukromí a ochranu osobních údajů a svobodami a právy ostatních, včetně práva na ochranu duševního vlastnictví a ochranu veřejného pořádku a bezpečnosti.

V některých zemích chtějí vlády zavádět nové a přísnější právní předpisy, které poskytovatelům internetu umožní blokovat přístup lidí na internet. Jsme přesvědčeni, že by nemělo být možné, aby byl přístup kterýchkoli občanů na internet zablokován bez předchozího slyšení u soudu. Jako občan musím mít i svobodnou možnost procházet různé stránky na internetu a mít pocit bezpečí v tom smyslu, že soukromé podniky nemohou tyto informace získat. Ti z nás, kteří již milují internet a příležitosti, které nám přináší, říkají, že práva uživatelů by měla být definována účelem, k němuž naše připojení používáme. Nechceme být redukováni na spotřebitele a mít práva vyplývající jen z toho, co uvádí smlouva o předplatném. Společný postoj Rady i kompromis k takové situaci bohužel otevírají cestu, my však chceme být na internetu občany a ne pouze zákazníci a spotřebiteli. Internet je prostor pro setkávání, fórum pro svobodné informace, jistý druh společného území. Máme nyní toto fórum regulovat a přizpůsobit je zájmům obchodních zástupců? Ne, myslím, že ne. Otázkou je, v jakém druhu společnosti chceme žít. Chceme žít ve společnosti dohledu nebo chceme společnost, v níž si lidé mohou být jisti dodržováním právního státu? Společnost, v níž lidé vědí, že jejich soukromí je respektováno, a společnost, v níž je svoboda projevu hodnocena výše než kontrola

nad životy lidí. V takovém druhu společnosti chci žít a chci se snažit o to, abychom jej mohli mít. Proto vás naléhavě vyzývám k podpoře pozměňovacích návrhů ve prospěch občanských práv, které jsem předložila se skupinou GUE/NGL.

Kathy Sinnott, jménem skupiny IND/DEM. – Paní předsedající, internet změnil svět, jak víme. Informace, které by bylo obtížné nebo nemožné nalézt, jsou nyní vzdáleny jen pár vteřin, ale určujícím znakem internetu není rychlost či technologie, je to svoboda: svoboda vyjadřování názorů, svoboda výměny informací a svoboda sdílení informací.

Někdo hájí omezenou budoucnost, v níž bude omezen volný pohyb dat, v níž budou velké podniky moci bránit inovacím a kde se poskytovatelé internetu stanou strážci u brány. Tento přístup jsme již viděli – v Číně.

Doufám, že se rozhodneme zachovat svobodu, která přinesla takový úspěch a změnila náš svět k lepšímu. V době, kdy ekonomiky potřebují veškerou možnou pomoc, musíme zvolit otevřenost v zájmu pokroku – nikoli krátkodobý protekcionismus pro zisk. Jménem svých voličů budu hlasovat pro naši svobodu informací a náš budoucí neomezený přístup na internet pro veškeré zákonné využití. Přitom budu hlasovat pro demokracii a pro hospodářství s příležitostmi pro všechny.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Paní předsedající, ačkoli je představován z legitimních důvodů ochrany umělecké tvorby, je tzv. zákon Hadopi, který je nyní připravován v Paříži, ve skutečnosti zákonem, který ničí svobodu.

Tento text skutečně nepodporuje tvorbu. Pouze stanoví široký policejní dohled nad činností uživatelů internetu. Neobsahuje žádné konkrétní návrhy pro zdokonalení zákonné nabídky kulturních statků. Je obrovsky pozadu za technickými možnostmi skrývání nebo fingování IP adres. Jedná se o krok zpět z hlediska práva na soukromé kopírování, za něj stejně každý platí daň z digitálních médií. Dává čistě správnému orgánu nepřiměřenou pravomoc trestního stíhání a ukládání sankcí. Znovu zavádí dvojí sankci pro uživatele internetu, kterým je odepřen přístup k síti, ale musí nadále platit své předplatné. A konečně tento text pohrdá presumpcí nevinu a právem na obhajobu.

Zablokováním tohoto zákona, který je hoden komunistické Číny nebo jiných totalitních režimů, zákona, který chce pan Sarkozy prosadit, by tento Parlament potvrdil právo každého z nás na soukromí, na přístup k informacím, na svobodu projevu a řádné právní postupy. To je naprosto nezbytně nutné.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, musím nejprve poděkovat zpravodajům a stínovým zpravodajům. Všichni jsme v několika posledních měsících usilovně pracovali, abychom dospěli k balíčku, který je podle mě důsledný a velice kvalitní.

Jednání nepochybně nebyla snadná v Parlamentu ani v Radě a Komisi, ale stanoviska se značně změnila od prvního hlasování v parlamentních výborech, kdy otázky spojené s obsahem zcela zastíňovaly ostatní prvky tohoto balíčku.

Proto zpráva pana Harbours vlastně nijak nezmiňuje řadu zlepšení, která spotřebitelé získali. Doufám, že tentokrát to bude jiné, nejen proto, že kompromisy dosažené v oblasti základních svobod a dodržování soukromí jsou dobré, ale také proto, že tyto dokumenty mají obrovský potenciál jak pro spotřebitele, tak pro odvětví telekomunikací a jeho zaměstnance. Kompromisy dosažené ve věci rámcové směrnice a směrnice o univerzální službě jasně odkazují na povinnost členských států respektovat zásady práva na spravedlivý proces, což musí být jistě povzbudivé pro odpůrce francouzského projektu sankcí ukládaných správním orgánem. Tyto texty rozhodně nejsou trojským koněm sloužícím ve prospěch odstupňované reakce, dokonce jsou v rozporu s jejím principem.

Dalším problémem je neutralita internetu a otázka omezování přístupu. Konečný text v této věci hovoří jasně. Jakákoli politika správy sítě je odůvodněná pouze pro účely zachování minimální úrovně kvality služeb a neměla by vést k rozlišování mezi službami a aplikacemi, přičemž vše musí být pod kontrolou vnitrostátních regulačních orgánů.

Chci také zdůraznit, co jsme spotřebitelům dokázali zajistit v rámci směrnice o univerzální službě. Nebude již možné, aby se operátor schovával za problémy technické proveditelnosti jakožto důvod neposkytnutí spolehlivého přístupu k tísňovým službám a ke stanovení polohy kohokoli, kdo použije tísňové číslo 112. To je naprosto zásadní, protože tím bude konečně řešena bezpečnost evropských občanů; tato technická možnost existovala celá léta, ale úřady a operátoři dříve raději obětovali bezpečnost na oltář úspor investic.

To samé platí i pro zlepšení transparentnosti a kvality informací o smlouvách, které mají být poskytovány povinně a pravidelně. Spotřebitelé budou moci využívat informací o cenách vyhovujících jejich spotřebitelskému profilu a varovných zpráv v případech, kdy překročí svůj obvyklý cenový balíček, což je zvláště užitečné u speciálních tarifů pro využití v zahraničí nebo pro mladé lidi, kteří jsou největšími uživateli SMS zpráv za zvýhodněné ceny. Doba platnosti smluv bude omezena na 24 měsíců, přičemž operátoři budou mít povinnost nabídnout dvanáctiměsíční smlouvy, a v případě změny operátora bude změna muset proběhnout v jednom dni. Dosáhli jsme maximálního přístupu pro zdravotně postižené uživatele i přezkumu rozsahu univerzální služby, aby byla do příštího roku rozšířena zejména na mobilní telefony.

Dámy a pánové, doufám, že budete hlasovat pro toto konečné znění, které je vyvrcholením měsíců jednání, aniž bychom si příliš komplikovali situaci obavami, byť pochopitelnými, s ohledem na zásadní význam...

(Předsedající řečnici přerušila.)

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Paní předsedající, jako zpravodaj pro směrnici o ochraně údajů v oblasti elektronických komunikací bych nejprve rád poděkoval panu Harbourovi, který dal zcela nový význam pojmu posílená spolupráce. Nebyl to první postup tohoto druhu, v této podobě se však jednalo pravděpodobně o postup nejpłodnější. Rád bych poděkoval paní komisařce Redingové, která se účastnila každého z trialogů a osobně se zapojovala, což v dnešní době nelze říci o všech komisařích.

Jsem přesvědčen, že se nám podařilo ukázat, že nejlepší ochranou spotřebitelů je především efektivní ochrana údajů; že v době, kdy lidé surfují na internetu a přesně nevědí, co se za jejich obrazovkou děje, je mimořádně důležité, aby byli informováni. Převzali jsme návrh Komise ve věci povinného oznamování případů narušení bezpečnosti a zdokonalili jsme jej. Jedná se o postup, který se bude provádět na etapy a který byl připraven ve spolupráci s vnitrostátními regulačními orgány, poskytovateli telekomunikačních služeb a tvůrci politik. Jsem potěšen oznámením Komise, podle něhož bude do konce roku 2011 předložena v této věci horizontální směrnice, protože nemá smysl se touto otázkou zabývat jen v oblasti elektronických komunikací.

Současne jsme zajistili, aby bylo povinností získat souhlas uživatele s uchováním programů či aplikací na pevném disku, včetně osobních údajů. V tomto ohledu bych chtěl také stručně zmínit, že jsme původní návrhy připravovali v těsné spolupráci s dotčeným odvětvím. Pro některé části odvětví návrhy nešly dostatečně daleko nebo naopak sahaly až příliš daleko. Pak tyto skupiny působily problémy a zmatek v Radě a Komisi, aby nakonec požadovaly návrat k původně předloženým návrhům, protože se jim nelíbily kompromisní návrhy. Z toho plyne poučení, že bychom měli věřit, že jsme schopni dobře spolupracovat, a neměli bychom nechat subjekty s jinými zájmy, aby nás rozdělovaly.

Závěrem bych chtěl ještě jednou zmínit zprávu své kolegyně, paní poslankyně Trautmannové. Někteří členové mé skupiny i další poslanci nebudou souhlasit s právním předpisem ve smyslu „třikrát a dost“. Před zablokováním přístupu potřebujeme soudní kontrolu.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Paní předsedající, paní komisařko, děkuji vám, bylo mi potěšením účastnit se tohoto velice zajímavého procesu. Chci také poděkovat zpravodajům.

Právě v této chvíli pan Sarkozy konfrontuje evropské orgány ohledně budoucnosti internetu. Jaká bude naše reakce? Zůstaneme potichu a neodpovíme? Jaký je postoj Evropské unie a Komise ve věci nového zákona HADOPI (High Authority of Diffusion on the Art Works and Protection of Rights on the Internet, Vysoký úřad pro šíření uměleckých děl a ochranu práv na internetu) o odstupňované reakci?

Měli bychom naslouchat velké většině Evropanů, zejména mladých lidí, kteří vyrostli v digitálním věku, a lidí, kteří zde nechtějí žádné strážce bran, nechtějí pověsit těžký zámek na výměnu znalostí, kultury a informací na internetu.

Naprostá většina chce svobodu; chtějí si zachovat soukromí, mít přístup ke kultuře beze strachu či napětí, chtějí udržet neutralitu internetu, nechtějí kontroly či diskriminaci při přenosu dat.

Velká většina nechce, aby se z operátorů stala digitální policie, špióni nebo soudci i žalobci v jednom, kteří opovrhují obvyklými právními postupy demokracie. To musí být řečeno zcela jasně.

Proto žádáme paní zpravodajku Trautmannovou, aby změnila hlasovací seznam tak, abychom před hlasováním o kompromisu, postoji, který již přijalo více než 80 % Parlamentu, mohli hlasovat alespoň ve prospěch internetových práv a zásahů až po vydání předchozího soudního rozhodnutí.

Neutralita internetu je v ohrožení, nejen z tohoto důvodu, ale také kvůli tzv. „správě provozu“, a obávám se, že některé aspekty zprávy pana Harboursa o univerzálních službách tuto neutralitu jasně nechrání.

Informace podávané spotřebitelům ve smlouvách nejsou dostatečné.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Paní předsedající, tento telekomunikační balíček je předmětem velkého zájmu lidí v mé zemi, Irsku, i v celé Evropské unii, a to zcela oprávněně. Doufám, že jako poslanci Evropského parlamentu můžeme jménem těchto občanů vyslat důrazné sdělení, že jsme pro svobodný internet, kde je plně respektováno soukromí uživatelů a jejich práva. Dnes se musíme postavit za blok předložených občanských pozměňovacích návrhů, protože to je nejlepší způsob, jak hájit tato práva našich občanů.

Tyto pozměňovací návrhy, budou-li přijaty, obnoví určitou rovnováhu mezi právy a svobodami uživatelů a právy a svobodami ostatních, včetně práva na ochranu duševního vlastnictví a skutečného práva na soukromí. Cílem tohoto návrhu by měla být ochrana práv těch, kdo ochranu potřebují, ale i posílení práv občanů na zákonný přístup k informacím, kdykoli a kdekoli to budou považovat za vhodné. Poskytovatelé služeb by měli být nuceni jednat vždy transparentně, a pokud budou ve velmi výjimečných případech nutná omezení přístupu, měli by za ně poskytovatelé služeb nést plnou odpovědnost. Vnitrostátní orgány by měly hrát svou úlohu ve vyšetřování jakéhokoli případného omezení ze strany poskytovatelů služeb.

A konečně, doufám, že tento Parlament bude při našich občanech v tomto týdnu stát i ve věci balíčku občanských pozměňovacích návrhů, a tím bude stát za svobodou uživatelů internetu a občanskými svobodami v celé Unii.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Paní předsedající, paní komisařko, nemyslím si, že kompromis je dost dobrý, pokud jde o práva občanů. Mám obavy, že francouzský ministr kultury je stále přesvědčen, že by mělo být možné administrativně přerušit přístup k internetu po „třech pokusech“. V důsledku toho jsem s řadou dalších kolegů znovu předložila pozměňovací návrh, o němž již tento Parlament jednou hlasoval. Není však možné o něm nyní podle pořadí hlasování hlasovat, protože musíme nejprve hlasovat o kompromisu. Proto žádám kolegy poslance o změnu pořadí hlasování, abychom mohli o občanských pozměňovacích návrzích hlasovat před celým kompromisním textem.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, podle mě by měl internet zůstat otevřený. Protože odvětví komunikací spravuje přenosy dat, má de facto kontrolu nad demokratickou diskusí a přístupem ke znalostem. Vlastně ovládá náš přístup k obchodu a v obecnější rovině kontroluje oběh informací.

Podle podmínek telekomunikačního balíčku v současné dohodnuté podobě budou moci operátoři sítí zablokovat přístup na webové stránky, k obsahu, aplikacím a čemukoli jinému. Z tohoto důvodu jsem ve své poslední položené otázce varoval, že nám bezprostředně hrozí riziko omezování svobody tisku, myšlení, projevu a sdružování, kterou zaručuje Listina základních práv EU, pokud vnitrostátní vláda (jak se to mělo stát v Itálii) nebo odvětví komunikací může rozhodovat o blokování webových stránek dle svého vlastního uvážení bez ohledu na to, zda je daný obsah nezákonný či nikoli. To je to hlavní: možnost zablokovat webovou stránku, i když nedochází k trestné činnosti, taková činnost nehrozí ani k ní nikdo nepodněcuje.

Jistě je dobrý nápad chránit úlohu státu při správě rádiového spektra, protože musíme zaručovat a řádně zohledňovat zvláštní rysy vnitrostátních systémů, avšak kompromisní text, který jsme schválili v dubnu, obsahuje určité prvky, které jsou z hlediska ochrany spotřebitelů a obecněji boje proti nevyžádané poště a všeho dalšího nepochybně povzbudivé – již budu končit. Jsem však nadále přesvědčen, že obsah pozměňovacího návrhu je naprosto chválný a proto by měl ...

(Předsedající řečníka přerušila.)

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Děkuji vám, paní předsedající. Telekomunikační odvětví je jedním z předních dynamických odvětví Evropy. Potřebuje investice, hospodářskou soutěž a neustálé inovace, aby dávalo občanům co největší příležitosti, a to jak s ohledem na hospodářský život, tak s ohledem na informace, demokracii a rozmanitost. V tomto balíčku nacházíme jasnější pravidla pro hospodářskou soutěž a výraznější úlohu pro evropský úřad, který zajistí otevřenost trhu vůči subjektům hospodářské soutěže. Zabýváme se otázkami, jako je plánování frekvencí a digitální dividenda: nový prostor, který byl vytvořen, aby umožňoval více služeb a činnost více operátorů. To vše, paní předsedající, povede k větší svobodě spotřebitelů a k větším příležitostem. Vezmu-li jako příklad svou domovskou zemi, Švédsko, bude to znamenat, že dominance, které se vůči konkurenci v oblasti poskytování služeb domácnostem mohl těšit starý monopol Telia, bude nyní rozbita, protože v domácnostech lidí nastane otevřená soutěž. To je pokrok: otevře to cestu většímu

výběru, vytvoření lepší hospodářské soutěže, a posílí se tak pravomoc jednotlivého spotřebitele, a tedy i svoboda jednotlivce ve vztahu k internetu a širokopásmovému připojení.

Paní předsedající, celý problém svobody internetu byl v tomto Parlamentu předmětem diskuse. Někdy jsem překvapen, když ti, kdo se staví proti Evropské unii a Lisabonské smlouvě, požadují vytvoření orgánu na vyšší úrovni než členské státy, proti čemuž při všech jiných příležitostech protestují. Slyšel jsem, jak paní kolegyně Svenssonová z řad levice dnes žádá o pozměňovací návrh, který by Evropské unii dovolil přímo ovlivňovat přístup členských států k soudnímu procesu. To je odchylka od smluv, které dnes existují, a od Lisabonské smlouvy, o níž mluvíme, a je to forma supranacionalismu, o němž nikdy nikdo nejednal. V úvodu k předpisu jsme však zajistili jasné odlišení toho, co musí dělat právní a soudní orgány a co musí dělat provozovatelé internetu. Zajistili jsme, aby nikdo nemohl porušovat svobodu jednotlivého uživatele na internetu bez konání právního a soudního procesu splňujícího základní požadavky. Požadavky pozměňovacího návrhu 138 jsou proto splněny a různá nebezpečí, která hrozila, byla odstraněna. Myslím, že to je pokrok, který by nás měl těšit, protože současně zajišťujeme, aby se evropský telekomunikační trh otevřel a zajistil větší svobodu, větší rozmanitost a více hospodářské soutěže, a pokládáme základ tomu, aby tento trh byl v budoucnu dynamický a zaujímal ve světě vedoucí pozici.

Reino Paasilinna (PSE). - (FI) Paní předsedající, dámy a pánové, samozřejmě bych chtěl poděkovat zejména paní Trautmannové, ale i ostatním zpravodajům. Zvláštní poděkování je určeno paní komisařce Redingové za vynikající spolupráci, kterou dosud prokazovala. Máme hodně komisařů, ale jak již bylo zmíněno, vy jste bezesporu číslo jedna, pokud jde o spolupráci s námi.

Chtěli bychom zlepšit postavení skupin, kterým nová technologie přináší příležitosti, ale jimž nezajistí přístup k informační společnosti, nebudou-li jejich práva sledována. K těmto skupinám patří zdravotně postižené a starší osoby. Měla by být rovněž zaručena práva zákazníků, aby jim hospodářská soutěž nebránila využívat nové služby. Rada nakonec přijala téměř všechny naše návrhy týkající se ochrany spotřebitelů, což je uspokojivý výsledek.

Téměř deset let již reformujeme právní předpisy upravující informační společnost a v poslední době i společnost civilizovanou. Dnes rozhodujeme o koncepci, podle níž je využívání internetu občanským právem. Je třeba je chránit a rozpracovávat. Již dříve jsme rozhodli, že informační společnost je občanským právem.

Existují obavy, že elektronická komunikace, která oslovuje široké vrstvy, bude svou povahou stále povrchnější a nebude to nic víc než odpad bez smyslu. Úkol vytvořit civilizovanou společnost je bezpochyby tak náročný, že jej prostě nemůžeme splnit s takovým druhem obsahu, jaký existuje nyní. Využíváme naše skvělé technické nástroje k tomu, abychom v informační společnosti vedli lidstvo k nevědomosti a v civilizované společnosti k přízemmosti. Špatná kniha je špatná bez ohledu na to, na jak dobrém papíře a jak kvalitně je vytištěna. Trestný čin je na internetu trestný čin a stejně tak je odpad na internetu pořád odpad.

Vedou tedy inteligentní sítě k hlouposti? Dámy a pánové, s tímto druhem obsahu se skutečně nemůžeme stát přední světovou znalostní ekonomikou či společností. Naše znalosti k tomu prostě nestačí. Chtěl bych se otázat paní komisařky na to, co bychom měli nyní, když máme velice účinné nástroje, dělat pro zvýšení kvality obsahu na úroveň civilizované společnosti.

Fiona Hall (ALDE). - Paní předsedající, vítám dohodu o telekomunikačním balíčku, protože tato dohoda s sebou přináší další dohodu o méně diskutované otázce: zrušení směrnice o GSM.

Průmysl mobilních telefonických služeb se pochopitelně velice snažil získat pásmo rádiového spektra nyní vyhrazené pro GSM, aby si zachoval svou globální konkurenceschopnost. Poslanci Evropského parlamentu však chtěli zajistit, aby byla zachována demokratická individuální odpovědnost v oblasti využívání spektra.

Předchozí právní předpisy týkající se spektra, jako je rozhodnutí o mobilních satelitních službách, ukázaly, že mnoho problémů, o nichž Komise tvrdí, že jsou technické povahy, má ve skutečnosti i politickou stránku. Technický problém může ve skutečnosti ovlivňovat zásady soudržnosti a přístupu pro všechny. Proto vítám, že prostřednictvím telekomunikačního balíčku nyní poslanci Evropského parlamentu získají dohled nad přidělováním spektra.

Budu pro telekomunikační balíček hlasovat, avšak činím tak s jistým váháním, protože jsem přesvědčena, že na nejvyšší úrovni byla zásadním způsobem zražena hlavní zásada liberalizace telekomunikací, které měla tato směrnice dosáhnout. Mám na mysli text v článku 8 o zajištění přístupu k dominantním operátorům a jejich přístupu na trh. Zdá se mi, že při soukromém rozhovoru mezi předsedou vlády Gordonem Brownem

a kancléřkou Merkelovou byla uzavřena dohoda o této formulaci, která má dominantním operátorům, jako je Deutsche Telekom, zajistit obrovskou výhodu. Nevíme, co za to předseda vlády Brown získal. Obávám se, že soukromé dohody vůdců za zavřenými dveřmi nejsou ten správný způsob, jak dělat právní předpisy Evropské unie. Musím bohužel říci, že k tomu došlo.

Godfrey Bloom (IND/DEM). - Paní předsedající, mám několik poznámek. Nevěřím Komisi, nevěřím nevoleným byrokratům v zákulisí, kteří se scházejí na schůzích, o nichž nemám žádný zápis. Nevěřím tomuto místu, které budí dojem demokracie, ale většinou je tvoří do funkcí dosazení lidí.

Dělá to na mě dojem politické redakční kontroly věcí na internetu – novém sdělovacím prostředku. Je to ten druh věcí, které odsuzujeme, pokud k nim dochází v Číně. Nelíbí se mi to. Trochu mi to zavání. Nevím, co se děje v zákulisí, jak právě řekla předcházející řečnice, a jaké jsou uzavírány dohody, o nichž nevíme.

Máme dokonalé právní předpisy o autorském právu. Máme velmi dobré právní předpisy o ochraně údajů. To by mělo stačit. Nechci, aby tento hrozivý a zkorumpovaný orgán získal další kontrolu.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, mohu jen doporučit, aby můj kolega poslanec do tohoto Parlamentu již nekandidoval, pak svou práci odvede dobře.

Chtěl bych paní komisařce Redingové i českému předsednictví vyjádřit upřímné poděkování, protože spolu s našimi zpravodaji opět učinili velký krok pro občany Evropy. Koncept vnitřního trhu nabízí občanům velký pokrok zvláště v oblasti telekomunikací i ve všech oblastech, kde jsme se předtím střetávali s monopoly. Kromě toho jsme již u nařízení o roamingu viděli, že lze dosáhnout velkých úspor pro domácnosti a ochrany občanů.

Zejména přístup malých a středních podniků na trh je dost důležitým předpokladem zajištění nabídky dobrých služeb, zavedení neutrality sítě a samozřejmě i toho, že povolíme nezávislým regulačním orgánům v členských státech zastupovat jejich odvětví a podniky, ale i spotřebitele v jiných evropských zemích.

Prosazování práv občanů jednoho státu v jiném členském státě má pro malé a střední podniky zvláštní význam a my bychom měli zajistit, aby bylo v budoucnosti širokopásmové připojení nadále používáno ve prospěch obyvatel a poklesu cen, protože s velmi dynamickým rozvojem širokopásmových služeb a internetu, k němuž nyní dochází, zejména v oblasti telefonních služeb, máme pro širokopásmové připojení zcela nové možnosti využití. Z tohoto důvodu jsem také rád, že frekvenční pásmo GSM 900 je také k dispozici UMTS a že poprvé bylo uvažováno i o síti čtvrté generace, které se snad dostane trvalé podpory ze strany Komise, abychom měli komplexní podporu pro poskytování širokopásmových služeb, zejména ve venkovských oblastech.

Ochranu spotřebitelů tento právní předpis také upravuje vynikajícím způsobem: to, že se soudy vlastně snaží zajistit uplatňování Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, je velký pokrok, máme tedy v této oblasti při přidělování frekvenčních pásem velkou šanci využít výhody neomezeného a nenarušovaného využívání internetu a současně máme jistotu, že v případě zákazů budou rozhodovat soudy.

Evelyn Gebhardt (PSE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, ráda bych začala poděkováním všem svým kolegům poslancům za jejich skutečně vynikající práci. Také chci poděkovat Radě, ale ta zde není zastoupena; je tu však paní komisařka. Jsem přesvědčena, že se nám podařila dobrá věc.

Pane Harboure, byl jste zpravodaj za Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a já musím říci, že naše spolupráce a společná činnost byly velice pozitivní. Dosáhli jsme velkého úspěchu pro občany, což je pro sociální demokraty v oblasti univerzální služby zvlášť důležité. Tento telekomunikační balíček se stal pro spotřebitele daleko příznivějším a hodně se toho udělalo i pro ochranu spotřebitelů. V budoucnosti budou poskytovatelé telekomunikačních služeb muset nabízet smlouvy i na 12 měsíců, což je velice důležité. Dosud existovalo mnoho poskytovatelů, kteří nabízeli jen smlouvy na 24 měsíců, což je velmi dlouhá doba a brání se tím lidem v brzkém ukončení smlouvy. Je to celkem důležitý přínos. Při změně poskytovatele musí mít spotřebitelé možnost ponechat si své vlastní číslo a změna musí proběhnout za jeden den. Dosud dlouhé čekací lhůty odrazovaly lidi od přechodu k levnějšímu poskytovateli a narušovaly hospodářskou soutěž v této oblasti. I zde jsme zaznamenali velký úspěch.

Mezitím se skupina sociálních demokratů snažila zajistit, aby při tísňovém volání z mobilu byla automaticky předávána poloha, aby tak bylo možné danou osobu rychle najít. I prosazení tohoto požadavku vyžadovalo dlouhý boj, protože na začátku mnozí tvrdili, že to technicky vůbec není možné. Bylo prokázáno, že to možné je a že je to třeba udělat. To představuje pro naše občany velkou pomoc.

Brzy bude situace snadnější i pro zdravotně postižené osoby. Musí jim být zajištěn nerušený přístup k telekomunikačním prostředkům. I zde musíme, zejména pokud hovoříme o univerzálních službách, zajistit pokračování tohoto vývoje, a i to je velice příznivé.

Jeden bod byl po celou dobu kontroverzní: jak budeme řešit trestní stíhání v případech, kdy vzniknou otázky ohledně trestných činů, resp. občanskoprávních deliktů? Učinili jsme významný krok v podobě kompromisu, kterého jsme dnes dosáhli s Radou, protože jsme zařadili soudní výhradu. Soudní výhrada znamená, že neponecháváme jen na podnikcích, aby určovaly, které sankce mají být uloženy; namísto toho jsme pomocí práv stanovených v Evropské úmluvě o lidských právech zajistili, aby se spotřebitelé mohli hájit a aby poskytovatelé služeb neměli přílišnou moc. To je skutečně významná věc.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Paní komisařko, dámy a pánové, nejprve bych chtěla pochválit práci našich zpravodajů na tomto telekomunikačním balíčku, o kterém se má zítra hlasovat, protože je to dobrý text. Zohledňuje všechny aspekty této revoluce v komunikacích, v níž nyní žijeme: telekomunikační síť, regulaci, ekonomické aspekty, spotřebitelská práva a přístup na internet.

V této poslední věci však musím říci, že delegace Demokratického hnutí byla zklamána. Kompromis dosažený minulý týden ohledně zprávy paní Trautmannové o tomto problému je neuspokojivý. Slabina tohoto návrhu spočívá v tom, že nepřihlíží k judikatuře týkající se článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Tento návrh v podstatě legitimizuje pokusy francouzské vlády o prosazení její koncepce vysokého správního orgánu, nechvalně známého zákona Hadopi.

Existují lidé, kteří se internetu bojí, lidé, kteří nerozumí jeho vývoji nebo jeho účelu. Tito lidé často říkají, že internet je oblast bez právních předpisů.

Právě proto, aby se internet nestal prostorem bez právních předpisů, se delegace Demokratického hnutí domnívá, že ukončení přístupu na internet by nemělo být předmětem správního, ale soudního rozhodnutí. Internet je nádherný nástroj pro uplatňování základních práv člověka.

Někteří lidé věří, že řešením je správní regulace. Tím nám říkají, jak velký význam pro ně mají základní práva. Pravidla, která zajišťují svobodu komunikace mezi lidmi, jsou nadčasová a nezávisí na jednom či druhém médiu. Právo na soudní proces nesmí být za žádných okolností zpochybňováno.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Paní předsedající, lidé se obávají, že opatření, jako je telekomunikační balíček, jsou omezením jejich svobody. Dostal jsem v této věci stovky dopisů, a ne pouze z Polska. Budu citovat z jednoho z nich: „Evropský parlament navrhuje zavést změny právních předpisů, které ovlivní můj přístup k internetu a které mohou omezit nebo vytvořit podmínky užívání určitých internetových stránek. Legislativní změny, které Evropský parlament navrhuje, umožní mému poskytovateli internetu nabízet mi omezené nebo podmíněné služby. Obávám se, že takové změny internet zabijí a mohou mít nežádoucí důsledky pro hospodářství Evropské unie.“

To je hlas Evropy, hlas voličů. Podporuji je. Radím lidem, aby byli ve volbách opatrní, zvláště pokud jde o kandidáty z Polska, kde ani Občanská platforma ani Právo a spravedlnost neví, o co vlastně jde.

A ještě pro pana Harboursa, zdá se, že někteří klauni z kruhů Občanské platformy a Práva a spravedlnosti se starají více o tulení a opice než o lidi.

Giles Chichester (PPE-DE). - Paní předsedající, je spravedlivé říci, že odvětví telekomunikací je v Evropské unii úspěchem, který je ještě významnější tím, že jsme stanovili řádný předpisový rámec. Chtěl bych poblahopřát zpravodajům k jejich práci, a zvláště své kolegyni Pilar del Castillo Veraové, k velkým zlepšením návrhu Komise ohledně regulačních orgánů, která jej mění na Úřad evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC).

Je škoda, že rozprava o internetu a cenzuře na internetu a právních pravomocích členských států odvedla pozornost od podstaty tohoto balíčku. Chtěl bych ocenit svého kolegu Malcolma Harboursa za to, že s Radou vypracoval kompromisní text týkající se onoho zatrápeného problému známého jako pozměňovací návrh 138.

Když nic jiného, tato část balíčku vyvolala smršť e-mailového lobbování a musím říci lidem, kteří věří, že spousta e-mailů a slov zvítězí, že tyto prostředky rychle začaly být kontraproduktivní. To, co se snadno pošle, se snadno i okamžitě smaže, ale bohužel je třeba v poště strávit hodně času hledáním něčeho jiného než spamu.

Velmi doufám, že regulační orgány se budou cítit plně vybaveny na to, aby zajistily více hospodářské soutěže, rovné podmínky a mnohem lepší práva spotřebitelů a dosáhly správné rovnováhy pro povzbuzení investic a inovací, aby udržely Evropu na čele.

Dalším důležitým aspektem tohoto balíčku jsou větší práva spotřebitelů, zejména přenositelnost čísla v jednom pracovním dni a větší transparentnost smluv a vyúčtování. To jsou praktické otázky, které jsou pro jednotlivého spotřebitele důležité.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, rád bych samozřejmě nejprve všech zúčastněným upřímně poděkoval za významnou práci, kterou vykonali.

Vím, že členové výboru, a zejména paní Trautmannová, prokázali velké úsilí o dosažení dvou cílů: na jedné straně vytvořit základ pro modernizaci, pro pokračování technické revoluce v Evropě z hlediska tvorby nových pracovních míst a z hlediska konkurenceschopnosti našeho kontinentu, což je rovněž velký přínos k Lisabonu, a na straně druhé ochránit práva spotřebitelů, která již byla několikrát zmíněna.

Myslím, že obou cílů bylo uspokojivě dosaženo. Uvolněním některých frekvenčních pásem v budoucnosti, až přejdeme na digitální systém, vznikne více možností a inovací. Bude se jednat i o důležitý přínos inovační společnosti, za což jsme vděční.

Samozřejmě, je tu i pár citlivých záležitostí. Jako někdo, kdo internet často používá, píše blogy a je aktivní na Facebooku a Twitteru, vím, že zde existuje pár problémů. Nicméně jsem naprosto přesvědčen, že bychom neměli zasahovat bez soudního rozhodnutí. Nebylo by to jen z principu špatné, vyslalo by to i špatný signál, zvláště mladým lidem, kteří stále surfují na internetu a velmi intenzivně tyto prostředky moderní komunikace využívají.

Proto jsem velmi potěšen tím, že mimo jiné bylo v bodech odůvodnění jasně řečeno, že na jedné straně samozřejmě nejsme připraveni akceptovat trestnou činnost, ale na druhé straně nejsme ani připraveni dovolit zásahy bez soudce, bez právního základu. Podle mého názoru se jedná o základní zásadu, kterou je třeba dodržet. Jsem velice vděčný své kolegyni paní Trautmannové a všem ostatním za to, že v této věci vytrvali a zajistili jasné meze.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Paní předsedající, především chci také složit hold zpravodajům za jejich tvrdou práci a vyjádřit své poděkování. Obávám se však, že mi balíček stále dělá problémy. Obsahuje mnoho dobrých prvků a toto odvětví skutečně vyžaduje regulaci.

Ke zlepšení, kterých bylo dosaženo, patří mnohem lepší ochrana spotřebitelů a ujištění Komise, že předloží návrhy požadavku obecné oznamovací povinnosti v případě ztráty údajů. Přesto mám s tímto balíčkem problém. Poukázala na něj již řada poslanců Evropského parlamentu, včetně kolegy z Francie: vlády se do kompromisu pokoušejí zadními vrátky zavést prvek „tříkrát a dost“, který nemá se směrnicí naprosto nic společného. Musím říci, že to považuji za mimořádně nepříjemné.

Proto si nemyslím, že se jedná o přijatelný kompromis a ráda bych vyzvala své kolegy, aby hlasovali pro pozměňovací návrh mých kolegů pana Alvara a pana Schmidta. To je základní podmínka pro mou podporu tomuto balíčku. Podle mě by byla velká ostuda, kdyby tento pozměňovací návrh nebyl přijat.

Skutečně chceme kompromis s Radou, samozřejmě, ne však za každou cenu. Rovněž se mi nelíbí, že Rada nás pokaždé staví ke zdi a nám se to buď může líbit, nebo se s tím musíme smířit. Rada nese stejnou odpovědnost za dosažení kompromisu jako Evropský parlament. Evropský parlament má v oblasti lidských práv pověst, kterou musí zachovávat, zvláště v posledních letech. Doufám, že Parlament této pověsti při zítřejším hlasování dostojí.

A nakonec bych, paní předsedající, chtěla říci několik slov o lobbování. Musím říci, že ačkoli co do podstaty samé s panem Chichesterem nesouhlasím, i já jsem byla znechucena záplavou někdy docela výhružných e-mailů. Myslím, vlastně jsem přesvědčena, ...

(Předsedající řečnici přerušila.)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, chtěla bych blahopřát zpravodajům, Komisi, paní Trautmannové a panu Harbourovi, kterým se podařilo dosáhnout v poslední chvíli kompromisu. Po dvou letech usilovné práce jsme došli k tomuto kompromisu v oblasti, která předznamená budoucnost předního průmyslového odvětví.

Návrh Komise na využití spektra byl pozměněn správným směrem, byly respektovány výsledky v oblasti satelitní technologie a oznámení Komise o budoucí diskusi o univerzální službě a ostatních právních problémech, které stále přetrvávají, naznačuje, že práce bude pokračovat. Proto se jedná jen o první krok k dalším předpisům.

Tento projekt zajistí občanům mimořádný přístup k informacím a kultuře. Zůstává však mnoho problémů z hlediska infrastruktury a kvality, protože přístup ke stejné kvalitě stále není zaručen každému, pokud uvážíme četné technické problémy, které stále existují v oblasti bezdrátové komunikace.

Otázky svobody přístupu k internetu, problémy autorských práv a důvěrnosti v kombinaci se snahou o ochranu před trestnou činností, ochranu etických pravidel a ochranu mladých lidí – není toho na zvládnutí příliš mnoho? Pokud jde o ty, kdo jsou ohledně kompromisu skeptičtí, budou schopni předložit hotové a okamžitě použitelné řešení?

Myslím, že tento projekt představuje značný pokrok. Dejme šanci regulačním orgánům, které jsme zavedli, a pak budou skeptici moci ovlivnit tyto nové instituce, které teprve musí svou efektivitu dokázat.

Edit Herczog (PSE). – Paní předsedající, práce trvala dva roky a já všem k této intenzivní práci blahopřeji. Telekomunikační balíček je významným příspěvkem k Lisabonské strategii, protože toto odvětví představuje 4 % HDP a 25 % růstu HDP. Jedná se o jedno ze základních odvětví pro evropskou hospodářskou sílu.

Telekomunikační balíček významně přispívá ke znalostní ekonomice, nejen prostřednictvím odvětví samého, ale i tím, že nabízí více příležitostí uživatelům, ať se jedná o podniky, zejména malé a střední podniky, nebo jednotlivce. Každý z něho může mít prospěch.

Telekomunikační balíček je významným příspěvkem k Evropskému plánu hospodářské obnovy díky rozvoji sítě. Telekomunikační balíček významným způsobem přispívá k posílení práv a možností spotřebitelů, protože jej může využívat stále více spotřebitelů. Telekomunikační balíček však také významně přispívá k rozvoji demokracie. Zajišťuje přístup všem Evropanům a nové prostředky pro uplatňování našich práv a povinností, představuje však i rovnováhu nastolenou regulačním orgánem: rovnováhu mezi nástrojem, který má Evropa k dispozici, aby dosáhla skutečného vnitřního trhu v odvětví telekomunikací, a využíváním odborných zkušeností, které jsou k dispozici na vnitrostátní regulační úrovni.

Blahopřeji zpravodajům a Komisi. V příštích pěti letech provedeme první krok, po kterém budou muset následovat další.

PŘEDSEDAJÍCÍ: paní ROTHE

místopředsedkyně

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Ráda bych začala blahopřáním našim zpravodajům, kteří na tomto balíčku pracovali ze všech sil po více než rok. Jedná se o balíček, který je pro občany Evropské unie mimořádně důležitý.

Tento balíček obsahuje řadu dokumentů. Myslím, že je důležité, abych se nejprve zmínila o zprávě paní Trautmannové, která vytváří předpisový rámec pro odvětví elektronických komunikací a obsáhla řadu mimořádně důležitých aspektů, jako je funkční oddělení, politika spektra i používání a podpora sítí nové generace. Vítám, že funkční oddělení bylo přijato a akceptováno jako naléhavé zvláštní opatření.

Kromě toho jsem přesvědčena, že je nezbytné, abychom zde zdůraznili nutnost ochrany práv spotřebitelů. Proto se zpráva pana Harboursa těchto aspektů dotkla a náš kolega Reino Paasilinna úspěšně podpořil stanovisko Evropských sociálních demokratů, podle něhož musí být klíčovým prvkem spotřebitel. Je důležité, jak jsou sjednávány smluvní doložky, aby bylo možné chránit všechny spotřebitele.

Ve věci technologické neutrality je užitečné, aby byla tímto způsobem každému zprostředkována široká škála technických možností. Ráda bych však zdůraznila, že internet nabízí obrovské příležitosti. Je důležité, aby byli spotřebitelé a uživatelé chráněni a aby nedocházelo k žádnému narušování osobních údajů, které musí být také chráněny. Především musíme chránit duševní vlastnictví, nikoli však na úkor zájmů spotřebitelů.

(Předsedající řečnici přerušila.)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Děkuji vám, paní komisařko; v oblasti elektronických komunikací potřebujeme větší harmonizaci a jasnější a jednodušší právní předpisy a tato harmonizace musí přispět k dobře fungujícímu vnitřnímu trhu. Hlavním cílem je zvýšit hospodářskou soutěž, což povede k větší

nabídce, nižším cenám a lepší kvalitě pro konečné spotřebitele. Pro dosažení úspěchu je třeba vyvážit řadu různých zájmů a nalézt řádnou rovnováhu. Telekomunikační balíček nesmí a ani nemá být používán pro účely trestněprávních či jiných sankcí nebo k ovlivnění procesního práva členských států. Ústředním bodem musí být lepší hospodářská soutěž. Všichni občané musí mít možnost přednést svůj případ soudu – nelze to nechat na komerčních silách. Proto doufám, že kolegové poslanci nyní tento kompromis podpoří.

Problém soukromí se objevuje v oblasti obchodních právních předpisů, uchovávání údajů, trestněprávních předpisů a předpisů o transparentnosti. Evropská unie dosud nenalezla společný přístup se společnými zásadami, které by bylo možné uplatnit na všechny tři oblasti, a bude nutné celkové posouzení, aby se předešlo konfliktům právních předpisů v dlouhodobém výhledu. Zůstává velkou výzvou nalézt rovnováhu mezi zájmy policie, obhájců transparentnosti, těch, kdo chtějí chránit údaje a samozřejmě IT podniků.

Komise by měla být schopna k tomu přispět zřízením společné pracovní skupiny, která by našla společné zásady a rovnováhu mezi jednotlivými zájmy v této důležité oblasti.

Závěrem bych ráda blahopřála paní komisařce Redingové k její dobré práci.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat naší paní komisařce Redingové, francouzskému předsednictví, které v prosinci došlo k velmi inteligentnímu společnému postoji, a pak českému předsednictví, které právě dosáhlo svého cíle. Také bych rád poděkoval a blahopřál především všem třem zpravodajům, panu Harbourovi, paní Trautmannové a paní del Castillo Veraové, kteří odvedli úžasnou práci.

Balíček o němž dnes hlasujeme, obsahuje ustanovení, jež jdou přesně tím směrem, který bychom si přáli pro vývoj trhu telekomunikací, jsou konzistentní a jsou ku prospěchu všech: svěření evropské regulace Úřadu evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) se smíšeným financováním, bez práva veta; rovnováha mezi hospodářskou soutěží a nutností nových investic – funkční oddělení je omezeno na výjimečné případy; snaha o zaměření pozornosti na veřejné služby ve správě spektra; nové služby; nová svoboda přístupu; a značný nárůst práv spotřebitelů, zejména díky panu Harbourovi. Jen je mi líto, že byla zamítnuta vysílací povinnost („must carry“).

Z hlediska Francie je text naprosto vyvážený, je to dobrý kompromis – a zde mám na mysli to, že pokud jde o neblaze proslulé pozměňovací návrhy, nakonec navržené znění je dle mého názoru chytré, protože umožňuje prosazování práv duševního vlastnictví na internetu bez omezování svobody přístupu k němu. Internet musí v této oblasti uplatňovat pravidla jako v oblastech ostatních. Virtuální svět není bez pravidel a nesmí se podrobovat jen moci reklamy ze strany operátorů a poskytovatelů přístupu k internetu. Proto sdílím názor paní Trautmannové. Kompromis staví práva zaměstnanců, umělců a uživatelů internetu na stejnou úroveň, a to je dobře.

Syed Kamall (PPE-DE). - Paní předsedající, chci úvodem složit hold za všechnu tvrdou práci, kterou odvedla Komise a její úředníci a také všichni zpravodajové. Hovořím jako jeden ze stínových zpravodajů pro Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci v době projednávání části balíčku týkající se zpracování osobních údajů a ochrany soukromí v odvětví telekomunikací. Také bych chtěl ocenit práci Alexandra Alvara a ostatních stínových zpravodajů včetně pana Lambrinidise ze skupiny sociálních demokratů.

Všichni jsme tvrdě pracovali, abychom dosáhli rovnováhy mezi ochranou údajů, což je podle nás všech velmi důležitá otázka, a právem podniků připravovat bezpečnostní programy, které zajistí, aby naše sítě byly bezpečné, a zaměřovat se na osoby, které se po síti snaží šířit škodlivý software a viry. To je věc, která někdy znamená sledování datového provozu.

Nešlo nám ale o zavedení zásady „třikrát a dost“. Tu zde podporuje velice málo lidí a je velmi nešťastné, že někteří lidé mimo tento Parlament se to snažili vykládat jako podporu této zásady.

Hovoříme-li o oblasti datových paketů, dovoluji mi přejít k otázce neutrality sítě. Myslím, že všichni musíme souhlasit s tím, že je nutná určitá míra správy sítě. Podniky budují širší potrubí a jiné podniky přichází a toto potrubí plní, což může vést k problémům překročení kapacity. Kdo by si před několika lety uměl představit, že budeme mít služby, jako je BBC iPlayer nebo YouTube? Proto je důležité, aby operátoři byli schopni své sítě spravovat. Zásada „který paket jde první dovnitř, půjde první ven“ by se mohla ukázat jako škodlivá, zvláště v případě, že by v důsledku překročení kapacity byly omezeny tísňové služby.

Chtěl bych poděkovat všem zpravodajům, kteří se věnovali tomuto tématu, za to, že se pokusili dosáhnout správné rovnováhy, a chtěl bych požádal lobbyisty mimo tento Parlament, aby to nevykreslovali jako obhajobu

přístupu „třikrát a dost“; prosím, nevykládejte to jako zásadní útok na naše svobody. Jen se pokoušíme dosáhnout správné rovnováhy.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Mnohokrát děkuji, paní předsedající. Omlouvám se, že jsem se trochu opozdil. Chtěl bych začít konstatováním, že podle mě je důležité upozornit na to, že telekomunikační balíček v současné podobě před hlasováním je v zásadě dobrý. Posiluje hospodářskou soutěž a práva uživatelů, a to je důležité zdůraznit, protože si myslím, že se na to v diskusích často zapomíná. Soustředíme se téměř výhradně na podrobnosti, a pak nám někdy uniká celý obraz, a to je nakonec podstatou celého telekomunikačního balíčku – posílení hospodářské soutěže a práv uživatelů.

V současné době však našim občanským svobodám a právům na internetu a otevřené a svobodné struktuře internetu hrozí řada nebezpečí. Ta nikdy nebyla tak zjevná jako při diskusi o tom, zda bychom měli uživatelům omezovat přístup k internetu bez soudního jednání. Jsem velmi hrdý na to, že jsme se v Parlamentu shodli, že to nepovažujeme za přijatelné. Lidem nesmí být bráněno v přístupu na internet, aniž by jejich případ projednal soud. To je důležité, protože se jedná o velice závažné omezení občanských práv a svobod. Rovněž se tím právní zásady staví na hlavu způsobem, který bychom v jiném kontextu nikdy nedovolili. Někomu, kdo ukradl kolo, nezakazujeme používat silnice. Proto jsem rád, že zítra tomuto návrhu řekneme jasné NE.

Zároveň tím však neodstraníme všechna nebezpečí, která internet ohrožují. Existuje mnoho dalších problémů, o nichž bude třeba dále jednat, a já se na tyto debaty těším. Existují určité oblasti, kde bych byl rád, abychom se dostali o něco dále, celkově však jde o krok správným směrem. Jsem hrdý, že zítra vyjasníme, že občanské svobody a práva na internetu, zvláště pokud jde o možnost nebýt vyloučen bez slyšení u soudu, jsou věci, kterou bude Evropský parlament podporovat.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, chtěla bych říci, že dnešní rozpravě dominuje tato otázka: jak můžeme dosáhnout svobody na internetu, svobodného přístupu, ochrany autorských práv a dodržování základních práv? To je skutečně kouzelné zaklínadlo pro nalezení správné rovnováhy v této oblasti.

Chtěla bych zdůraznit, že nejde o svévolné blokování internetu. Nemůžeme nechat zavřít YouTube, jako se stalo v Turecku, protože se tam údajně objevily urážky Atatürka. Nechceme tu stav, jaký panuje v Číně. Samozřejmě, internetové stránky nelze zavírat náhodně z politických důvodů. Ráda bych však jasně řekla, že občané nemohou mít neomezené právo na neomezené nelegální stahování z internetu! O tom zde nelze vyjednávat. Musíme však zajistit, a to je ta rovnováha, o kterou všichni usilujeme a kterou musíme nalézt, aby autoři tvůrčího obsahu, jejichž práce se objevují na internetu, dostali spravedlivou odměnu. K tomu potřebujeme nový model. Není to model francouzský. Chceme soudní výhradu, soudní rozhodování o základních právech. Tuto novou společenskou smlouvu mezi autorským právem a ochranou základních práv ve znalostní společnosti však musíme teprve nalézt.

Viviane Reding, členka Komise. – (FR) Paní předsedající, děkuji vám všem, kdo jste umožnili, aby tento velice důležitý balíček dnes spatřil světlo světa. Samozřejmě mám na mysli zpravodaje a jejich kolegy, ale i české předsednictví, a chtěla bych zde oficiálně říci, že paní velvyslankyně Reinišová úžasným způsobem spolupracovala s Parlamentem i Komisí, aby tento projekt umožnila.

Nyní máme vyvážený text, který umožňuje otevření trhů, investice, svobodu na internetu a právo na internet. Máme text, který má potenciál pro rozvoj odvětví, a tím i pro zachování a tvorbu pracovních míst, i potenciál pro uživatele. Tento text vyvažuje na jedné straně Lisabonskou strategii pro růst a zaměstnanost a na druhé straně řadu kroků vpřed v oblasti práv spotřebitelů, kteří využívají internet.

členka Komise. Dovolte mi odpovědět na několik otázek, které byly položeny.

Jedna z otázek se týkala investic do sítí příští generace prostřednictvím zajištění řádné návratnosti investic pro telekomunikační operátory s řádným zohledněním souvisejících rizik. Podle současných pravidel je již nyní možné, aby několik společností sdílelo investiční riziko. Nová pravidla to potvrzují a současně říkají, že efektivní pravidla týkající se hospodářské soutěže a nediskriminace je třeba zachovat. To je velice důležité. Chci to zdůraznit, protože někdy slyším jen o části celé věci, ale v praxi je třeba uplatňovat celou problematiku související s investicemi.

Druhá otázka se týká porušování ochrany údajů. Operátoři musí převzít odpovědnost spojenou se zpracováváním a ukládáním tohoto obrovského množství informací. Nová pravidla proto poprvé v Evropské unii zavádějí povinné oznamování případů narušení bezpečnosti osobních údajů. To znamená, že poskytovatelé komunikačních služeb budou povinni informovat úřady a své zákazníky o případech narušení

bezpečnosti, které postihnou jejich osobní údaje. Kromě toho jsou pravidla týkající se ochrany soukromí a údajů posílena v oblastech jako např. používání cookies a podobných prostředků. Uživatelé internetu budou lépe informováni o tom, co se děje s jejich osobními údaji, a bude pro ně i snazší kontrolovat své osobní údaje v praxi.

Další prvek se týká otevřenějšího a neutrálního internetu pro spotřebitele. Evropští spotřebitelé budou mít ještě větší výběr mezi konkurenčními poskytovateli širokopásmových služeb. Poskytovatelé internetových služeb mají k dispozici mocné nástroje, které jim umožňují rozlišovat mezi různými druhy přenosů dat na internetu, jako je hlasová komunikace nebo komunikace typu peer-to-peer. Přestože správa provozu může umožnit rozvoj vysoce kvalitních služeb a může pomoci zajistit bezpečnou komunikaci, lze stejné techniky využít i pro snížení kvality komunikace nebo jiných služeb na nepříjemně nízkou úroveň. Proto podle nových pravidel Evropské unie budou mít vnitrostátní telekomunikační úřady pravomoc stanovit minimální úroveň kvality služeb síťového přenosu, aby podporovaly neutralitu sítě a svobodu sítě pro evropské občany.

V novém znění jsme doplnili nové požadavky na transparentnost, které mají mimořádný význam.

Čtvrtý prvek, který bych chtěla zdůraznit, je uznání práva na přístup k internetu. Nová pravidla výslovně uznávají, že přístup k internetu je základním právem stejně jako svoboda projevu a svoboda přístupu k informacím. Pravidla proto stanoví, že jakákoli opatření přijatá ve věci přístupu ke službám a aplikacím nebo jejich využívání musí respektovat základní práva a svobody fyzických osob včetně práva na soukromí, svobodu projevu a přístup k informacím a vzdělávání i práva na řádný proces.

členka Komise.(FR) Paní předsedající, podle mě bylo velice důležité upozornit na tato základní práva, protože tvoří základ našich evropských hodnot, evropských hodnot, které vycházejí i z nových telekomunikačních pravidel.

Kromě toho bych chtěla říci něco o svobodě na internetu, protože ji řada poslanců zmínila. Dosažený kompromis je vítězstvím pro svobodu občanů a uživatelů internetu.

Za prvé tento kompromis velice jasně potvrzuje svobody našich občanů stanovené v Listině základních práv, včetně práva na přístup k internetu, které je nedílnou součástí svobody projevu a informací. Za druhé kompromis stanoví, že neúměrná řešení navržená k omezení práv uživatelů internetu nejsou zákonná. Za třetí kompromis potvrzuje, že vždy musí existovat možnost obrátit se na soudce, na nezávislý a nestranný soud, jehož rozhodnutí musí být respektováno.

To vše kompromis obsahuje a podle mě na základě tohoto kompromisu bude mít práce Komise a Parlamentu v blízké budoucnosti pevný základ, který zdůrazní práva našich občanů a vnitřní hodnoty naší Evropy.

Dále bych ráda požádala Radu, aby jednala rychle, aby mohlo být konečné znění textu, který bude, jak doufám, zítra v hlasování schválen, k dispozici co možná nejdříve.

Malcolm Harbour, zpravodaj. – Paní předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat všem, kdo se této rozpravy účastnili. Byla to rozprava velmi konstruktivní. Vítám zejména podporu, kterou Parlament poskytl mně a mým kolegům ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, pokud jde o významná zlepšení, která jsme provedli v oblasti práv uživatelů a prvků směrnice týkajících se ochrany údajů.

Byl jsem potěšen tím, že během rozpravy se k těmto aspektům všichni vyjádřili. Jsou důležité pro každého spotřebitele. Doufám, že nyní před nadcházejícími volbami všichni budete hovořit o práci, kterou jste v tomto Parlamentu vykonali pro spotřebitele ve světě internetu, protože je naprosto klíčová.

Má druhá důležitá poznámka se týká toho, že internetový prostor sám – elektronické komunikace, odvětví samo – je vzkvétající, vyvíjející se a dynamický sektor. Naším úkolem jako regulačních orgánů je umožnit pokračování této dynamiky, těchto inovací. Zavedli jsme předpisový rámec, abychom spotřebitelům zajistili účast na tomto procesu, dali jim právo dozvědět se o těchto službách a možnost tyto služby využívat – to je zásadní. Ale internet není prosperující prostor proto (a na počtu, kterou jste dostávali kvůli tomuto návrhu jste viděli, jak je dynamický), že na něm omezujeme činnost, že zavádíme nové modely podnikání. Brzdili jsme věci, které lidé udělali. Chceme, aby sem vstoupily nové subjekty, chceme malé podniky, chceme velké podniky, chceme investice.

Právě tento smysl pro dynamiku a naléhavost musíme prosazovat. Paní Redingová má pravdu: musíme povzbuzovat členské státy, aby tato zlepšení zavedly co nejdříve. Chceme, aby začal pracovat nový úřad BEREC; chceme, aby nový regulační orgán s námi v Parlamentu spolupracoval, aby bylo zajištěno co nejrychlejší zavedení těchto věcí.

Pohněme se vpřed a hledme do budoucnosti. Děkuji vám, paní komisařko, za zásadní prohlášení, která jste učinila v oblasti ochrany údajů a univerzální služby a která nám umožní s vámi pracovat na dosažení pokroku v těchto klíčových oblastech.

Catherine Trautmann, zpravodajka. – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, velice vám děkuji za vaše prohlášení, které vrhá velmi příznivé světlo na rozpravu, jež právě proběhla, a děkuji všem kolegům poslancům, kteří se jí zúčastnili.

Chtěla bych říci, že náš Parlament hlasováním o tomto kompromisu ve věci telekomunikačního balíčku naznačí jasnou volbu: volbu regulovaného trhu a nikoli neregulované soutěže. Je to také důkaz strategie, rozvojové strategie, která je v kontextu krize užitečná a připravuje evropskou společnost na digitální věk. Toto hlasování také díky ustanovením o zákazu diskriminace umožní zajistit rovnováhu mezi právy států a pravomocemi Komise, mezi starými operátory a novými subjekty na trhu, bude však také znamením pokroku, kterého dosáhl sám Evropský parlament když uplatňoval své pravomoci spolurozhodování, zvláště v oblasti politiky přidělování spektra, které je považováno za veřejný statek, a když opět podpořil subjekty vysílání a služby.

Mnoho kolegů poslanců hovořilo o problematice internetu jako veřejného prostoru, který jako takový vyžaduje svobodu a bezpečnost, a já s nimi souhlasím. Proto byla díky nové podobě pozměňovacího návrhu 46 u této směrnice, jako u první směrnice vůbec, propojena otázka přístupnosti internetu a základních práv občanů.

Výraz „přijatá opatření“ skutečně funguje jako chybějící propojení mezi veškerými opatřeními, která přijaly sítě elektronické komunikace, ať jde o ukončení přístupu nebo filtrování, a základními právy uživatelů. Pokud jde o pochyby, které vyjádřili kolegové poslanci ohledně toho, zda je zpravodajka ochotna hájit právo na soudní rozhodnutí před odepřením přístupu, musím říci, že výraz „nezávislý a nestranný soud“ je výraz zaručující uživatelům internetu právo na takové rozhodnutí.

Prokázat, že úřad Hadopi by byl nezávislý a nestranný soud, by znamenalo uložit tomuto vysokému úřadu všechny povinnosti, které musí dodržovat soudce: právo na obhajobu, proces, v němž jsou vyslechnuty obě strany, a veřejný charakter řízení. To by samozřejmě vedlo ke zhroucení systému, který je založen, jak francouzský právní systém pravděpodobně je, na počítačovém zpracování a hromadné správě obvinění a trestů. Proto vyzývám Evropskou komisi k nejvyšší opatrnosti při provádění tohoto telekomunikačního balíčku.

Jestliže je základní zásada zakotvena v textu Společenství, který je předmětem kompromisu mezi Radou a Evropským parlamentem jako spolutvůrci právních předpisů, je třeba ji řádně provést ve vnitrostátních právních předpisech.

Ráda bych, dámy a pánové, skončila konstatováním, že mě těší vyhlídka na širokou veřejnou konzultaci mnoha partnerů, která nám umožní pokračovat v naší tvrdé práci v rámci kompromisu, který dodržuje právní předpis stanovený v pozměňovacím návrhu 46 a umožňuje jeho použitelnost.

Pilar del Castillo Vera, zpravodajka. – (ES) Paní předsedající, ráda bych stručně zopakovala své poděkování všem, kdo sehráli svou úlohu v tomto skutečně zdoluhavém procesu rozpravy o telekomunikačním balíčku: paní komisařce, ostatním zpravodajům, prostě všem, kdo se vedle úřadujícího předsednictví Rady na procesu podíleli.

Chci upozornit na tři hlavní body, které považuji za klíčové, abych shrnula výhody rozhodnutí, které, jak věřím, bude zítra v tomto Parlamentu velkou většinou přijato. Tato revize legislativního rámce telekomunikací má tři bezprostřední důsledky.

Prvním je to, že usnadňuje vývoj sítí příští generace, a proto bude přínosem pro spotřebitele, kteří budou mít možnost přístupu, pohybu a provádění transakcí na rychlejším a bezpečnějším internetu, který bude v každém směru přínosnější, nejen pro jednotlivé spotřebitele, ale i pro malé a střední podniky, pro něž je internet nezbytný.

Za druhé bude na vnitřním trhu existovat větší hospodářská soutěž, která bude rovněž ku prospěchu spotřebitelů, ať jednotlivců nebo podniků. Výhody poplynou z nižších cen, lepších produktů a větších inovací v důsledku širší, větší a reálnější hospodářské soutěže.

A konečně to vše bude provedeno (a ať o tom nikdo mimo tento Parlament a v celé Evropě v žádném případě nepochybuje) při současném dodržování základních práv; nemůže existovat žádný vnitrostátní právní

předpis, který by tato práva nedodržel, protože Evropa rozhodla, že zásada, jež je základem této reformy, zaručuje základní právo přístupu k internetu.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, zpravodajka. – (ES) Paní předsedající, ráda bych zopakovala své poděkování všem kolegům poslancům za jejich vystoupení a za tuto rozpravu, která byla skutečně velmi přínosná.

Myslím, že nemůže být pochyb o tom, že tato reforma významně přispěla k naší inovační společnosti 21. století. Připravili jsme půdu pro to, abychom mohli dále přinášet nové příležitosti pro telekomunikační odvětví, sektor, který je obrovsky dynamický, ve prospěch hospodářského a sociálního rozvoje Evropské unie a především pro ochranu spotřebitelů.

Jsem si jista, a jsem přesvědčena, že tato rozprava to prokázala, že většinou panuje v této oblasti světlo, ačkoli existují i určité stíny, například zařazení rozpravy o obsahu do tohoto balíčku, jak zmínila sama paní komisařka a řada dalších poslanců.

Přesto si myslím, že kompromis vyřešil tento aspekt dobře, protože, jak již bylo řečeno, oblast působnosti obou směrnic uvedená v článku 1 poprvé zahrnuje uznání základních práv a svobod i přístup k internetu.

Ať nikdo nepochybuje o tom, že chci podpořit paní Trautmannovou ohledně jejího požadavku, aby členské státy, pokud budou nést odpovědnost za zaručení soukromí, svobody projevu, svobody informací a obecně všech práv obsažených v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, tak činily pod přísným a pečlivým dohledem Evropské komise, což je podle mě nyní nejlepší záruka, že zásada svobody na internetu bude v rovnováze se všemi ostatními právy.

To je vše. Velice vám děkuji, dámy a pánové. Myslím, že jsme odvedli dobrou práci a měli bychom si blahopřát; proto vás žádám, abyste hlasovali pro zprávu.

Předsedající. – Děkuji vám, společná rozprava je nyní uzavřena.

Hlasování se bude konat zítra, ve středu.

...

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Konstatuji, že zde není přítomna Rada, aby se k této dohodě vyjádřila. Byl bych rád, kdybyste požádali o přítomnost Rady před zítřejším hlasováním. Jsem přesvědčen, že mnoho evropských občanů by rádo slyšelo od Rady odpověď na to, zda je proti textu, který výslovně uvádí, že by nikomu neměl být odepřen přístup na internet bez předchozího rozhodnutí soudu. Chtěl bych, aby Rada vystoupila a vysvětlila své námitky. Jsem přesvědčen, že tisíce Evropanů chtějí znát důvod.

Předsedající. – Žádost předáme.

Písemná prohlášení (článek 142 jednacího řádu)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), písemně. – (PL) Předpisový rámec Evropské unie v oblasti telekomunikací vznikl v 90. letech 20. století a jeho účelem bylo liberalizovat domácí trhy, kterým dominovaly státní monopoly. Od té doby jsme byli svědky revolučních změn ve vývoji mobilních telefonních služeb a internetu. Návrh reforem právních předpisů pro trh telekomunikací v Evropské unii, o němž bude Parlament zítra hlasovat, má přizpůsobit právní předpisy Evropské unie těmto změnám, například zlepšením postavení uživatelů na trhu elektronických služeb.

Můj osobní názor je, že přístup na internet je významný faktor, který podporuje proces vzdělávání a ukazuje, že lidé jsou schopni využívat své svobody projevu a mít přístup k informacím a na trh práce. Uživatelům internetu nesmí být upírán nebo omezován přístup na internet bez předchozího rozhodnutí příslušného soudního orgánu. Proto jsem důrazně přesvědčena, že bychom měli obnovit dva nejdůležitější pozměňovací návrhy čísla 138 a 166, které Parlament přijal v prvním čtení v září 2008. Tyto pozměňovací návrhy by znovu nastolily záruku uživatelských práv, zavedly povinnost kontroly vnitrostátních regulačních orgánů a postavily by mimo zákon svévolné blokování a bezdůvodné omezování přístupu občanů k aplikacím, službám a obsahu zveřejňovaným na internetu.

V podobě, v jaké byly předloženy ke druhému čtení dne 6. května, jsou oba pozměňovací návrhy, které byly údajně pouze upraveny, ale ve skutečnosti byly významným způsobem změněny, závažnou hrozbou pro svobodu projevu, svobodu přístupu k internetu a právo na informace — pilíře moderních, demokratických občanských společností.

Katrin Saks (PSE), písemně. – (ET) Nová pravidla představená v novém telekomunikačním balíčku pomohou regulovat trh telekomunikací a prosazovat ochranu spotřebitelů. Pro spotřebitele bude výrazně snazší získat od svých poskytovatelů služeb informace a měnit poskytovatele služeb. Součástí informací podávaných před uzavřením smlouvy musí být to, zda je spotřebitel smlouvou vázán na konkrétní dobu. Kromě toho nemohou poskytovatelé služeb vázat spotřebitele na dobu překračující 24 měsíců. Přenesení telefonního čísla od jednoho poskytovatele služby k jinému musí být provedeno v jednom pracovním dni. Zlepšila se transparentnost poskytování služeb a spotřebitelé mohou porovnávat ceny na internetových stránkách a je možné uložit místním operátorům povinnost poskytovat služby lidem se zdravotním postižením. Spotřebitelé mohou požádat o stanovení maximální cenové úrovně, jakmile jejich měsíční spotřeba přesáhne určitou výši. Pokud poskytovatel služeb nechtěně zveřejní osobní údaje jednotlivce na internetu, musí o tom řádně danou osobu informovat.

Nová pravidla také pomohou regulovat trh telekomunikací a usnadní příchod nových služeb na trh. Koordinace rádiového spektra v Evropské unii vytváří příležitost k poskytování zcela nových služeb a odstraňuje překážky, které dosud existovaly, například pro sledování televizních programů na mobilních telefonech. Státním regulačním orgánům byla dána větší práva a byl zřízen nový regulační úřad EU s cílem posílit nezávislý dohled nad trhem, což bude bezesporu ku prospěchu spotřebitelů. Děkuji vám.

4. Uvádění spotřeby energie na energetických štítcích a v normalizovaných informacích o výrobku (přepracované znění) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0146/2009), kterou předkládá paní Podimataová jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (přepracované znění) [KOM(2008)0778 – C6-0412/2008 – 2008/0222(COD)].

Anni Podimata, zpravodajka. – (EL) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nejprve bych chtěla říci, že vítám návrh Evropské komise na přepracování směrnice o energetických štítcích, jehož základním cílem je rozšířit oblast působnosti směrnice na všechny přístroje, které spotřebovávají elektřinu při domácím, komerčním nebo průmyslovém používání, a na výrobky spojené se spotřebou energie. Tato směrnice tvoří součást širšího balíčku legislativních návrhů, jejichž cílem je prosadit energetickou účinnost, která je pro Unii věcí nejvyšší priority, protože může hrát rozhodující úlohu při posilování bezpečnosti dodávek energie, snižování emisí oxidu uhličitého a oživování evropského hospodářství, aby se rychleji dokázalo vymanit z recese a krize.

Chci velmi poděkovat všem svým kolegům poslancům za jejich návrhy, zvláště stínovým zpravodajům, sekretariátu PSE a Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, protože s jejich pomocí se nám směrnici o energetických štítcích podařilo posílit, jak jsem přesvědčena. Proto přikládáme zvláštní význam ustanovením, která se týkají veřejných zakázek, proto přikládáme zvláštní význam přijetí pobídek na podporu co neúčinnějších spotřebičů a proto chceme posílit ustanovení týkající se kontroly a dohledu na trhem.

Zmíním jen dva problémy, které vyvolaly vážné střety. První se týká našeho návrhu, aby se v reklamách uváděla spotřeba energie, který vyvolal neúměrné reakce ze strany Svazu evropských vydavatelů a ze strany vlastníků televizních a rozhlasových stanic. Říkám neúměrné, protože jsme slyšeli extrémní argumenty, například že směrnice omezuje svobodu tisku, že reklamní příjmy v citlivé oblasti sdělovacích prostředků klesají a konečně že je narušováno financování svobodného a nezávislého tisku. Podívejme se na podstatu věci, na to, co ve zprávě navrhujeme. Domníváme se, že součástí reklamy na výrobky spojené se spotřebou energie by měl být odkaz na spotřebu energie nebo úspory energie či kategorii energetického štítku pouze v případě, že v reklamě jsou uvedeny technické specifikace nebo technické informace. Pokud reklama takové informace neobsahuje, neexistuje povinnost uvádět spotřebu energie.

Až nakonec jsem si nechala grafickou úpravu energetického štítku, která se ukázala nejpalčivějším problémem této směrnice. Tato směrnice nedosáhne svého cíle a nebude efektivní, pokud spotřebitelé, na které je tato směrnice v první řadě zaměřena, nebudou schopni energetický štítek snadno rozpoznat a porovnat, aby se mohli co nejlépe rozhodovat. Dnes máme úspěšný model označování energetické účinnosti na stupnici od A do G, kdy A se používá pro výrobky nejúčinnější a G pro výrobky nejméně účinné, a tato stupnice se dnes používá jako standard v mnoha zemích mimo Evropskou unii. Je to model nepochybně velmi úspěšný a uznávaný, který obrovskou měrou přispěl k úsporám energie. Samozřejmě má i četné nedostatky. Nejzávažnějším z nich, vlastně hlavní příčina všech těchto nedostatků, je to, že na štítku není uvedena doba

jeho platnosti. Pokud není uvedena doba platnosti štítku a pokud je výrobek zařazen do kategorie A a zůstane v ní po celou dobu své životnosti, i když budou na trh uvedeny energeticky účinnější výrobky, je jasné, že vysíláme nejasné signály. Jak to můžeme řešit? Zavedením povinnosti, aby měly štítky konkrétní dobu platnosti, například 3 až 5 let, a jakmile tato doba uplyne, aby byla stupnice energetické účinnosti revidována podle pokroku dosaženého v kategorii daného výrobku.

Závěrem bych chtěla říci, že jsem pevně přesvědčena, že ve snaze dojít ve druhém čtení ke shodě najdeme v následujících rozpravách to nejlepší možné řešení, řešení, které spotřebitelé ocení a které podpoří inovace v evropském průmyslu.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Paní předsedající, s označováním energetické účinnosti jsme v roce 1992 začali s cílem dosáhnout úspor energie v domácnostech. Tato iniciativa je velmi úspěšná a za posledních patnáct let přinesla občanům EU mnoho výhod.

Rok 1992 však už byl před nějakou dobou. Uplynul určitý čas a Komise se rozhodla předložit návrh na přepracování směrnice o energetických štítcích, aby evropským občanům, průmyslu i veřejným orgánům přinesla další výhody, zaprvé rozšířením oblasti působnosti směrnice na všechny výrobky spojené se spotřebou energie, zadruhé posílením dohledu nad trhem a zatřetí podporou praxe zadávání veřejných zakázek a poskytování pobídek na základě energetické účinnosti.

Jsem velmi vděčný zpravodajce paní Podimataové za to, že v krátké době vypracovala zprávu o velmi složitém návrhu, která dává příležitost ke druhému čtení, kdy do rozpravy skutečně vstoupí Komise. Také bych chtěl poděkovat stínovým zpravodajům a všem členům Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE) za pečlivou pozornost, kterou tomuto návrhu věnovali.

Zpráva původní návrh rozhodně doplní o některá velmi významná zlepšení, která Komise vítá. Paní zpravodajka správně upozorňuje na dva problémy, které budou úhelným kamenem budoucích rozprav mezi Radou a Parlamentem. Prvním je otázka reklamy a toho, jak daleko můžeme zajít při prosazování postupů prodeje energeticky účinného výrobku, aniž bychom narušili občanské svobody či svobodu tisku, a druhou otázkou je grafická úprava štítku – zda by se mělo jednat o štítek s uzavřenou nebo otevřenou stupnicí.

Po cestě do Parlamentu jsem dnes ráno našel ve výtažích několik letáků, které ukazují, že tato zdánlivě prostá otázka není tak jednoduchá. Na jedné straně máme organizace spotřebitelů a na druhé straně výrobce, kteří by také rádi sledovali stejný cíl, tedy poskytovat spotřebitelům energeticky účinnější výrobky.

V prvním čtení proběhla ve výboru ITRE velká debata a my nyní musíme nalézt to nejlepší řešení problémů, které paní zpravodajka ve druhém čtení nadnesla. Mohu vás ubezpečit, že Komise učiní vše pro to, aby vyhověla různým názorům, protože pracuje ve prospěch spotřebitelů a společnosti. Štítky by měly být efektivní a jednoznačné a současně by měly být zajištěny správné pobídky pro výrobce, aby vyvíjeli účinnější výrobky.

Děkuji za tuto zprávu. Jsem paní zpravodajce vděčný za všechnu práci, kterou do její přípravy vložila.

Jan Březina, jménem skupiny PPE-DE. – Paní předsedající, projednáváme zprávu o označování energetické účinnosti, která má z několika důvodů mimořádný význam.

Zaprvé je zvyšování energetické účinnosti nejrychlejším a nákladově nejúspornějším prostředkem, jak snížit emise skleníkových plynů. Zadruhé může být energetická účinnost součástí řešení současné hospodářské recese: řešení poptávky po energii a využívání energie může pomoci vytvořit dlouhodobý růst a stále pracovní příležitosti.

Souhlasím se záměrem zajistit, aby koneční uživatelé měli na energetickém štítku k dispozici úplné informace, a to i v případě, že výrobek je zakoupen na dálku, prostřednictvím internetu nebo telemarketingu. To platí i pro záměr posílit ustanovení o dozoru nad trhem, aby bylo zajištěno řádné a v celé Evropské unii harmonizované prosazování směrnice o energetických štítcích a jejích prováděcích opatření.

Jsou zde však dvě věci, proti kterým musím důrazně protestovat. Zaprvé bych chtěl varovat, že bude-li přijat pozměňovací návrh 32, naruší nezávislost sdělovacích prostředků. Je třeba zdůraznit, že reklama má pro svobodné, nezávislé, různorodé a vysoce kvalitní sdělovací prostředky klíčový význam. Naše skupina proto přišla s alternativním pozměňovacím návrhem (pozměňovací návrh 2 předložený plénu), který respektuje význam svobodných a různorodých sdělovacích prostředků pro demokracii. Naším řešením je dát výrobcům a maloobchodníkům možnost poskytovat informace o konkrétních aspektech úspor spotřeby energie.

Zadruhé žádám o stažení dvou návrhů usnesení o prováděcích opatřeních, které odmítají prováděcí opatření týkající se televizí a chladniček. Tato iniciativa, proti které se postavily podniky, Komise i Rada, by narušila soulad nových předpisů o energetických štítcích jako celku.

Dovolte mi skončit upozorněním, že zpráva o energetických štítcích je velmi důležitý legislativní dokument, který stojí za to přijmout, pokud bude uspokojivým způsobem vyřešena otázka reklamy.

Silvia-Adriana Țicău, jménem skupiny PSE. – (RO) Především bych chtěla poblahopřát paní zpravodajce Podimataové k její zprávě.

Jsem přesvědčena, že směrnice o označování štítky a informování spotřebitelů o spotřebě energie u výrobků má mimořádný význam. Evropská unie navrhla snížit spotřebu energie o 20 %. Pokud se nám podaří správně informovat spotřebitele, aby měli možnost rozhodnout se na základě informací, které získali, můžeme pak skutečně snížit spotřebu energie i u již užívaných výrobků.

Pokud jde o označování, musí být jednoduché, to je zásadní. Musí být i úplné a musí přirozeně spotřebitelům nabízet informace, které potřebují k provedení nezbytných investic. Proto jsem přesvědčena, že je důležité, aby štítek uváděl informace o spotřebě energie nebo o možných úsporách energie.

Kromě toho si myslím, že je důležité mít tuto stupnici A–G, která je jednoduchá. Chtěla bych však uvést, že je důležité, aby byla určena lhůta platnosti, aby měl spotřebitel informace už v okamžiku, kdy jsou některé výrobky inzerovány. Nevěřím, že povinnost uvádět informace o spotřebě energie bude jakkoli zasahovat do svobody projevu a ustanovení týkajících se sdělovacích prostředků. Myslím, že je jen v našem zájmu mít dobře informované spotřebitele, kteří se mohou informovaně rozhodovat o snižování své spotřeby energie.

Chci paní zpravodajce poblahopřát. Jedná se o velice důležitý dokument, který je součástí balíčku týkajícího se energetické účinnosti. I ve druhém čtení budu nadále podporovat naši zajímavou diskusi.

Satu Hassi, jménem skupiny Verts/ALE. – (FI) Paní předsedající, dámy a pánové, co nejupřímněji děkuji paní Podimataové za její vynikající práci, kterou plně podporuji. Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku podpořil jasně, pro spotřebitele jednoduché označování energetické účinnosti, které bych stejně jako výbor chtěla zachovat.

Je důležité, aby měli spotřebitelé vždy důvěru v to, že zařízení kategorie A bude absolutně vždy obsahovat nejlepší technologii, energeticky nejúčinnější technologii, která na trhu existuje. Energetický štítek EU je úspěch. Zbavil trh zařízení plýtvající energií a tento model následovali i v zemích, jako je Brazílie, Čína, Argentina, Írán, Izrael a Jihoafrická republika. Je velmi nešťastné, že výrobci zařízení nyní chtějí tento úspěšný a jasný systém označování změnit v nejasnou kategorii a že Komise má tendenci tento postup podporovat.

Nový model, který prosazují výrobci, by znamenal to, jako by byl desetiletí starý sportovní rekord stále nazýván světovým rekordem a po jeho překonání by se mu říkalo světový rekord mínus 5 %, světový rekord mínus 10 %, světový rekord mínus 20 % atd. Nedávalo by to žádný smysl, a proto by měl stejný systém vysvětlování, jaký používáme pro světové rekordy, nadále platit i pro označování energetické účinnosti.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, toto je vhodný a důležitý projekt na dosažení energetické účinnosti a větších úspor energie. Je správné, abychom se zaměřili na metody, které bohužel v jiných oblastech nepoužíváme, jmenovitě na použití označování, které má spotřebitelům pomoci vybrat si energeticky účinné výrobky a současně urychlit soutěž v oblasti účinnějších přístrojů. Toto rozhodnutí je moudré a správné.

Dosud existující postup byl také rozumný a fungoval dobře. V tomto ohledu jsem přesvědčen, že tento systém označování třídami A–G, který dobře fungoval více než 15 let a který byl před několika lety zdokonalen kategorizací A+ a A++, musí být nyní logicky rozšířen a znovu upraven, protože před námi stojí nové výzvy.

Měli bychom však věci pečlivě zvažovat a já bych chtěl, aby byly brány vážně i výhrady, které předložila Komise. Pokud učiníme to, co navrhla většina ve výboru zde v Parlamentu, tedy zachováme prostě třídy A–G, obávám se, že staré přístroje budou nadále hodnoceny třídou A, zatímco novější a energeticky účinnější přístroje budou hodnoceny jen třídou B. Proto budeme mít buď přechodné období pro nové označení, což povede ke zmatkům, nebo budeme mít stálou změnu, stálé nové označení.

Proto je návrh na používání mínus mnohem jednodušší a jasnější. Potřebujeme postup srozumitelný pro spotřebitele, který bude přijat a který povede k tomu, že budou spotřebitelé v budoucnosti nadále podporovat

to, co bylo přijato dříve. Potřebujeme systém, který bude také výrobce povzbuzovat k investicím do ekologického designu. Proto je podle mého názoru návrh Komise promyšlenější a smysluplnější.

Jen velmi stručně druhou poznámku, která je podle mě také důležitá: věřím, že vše, co zde bylo navrženo ohledně zatížení reklamy ve sdělovacích prostředcích povinným uváděním informací, je špatné. To je nepřijatelné! To nesmíme udělat. Nemá to žádný smysl! Také to není vůbec nutné. Můžeme se bez toho obejít, informace na štítku jsou dostačující.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající. Myslím, že se zde dnes, pane komisaři, necítíte dobře, a myslím, že vím proč. Důvodem je to, že Komise zaujímá stanovisko, které je bližší stanovisku průmyslové lobby než tomu stanovisku, které zjednodušuje ochranu spotřebitelů a životního prostředí v Evropě.

Sledoval jsem právní předpisy o označování posledních 15 let. Co říká směrnice o energetických štítcích z počátku 90. let 20. století? Směrnice stanoví, že třídy A až G by měly být pravidelně aktualizovány v souladu s technologickým vývojem, aby byly v kategorii A jen ty nejlepší výrobky. Co udělal průmysl? Stavěl se proti aktualizaci na konci 90. let. V důsledku toho bylo počátkem roku 2000 více než 50 % všech přístrojů v kategorii A. Pak přišli s trikem A+ a A++. Teď přišli s trikem A-20, A-40 a A-60.

Pan Reul je vždy na straně průmyslové lobby. Proto mě nijak nepřekvapuje, že tento návrh hájí. Pane komisaři, prosím vás! Stupnice A až G je srozumitelná. Patnáct let bezostyšného lobbování různých průmyslových kruhů, které se snaží narušit evropský systém označování, o to tady jde. Zítra musíme my, Parlament, tuto strašnou epizodu ukončit.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Paní předsedkyně, já jsem na této půdě mluvil vícekrát o otázkách energetiky a toto je možná v tomto období moje závěrečná poznámka. Myslím si, že tu musí zaznít poděkování komisaři Piebalgsovi, který měl velice nelehký úkol, protože udělat z 27 individuálních trhů jednotlivých členských zemí evropský energetický trh je práce hodná obdivu, je to práce sisyfovská, která nebude končit ani s tímto obdobím a rozhodně bude zbývat i pro naše nástupce ještě hodně úkolů. Chtěl bych říci, že pokud jde o náš Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku, patřil mezi oblíbené komisaře. Komisaře, od kterých jsme se hodně dověděli a na kterých jsme obdivovali jejich míru zaujetí. Doufám, že jsme pana komisaře příliš neopotřebovali, protože věřím, že se s ním určitě budeme scházet i v dalších obdobích, a pan komisař Piebalgs skutečně udělal hodně práce pro to, abychom vůbec mohli hovořit o evropském energetickém trhu. Labeling v oblasti energie podporuji, je to potřebná norma a myslím si, že výčitky na téma, kdo patří nebo nepatří k nějaké průmyslové lobby, by měly jít stranou. Stejně tak si myslím, že je špatné, jestliže i tato sněmovna se stala v minulých měsících místem, kde se obchodovalo se strachem. Jde nám o věcná řešení.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Paní předsedající, je to těžké. Děkuji panu Ransdorfovi za jeho milá slova, ale myslím, že není správné někoho obviňovat, ať průmysl, lobby či jiné, protože průmysl zajišťuje pracovní místa a vytváří růst. I podniky hledají energeticky účinnější přístroje, které by mohly vyrábět a uvádět na trh. Zároveň je systém A až G spotřebitelům dobře znám. Je nezbytně nutné konsolidovat zkušenosti s tímto systémem a zapojit průmysl, nikoli silou, ale formou skutečného zapojení. Právě o to se Komise snaží.

V této debatě byly dva prvky, které možná byly poněkud matoucí. Jedním je rámcová směrnice, a právě o tom je zpráva paní Podimataové. Víím, že ve druhém čtení bude mnoho práce na tom, aby Rada, Parlament a Komise našly správnou rovnováhu mezi oběma prvky: podněty průmyslu a kladnými zkušenostmi, které s tímto energetickým štítkem máme.

Druhým prvkem je opatření týkající se ekodesignu pro chladničky a televizní přístroje. Není to dokonalé řešení, ale alespoň je to řešení, které zařazuje tyto dva výrobky do systému označování, protože dnes u televizí nemáme žádné označování štítky, zatímco situace u chladniček je matoucí: každá chladnička je v nějaké kategorii. Proto jsme toto opatření navrhli a schválili jako dočasné opatření, dokud nebudeme mít rámcové směrnice, které stanoví jasná pravidla. Důvodem není to, že bychom byli vázáni průmyslem, ale byl to nejlepší způsob sladění obou přístupů.

Není to tak, že bychom hledali nepřátele: snažíme se sladit kladné zkušenosti, ale i zapojit průmysl. Podniky s námi nebojují, ale měly by podle mě někdy akceptovat důraznější názory spotřebitelů a skutečně si uvědomit výhody systému.

Zpráva v této fázi nepředkládá úplné řešení. Existují rozdílná stanoviska, ale vydali jsme se na cestu a jako vždy se nejsložitější právní předpisy přijímají prostřednictvím kompromisů a konsenzu. Budeme muset pokračovat v práci, ale ne dávat nálepky někomu, kdo bojuje proti energetické účinnosti, protože nálepky,

vlastně štítky, jsou nejsnadnějším způsobem, jak dosáhnout našich cílů v oblasti energetické účinnosti. Lidé se informovaně rozhodují o svých přístrojích způsobem, který odpovídá obecnému zájmu společnosti. To je ten nejlepší způsob a my bychom jej měli podporovat.

Bylo by mi líto, kdybychom skončili pesimisticky konstatováním, že jsme na pokraji nějaké katastrofy: ne, my spolupracujeme. Všichni bychom chtěli dosáhnout stejného výsledku, ale v této fázi jsme dosud nenalezli kompromis, který by vyhovoval a spojoval veškerý potenciál k řešení tohoto problému.

Děkuji vám za tuto rozpravu. Víím, že jste měli rozdílné názory, ale Komise se snaží dále pracovat a nalézt rychlé řešení ve druhém čtení.

Anni Podimata, zpravodajka. – (EL) Paní předsedající, nejprve bych ráda poděkovala všem kolegům poslancům za jejich projevy a panu komisaři za jeho doporučení i jeho vystoupení na konci rozpravy.

Chtěla bych uvést dvě velmi stručné poznámky. Především pokud jde o ožehavý problém energetických štítků. Ráda bych upozornila, že stupnice A až G, kterou všichni považujeme za velice úspěšnou a uznávanou a která velmi přispěla k úsporám energie, má zjevně problémy, které jsem, pane Reule, uvedla ve svém úvodním vystoupení; jinými slovy, tato stupnice potřebuje aktualizaci. Základní problém stávajícího označování energetickými štítky spočívá v tom, že pro ně neexistuje doba platnosti, což vede k situaci, kterou jste popsal, jmenovitě k tomu, že máme na trhu výrobky spotřebovávající energii, které mají stejné označení a různou úroveň energetické účinnosti. Zásadní otázkou pro nás je zavést konkrétní období platnosti pro energetické štítky A až G a aktualizovat ukazatele energetické účinnosti každých 3 až 5 let podle pokroku na trhu.

A konečně se domnívám, že závěr, k němuž musíme dospět, je jednoduchý. Máme – a všichni to uznáváme – vyzkoušený a jednoduchý recept na označování energetickými štítky, který se stal standardem i pro další země mimo Evropskou unii. Máte-li úspěšný recept, který po letech zastaral, nezrušíte ho, ale zmodernizujete ho, protože pokud ho zrušíte a nenahradíte novým systémem, riskujete ztrátu přidané hodnoty, kterou jste za předešlá léta díky volbě energetických štítků vytvořili. Vzkaz Evropy spotřebitelům po celá léta zněl: vybírejte energetický štítek A. Nesmíme tento vzkaz sami oslabovat.

Předsedající. Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra ve 12:00.

(Zasedání bylo před hlasováním přerušeno v 11:35 a znovu zahájeno ve 12:00.)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN PÖTTERING

předseda

5. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

5.1. Obchodní normy pro drůbeží maso (A6-0223/2009, Ilda Figueiredo)

– Před hlasováním:

Ilda Figueiredo, zpravodajka. – (PT) Pane předsedo, dámy a pánové, chci jen stručně vysvětlit, že tato zpráva obsahuje pozměňovací návrhy, které byly ve Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova jednomyslně přijaty v návaznosti na usnesení přijaté v tomto plénu dne 19. června 2008, v němž byl zamítnut návrh Komise, jehož cílem bylo povolit uvádění drůbežího masa pro lidskou spotřebu na trh i poté, kdy bylo antimikrobiálně ošetřeno.

Proto chci poděkovat všem, kdo se mnou na této zprávě pracovali, včetně členů Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a navrhovatele jeho stanoviska.

Doufáme, že Evropská komise a Rada vezmou na vědomí tuto zprávu a stanovisko Evropského parlamentu, které hájí veřejné zdraví, bezpečnost potravin a producenty drůbežího masa v Evropské unii.

5.2. Žádost o ochranu poslanecké imunity pana Alda Patriciella (A6-0286/2009, Aloyzas Sakalas)

5.3. Žádost o ochranu poslanecké imunity pana Umberta Bossiho (A6-0269/2009, Klaus-Heiner Lehne)

5.4. Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (A6-0266/2009, Reimer Böge)

5.5. Doporučení Komisi ve věci stížnosti 185/2005/ELB (A6-0201/2009, Miguel Angel Martínez Martínez)

5.6. Rekuperace benzinových par při čerpání pohonných hmot do osobních automobilů na čerpacích stanicích (A6-0208/2009, Dimitrios Papadimoulis)

– Před hlasováním:

Dimitrios Papadimoulis, zpravodaj. – (EL) Pane předsedo, protože se z technických důvodů nekonala rozprava, dovoluji mi před hlasováním říci několik slov. Po intenzivních jednáních s Radou a Komisí jsem přesvědčen, že jsme v prvním čtení dosáhli dobrého kompromisu. Za přispění Evropského parlamentu jsme urychlili použití směrnice o jeden rok, rozšířili oblast působnosti na čerpací stanice v obytných oblastech, posílili jsme informační a kontrolní mechanismy pro čerpací stanice a informační mechanismy pro občany.

Je to změna, jejíž uplatnění zlepší kvalitu ovzduší a značně omezí skleníkové plyny, které způsobují změnu klimatu. Komise se na náš návrh zavázala předložit po určité době přepracovaný návrh, abychom měli lepší technologie, které nám umožní dosáhnout v budoucnosti ještě lepších výsledků.

Konečný kompromis podporují všechny politické skupiny a myslím, že je to znamení, že jsme odvedli dobrou práci.

5.7. Přístup veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (A6-0077/2009, Michael Cashman)

– Před hlasováním:

Michael Cashman, zpravodaj. – Pane předsedo, Parlament mi udělil mandát k zahájení jednání o tomto významném dokumentu s ostatními orgány. Bohužel musím oznámit, že jednání nejsou produktivní, a proto dnes Parlamentu doporučuji, abychom nehlasovali a postoupili rozhodnutí o této důležité problematice příštímu Parlamentu, přičemž očekávám, že na podzim letošního roku Komise předloží nový návrh.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Pane předsedo, Komise bere na vědomí rozhodnutí Parlamentu odložit hlasování o legislativním usnesení ke zprávě pana Cashmana na příští funkční období. Jakkoli rozhodnutí Parlamentu plně respektuje, není Komise přesvědčena, že hlasování uzavírající první čtení v Parlamentu by příštímu Parlamentu svázalo ruce. Proto Komise svůj návrh znovu zváží až poté, co oba orgány s legislativní pravomocí přijmou svá stanoviska, ale v mezidobí hodlá nadále vést konstruktivní dialog s oběma orgány a potvrzuje svou ochotu hledat s Parlamentem a Radou kompromis.

Michael Cashman, zpravodaj. – Pane předsedo, myslím, že to dokládá, proč je mimořádně důležité, aby příští Parlament uplatňoval každou jednotlivou výsadu, kterou má. Dialog znamená, že každý orgán musí naslouchat. Dosud Parlamentu nenaslouchá žádný z orgánů. Z tohoto důvodu bychom neměli hlasovat a měli bychom všechny pravomoci svěřit příštímu Parlamentu.

(Potlesk)

(Parlament návrh schválil)

(Věc byla vrácena příslušnému výboru.)

Předsedající. – Nejsem si jist, zda mám panu Cashmanovi blahopřát. Ano? Pak mu blahopřejeme.

5.8. Úprava pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě (A6-0120/2009, Marie Panayotopoulos-Cassiotou)

– Před hlasováním:

Stephen Hughes (PSE). - Pane předsedo, abych nepřerušoval tok hlasování, jakmile začnete, chtěl bych informovat Parlament o tom, že skupina sociálních demokratů stahuje třetí část pozměňovacího návrhu 62, tedy část týkající se písmen b) a c) čl. 2 odst. 1.

(Parlament návrh Komise zamítl.)

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedo, vážení poslanci, Komise bere na vědomí postoj, který dnes Evropský parlament vyjádřil, a s ohledem na závazky k tomuto Parlamentu Komise z dnešního záporného hlasování vyvodí nejvhodnější závěry, přičemž přihlédne i k postoji Rady.

Komise zváží nejlepší způsob, jak dosáhnout požadovaného výsledku, jinými slovy jak zaručit sociální ochranu pracovníků a současně předejít nárůstu administrativní zátěže v odvětví silniční dopravy.

(Věc byla vrácena příslušnému výboru podle čl. 52 odst. 3 jednacího řádu)

5.9. Obchodování s výrobky z tuleňů (A6-0118/2009, Diana Wallis)

– Před hlasováním:

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, chtěl bych upozornit na chybu, která se vloudila do hlasovacího seznamu Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů. V závěrečném hlasování o pozměněném návrhu i legislativním usnesení by v seznamu mělo stát „nezávislé hlasování“. Prosím vás i skupinu, abyste to měli na paměti.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedo, chtěl bych se vás zeptat, který článek jednacího řádu umožňuje skupinám opravovat zde své hlasovací seznamy bez vašeho souhlasu? To je zneužívání parlamentní nezávislosti jednotlivých poslanců!

5.10. Ochrana zvířat používaných pro vědecké účely (A6-0240/2009, Neil Parish)

– Před hlasováním:

Neil Parish, zpravodaj. – Pane předsedo, chtěl bych poděkovat všem stínovým zpravodajům, kteří se mnou velice ochotně spolupracovali na této neuvěřitelně technické a náročné agendě. Díky společné práci jsme byli schopni přijít s kompromisem, který je podle mého přesvědčení dobrý.

Testování na zvířatech je vysoce kontroverzní a emocionální oblast, která skutečně obsahuje určité morální dilema. Udělali jsme vše pro formulování postoje, který zlepší životní podmínky zvířat využívaných k testování a současně zajistí, aby mohl v Evropě pokračovat vysoce kvalitní a spolehlivý lékařský výzkum. V mnoha oblastech jsme vycházeli z návrhu Komise a především jsme vyjasnili klasifikaci závažnosti. Ve výboru pro zemědělství jsme došli k dobrému kompromisu, který by v této fázi neměl být roztrhán na kusy.

Všichni chceme společně usilovat o zdokonalení, omezení a náhrady testování na zvířatech. Musíme však mít na paměti, že mnoho vakcín a postupů léčení nemocí bylo vyvinuto pomocí zvířat, a zvláště primátů – například vakcíny proti obrně, záškrty, hepatitidě B a hluboká stimulace mozku v případě Parkinsonovy choroby. To vše jsou příklady přínosů výzkumu s využitím zvířat. Abychom zaplašili obavy mnoha poslanců ohledně využívání embryonálních kmenových buněk, pozměňovací návrh 170, bude-li podpořen, zajistí, aby etická rozhodnutí o této otázce přijímaly členské státy samy a nikoli Komise.

Máme zde obrovskou příležitost zlepšit právní předpisy v oblasti dobrých životních podmínek a výzkumu zvířat. Měli bychom odložit své stranické rozpory a tuto zprávu podpořit. Průmysl, lékařský výzkum a organizace zabývající se životními podmínkami zvířat jsou přesvědčeny, že se jedná o krok kupředu a že tím současně právní předpisy zmodernizujeme a zlepšíme. Pokud se tím v tomto Parlamentu nebudeme zabývat, mohly by se právní předpisy zpozdit o další dva roky či více, což by byl krok zpět. Naléhavě žádám poslance tohoto Parlamentu o podporu zprávy.

Závěrem, protože je to pravděpodobně naposledy, co v tomto Parlamentu vystupuji, neboť se vracím zpět do vnitrostátní politiky, bych vám rád poděkoval za to, jak laskavě jste se ke mně choval, a děkuji i poslancům, kteří se mnou jednali rovněž velmi hezky.

(Potlesk)

Předsedající. – Velice vám děkuji, pane Parish. Až se vrátíte do svého vnitrostátního parlamentu, přejeme vám stejný zápal pro práci, jaký jsme prokázal zde v Evropském parlamentu.

5.11. Znečištění z lodí a sankce za protiprávní jednání (A6-0080/2009, Luis de Grandes Pascual)

5.12. Uvádění spotřeby energie na energetických štítcích a v normalizovaných informacích o výrobku (přepracované znění) (A6-0146/2009, Anni Podimata)

5.13. Předběžný odhad příjmů a výdajů Evropského parlamentu na rozpočtový rok 2010 (A6-0275/2009, Vladimír Maňka)

– Před hlasováním o usnesení:

Předsedající. – Chtěl jsem říci, že toho je poslední hlasování, kterému předsedám. Rád bych vyjádřil zvláštní poděkování Paulu Dunstanovi po mé levici, který po celá léta vykonával svou práci tak výborně.

(hlasitý potlesk)

Paule, rád bych vám řekl, že jsme společně udělali pár chyb – někdy já a někdy vy. Ale byli jsme neporazitelný tým. Upřímně vám děkuji.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO
místopředseda

6. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- Zpráva: Miguel Angel Martínez Martínez (A6-0201/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Pane předsedající, jsem vám vděčný za udělení slova. Tuto zprávu jsem podpořil, ale protože v nadcházejících volbách tento Parlament opustím, chci tohoto vystoupení využít jako poslední příležitost ke zdůraznění velmi silného sdělení, které v tomto Parlamentu nedávno pronesl prezident České republiky, úřadující předseda: „Nyní usilujeme o nový mandát lidu“. Pravda však je, že v tomto Parlamentu není lid skutečně zastoupen. Jak úřadující předseda řekl, neexistuje tu vůbec žádná opozice vůči evropskému projektu.

Lidé, muži a ženy v našich volebních obvodech, zvláště v Británii, nechtějí evropskou ústavu, nechtějí, aby je svazovala smlouva. Chtějí právo hlasovat a já doufám, že tuto příležitost dostanou, raději dříve než později.

- Zpráva: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Richard Corbett (PSE). - Pane předsedající, vítám přijetí této zprávy. Moje skupina i já jsme hlasovali pro zprávu. Jedná se o velmi důležitý signál, který Parlament vyslal. Nyní jej však musíme naplnit.

- Zpráva: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, antisociální chování zaměstnavatelů nutí zaměstnance k samostatné výdělečné činnosti, což zahrnuje i pracovníky, kteří pracují jako řidiči, a lidi, kteří nabízejí dopravní služby. Zaměstnavatelé chtějí ušetřit na nákladech a sociálním zabezpečení a získat větší flexibilitu, to však vedlo k situaci, kdy musíme hlasovat pod tlakem tohoto antisociálního chování.

Proto je nutné tuto zprávu zamítnout, protože rozsah tohoto antisociálního chování je tak velký. Jeho existence ohrožuje nejen ochranu zdraví při práci, ale především bezpečnost silničního provozu, a může ovlivnit vlastně každého z nás a situaci každého na silnici, ať řidiče, nebo chodce. To je naprosto jasný důvod, proč bychom se tímto problémem měli vážně zabývat a proč bychom se k němu měli vrátit, protože navrhované řešení nám nenabízí východisko z této situace.

- Zpráva: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl jsem říci, že jsem hlasoval pro zprávu i přesto, že nebyly přijaty dva naše pozměňovací návrhy.

Jsem přesvědčen, že by bylo velmi dobré pomoci Inuitům dosáhnout klidu a míru v otázce způsobu jejich života a jejich způsobu lovu a dosáhnout i většího uznání pro programy Evropské unie LEADER určené skandinávským zemím v oblasti lovu tuleňů. Chci využít této příležitosti a říci, že to, co se děje v Kanadě a nijak se netýká Inuitů, není lov, jak jej chápeme, ale prostá jatka, není to lov v pravém smyslu slova. Proto jsem přesvědčen, že tyto dvě věci je třeba řešit samostatně, bez ohledu na to, jaký postoj lidé následně zaujmou. Rovněž věřím, že by bylo lepší se tímto tématem zabývat až v době po volbách a nikoli před nimi, jako teď.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Pane předsedo, já jsem také s radostí přivítala, že se Evropský parlament svým zákazem na dovoz výrobků z tuleňů do Evropské unie připojil ke Spojeným státům a také k Rusku. Jsem přesvědčena, že tím jasně dáváme najevo, že kanadská vláda bude muset změnit metody, jakými kontroluje dodržování zákona, pokud jde o humánní zacházení při lovu tuleňů s těmito zvířaty. Přitom jsem ovšem přesvědčena, že i náš návrh umožňuje, aby tradiční obyvatelé jak v Evropě, tak mimo Evropskou unii mohli dál provádět odlov tuleňů podle svých tradičních pravidel. Všem děkuji, a zejména českému předsednictví, že se podařilo mezi Parlamentem a Radou toho 24. dubna dojednat kompromis, který jsme mohli dnes odhlasovat.

Richard Corbett (PSE). - Pane předsedající, jsem naprosto nadšen tím, že tato zpráva byla přijata takovou převažující většinou a že se můžeme těšit na zákaz dovozu výrobků z tuleňů do Evropské unie.

Musím říci, že mě zarmoutilo, když jsem zjistil, že naše zpravodajka, liberální demokratka Diana Wallisová, tento postup plně nepodporovala. Jako zpravodajka měla zastupovat stanoviska výboru, kde byla pro naprosto jasná většina, a neměla se různými způsoby snažit zvrátit něco, co bylo naprosto jasně vůlí velké většiny tohoto Parlamentu. Nicméně jsem rád, že Parlament tak jasnou většinou prokázal tak jasné odhodlání vyřešit daný problém způsobem, o němž jsme nyní rozhodli.

Daniel Hannan (NI). - Pane předsedající, tato zpráva mě postavila před určité dilema. Ve vyčlenění tuleňů pro zvláštní režim je něco ne příliš racionálního. Nejedná se o ohrožený druh, říká to i Světový fond na ochranu přírody. Neslyšíme, že by někdo dělal takový povyk jako v případě lovu tuleňů kvůli vosám, svinkám, rosomákům nebo červům.

Ovšem demokracie není vždy zcela racionální. Lidé nejsou vždy jen chladně kalkuluující stroje. Jak by asi řekli evoluční biologové, může jít o to, že tulení mládě má dětské rysy (velké oči atd.), což nám na hluboce genetické úrovni dává predispozici k empatii s těmito tvory. Nevím. Jde o to, že se vydáváte nebezpečnou cestou, pokud říkáte, že voliči se mýlí prostě proto, že jejich námitka proti lovu tuleňů je spíše estetické než racionální či etické povahy. Jakmile se po této cestě vydáte, je jen krůček k tomu, abyste řekli, že se tito lidé mýlí, když jsou proti Evropské ústavě nebo Lisabonské smlouvě či čemukoli jinému.

Po dlouhém přemýšlení jsem proto ve věci této zprávy došel k následujícímu názoru: protože je to pro řadu našich voličů tak citlivá a důležitá otázka, nemělo by se o ní vůbec rozhodovat na úrovni Evropské unie, ale řádně prostřednictvím vnitrostátních demokratických mechanismů a postupů každého členského státu.

Neena Gill (PSE). - Pane předsedající, jsem hrdá na to, že tento Parlament hlasoval naprostou většinou pro zprávu. Pro tuto zprávu jsem hlasovala, protože jsem ráda, že vydáváme důrazné a jednoznačné prohlášení o obchodu výrobky z tuleňů v Evropské unii.

Mnoho lidí v mém volebním obvodu se na nás obrátilo (a zabývaly se tím miliony lidí) s tím, že se jedná o nejnechutnější a nejkrutější zabíjení krásných stvoření. Víím, že někdo může říkat, že je to jen proto, že jsou tulení atraktivní, ale když vidíte videozáznamy používaných metod, uvědomíte si, že zvláště komerční jatka tuleňů jsou zbytečná, protože je k dispozici mnoho alternativ.

Jsem velmi ráda, že pro zastavení tohoto krutého obchodu nás hlasoval tak velký počet.

Peter Skinner (PSE). - Pane předsedající, tento zákaz je velkým pokrokem a představuje skutečné vítězství zvláště pro aktivisty v celé jihovýchodní Anglii, jak si umíte představit, i v celé Evropské unii, z nichž mnoho nám do Parlamentu napsalo žádost o ukončení tohoto krutého obchodu.

Pro to, abychom si uvědomili úspěch této kampaně, má zásadní význam skutečnost, že ji vedl předseda výboru z Labouristické strany, tváří v tvář intenzivnímu lobbování pachatelů tohoto krutého a nemorálního obchodování.

Nešlo o ten původní slabý text, jak uvedl můj kolega Richard Corbett, ale poté, co Arlene McCarthyová přednesla zásadní pozměňovací návrhy, byl zákaz schválen ve výboru a nyní i v Parlamentu.

Teď mě zaujalo, že pan Hannan z Konzervativní strany navrhoval, že by tato otázka měla být věcí vnitrostátní diskuse a demokracie. Pokud bychom se touto cestou měli vydat, podepsalo by tento konkrétní zákaz pouze osm zemí oproti 27 v hlasování prostřednictvím Evropského parlamentu. To ukazuje, že obchod a dobré životní podmínky zvířat jsou slučitelné, a my bychom se z toho měli radovat.

Cristiana Muscardini (UEN). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, (...) zpráva paní Wallisové představuje krok vpřed k obecné ochraně práv zvířat, protože velmi omezuje dovoz výrobků z tuleňů do Unie.

Unie v této souvislosti přijala civilizované rozhodnutí a doufáme, že ji budou následovat i další země, i když bychom byli raději, kdyby byl na vnitřním trhu předložen návrh Komise, který velmi jasně omezoval možné výjimky prodeje takových výrobků na případy závislé na potřebě živobytí Inuitů. Pokud je celní úřady na hranicích nebudou náležitě kontrolovat, mohly by nové výjimky způsobit nebezpečné mezery v zákoně, které by umožnily vyhýbat se tomuto opatření, které po dlouhém boji konečně trestá některé zbytečné a kruté postupy lidí, jež by měly přestat urážet naše etické citění.

Doufám, že dnešní krok kupředu nebude jediný, že se bude více uvažovat nad tím, jak zabránit našim zemím v dovozu výrobků ze zvířat zabíjených za neuvěřitelného utrpení. V této věci vám také připomínám, jak velice odporné je pokračovat v Evropě v podpoře praxe spočívající v tom, že jsou zvířata zabíjena bez omračení a ponechána, aby vykrvácela.

- Zpráva: Neil Parish (A6-0240/2009)

Hiltrud Breyer, jménem skupiny Verts/ALE. - (DE) Pane předsedající, zatímco hlasování o lovu tuleňů bylo tak úspěšné, což mě naplňuje radostí, hlasování o zprávě pana Parishe je velkým zklamáním. I v tomto případě bych bývala byla ráda, kdybychom zaujali jasný postoj k ochraně zvířat, progresivní postoj ukazující cestu kupředu a jasně říkající, že potřebujeme alternativy k pokusům na zvířatech. Testování na zvířatech by mělo být věcí minulosti. Zde však byly zřetelně cítit zájmy průmyslu, zejména farmaceutického průmyslu, a v důsledku toho jsem spolu se svou skupinou velmi zklamána tím, že se nám nepodařilo zajistit, aby se testování na zvířatech a barbarské podmínky, v nichž jsou zvířata chována, staly minulostí.

Bohužel se nám nepodařilo pozměnit ústupek, který již Komise učinila u jasného zákazu testování na velkých primátech. To mě naplňuje smutkem, protože společnost musí být vždy hodnocena podle toho, jak zachází se zvířaty, a Evropská unie již nesmí být synonymem pro zbytečné testy na zvířatech. Proto bych byla přivítala, kdyby se hodnocení alternativního testování nevyužívajícího zvířata v tomto návrhu směrnice dostalo větší pozornosti, protože pouze jasná podpora alternativ testování na zvířatech povede k ukončení barbarských a zbytečných testů na zvířatech v Evropské unii.

Toho nedosáhneme deklarováním záměru, ale pouze zdůrazňováním významu alternativ k testování na zvířatech a zajištěním vhodného financování pro výzkum. Nemůžeme hovořit o alternativách k testování na zvířatech, a pak nepodpořit jejich rozvoj a rychlé uznání. Zdroje financování alternativního testování nevyužívajícího zvířata nesmí vyschnout. Dobrý návrh Komise měl v Parlamentu žádat větší podporu.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Pane předsedající, byla jsem ráda, že ve zprávě pana Parishe byl přijat pozměňovací návrh 170. Ten zakazuje používání lidských embryí či embryonálních buněk jako alternativy využití zvířat v této směrnici, ačkoli pro mě není příliš velkou útěchou, že pozměňovací návrh ponechává etické otázky na členském státu, protože irská vláda a soudy trvale odmítají ochranu embryí a byla jsem ujištěna, že v Irsku také dovážíme embryonální buňky z potracených plodů pro účely výzkumu.

Ochránili jsme tuleň, a to je dobré. Přijali jsme jistá opatření, abychom omezili a snížili míru testování na zvířatech, a musíme jít ještě dál, nikdy však nesmíme zapomenout na zásadu, že jako náhradu za jiné formy testování nesmíme využívat lidské bytosti. Musíme omezit testování na zvířatech, ale alternativou stále nesmí být lidé.

Richard Corbett (PSE). - Pane předsedající, ačkoli dnešek byl z hlediska dobrých životních podmínek zvířat úspěšným dnem, pokud jde o tuleně, byl to den méně úspěšný z hlediska toho, jak jsme právě hlasovali o testování na zvířatech.

Počátkem tohoto měsíce jsem měl to potěšení navštívit ve svém volebním obvodu firmu Simcyp, jež právě vyhrála celostátní cenu organizace Dr Hadwen Trust za vývoj alternativ k výzkumu na zvířatech. Tato společnost prokazuje, že je možné vyvinout alternativy, které fungují. Rovněž prokazuje, že výsledky testování na zvířatech často v oblasti lékařského výzkumu neposkytují nezbytné údaje, které jsou při aplikaci na člověka spolehlivé.

Simcyp je průkopníkem alternativ k tomuto postupu. Je možné jít dál. Dnes jsme měli jít dál. Udělali jsme jen malý krůček. Je potřeba udělat mnohem víc.

Neena Gill (PSE). - Pane předsedající, zdržela jsem se ve věci této zprávy hlasování, protože jsem dlouhodobou zastánkyní práv zvířat. Je to jedna z oblastí, na kterou by se Evropská unie měla zaměřit, máme-li vyvážit spravedlnost a vnitřní trh, a musíme trvat na morálce trhu.

Dostala jsem v této věci řadu dopisů a voliči v celé mé zemi vyjadřovali své obavy. Jsou přesvědčeni, že pro zvířata užívaná pro vědecké účely by měla existovat větší ochrana.

Důvodem, proč jsem se zdržela hlasování, je to, že jsem chtěla ukončit odchyt opic z volné přírody pro účely chovu, a proto podporuji znění návrhu Komise. Nebyly také podpořeny pozměňovací návrhy, které odstraňují povinnost vést záznamy v zařízení uživatele. Kromě toho jsem přesvědčena, že bylo třeba podpořit pozměňovací návrhy, které závazek v oblasti používání zvířat zkracují třemi slovy – nahrazení, omezení a zdokonalení. Také věřím, že podmínky chovu by měly být přizpůsobeny danému experimentu a tyto podmínky by měly být součástí povolení projektu. Chci zabránit utrpení zvířat a zajistit, abychom měli humánní nebo alespoň méně bolestivé metody usmrcování. To je jeden z důvodů, proč jsem se zdržela hlasování, protože jsem neměla pocit, že zpráva jde dostatečně daleko.

- Zpráva: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Děkuji vám, pane předsedající. Jako bývalá lotyšská ministryně jsem se dlouhou dobu zajímala o to, co se v této oblasti děje, o tuto nesmírnou krutost vůči zvířatům i o skutečnost, že tyto ohromující krutosti jsou páčány v průmyslovém měřítku. Chtěla bych říci, že to nemá žádnou souvislost s tradičním způsobem života Inuitů, protože jejich tradiční způsob života neobsahuje průmyslové vybíjení zvířat s cílem dodat celému světu výrobky z tuleňů. Ve věci pozměněného návrhu jsme se zdržela hlasování, protože mám pocit, že v této věci nejsou nutné žádné kompromisy. Na druhé straně jsem rozhodně hlasovala pro legislativní usnesení a jsem skutečně potěšena, že Parlament přijal chvályhodné rozhodnutí evropských občanů ohledně tohoto zákazu obchodování výrobky z tuleňů. Děkuji vám.

- Zpráva: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Děkuji vám, pane předsedající. Pokud jde o zprávu paní Podimataové, chtěla bych říci, že vlastně můžeme podpořit jak návrhy Komise a zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, tak návrhy Skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance a ostatních politických skupin, protože podle mě jsou hlavním předmětem zprávy zájmy spotřebitelů. Hlavní otázkou je to, že by spotřebitelé měli u elektrických přístrojů vědět, které jsou nejúspěšnější a které nejméně poškozují životní prostředí. Při hlasování se proto pokouším prokázat vyvážený přístup a v tomto případě upozornit na zájmy evropských spotřebitelů.

- Zpráva: Vladimír Maňka (A6-0275/2009)

Richard Corbett (PSE). - Pane předsedající, během našeho jednání vysílá britská rozhlasová stanice 5 Live živý rozhlasový pořad o Evropském parlamentu – již celé dopoledne. Lidé tam telefonují a jednou z otázek, kterou stále pokládají, jsou náklady na Evropský parlament. Kolik tento Parlament stojí a je schopen své náklady zdůvodnit?

Jak jsem nedávno upozornil, pokud vztáhnete náklady na počet občanů, pak Evropský parlament stojí 1,74 GBP na občana ročně, což je zhruba cena jednoho piva. Naopak Horní sněmovna stojí 1,77 GBP a Dolní sněmovna 5,79 GBP ročně, tedy na jednoho občana mnohem více. Tento Parlament vzhledem ke své široké voličské základně samozřejmě rozkládá své náklady na velkou oblast. Máme náklady, které nám účtují členské státy v souvislosti se třemi jednacími místy a 23 jazyky, které ve svém rozpočtu nemusí nést žádný vnitrostátní parlament. Přesto se nám daří poskytovat za peníze dobrou hodnotu.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Pane předsedající, nebudu polemizovat s údaji, které právě uvedl pan Corbett. Nijak zvlášť mě nezajímá, jestli tento Parlament stojí na hlavu méně než ostatní – ačkoli si myslím, že v celé Evropské unii bude o pár lidí víc než ve Spojeném království.

U této zprávy mi jde o to, že je to ztracená příležitost. Upozorňuje na řadu nákladných režimů, kterých jsme si za tu dobu, co tu jsme, všichni všimli – jsem tu deset let, stejně jako vy, pane předsedající. Je například zajímavé, že hlavní knihovna Evropského parlamentu je v Lucemburku, kde do ní nikdo nemůže, protože poslanci rotují mezi Bruselem, Štrasburkem a svými domovskými zeměmi.

Na tomto místě existuje mnoho ztracených příležitostí a tato zpráva je zcela určitě jednou z nich. V době, kdy si naši voliči musí utahovat opasky, jsme měli v této zprávě dát najevo, že si chceme utáhnout i ty naše, což jsme neučinili. Je to ztracená příležitost.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Heaton-Harris, pokud zde budete i v příštím funkčním období, můžete nám pomoci naši práci zlepšit.

Písemná vysvětlení hlasování

- Zpráva: Ilda Figueiredo (A6-0223/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu.

Podle nařízení (ES) č. 1234/2007 lze drůbeží maso prodávat na mezinárodním trhu i v případě, že bylo antimikrobiálně ošetřeno. V červnu 2008 se Evropskému parlamentu podařilo po několika pokusech schválit usnesení zakazující tento druh uvádění masa na trh.

Protože však Spojené státy americké vyvážejí do Evropské unie pouze drůbeží maso ošetřené chemickými nebo antimikrobiálními látkami, Komise usnesení nepodpořila. Tato strategie je v rozporu s investicemi, které vynaložili ve své oblasti činnosti producenti drůbežího masa v souladu s právními předpisy Společenství, které stanoví, že k omezení rizika kontaminace masa lze používat pouze ochranné metody schválené v Evropské unii, jako je ošetření chladem.

Proto podporujeme tyto návrhy na změnu nařízení (ES) č. 1234/2007: 1) stažení bodu odůvodnění 5, který navrhuje Komise a který uvádí, že „výslovný odkaz na ošetření chladem v definici „drůbežího masa“ je z hlediska technologického vývoje příliš omezující. Tato definice by se proto měla upravit“; 2) náhrada bodu odůvodnění 5 jiným, který bude požadovat, aby byl zdroj masa kontrolován, aby byla zajištěna informovanost a zaručena transparentnost pro spotřebitele; 3) zachování ošetření chladem jako jediného ochranného ošetření.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro tento návrh, protože si myslím, že oblast působnosti obchodních norem pro drůbeží maso musí být rozšířena tak, aby zahrnovala i přípravky a výrobky z drůbežího masa i drůbeží maso v solném nálevu, které je na trh uváděno ve stále větší míře.

Musíme mít na paměti, že je-li drůbeží maso prodáváno jako „čerstvé“, spotřebitel očekává, že nebylo nikdy zmrazeno, ani rychle, což je pro spotřebitele záruka kvality. Současná zásada, podle níž drůbeží maso prodávané v „čerstvém“ stavu nesmí být předtím zmrazeno, musí být tudíž posílena a rozšířena i na přípravky a výrobky z drůbežího masa.

Je třeba upozornit, že tento návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Účelem obchodních norem pro drůbeží maso je zaručovat stabilitu tržních cen v tomto odvětví, usnadnit uvádění produktů na trh a zajistit bezpečnost spotřebitelů a přísné normy v oblasti kvality potravin. Obchodní normy pro drůbeží maso je třeba aktualizovat s ohledem na vývoj technologií a zahrnout do nich přípravky z drůbežího masa, neboť zvyky spotřebitelů se od 90. let 20. století změnily. Zásada, podle níž drůbeží maso prodávané v „čerstvém“ stavu musí být masem, jež nebylo předtím zmrazeno, by tudíž měla být posílena a rozšířena i na přípravky a výrobky z drůbežího masa, a já s tím souhlasím.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o uvádění drůbežího masa na trh. Cílem tohoto návrhu je aktualizovat normy o uvádění drůbežího masa na trh, které pocházejí z roku 1990, prostřednictvím jejich přizpůsobení nové situaci na trhu. Jeho cílem je i zaručovat stabilitu tržních cen v tomto odvětví, usnadnit uvádění produktů na trh a zajistit bezpečnost spotřebitelů a přísné normy v oblasti kvality potravin.

Jsem přesvědčena, že ošetření drůbežího masa pomocí dekontaminačních látek není přijatelné, a proto jsem byla pro ošetření chladem.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Hlasovali jsme pro pozměňovací návrhy Výboru Evropského parlamentu pro zemědělství a rozvoj venkova, protože posilují formulace týkající se označování původu drůbežího masa. Jsme přesvědčeni, že jde o dobrou věc.

Pozměňovací návrhy Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova však také obsahují formulace, které by podle nás měly být řešeny na správné úrovni. Protože se o všem hlasuje v jediném hlasování, nemohli jsme se proti těmto návrhům vyjádřit.

Naše hlasování pro pozměňovací návrhy ohledně označování původu samozřejmě neznamená, že jakkoli podporujeme společnou zemědělskou politiku.

Véronique Mathieu (PPE-DE), písemně. – (FR) Došli jsme ve věci této zprávy k dobrému kompromisu, který nám umožní vyváženou právní úpravu, jež splňuje požadavky Evropské unie v oblasti bezpečnosti potravin.

Zákazem uvádění zmrazeného drůbežího masa na trh s označením „čerstvý výrobek“, odmítnutím používání toxických látek, například chloru, pro dekontaminaci jatečně upravených těl drůbeže a volbou jasného označování původu a data porážky jsme se vyslovili pro přístup založený na zdravém rozumu a rozhodli jsme se, že hájení zájmů evropských spotřebitelů bude naší prioritou.

Při přijímání usnesení z června 2008 se již Parlament důrazně vyslovil proti tomu, aby bylo povoleno uvádět „chlorovanou drůbež“ na evropský trh, a v této věci se k němu loni v prosinci připojili ministři zemědělství v Radě.

Dnešním hlasováním jsme potvrdili naše odhodlání zajistit, aby byly potraviny v Evropské unii v celém procesu od chovatele ke spotřebiteli co možná nejbezpečnější.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Věc se zdá zcela jasná. Projednávaný návrh je v pořadí druhý, jehož cílem je povolit uvádění drůbežího masa pro lidskou spotřebu na trh i poté, kdy bylo antimikrobiálně ošetřeno. Tentokrát byl návrh předložen z podnětu Spojených států amerických, které se obávají, že bude uvalen zákaz na dovoz jejich masa do Evropy.

V situaci, kdy výzkum prokázal, že používání antimikrobiálních látek nepřispívá k omezení počtu bakteriálních infekcí, a kdy Evropa bojuje za zdravé potraviny, musíme mluvit jednotně. Totéž musíme učinit i v případě geneticky upravených organismů. Je škoda, že u geneticky upravených organismů to není každému stejně jasné.

- Zpráva: Reimer Böge (A6-0266/2009)

Neena Gill (PSE), písemně. – Tuto zprávu vítám, protože se týká problému, na němž již nějakou dobu pracuji. Při návštěvě v továrně Michelin ve městě Stoke-on-Trent mi vedení a zaměstnanci vysvětlili svou podporu pro mobilizaci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

Proto jsem napsala ministroví pro obchod a podnikání Spojeného království, Lordu Mandelsonovi, a prosila jsem ho, aby zvážil podání žádosti k EU o aktivaci fondu pro přizpůsobení. Připadá mi zcela jasné, stejně jako lidem, které jsem potkala v závodu Michelin, že tento fond je třeba realizovat co nejdříve. To je přesně důvod, proč byla založena EU – kolektivně pomáhat členským státům, a především jejich pracovníkům, v těžkých dobách.

Protože ve fondu nejde jen o vykupování společností, jde o podporu strategie, která povede k udržitelnému růstu a zaměstnanosti pro budoucnost. Díky tomu, že se zpráva zaměřuje na důležitost malých podniků pro hospodářskou obnovu a fond klade důraz na kvalifikace a vzdělávání, bude snadnější zajistit, aby byli lidé, kteří přijdou o práci, znovu začleněni do trhu práce.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Ke zdůvodnění, proč má být zřízen fond pro přizpůsobení se globalizaci, přistupujeme velmi kriticky. Vychází například z myšlenky, že globalizace jako taková je problém. Podle našeho názoru je globalizace cestou ke zvyšování prosperity, zvláště pro chudé, rozvojové země, pokud významní ekonomičtí hráči, jako jsou Evropská unie a Spojené státy americké, zreformují své protekcionistické postoje k obchodní politice v rámci Světové obchodní organizace.

Členské státy EU jsou schopny provádět vnitrostátní opatření na podporu odvětví, kterým je dle jejich názoru třeba finančně pomoci. Zvláštní fond EU by zaručil svévoli, neúčinnost, byrokracii a neodůvodněné výdaje.

Jak má Komise vhodným způsobem rozhodnout, zda má globalizace škodlivý dopad na dané odvětví? Kromě toho nyní projednávané částky naznačují, že toto opatření je ze strany Evropské unie téměř možné považovat za marketingový tah EU.

Z výše uvedených důvodů jsme hlasovali proti dotčené zprávě.

- Zpráva: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Potřeba čistšího ovzduší byla uznána již před několika desítkami let a na vnitrostátní úrovni i na úrovni Evropské unie jsou přijímána opatření, mimo jiné v podobě mezinárodních úmluv.

Zlepšování kvality našeho ovzduší je nadále velkým úkolem, který musíme řešit. Problém znečištění ovzduší lze vyřešit pouze v dlouhodobém výhledu a v evropském rámci, zejména zintenzivněním přeshraničních opatření. Návrh Komise je nezbytný vzhledem k tomu, že je nutné se dále zaměřovat na emise těkavých organických sloučenin s cílem zlepšit regionální i místní kvalitu a společenskou hodnotu ovzduší, na úspěšné přejímání systémů VPR II na celém světě a na schopnost technologie omezovat emise při čerpání pohonných hmot o 95 %.

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Tento právní předpis je dalším příkladem toho, jak se Evropská unie zaměřuje na automobilový průmysl a jak se obvykle snaží zavést naprosto neúměrné právní předpisy pro řešení poměrně malého problému.

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin hlasoval pro prodloužení data, do kterého musí čerpací stanice splnit nová opatření pro omezení objemu benzinových par uvolňovaných do ovzduší při čerpání pohonných hmot do osobních automobilů. Výbor hlasoval i pro snížení hraniční hodnoty objemu prodeje benzínu, aby do oblasti působnosti navrhovaného právního předpisu zahrnul mnohem více stanic.

Toto zaměření na malé nezávislé čerpací stanice by mělo smrtící účinek i na další místní podnikání, nevedlo by téměř k žádným přínosům pro životní prostředí a mohlo by i zvýšit výfukové emise, pokud by řidiči museli po uzavření místní čerpací stanice jezdit tankovat na vzdálenější místo. Náklady na modernizaci zařízení z hlediska kapitálových výdajů a ušlého obchodu v důsledku dočasného uzavření by byly podstatné.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o rekuperaci benzinových par. Benzin obsahuje těkavé organické sloučeniny (VOC), které se uvnitř nádrže vypařují a vyplňují v nádrži volný prostor nad palivem. Při čerpání pohonných hmot do vozidla jsou tyto páry vytlačeny z nádrže přitékajícím palivem a nejsou-li zachyceny, unikají do ovzduší.

Cílem návrhu Komise je rekuperovat benzinové páry emitované do ovzduší při čerpání pohonných hmot do osobních automobilů. Pro zlepšení kvality ovzduší je velice důležité instalovat na čerpacích stanicích systémy rekuperace benzinových par s vysokou účinností zachycování.

- Zpráva: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Transparentnost je základní zásadou Evropské unie. Jasně to stanoví článek 255 Smlouvy o založení Evropského společenství: „Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Komise a Rady.“

Stávající nařízení č. 1049/2004 bylo významným krokem k větší otevřenosti. Za šest let od svého provedení přispělo ke vzniku transparentnější kultury správy v evropských orgánech. Podle mého názoru otevřenost přispívá ke zvyšování legitimacy orgánů v očích evropských občanů a zvyšuje jejich důvěru v tyto orgány.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Transparentnost je základní zásadou Evropské unie. Rozhodnutí jsou přijímána co nejotevřeněji a co nejbližší občanům, což zvyšuje legitimitu orgánů v očích evropských občanů a současně pomáhá zvyšovat důvěru občanů v tyto orgány.

Nařízení přijaté v roce 2001 bylo nepochybně významným krokem tímto směrem, nyní je však třeba provést mnoho změn. Tyto změny zajistí, aby byl evropský rozhodovací proces srozumitelnější, zvýší míru transparentnosti alepší postupy orgánů.

Cílem této iniciativy je proto provést tato zlepšení. Přestože však existují některé příznivé návrhy, převažují nad nimi bohužel návrhy, které Evropský parlament považuje za škodlivé.

Většina pozměňovacích návrhů, které Parlament požadoval ve svém usnesení z dubna 2006, vlastně nebyla zohledněna, například návrhy týkající se možnosti, aby EP vykonával své právo demokratického dohledu prostřednictvím přístupu k citlivým dokumentům.

Proto podporuji návrh pana zpravodaje Cashmana na vrácení této iniciativy do Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Jakkoli jsou vyčleněny rozpočtové prostředky na veřejné rozpravy o Lisabonské smlouvě vedené ve všech jazycích, NE reformované Ústavě EU není akceptováno a existuje snaha bránit referendům. Jakkoli internetové stránky Evropské unie proklamují význam mnohojazyčnosti, vlastní design internetových stránek EU to neodráží. Stránky nepoužívají důsledně tři pracovní jazyky, němčinu, angličtinu a francouzštinu, jimiž můžeme oslovit většinu obyvatelstva. Ani současné předsednictví si nemyslí, že by to za tu práci stálo. Nyní si EU láme hlavu s přístupem ke svým dokumentům, současně však chce zrušit výběrová řízení ve vnitrostátním tisku, a tím i ve všech národních jazycích.

Ve zprávě se však objevují určité dobré cesty ke zlepšení přístupu k dokumentům, a proto jsem pro ni také hlasoval.

- Zpráva: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Guy Bono (PSE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem proti zprávě své řecké kolegyně ze Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, paní Panayotopoulos-Cassiotouové, o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě.

Moje hlasování bylo motivováno skutečností, že tato zpráva, jejímž cílem je úprava pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě, by vlastně vedla k vyloučení samostatně výdělečně činných řidičů z oblasti působnosti evropských právních předpisů o úpravě pracovní doby.

Se svými kolegy z řad sociálních demokratů sdílím názor, že nemůžeme přistoupit na dvojaké sociální právní předpisy: právní předpisy, které některé osoby chrání, ale přepravce staví stranou.

Přijetí návrhu Komise by znamenalo, že samostatně výdělečně činní řidiči by byli neúměrně diskriminováni oproti řidičům v pracovním poměru, které chrání evropské právní předpisy. Parlament naše výhrady vzal na vědomí. Nyní je na novém Parlamentu, který bude brzy zvolen, aby v příštím funkčním období vydal své rozhodnutí.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zamítnutí návrhu Komise o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě, protože si myslím, že je nepřijatelné a diskriminační, aby tento návrh vylučoval samostatně výdělečně činné řidiče.

Každý, kdo vykonává mobilní činnosti v silniční dopravě, musí být chráněn pravidly Společenství, jež omezují počet pracovních hodin týdně. Je to proto otázka ochrany zdraví a bezpečnosti těchto pracovníků i otázka zajištění bezpečnosti silničního provozu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Bylo velice důležité, že většina Parlamentu hlasovala pro náš návrh na zamítnutí návrhu směrnice o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě, který předložila Evropská komise. Návrh směrnice byl z hlediska stávajícího stavu krokem zpět, pokud jde o skutečné osoby samostatně výdělečně činné i „falešné“ osoby samostatně výdělečně činné a o pracovní dobu, zejména při noční práci.

Náš návrh již byl předložen ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, kde byl většinou přijat. Zpravodajka (ze Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů) však trvala na předložení zprávy plénu, aby pokračovala v útoku na základní práva pracovníků. Proto bylo odmítnutí v plénu tak důležité, protože současná směrnice zůstává v platnosti, což vyžaduje, aby byly i na pracovníky samostatně výdělečně činné uplatňovány stejné pracovněprávní předpisy.

Mathieu Grosch (PPE-DE), písemně. – (DE) Během rozpravy ve Výboru pro dopravu jsem předložil dva pozměňovací návrhy, které se týkají všech zaměstnanců v odvětví dopravy. Dle mého názoru je pro harmonizovanou sociální politiku a politiku zaměstnanosti v Evropě výhodou, že pracovní podmínky platí pro všechny pracovníky stejně. Myšlenka zahrnutí osob samostatně výdělečně činných do směrnice o pracovní době je nerealistická. Je prostě nemožné kontrolovat pracovní dobu osob samostatně výdělečně činných. Pokud jde o bezpečnost, platí pro všechny řidiče, včetně těch, kteří pracují jako osoby samostatně výdělečně činné, pravidla o době řízení a době odpočinku v autobusech a nákladních automobilech nad 3,5

tuny. Rozšířením pravidel o době řízení a době odpočinku i na řidiče nákladních automobilů pod 3,5 tuny by se toho pro bezpečnost udělalo víc. Komise by to měla zvážit, musí však předložit návrh. Doufám, že nový Parlament se těchto návrhů chopí.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Jsme rádi, že byl zamítnut návrh Evropské komise v čele s panem předsedou Durão Barrosem, jehož cílem bylo vyloučit „osoby samostatně výdělečně činné“ pracující v silniční dopravě ze směrnice o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě, a to na základě našeho návrhu, aby byl návrh Komise zamítnut.

V únoru jsme ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch předložili návrh požadující zamítnutí této nepřijatelné iniciativy ze strany Evropské komise.

Je to nejlepší možná odpověď na další pokus o posílení soutěže a vykořisťování pracovníků v silniční dopravě, který ohrožuje jejich pracovní práva a bezpečnost silničního provozu.

Musíme hájit a zlepšovat práva a pracovní podmínky pracovníků v silniční dopravě tím, že budeme bojovat s nejistotou zaměstnání, dodržovat doby odpočinku – bez jakékoli ztráty mzdy – a zajišťovat dodržování pracovněprávních předpisů či kolektivních smluv existujících v každém členském státě.

Potřebujeme, aby byla pravidla o pracovní době a době řízení a době odpočinku uplatňována stejně na všechny řidiče z povolání včetně řidičů samostatně výdělečně činných, a aby se tak zajistila jejich bezpečnost a bezpečnost silničního provozu a zabránilo se nadměrně dlouhé pracovní době a nepřiměřeným dobám odpočinku či metodám práce.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Zpráva paní Panayotopoulou-Cassiotouové doporučuje zamítnutí návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě.

Hlasoval jsem pro tuto zprávu, jejímž cílem je zamítnutí návrhu Evropské komise, který neumožní nápravu nedostatků zjištěných při provádění a monitorování pravidel týkajících se doby řízení a doby odpočinku, přímo spojených s bezpečností a sociálními právy. Dále zde není nijak vyjasněna oblast působnosti směrnice a možné způsoby monitorování. V každém případě musí výhradní odpovědnost v této oblasti převzít členské státy.

A konečně tento návrh nijak lépe nedefinuje pojem „mobilních pracovníků“ nebo „řidičů samostatně výdělečně činných“, a z dobrého důvodu, protože právě tady leží skutečná výzva dané směrnicí. Měli bychom z této směrnice vyloučit všechny samostatně výdělečně činné řidiče? Otázka zůstává otevřená, protože problém je složitý.

Skutečně existuje rozšířená praxe, že řidiči pracují jako „falešně“ samostatně výdělečně činní, a ve skutečnosti jsou zaměstnaní u společností, které z důvodů rentability obcházejí pravidla týkající se doby řízení a odpočinku.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Existuje řada důvodů, proč bylo třeba návrh Komise na vyloučení samostatně výdělečně činných řidičů z této směrnice zamítnout.

Při hlasování o zamítnutí návrhu Komise jsem hlasovala pro bezpečnost na silnicích, pro odstranění diskriminace z hlediska zdraví a bezpečnosti a mzdových i pracovních podmínek řidičů a pro zajištění rovných podmínek pro zaměstnavatele a zaměstnance v odvětví silniční dopravy.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Hlasoval jsem pro pozměňovací návrh 54, protože to je důležitý politický vzkaz Komisi a Radě. Evropský parlament podporuje práva řidičů a odmítá jakoukoli soutěž mezi zaměstnanými a samostatně výdělečně činnými řidiči. Tímto návrhem by samostatně výdělečně činní řidiči byli vyňati z oblasti působnosti stávající směrnice a poprvé by v evropské legislativě došlo k pokusu o rozlišení mezi „skutečnými“ a „falešnými“ osobami samostatně výdělečně činnými. To je však nedokonalé rozlišení, které by mohlo otevřít bránu různým výkladům ostatních ustanovení práva Společenství. Je to vítězství pro bezpečnost silničního provozu a sociální Evropu.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE), písemně. – (BG) Směrnice Evropského parlamentu a Rady o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě, která byla zamítnuta hlasy Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, Skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance a extrémní levice, povede ke snížení konkurenceschopnosti samostatně výdělečně činných mobilních pracovníků.

Nezodpovědné zamítnutí návrhu Evropské komise znamená, že již nemá smysl, aby osoby samostatně výdělečně činné ve své činnosti pokračovaly. Již si nemohou samy svobodně určovat délku své pracovní doby.

Takový předpis neexistuje v žádném jiném odvětví. Toto rozhodnutí bude mít nezvratný škodlivý dopad na konkurenceschopnost evropské ekonomiky.

Na rozdíl od zaměstnanců nepracují osoby samostatně výdělečně činné v odvětví dopravy na základě pracovní smlouvy, ale svobodně si určují své zákazníky a zásilky. Jejich výdělek nezávisí na jejich pracovní době jako v případě zaměstnanců, ale na počtu a druhu zásilek. Určování jejich pracovní doby podle nové směrnice omezuje jejich „podnikatelskou“ svobodu.

V důsledku dnešního hlasování byly členské státy zbaveny možnosti definovat vlastní časový rámec určující dobu noci, a tedy i možnost maximalizovat počet pracovních hodin pro přepravu cestujících či zboží podle různých podmínek denního světla v různých členských státech.

Zamítnutí směrnice ohrožuje konkurenceschopnost. Nejvíce budou zasaženi malí dopravci a živnostníci. Budou nuceni zavést požadavky platné pro zaměstnance velkých přepravních firem, což nevyhnutelně ohrozí jejich postavení na trhu.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zamítnutí návrhu směrnice, který předložila Komise, je manévrem sil „evropské jednosměrky“ před evropskými volbami. Řecká komunistická strana se od samého počátku stavěla proti návrhu Komise a hlasovala proti němu v příslušném výboru Evropského parlamentu i v plénu. Informovala pracovníky a podporovala jejich demonstrace. Výjimka pro osoby samostatně výdělečně činné slouží jen monopolním společnostem v odvětví dopravy; poškozuje zájmy pracovníků a samostatně výdělečně činných pracovníků a vytváří obrovská rizika pro bezpečnost silničního provozu. Ještě zhorší pracovní podmínky řidičů, prodlouží pracovní dobu / dobu řízení až na 84 hodin týdně a ještě zesílí vykořisťování pracujících řidičů.

Demonstrace pracovníků a jejich strach z toho, že by byli při evropských volbách zbaveni moci, donutily velkou část poslanců Evropského parlamentu ze stran podporujících evropskou jednosměrku hlasovat proti návrhu. Pracovníci však musí vědět, že se monopolní skupiny budou snažit své požadavky prosadit tím, že najdou kapitalistické strany ochotné je uspokojit. Tento výsledek poukazuje na moc a význam boje pracujících. Upozorňujeme však na to, že tento úspěch může být pomíjivý, pokud se hnutím pracujících a domácím hnutím nepodaří zorganizovat protiútok a stanovit podmínky pro radikální změny na úrovni moci a hospodářství.

- Zpráva: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme se rozhodli hlasovat pro kompromis vyjednaný s Radou, protože z našeho výkladu vyplývá, že nepříznivý dopad na švédský lov, kterého jsme se obávali, je vyloučen výjimkou v čl. 3 odst. 2. Byli jsme zděšeni obrázky z kanadského lovu tuleňů.

Většina spotřebitelů by proto odmítla produkty lovu tuleňů, který zdaleka nesplňuje požadavky odpovídající těm, které platí pro švédský lov, vede k zbytečnému utrpení a probíhá ve velkém měřítku za nekontrolovaných podmínek.

V principu jsme proti tomu, aby EU přímo či nepřímo zasahovala do otázek lovu, který je vnitrostátní věcí, zvláště pokud to může narušit dobře fungující švédská pravidla. V tomto případě jsme se rozhodli podle celkové situace. Za daných okolností jsme přijali kompromis, protože vysílá jasný vzkaz, že podle Parlamentu není přijatelné, aby lidé zacházeli se zvířaty jakkoli, jak se jim zlíbí.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Jsem plně přesvědčen, že lov tuleňů musí být zakázán, s určitými výjimkami pro místní komunity. Neměli bychom přehlížet skutečnost, že různé průzkumy veřejného mínění v jednotlivých členských státech EU prokazují, že velká většina občanů EU je proti rozsáhlému komerčnímu lovu tuleňů a jeho metodám. Kromě toho je jasná většina občanů pro úplný zákaz obchodování výrobky z tuleňů.

Niels Busk, Anne E. Jensen a Karin Riis-Jørgensen (ALDE), písemně. – (DA) Hlasovali jsme proti návrhu na zákaz obchodování výrobky z tuleňů a kompromisu uzavřenému mezi Parlamentem a Radou. Nevěříme, že zákaz obchodování výrobky z tuleňů zlepší životní podmínky zvířat a je podle nás politováníhodné, že návrh byl přijat, ačkoli nemá oporu ve Smlouvě.

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – V této věci na mě velmi naléhaly skupiny ochránců práv zvířat a voliči, v zásadě jsem však ve věci zákazů něčeho velmi skeptický. Nakonec se sami spotřebitelé rozhodnou, zda budou výrobky z tuleňů kupovat či ne. Byl jsem hrdý na svůj přínos ke kampani za zákaz dovozu kožešin z koček a psů z Číny, ale dovoz výrobků z tuleňů je něco zcela jiného, odvozeného od tradiční kultury a staletí trvající praxe.

Býčí a kohoutí zápasy jsou odporná představení, ale EU uznává, že by v Evropské unii mělo být dovoleno jejich pokračování v regionech, kde existuje jejich nepřerušovaná tradice. Proto by bylo pokrytecké, kdyby EU zakazovala výrobky z tuleňů z Kanady na základě krutosti ke zvířatům. Také se nechci stavět proti Kanadě, která je velkým spojencem Evropské unie a sdílí naše společné hodnoty.

Odmítám krutost vůči zvířatům, jsem však přesvědčen, že tento problém byl záměrně překroucen, aby u poslanců Evropského parlamentu vyvolal emotivní odezvu. K takovým věcem bychom měli přistupovat vyváženějším a rozváznějším způsobem.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o obchodování výrobky z tuleňů, protože vychází ze dvou věcí: zákaz obchodování určitými výrobky z tuleňů v Evropské unii a dodržování tradic a kultur původních obyvatel Arktidy.

Každý rok je při rozsáhlém komerčním lovu zabito zhruba 900 000 tuleňů (toho číslo není upraveno o nevidované nebo nevykázané případy zabítí), z nichž 60 % připadá na Kanadu, Grónsko a Namibii. Norsko a Rusko jsou další dvě hlavní země, které provádějí velký komerční lov tuleňů. V rámci Společenství se v malém rozsahu účastní lovu tuleňů Švédsko, Finsko a Spojené království (Skotsko), zejména v rámci správy rybolovných zdrojů a ochrany před škůdci.

Jsem přesvědčena, že tato dohoda ochrání tuleň před krutostí a současně bude chránit i kulturu komunit Inuitů. Rovněž věřím, že toto nařízení zajistí ukončení bezohledného obchodování a že budou vypracována harmonizovaná pravidla, která změní celý vnitřní trh.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Když jsem byl před 25 lety poprvé zvolen do Evropského parlamentu, bylo to krátce po „prvním zákazu“ obchodování výrobky z tuleňů v roce 1983. Bohužel i přes přezkumy této problematiky, které při četných příležitostech proběhly, se stále jedná o nedokončenou otázku.

Situace o čtvrtstoletí později není o mnoho lepší než v roce 1983. Stále vidíme stovky tisíc tuleňů pobíjených v Kanadě tím nejkrutějším a nejbrutálnějším způsobem. Snad bude dnešní hlasování dostatečně většinové, aby konečně dosáhlo toho, co jsme již před 25 lety považovali za vyřešené. Ani já ani tuleni nechceme, abychom to řešili ještě v roce 2034.

Mathieu Grosch (PPE-DE), písemně. – (DE) Osobně považuji za politováníhodné, že skupiny nepřijaly návrhy výboru, které byly velice jasné. Zachování druhů – zejména tváří v tvář známým podmínkám zabíjení – vyžaduje rozhodná a nekompromisní opatření. Pracovní místa spojená s tímto podnikáním lze snadno přeorientovat.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Rozhodnutí Evropského parlamentu o zákazu obchodování výrobky z tuleňů v Evropském společenství je krokem, který směřuje k ukončení brutálních metod, které některé země používají pro snižování počtu těchto zvířat. Návrh usnesení je odpovědí na obavy veřejnosti o dobré životní podmínky zvířat při zabíjení a stahování tuleňů.

Text nařízení dovoluje několik výjimek, jež jsou v některých případech nutné. Zvláště to zahrnuje výjimku ze zákazu, která dovoluje výrobky z tuleňů, které získávají inuitské komunity pomocí tradičních metod lovu jako prostředek k zajištění živobytí.

Jsem ráda, že Evropský parlament deklaroval svou podporu přijetí tohoto nařízení tak jasnou většinou. Je to ze strany evropských orgánů velmi jasný signál, že občané Evropy nesouhlasí s brutálním zacházením se zvířaty a jejich zabíjením.

Roger Knapman a Thomas Wise (NI), písemně. – Chápeme a sdílíme obavy z obchodování s výrobky z tuleňů. Nijak nám nevadí zákaz výrobků z tuleňů v jednotlivých státech, ale jsme přesvědčeni, že by to měla být věc pro jednotlivé státy a nikoli pro Komisi. Proto jsme nemohli tento návrh podpořit.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) V současném funkčním období věnoval Evropský parlament poměrně značnou pozornost ochraně zvířat.

Zavedení zákazu obchodování určitými výrobky z tuleňů v Evropské unii tuto ochranu nepochybně posiluje. Je to zdroj uspokojení pro 425 poslanců Evropského parlamentu, které v této věci podepsali písemné prohlášení. Je třeba také připomenout, že ve svém usnesení Parlament vyjádřil přání respektovat kulturu a tradice původních obyvatel. Způsob, jakým se budou opatření na ochranu tuleňů v budoucnosti vyvíjet, bude záviset na mnoha činitelích v mezinárodním kontextu a v rámci WTO. Tato iniciativa poslanců Evropského parlamentu si nicméně zaslouhuje souhlas a podporu.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Jsem velmi ráda, že jsme hlasovali pro zákaz obchodování s výrobky z tuleňů v Evropské unii.

Marianne Thyssen (PPE-DE), písemně. – (NL) V lednu 2007 se Belgie stala první zemí, která zakázala všechny výrobky získané z tuleňů, a následně se k ní připojila řada dalších členských států. Belgické právní předpisy obsahují výjimku pro tradiční lov inuitských komunit, a proto jsem ráda, že dnes Evropský parlament následoval belgického příkladu. Návrh na povolení dovozu výrobků z tuleňů s požadavkem na označování naší podporu nezískal. Pokud obchodníci s kožešinami z Kanady, Grónska, Namibie a Ruska již nebudou prodávat tulení kožešiny na jednom z největších trhů světa, bude to znamenat obrovský krok vpřed k dobrým životním podmínkám tohoto druhu. Kromě toho je zákaz nejúčinnějším způsobem ukončení nehumánních praktik, jejichž oběti se každoročně stanou stovky tisíc zvířat.

Podle mého názoru je správným přístupem naprostý zákaz. Z tohoto důvodu jsem zprávu paní Wallisové podpořila.

- Zpráva: Neil Parish (A6-0240/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu.

Směrnice 86/609/EHS dosud zaručovala ochranu zvířat používaných pro vědecké účely: ihned po svém vydání byla tato směrnice různými způsoby provedena a uplatněna v různých členských státech. Musíme však předložit navrhovanou změnu této směrnice, abychom zaručili celkovou jednotnost záměrů v rámci Evropy i větší ochranu laboratorních zvířat používaných pro vědecké účely spojené se zdravím lidí a zvířat.

Nejdůležitější z mnoha pozměňovacích návrhů, které by měly být provedeny a které jsou, jak doufáme, v souladu s ideály Komise, jsou následující: 1) zřízení etického výboru pro dobré životní podmínky zvířat; 2) rozšíření pojmu laboratorní zvířata na různé druhy bezobratlých a plody v třetím trimestru vývoje a nebo na larvy a zvířata používaná v základním výzkumu a v rámci vzdělávání a odborné přípravy; 3) používání zvířat jen k experimentům, pro něž byla konkrétně odchována; 4) zkoumání alternativních metod místo testování na zvířatech pro minimalizaci počtu používaných zvířat; 5) potvrzení skutečnosti, že hlavním cílem členských států by mělo být zlepšit metody chovu pro minimalizaci utrpení zvířat; 5) částečné nebo úplné používání anestezie.

Derek Roland Clark a Nigel Farage (IND/DEM), písemně. – Ačkoli tato zpráva obsahuje řadu věcí, s nimiž by moje strana (UKIP) souhlasila, je znehodnocena svým nelegitimním a nedemokratickým původem z mašinerie EU. V důsledku toho ji nemohu podpořit.

Christine De Veyrac (PPE-DE), písemně. – (FR) Text Evropské komise je nesmysl. Je to nesmysl z hlediska vědy, protože zdržuje a trestá výzkum, a nesmysl z hlediska lékařského výzkumu, protože vědci, kteří se uchylují k experimentům na zvířatech, denně pracují na objevu léků a postupů léčby, které budou zítra léčit nové pandemie.

A konečně je to nesmysl z hlediska hospodářského a sociálního. Zatímco naše farmaceutické skupiny budou mít zákaz provádění výzkumu, laboratoře mimo Evropskou unii v něm budou moci pokračovat! Parishova zpráva našťastí obnovuje rovnováhu, protože já nepodpořím nic, co oslabuje konkurenceschopnost našeho průmyslu nebo pobízí k přemísťování podniků.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Návrh směrnice o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely je zaměřen více na dokončení jednotného vnitřního trhu, na hospodářskou soutěž a omezení nákladů v oblasti výzkumu než na ochranu zvířat.

Nadnárodní podniky požadují od výzkumu více a více zisku. Zvířata v něm používaná jsou obecně obětována a mučena na základě kritéria zvyšování zisků, které neslouží vědeckým požadavkům. Nikdo nemůže očekávat chování přátelské ke zvířatům od kapitalistů, jejichž motivací je vykořisťování a kteří se chovají nehumánně a hrubě i k lidem.

Výzkum vyžaduje experimenty pro řešení důležitých problémů veřejného zdraví a četných a dokonce neléčitelných chorob. Pro tento výzkum jsou zvířata často potřeba.

Ochrana zvířat však stejně jako ochrana veřejného zdraví vyžaduje boj proti monopolům, proti moci kapitálu, který chrání léky s patenty pro zajištění obrovských zisků z komercializace zdraví.

Vyžaduje boj, který osvobodí výzkum z okovů kapitálu a bude využívat vědecké poznatky k uspokojení základních potřeb.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely. Tento návrh se vztahuje na ochranu zvířat používaných ve vědeckém výzkumu souvisejícím se zdravím lidí či zvířat nebo s dobrými životními podmínkami zvířat. Každoročně je v Evropské unii použito pro vědecké účely zhruba 12 milionů zvířat včetně 12 000 subhumánních primátů.

Podle nové směrnice bude povinné posuzovat etické otázky a pro pokusy na zvířatech bude vyžadováno povolení. Tento návrh se nyní vztahuje i na některé druhy bezobratlých, plody v třetím trimestru vývoje a také na larvy a zvířata používaná v základním výzkumu a v rámci vzdělávání a odborné přípravy.

Proto jsem přesvědčena, že cílem návrhu je zlepšit ochranu zvířat používaných při experimentech a posílit pravidla o dobrých životních podmínkách zvířat na základě vývoje vědeckého výzkumu.

Martine Roure (PSE), písemně. – (FR) Díky iniciativě Evropské komise, která umožňuje přezkum platné směrnice o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely, může Evropská unie hrát rozhodnou úlohu ve výzkumu a vývoji testů a technologií, které nepoužívají zvířata. Kromě toho je nutné oblast působnosti této směrnice rozšířit. Některé z návrhů, které předložil Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova proti ochraně laboratorních zvířat, byly s tímto cílem v rozporu. Je nezbytné, aby tím evropský výzkum netrpěl; je třeba jej naopak rozvíjet. Nesmí se tak však dít na úkor dobrých životních podmínek zvířat nebo rozvoje a ověřování metod, jež nabízejí úplnou alternativu používání zvířat. Vývoj těchto alternativních metod vyžaduje určitý rozpočet. Kromě toho je nezbytné postupně utlumovat používání subhumánních primátů ve výzkumu, k tomuto účelu je nutné monitorování a je třeba zvýšit transparentnost v této věci.

Lydia Schenardi (NI), písemně. – (FR) Bylo načase, aby dotčení partneři zvážili otázku dobrých životních podmínek zvířat používaných pro výzkumné účely a zákazu odchytu divokých opic pro účely odchovu, který vede k násilí, stresu při odchytu i chovu v zajetí, rozdělování rodinných skupin, třídění sociálních skupin, dopadu na životní prostředí, narušování přirozené rovnováhy populace a odběru samic.

Proto podpoříme cíl, kterým je maximální využití zvířat chovaných k tomuto účelu, jejichž genetická a zdravotní anamnéza je známa, a která tak zajišťují konzistentnější a porovnatelnější údaje.

Pokud by na druhé straně normy upravující životní podmínky zvířat používaných pro účely výzkumu vedly k vývozu výzkumu, dopad by pak byl zjevnější v zemích, kde již platí přísná regulační kontrola, jako je Švýcarsko a Spojené království. Skutečností je, že v těchto zemích farmaceutický průmysl nadále prosperoval i přes 20 let přísné regulace. Regulace tedy neomezila úspěch tohoto odvětví. Kontroly dokonce zlepšily standardy vědeckých postupů. To proto potvrzuje obavy z vývozu výzkumu v důsledku takových předpisů.

Brian Simpson (PSE), písemně. – Jsem zklamán stanoviskem Parlamentu k revizi celoevropských pravidel o testování na zvířatech. Nakonec jsem se rozhodl se hlasování o konečné zprávě zdržet. Jakkoli plně podporuji ustanovení o rozvoji a prosazování využití alternativ testování na zvířatech a tematický dvouletý přezkum využívání primátů, což obojí podle mě představuje zásadní prvek odpoutání výzkumu ze závislosti na zvířatech, zvláště primátech, postoj Parlamentu jako celek oslabil řadu důležitých ustanovení o dobrých životních podmínkách zvířat, která navrhla Komise.

Obavy, které v Parlamentu zavládly, se týkají možného odchodu výzkumu z Evropské unie, pokud bude na naše výzkumná zařízení kladeno příliš mnoho požadavků. Věřím však, že existují určité požadavky, které jsou nezbytné k tomu, abychom v Evropě mohli zajistit vysokou úroveň ochrany zvířat, a obávám se, že dnešní výsledek je s tímto uvažováním v rozporu. Z mého hlediska dvě zásadní otázky spočívaly v tom, že by se v Evropě měly přestat k chovným účelům používat opice odchycené ve volné přírodě a že je nezbytné nutně žádat u všech experimentů, které zahrnují zvířata, o povolení, čímž bychom utvrdili naši snahu nahrazovat a omezovat využívání zvířat k experimentům. Evropský parlament však dnes nevyužil možnosti zaujmout v oblasti ochrany zvířat důrazný postoj.

Roger Knapman a Thomas Wise (NI), písemně. – Akceptujeme, že experimenty na zvířatech jsou někdy nezbytné, rovněž ale také chápeme a akceptujeme, že nezbytnost některých experimentů je pochybná.

Podporujeme zdokonalení alternativních metod výzkumu a chtěli bychom, aby byly experimenty na všech živých zvířatech omezeny na naprosté minimum a prováděny podle nejpřísnějších možných humanitárních předpisů. Rovněž jsme však přesvědčeni, že rozhodnutí o této věci by mělo být záležitostí jednotlivých států, a proto bohužel nemůžeme hlasovat pro tento návrh v kontextu EU.

- Zpráva: Luis de Grandes Pascual (A6-0080/2009)

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh o znečišťování moří z lodí, protože jsem přesvědčena, že je nezbytné tuto pokračující praxi v námořní dopravě řešit, jmenovitě nezákonné vypouštění znečišťujících látek z některých lodí do moře.

Věřím, že tento pozměněný návrh je naprosto nezbytný k prevenci ekologických katastrof a zhoršování kvality vody prostřednictvím trestních sankcí dostatečně přísných pro odrazení potenciálních znečišťovatelů.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva doporučuje změnu stávající směrnice o znečišťování moří z lodí. Účelem je umožnit uplatnění trestněprávních opatření v případě znečištění. Strana Junilistan podporuje opatření bránící znečišťování z lodí. Věříme však, že trestní právo je plně vnitrostátní záležitostí. Kromě toho by vypouštění látek z lodí v mezinárodních vodách mělo být řešeno na úrovni Organizace spojených národů. Proto jsme v konečném hlasování hlasovali proti návrhu.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Vychloubačná směrnice, kterou různé síly představovaly jako nástroj, který má trestat společnost provozující lodní dopravu trestními sankcemi za znečišťování moří a chránit životní prostředí, dosáhla přesného opaku. Chrání loďařský kapitál před ukládáním sankcí. I tento nedokonalý návrh Komise je mrtvý po návrhu Evropského parlamentu netrestat méně závažné vypouštění znečišťujících látek z lodí. Naši lidé dobře vědí, co je méně závažné vypouštění, kdo je bude posuzovat a podle jakých kritérií. Například obyvatelé ostrova, kteří protestovali proti vraku lodi *Sea Diamond*, který je stále ve vodách ostrova, jsou otráveni odpověďmi EU a vlády Nové demokracie (stejně odpovědi dávala strana PASOK v případě trajektu *Express Samina* a ostatních), podle nichž vraky údajně nezpůsobují znečištění.

S únikovou možností méně závažného vypouštění znečišťujících látek z lodí zůstanou vlastníci lodí, provozovatelé, správci, agenti, pojistitelé, nájemci, vlastníci nákladu a lodí za trestnou činnost a ekologické katastrofy na moři nepotrestáni. Naopak budou jako obětní beránci velmi přísně postihováni námořníci.

- Zpráva: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu.

Hovoříme-li o politikách spotřeby energie, měla by Evropská unie při svém rozhodování brát jako vodítko prohlášení známého britského ekonoma Nicholase Sterna: „V době recese a vysokých cen ropy existuje větší motivace k investicím do energetické účinnosti. Výdaje na odvětví využívající obnovitelných zdrojů a ostatní nízkouhlíková odvětví by mohly pomoci stimulovat ekonomiku.“

Bylo by užitečné pokusit se vytvořit energetickou politiku schopnou omezit emise skleníkových plynů, dodržet dohody z Kjóta podle Kjótského protokolu a podpořit vedoucí úlohu Evropské unie v boji se změnou klimatu. Provádění tohoto protokolu by bylo velmi důležitým příspěvkem k zaměstnanosti i konkurenceschopnosti v hospodářské a sociální oblasti.

Ačkoli sdružení průmyslu a spotřebitelů pospoují současnou směrnicí 92/75/EHS o označování štítky, nelze říci, že by tato směrnice držela krok s technologickým vývojem a inovacemi, protože je především nutné vymanit se z tohoto stavu nečinnosti v celé Evropě, aby bylo možné v životech uživatelů otevřít nový rozměr.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro zprávu o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (v přepracovaném znění). Myslím, že je nutné poskytovat lepší informace o energetické účinnosti výrobků. Každá reklama propagující technické vlastnosti chladniček, praček nebo pečicích trub musí uvádět spotřebu energie daného výrobku.

Označování energetickými štítky pomáhá spotřebitelům posuzovat své náklady na energii při koupi elektrických přístrojů pro domácnost, jako jsou chladničky, pračky, sušičky nebo trouby. Výrobci musí uvádět spotřebu energie daného výrobku bez ohledu na to, zda jsou z energetického hlediska výrobky „účinnější“ (zelené) nebo „méně účinné“ (růžové).

Označování bude uplatněno i na komerční a průmyslové výrobky spotřebovávající energii, jako jsou chladírny nebo chlazené prodejní vitríny. Každý inzerát musí uvádět spotřebu a úspory energie.

Členské státy mohou přijímat stimulační opatření včetně daňového zvýhodnění pro mimořádně energeticky účinné výrobky.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro směrnici o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích. Ekologické otázky, a zejména energetická účinnost, nabývají nového významu a stávají se základem řešení změny klimatu. Cílem přepracování této směrnice je umožnit označování všech výrobků spojených se spotřebou energie v domácnosti i v komerčním a průmyslovém sektoru.

S ohledem na to, že je nezbytné nutně zvládnout změnu klimatu a že Evropská unie plánuje dosáhnout cíle spočívajícího ve zvýšení energetické účinnosti 20 % do roku 2020, jsem přesvědčena, že jednoduché, jasné a snadno rozeznatelné označování může spotřebitele přesvědčit, aby přijímali udržitelnější rozhodnutí, a napomůže prosazování energeticky účinnějších výrobků.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana Junilistan je přesvědčena, že řešení přeshraničních ekologických otázek je jedním z nejdůležitějších úkolů Evropské unie. Myslíme si, že pozměňovací návrhy jsou lepší než návrh Komise, pokud jde o to, jak dát konečným spotřebitelům šanci přijímat moudřejší rozhodnutí tím, že se zlepší informace o spotřebě energie a dopadu výrobků na životní prostředí.

Kriticky však hodnotíme určité konkrétní formulace v pozměňovacích návrzích, které se snaží regulovat evropskou energetickou politiku konkrétněji. Dobré úmysly pozměňovacích návrhů však vyvažují negativa, a proto jsme se rozhodli podpořit všechny pozměňovací návrhy.

7. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 13:05 a znovu zahájeno v 15:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

8. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

9. Příprava zasedání Evropské rady (18.–19. června 2009) (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem jsou vyjádření Rady a Komise k přípravě zasedání Evropské rady ve dnech 18. a 19. června.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Pane předsedo, velice vítám tuto příležitost před vámi vystoupit dostatečně dlouho před příštím zasedáním Evropské rady, kterého se osobně nezúčastním. Okolnosti jsou tentokrát ovšem trochu neobvyklé, protože bude jmenována nová česká vláda. Řeknu k tomu několik slov zcela na závěr svého projevu.

Dovolte mi nejprve projít hlavní témata pořadu jednání červnového zasedání Evropské rady, jak jej jako předsednictví připravujeme. Začnu s institucionálními záležitostmi. Evropská rada se v prosinci 2008 shodla na postupu, který byl navržen, aby mohla Lisabonská smlouva vstoupit v platnost koncem roku 2009. V podstatě jde o poskytnutí právních záruk a ujištění o řadě důležitých záležitostech irským občanům, za což se na oplátku irská vláda zavázala, že se pokusí ratifikovat Smlouvu do konce října.

Práce na provádění této dohody ještě probíhají a v této fázi nemohu hovořit o podrobnostech. Jsem si jist, že nadcházející Evropská rada bude s to splnit svou část dohody.

Jak již pravděpodobně víte, zítra se bude v českém senátu hlasovat o ratifikaci Lisabonské smlouvy. O půlnoci se vracím domů, abych tam byl již brzy ráno. Věřím, že výsledek tohoto hlasování vyřeší ostatním členským státům pozitivní signál a že uklidní některé bezdůvodné obavy. Pracuji pilně! Nicméně čeští senátoři musí mít v tomto procesu demokratického rozhodování v každém případě zaručenu bezpodmínečnou nezávislost. Je jasné, že každý pokus o vyvíjení nátlaku na ně se může ukázat jako kontraproduktivní.

V prosinci bylo také schváleno, že postup jmenování budoucí Komise, zejména jejího předsedy, bude zahájen okamžitě po volbách do Evropského parlamentu v červnu 2009.

Mám plně na paměti názory, které zde byly vyjádřeny, že je žádoucí Evropský parlament do tohoto procesu vhodným způsobem zapojit. Předsednictví bude samozřejmě úzce spolupracovat nejen s členskými státy, ale také s Parlamentem.

Nyní pohovořím o hospodářské a finanční krizi, jež bude určitě tvořit důležitou část pořadu jednání, a o potřebě dále na hospodářskou a finanční krizi reagovat.

Krise ukázala, že je naléhavě třeba posílit účinnost dohledu nad finančními institucemi a účinnost jejich regulace a zlepšit mechanismus řízení krizí. Již jsme s tím začali, jak na úrovni EU, tak i globálněji. Skupina pod vedením pana de Larosièra přinesla v této souvislosti velice zajímavé myšlenky a Komise předložila minulý týden první soubor návrhů. Další návrhy se očekávají v nadcházejících týdnech.

Diskutuje se o nich a bude se o nich diskutovat v Radě ECOFIN – dnes se koná zasedání Rady ECOFIN – a naším cílem bude dosáhnout prvních rozhodnutí Evropské rady. Je to ambiciózní cíl a práce bude samozřejmě muset pokračovat i po uplynutí června, takže má zásadní význam, aby červnová Evropská rada dokázala vyslat silný signál k rychlému přijetí návrhů Komise.

Obecněji řečeno zaujme Evropská rada na červnovém zasedání stanovisko k situaci na finančních trzích a posoudí účinnost opatření, která byla doposud učiněna. Přezkoumá také opatření přijatá na podporu „reálného“ hospodářství a v této souvislosti se zaměří na stav zaměstnanosti.

Ve čtvrtek – pozítří – pořádáme v Praze se sociálními partnery zvláštní vrcholnou schůzku o zaměstnanosti, která by se měla těmito důležitými záležitostmi zabývat. O podrobnostech programu této vrcholné schůzky budete informováni později během dnešní zvláštní rozpravy.

Bez ohledu na výsledek čtvrtční vrcholné schůzky v Praze – v České republice, Švédsku a Španělsku se v posledních týdnech rovněž pořádaly velmi zajímavé semináře a workshopy. Komise také velmi brzy, před červnovým zasedáním Evropské rady, vydá sdělení, takže na zasedání Evropské rady budeme mít na stole k úvaze řadu zajímavých myšlenek a doporučení.

Nicméně mi dovoluete zdůraznit, že se nejedná o zahájení velkolepé nové strategie pro zaměstnanost. Již jednu máme – Lisabonskou strategii pro růst a zaměstnanost. Nedávno jsme znovu zdůraznili stávající pokyny k zaměstnanosti a přijali konkrétní doporučení pro jednotlivé země. Obecněji – dovoluete mi připomenout, že stimulační balíčky, které Unie a členské státy přijaly od konce loňského roku, tvoří důležité příspěvky na podporu zaměstnanosti.

Pokud jde o změnu klimatu, červnová Evropská rada se vrátí k přípravám vrcholné schůzky o změně klimatu v Kodani. Posoudí dosažený pokrok jak na mezinárodní úrovni, tak z hlediska našich vnitrostátních příprav.

Jde o složitou záležitost, hlavně protože vyjednávání s našimi mezinárodními partnery probíhá souběžně s našimi vnitrostátními diskusemi. Včera se v Praze konala vrcholná schůzka EU a Japonska. Je jasné, že bude třeba značné množství peněz, abychom podepřeli ambiciózní dohodu v Kodani. EU se zavázala, že bude financovat svůj spravedlivý díl, což ovšem vyžaduje také spravedlivou domácí dohodu o sdílení nákladů.

Jak daleko se na červnové Evropské radě dostaneme s našimi vnitřními dohodami v rámci EU, bude do značné míry záviset na tom, jak daleko se dostali naši mezinárodní partneři, včetně USA, a na stavu vícestranných vyjednávání. Dovoluete mi zdůraznit, že EU má neutuchající vůli dokázat svoji vedoucí úlohu a dosáhnout v Kodani ambiciózního výsledku.

V této fázi je poněkud předčasné hovořit o podrobnostech pořadu jednání Evropské rady, pokud jde o vnější vztahy. Nicméně se budou koncem tohoto týdne konat dvě významné vrcholné schůzky s třetími zeměmi: vrcholná schůzka Východního partnerství dne 7. května a vrcholná schůzka „Jižní koridor – nová hedvábná stezka“ den poté. Je velmi pravděpodobné, že Evropská rada bude diskutovat o následných krocích po těchto summitech, které jsou zásadní pro dlouhodobé zájmy Unie.

Rovněž můžeme očekávat diskuse o vrcholné schůzce Trojky s Japonskem a Kanadou a dalších významných summitech a zasedáních, které jsou již naplánovány na květen a týkají se i Ruska. Pořad jednání ohledně vnějších vztahů bude v každém případě aktualizován vzhledem k současnému dění, konkrétně vzhledem k zasedáním Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy v květnu a červnu, na nichž budou kromě běžného programu projednávány záležitosti obrany a rozvoje.

Rád bych vám poděkoval za váš zájem o pořad jednání nadcházejícího zasedání Evropské rady a rozhodně si v další rozpravě rád vyslechnu vaše inspirující poznámky a názory.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, příští zasedání Evropské rady se bude konat v tentýž měsíc jako evropské volby. Tyto zásadní volby se uskuteční na pozadí reálných obtíží mnoha našich občanů. Mám na mysli zejména dopad krize na pracovní místa. Dnes odpoledne budeme mít příležitost o tom hovořit podrobněji.

Naše reakce na krizi musí vycházet z našich zásadních hodnot, což je odpovědnost, solidarita a sociální spravedlnost. Krize je příležitostí, abychom obnovili náš evropský model sociálně tržního hospodářství, který zohledňuje životní prostředí a spočívá na našich hodnotách.

Všichni stateční a přesvědčení Evropané musí být připraveni se zapojit. Musí vysvětlit, proč je Evropa tak důležitá, proč v ní musí občané hrát svoji úlohu a proč se musí účastnit voleb.

Dámy a pánové, můžete být právem hrdi na odvedenou práci. Toto volební období se chýlí ke konci a může být hrdé na svůj pozoruhodný výkon. Parlament ukázal své odhodlání dosáhnout konkrétních výsledků pro občany. Dokázal, že měl ambiciózní představu naší společné budoucnosti.

Odkaz těchto pěti let je velmi důležitý. Byla učiněna historická rozhodnutí, pokud jde o boj proti změně klimatu a o posílení naší energetické bezpečnosti. Byla přijata opatření, která měla přímý vliv na bezpečnost a svobodu občanů a která jim také otevřela nové možnosti.

Byly provedeny zásadní reformy v oblastech vnitřního trhu, sociálního programu, telekomunikací, energetiky, životního prostředí, spravedlnosti a vnitřních věcí. Modernizace Evropy, která byla provedena, nese ve všech těchto oblastech stopy Parlamentu.

Také jste v několika posledních týdnech spolupracovali s českým předsednictvím na dosažení dohod o velkém počtu klíčových záležitostí. K dnešnímu dni bylo pod českým předsednictvím v postupu spolurozhodování definitivně přijato téměř 50 legislativních návrhů Komise.

Dovolte mi uvést něco málo z toho, co nám v Komisi, jejímž jsem předsedou, leží na srdci: vnitřní energetický trh, námořní bezpečnost, opatření na posílení regulace finančních trhů a dohledu nad nimi a balíček opatření na obnovu ve výši 5 miliard EUR, který má Evropu přeměnit v udržitelné hospodářství.

Chci poblahopřát Parlamentu a českému předsednictví pod vedením pana Topolánka a pana Vondry k práci, kterou odvedli. Jsem si jist, že tato práce bude pokračovat až do konce června.

Musíme o této Evropě výsledků před voliči hovořit jasně a přesvědčivě. To nám umožní dát smělé a sebevědomé Evropské unii nový impuls. Evropa to potřebuje. Potřebuje, aby se tento rok krize a přechodu stal rokem, který je aktivnější, vynalézavější a odhodlanější než kdykoli předtím.

To bude naší hlavní zásadou na červnovém zasedání Evropské rady. Nemůžeme si dovolit zpomalit tempo svých snah. Musíme být úspěšní pro dobro Evropy. Proto se nyní nebudu pouštět do dalších témat – které pan Vondra stejně zmínil –, jako je schůzka Východního partnerství, jež je velmi důležité, ale já se chci soustředit konkrétně na oblasti, které podle mého názoru představují priority červnového zasedání Evropské rady.

předseda Komise. – Evropská rada bude vyzývána, aby nadcházejících měsících a letech činila pokroky v řadě záležitostí ústředního významu.

Bude vyzývána, aby pokračovala v práci a přivedla nás k našemu cíli, kterým je vstup Lisabonské smlouvy v platnost. Evropská unie potřebuje výhody, které tato Smlouva přinese. Proto musíme zavést institucionální balíček, jež tento Parlament v prosinci schválil a podpořil: ujednat právní záruky, jež jsou třeba k tomu, aby se pokročilo s procesem referenda v Irsku a aby se pokročilo v zajišťování plynulého přechodu a institucionální stability.

Pokud jde o změnu klimatu, musíme dál směřovat k dosažení ambiciózní dohody v prosinci v Kodani. Ukázali jsme, že přesvědčivé a důvěryhodné cíle jsou proveditelné. Nyní musíme povzbuzovat ostatní, aby přijali srovnatelnou úroveň ctivosti – a ukázat, že jsme připraveni pomoci těm, kteří to potřebují. Zkrátka se musíme snažit, aby tento impuls přinesl skutečně celosvětový výsledek.

Evropská rada se bude nevyhnutelně soustředit opět hlavně na hospodářskou krizi. Evropská unie se od začátku musela přizpůsobovat různým požadavkům krize: stabilizovat bezprostřední finanční krizi; obnovit

důvěru ve finanční systém; zařídit, aby banky znova poskytovaly úvěry; zajistit celosvětová opatření, která pokryjí globální rozsah krize; a poskytnout přímou pomoc těm, kteří se stali nezaměstnanými nebo jim hrozí ztráta pracovního místa.

Do té doby, do zasedání Evropské rady, se bude pozornost soustředit zejména na dvě oblasti. První je pokračování práce na obnovení režimu regulace a dohledu – režimu, který musí mít důvěru veřejnosti i společenství investorů. Nejde jen o vybudování silnějšího systému z dlouhodobého hlediska, kterým by zajistilo, že své hospodářství neohrozíme znova stejným způsobem; jde také o to nyní obnovit důvěru a ukázat trhům a veřejnosti, že Evropská unie ví, co je třeba učinit.

Minulý týden jsme předložili návrhy ohledně zajišťovacích fondů a soukromých kapitálových fondů a také návrhy o odměňování vedoucích pracovníků. Tyto návrhy představují naši schopnost být hybnou silou při provádění reforem schválených skupinou G20 a vytvořit standard pro opatření, jejichž přijetí v nadcházejících měsících očekáváme také od našich mezinárodních partnerů. Komise je skutečně prvním výkonným orgánem na světě, který přichází s konkrétními návrhy v této velmi náročné a složité záležitosti. Komise, Parlament a Rada budou muset v příštích měsících úzce spolupracovat, aby dosáhly ohledně návrhů nějaké dohody.

Dalším krokem bude podrobně popsat způsob, jakým navrhujeme organizovat dohled na evropské úrovni. Není důvod chodit kolem horké kaše. Současný systém vnitrostátního dohledu ztroskotál. Proto jsem zřídil de Larosièrovu skupinu, aby poskytla vstupní příspěvek k tomu, jak vybudovat účinný evropský systém dohledu. Komise koncem května představí svůj návrh, jak takový systém finančního dohledu v Evropě zorganizovat. Byl bych rád, aby Evropa učinila i v této věci krok na celosvětové úrovni jako první.

Druhým tématem je samozřejmě zaměstnanost. Později budeme podrobněji diskutovat o vrcholné schůzce o zaměstnanosti. Již nyní vám mohu sdělit, že Komise k tomuto summitu vydá před červnovým zasedáním Evropské rady podrobné sdělení. Jsem pevně přesvědčen, že Evropská unie by měla udělat vše, co je v jejích silách, aby pomohla těm, kteří v této době krize trpí nejvíce.

Naše reakce na krizi nemůže být omezena na technická opatření, kterými se budou řešit problémy regulace. Musí být – a musí být vidět, že tomu tak je – založena na našich ústředních hodnotách, jako je solidarita, sociální spravedlnost a odpovědnost a také odpovědnost vůči budoucím generacím. Musíme se chopit této příležitosti a přebudovat základy tohoto prapůvodně evropského, sociálně a ekologicky orientovaného tržního hospodářství.

Toto by mělo být příští měsíc prvořadým vzkazem Evropské rady: aktivní Evropská unie orientovaná na budoucnost a pilně pracující ve prospěch občanů, jejichž důvěry je hodna.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, dámy a pánové, zasedání Evropské rady, které ukončí české předsednictví, stále vypadá poněkud nejasně, pokud jde o datum i obsah. Dnešní úkol je proto těžký, je to však naše příležitost, abychom potvrdili své priority po skončení tohoto volebního období. První úlohou červnové Evropské rady bude jmenovat nového předsedu Evropské komise na základě výsledků evropských voleb.

Stejně jako v roce 2004 bude předsednictví Rady vyzváno, aby vybralo na tento důležitý post kandidáta z největší skupiny Evropského parlamentu, a poté našemu Parlamentu případně vyjádřit 15. července své stanovisko k této volbě, která představuje jednu z prvních velkých politických akcí v novém volebním období.

Dámy a pánové, veřejnost si často stěžuje, že Evropa nemá tvář. Chceme dát Evropě tvář tím, že ukončíme systém rotujícího předsednictví, takže Evropská rada bude stabilní. Tuto změnu, která by měla být pozitivním krokem, zavádí Lisabonská smlouva. Nicméně předsednictví Komise má pětileté funkční období, Evropa již má tvář, již každý zná, a předseda Evropského parlamentu zase představuje hlas 500 milionů občanů. Červnové zasedání Evropské rady se uskuteční v právním rámci Smlouvy z Nice a zdá se, že některé členské státy svádí čekat na Lisabonskou smlouvu, dříve než učiní jakékoli institucionální rozhodnutí, a zejména před tím, než jmenují předsedu Komise.

Je také nešťastné, že dosud nevíme, zda a kdy Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, a my ji zjevně potřebujeme uvést v platnost bez dalšího váhání. Odložili jsme evropské volby, protože Lisabonská smlouva by byla v Evropském parlamentu vítanější? Nikoli, neodložili a naše skupina očekává co je nejdříve jasný vzkaz z Rady, pokud jde o její záměry v této institucionální otázce.

Členové skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů také upřímně doufají, že zítřejší hlasování v českém senátu uvolní v zemi, která zastává předsednictví v Radě, cestu nadcházející ratifikaci Lisabonské smlouvy. To by byl úžasný dárek k prvnímu červenci, pane Vondro.

Rád bych také řekl, jak velice si vážíme toho, jak jste řídil práci Parlamentu několik prvních měsíců tohoto předsednictví, v obtížné situaci energetické krize mezi Ruskem a Ukrajinou a samozřejmě finanční krize. Vyzdvihl jste rovněž význam kontinuity evropských politik a na vrcholné schůzce EU se Spojenými státy, jež proběhla s Barackem Obamou v Praze, jste předvedl, jak je ve vztazích s našimi největšími partnery důležitá jednota mezi našimi zeměmi. Doufám, že české předsednictví skončí ve stejně pozitivním a konstruktivním duchu, v jakém začalo. Ve hře je důvěryhodnost Evropské unie.

Pane předsedo, dámy a pánové, Evropská rada bude samozřejmě diskutovat také o posledním vývoji hospodářské krize a o opatřeních zavedených na žádost Evropy, jejichž cílem je ozdravit mezinárodní finanční systémy. Rád bych v tomto ohledu doporučil poslední návrhy Evropské komise, zejména pokud jde o dohody o ukončení pracovního poměru, prémie vyplácené obchodníkům či spekulativní fondy. To vše jsou opatření, která míří správným směrem, protože zavádějí na finanční trhy pravidla, jejichž cílem je pomoci nám vrátit se zpět na cestu růstu a zaměstnanosti, jakmile to bude možné. To vše jsou opatření, která znova zdůrazňují, že ti, již obviňují Komisi a Evropskou unii ze strnulosti či slabosti, často na základě demagogie, se mýlí a klamou naše spoluobčany.

Až se toto předsednictví nachýlí ke konci a uvolní cestu švédskému předsednictví, Evropané vyjádří své názory v evropských volbách a já doufám, že jejich volba nám pomůže se společně chopit důležitých povinností, které nás čekají.

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, rád bych nejprve poděkoval vám, pane Vondro, za vaše osobní nasazení, neboť jedině díky němu bylo možné prosadit velké legislativní balíčky ještě za českého předsednictví. Za to bych vám chtěl upřímně poděkovat.

Nicméně bych rád navázal na to, co jste řekl, konkrétně ohledně jmenování nové Komise. Řekl jste, že budete konzultovat Parlament. Měl bych vám či Radě dát hned teď jednu radu: víte velmi dobře, a předseda Barroso to ví rovněž tak, že chceme změnu kursu. Chceme změnu kursu, chceme Komisi, která bude věnovat sociální politice více pozornosti, než tomu dosud bylo.

Bohužel, pane předsedo Komise, to, co představil pan McCreevy ohledně zajišťovacích fondů, není to, co navrhoval pan Nyrup Rasmussen, a nejedná se o návrh, jež bychom mohli přijmout. Zdá se, že za tím stojí skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů. Jsme proti takové směrnicí, která má stejně jako švýcarský sýr víc děr než obsahu. Nemáme v plánu pana McCreevyho důvěru.

Ještě jednou bych se rád vrátil k vaší konzultaci, kterou dnes můžete provést. Změna směru pro nás znamená, že sociální politika musí být mnohem více zastoupena jak v práci Komise, tak Rady. Podle našeho názoru musíte také kandidátovi důvěřovat a dát mu pravomoc posunout sociální sílu do popředí.

Pokud to zní příliš abstraktně – my, socialistická skupina v Evropském parlamentu, jsme to vše sepsali v dokumentu o postoji nazvaném Pro Evropu sociálního pokroku. Zahrnuje oblast od změny směrnice o vysílání pracovníků až po sociální kapitulu, která by měla vedle smluv a vedle Lisabonské smlouvy také jasně vytýčit sociální rozměr této Evropy. Tento dokument se liší, pane Daule, od dokumentu, který nedávno vyjednala ve Varšavě skupina PPE-DE. Když oba dokumenty srovnáte, naleznete veliký rozdíl. My se jasně zavazujeme k sociálně tržnímu hospodářství, přičemž slovo „sociálně“ je třikrát podtrženo. Skupina PPE-DE v některých částech svého dokumentu zmiňuje sociálně tržní hospodářství a v jiných částech volné, tedy neomezené a neregulované tržní hospodářství. Právě to my nechceme, to je právě ten rozdíl mezi skupinou PPE-DE a naší skupinou.

Dovolte mi ještě krátce promluvit o hospodářské situaci, o které jste se zmínil. Pan Nyrup Rasmussen to vyjádří jasně a zřetelně. Jako doplnění činnosti, kterou pan Schulz právě teď propaguje a prosazuje po celé Evropě – proto prosím, abyste přijali omluvu pana Schulze – bych to ještě jednou rád vysvětlil: hospodářská krize znova ozřejmila, že za nezdravý způsob, jakým se s ní vypořádáme, může částečně i to, že se nedostává hospodářské koordinace, za což je zodpovědná nejen Komise, ale i Rada. Krize by nastala tak či onak, ale to, že nemáme dostatečné nástroje, abychom jí čelili, že jsme stále ještě nepokročili s eurofondy, nás hluboce skličuje.

Poslední bod, o němž bych se rád zmínil, protože mě zvláště znepokojuje, je narůstající nezaměstnanost mladých lidí. Pan komisař Špidla to řekl zcela jasně: nyní přichází generace mladých lidí na trh práce – a co zažijí? Masovou nezaměstnanost! Proto s tím my všichni musíme něco dělat. My všichni – Rada, Komise a jednotlivé vlády – musíme usilovat o to, abychom zajistili, že první věc, kterou mladí lidé na trhu práce zažijí, nebude nezaměstnanost, ale odborná příprava a další vzdělávání, jež je na trh práce lépe připraví. Musíme

společně vyslat mladým lidem tento vzkaz, protože je to nanejvýš důležité pro sociální stabilitu naší společnosti.

Graham Watson, *jménem skupiny ALDE*. – Pane předsedo, blížíme se k příštímu zasedání Evropské rady se znepokojením zmírněným tížadostí. Jedním důležitým bodem na pořadu jednání by samozřejmě mělo být jmenování příštího předsedy Komise, ale toto jmenování nelze chápat izolovaně. Předseda je podporován komisaři a vzhledem ke slepé lisabonské uličce nevíme o nic lépe než dřív, jak budou tyto posty obsazeny.

Takže žádáme-li občany Evropy, aby za pouhé čtyři týdny zvolili nové poslance, činíme tak na základě nejistoty a podstupujeme riziko, že vakuum bude zaplněno oportunismem odpůrců Evropy. Nastal čas, abychom objasnili, jak budeme postupovat. Pan Daul vyjádřil své přesvědčení, že předsedu Komise by měla navrhnout největší skupina, tak jak tomu bylo před pěti lety. Moje skupina tento názor sdílí. Příští předseda Komise musí znát právní základ a časový rámec pro jmenování kolegia komisařů, až bude zvolen. Logické je provést všechna jmenování na základě Smlouvy z Nice nebo všechna na základě Lisabonské smlouvy. To je jistota, jakou občané potřebují. Ty členské státy, které ještě mají Lisabonskou smlouvu ratifikovat, by měly jednat, aby tuto věc usnadnily. Český senát bude zítra hlasovat o Smlouvě. Potřebuje třípětinovou většinu. Za předpokladu, že ji schválí, dokument přijde na stůl pana Klause. Měl by ji bezodkladně podepsat.

Pane úřadující předsedo, vaše předsednictví nebylo špatné. Jak řekl pan Barroso, úspěšně byla dokončena řada legislativních aktů, ale hlavní skutečností je – navzdory maximálnímu úsilí vašemu a vašeho týmu, pane Vondro, a my vám blahopřejeme –, že to bylo poprvé, co jsme měli euroskeptické předsednictví Rady a co v polovině předsednictví padla vláda. Také bude nějakou dobu trvat – mrzí mě, že vám to musím připomínat –, než se zapomene na sošku *Entropa*, bez ohledu na to, jak moc si to přejeme. Takže až bude prezident na vrcholné schůzce předsedat po premiérovi, nechte jej zakončit funkční období pozitivně. Ať potvrdí svůj podpis Lisabonské smlouvy.

Tyto lisabonské záležitosti však nebudou charakterizovat evropskou volební kampaň. Evropští voliči se zajímají o ústavní otázky méně než o praktická řešení problémů, jimž čelí, a naléhám na vás, abyste na své vrcholné schůzce tyto problémy uznali. Evropské hospodářství nepřestává drhnout pod tíhou recese a občané potřebují vědět, jak jim toto břemeno ulehčíme. Moje skupina v tomto ohledu vítá návrhy Komise o zajišťovacích fondech jako dobrý první krok. Evropské životní prostředí zůstává ohroženo, protože klimatický chaos se stále blíží, a voliči musí vidět, že se Evropská unie může bránit. Evropské hodnoty jsou ohroženy porušováním lidských práv, k němuž dochází před našimi zraky, a lidé by měli chápat, že Evropská unie si uchovává odhodlání tyto krivdy napravit. To jsou výzvy naší doby. Tato volební kampaň musí ukázat, že Evropa je po tomto úkol zralá a že je sama o sobě vybavena tak, aby se jej zhostila.

Brian Crowley, *jménem skupiny UEN*. (GA) – Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, zasedání Rady, které se bude konat příští měsíc, se soustředí zejména na hospodářské záležitosti Evropské unie. Je nutno vytvořit návrhy, jež vrátí hospodářství do předcházejícího stavu. Tyto návrhy musí být provedeny ihned, aby se hospodářství znovu nastartovalo.

jménem skupiny UEN. – Dnes, kdy hovoříme o budoucnosti Evropy, se 99 % lidí, ke kterým hovoříme nebo o kterých tvrdíme, že k nim hovoříme, nestará tolik o budoucnost Evropy jako o svoji vlastní budoucnost. Zajímají se o hospodářskou situaci a její současnou nejistotu. Zdá se, že v této sněmovně nebo dokonce v orgánech Evropské unie příliš často lpíme na tom, abychom jeden ideologický problém překonali jiným ideologickým problémem, místo abychom se zabývali skutečnými a exaktními problémy, jimž lidé čelí.

Domnívám se, že jsme již viděli velkou schopnost Komise a Rady vést, pokud jde o jejich první reakci na hospodářskou krizi: rozhodnou, rychlou akci ke stabilizaci bankovního systému; rozhodnou, rychlou akci k vytvoření jisté úrovně jistoty a důvěry v rámci fungování trhů v Evropské unii; a – což je nejdůležitější – ctížádost, ambiciózní představu, jaká může být budoucnost. Nikoli vyčkávání a reagování na události, které se někde staly, ale řízení toho, co se stane.

Místo abychom ukazovali prstem na vinu toho či onoho komisaře a místo abychom vytvářeli stranické politiky, jak to někteří v tomto ohledu zkoušeli, bychom měli usilovat o to, abychom se všichni sjednotili a navrhli nový způsob, jak nejlépe můžeme reagovat. Při tom musíme být inovativní, musíme být tvořiví a – což je ze všeho nejdůležitější – musíme jednat s lidmi čestně, pokud jde o to, co jsme schopni poskytnout a učinit. Příliš často máme sklon hovořit v bonmotech a hrát divadlo, místo abychom se vypořádávali se skutečnými událostmi, které máme před sebou.

V minulosti jsme dělali chyby: mýlit se je lidské, odpouštět božské, jak říká staré rčení. Ještě důležitější je, jak říká klasik, že všichni vězíme v bahně, ale někteří z nás vzhlížejí ke hvězdám. To je ta ctížádost, jakou nyní

potřebujeme, abychom zajistili, že dokážeme zlepšit hospodářskou situaci v Evropské unii, vytvořit novou zaměstnanost, novou naději a nové příležitosti, abychom zaručili, že bude možné společnou moudrost, společnou sílu a společnou moc, kterou nyní Evropská unie představuje, využít jako sílu dobra, a to nikoli jen v Evropě, ale na celém světě – abych uvedl jeden příklad toho, co by mohlo nastat.

Nakonec bych chtěl poděkovat stávajícímu úřadujícímu předsedovi Rady, panu Vondrovi, za jeho vytrvalé přispívání k rozpravám ve sněmovně, za ohleduplnost a zdvořilost, jakou vůči nám vždy projevoval, a za to, že navzdory obtížné politické situaci v jeho vlasti nadále dodává program českému předsednictví.

Na závěr chci říci, že pokud jde o boj v nadcházejících volbách, nedostává se mi toho přepychu, který možná mají ostatní kolegové, nejsem na kandidátce. Musím odejít a každý den se potkávat s běžnými lidmi a zabývat se jejich běžnými starostmi. To, co je znepokojuje, jsou jejich pracovní místa, jejich hypotéky a budoucnost jejich dětí, a na to bychom měli reagovat.

Monica Frassoni, jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, zítra rozhodnete, zda schválit Lisabonskou smlouvu, či nikoli. Samozřejmě doufáme, že nás dostanete z této nepříjemné situace.

Přesto můžeme říct jediné to, že situace, v níž se nacházíme dnes, opět odhaluje naprostou nevhodnost procesu reformy Smlouvy. Jednomyslný postup je chyba. Parlament jej označil za sporný bod již v roce 1984 a spolu s Altierem Spinellim navrhnul, pokud jde o dohodu, jak pokračovat dál, že Smlouvy by měly být ratifikovány většinou, a tomu, kdo je nechce ratifikovat, by se měly bez váhání ukázat dveře. Domníváme se, že by to byla ústavní reforma na určitou dobu, a obávám se, že tento Parlament v tomto období skutečně promarnil příležitost být hybnou silou integrace a hybnou silou pozitivní reformy smluv, když navrhl tento nevyhovující postup.

Předseda také zdůraznil, a je tomu tak, že příští zasedání Evropské rady se bude konat po volbách – a řekl také, a mnoho z nás tento názor opakovalo, že by tato Evropská rada měla jmenovat příštího předsedu Komise. My si však nemyslíme, že je to nutné, zejména jestliže není jasné, jak to dopadne se Smlouvou: domníváme se, že celá Komise včetně předsedy by měla být jmenována buď v souladu se Smlouvou z Nice, nebo v souladu s Lisabonskou smlouvou. Myslím, že by byla chyba udělat „všehochut“; byl by to podvod na voličích a veřejnosti, protože by se tak ještě více objasnilo, že tento orgán je prostě rohožka u dveří, když přijde na zájmy členských států a vlád.

Pane Swobodo, velice citlivě jste předsedu Barrosa zkritizoval za jeho politiky, ale já bych vám ráda zopakovala, co naše skupina už nějakou dobu říká: jestliže chceme zabránit tomu, aby politiky předsedy Barrosa znovu získaly v tomto Parlamentu většinu, nesmíme jenom vyhrát volby, ale musíme také navrhnout jiného kandidáta – což vaše skupina odmítá udělat. Předseda Barroso v této kampani zjevně figuruje úplně sám a já se domnívám, že to je velmi vážná chyba, za kterou je, myslím si, odpovědná hlavně vaše skupina: problémem není chudák pan McCreevy, ale pojetí celého tohoto volebního období, snahy sociálních demokratů, jako je pan Verheugen, a další záležitosti, které nás ani vás v tomto období nenadchly.

Chci se velice rychle zmínit o dvou záležitostech týkajících se vedoucí úlohy či údajné vedoucí úlohy Evropské unie, pokud jde o změnu klimatu. Jedna věc je velice jasná: Evropská rada nechtěla poskytnout své peníze. Proto za těchto stávajících okolností nemáme dohodu. Je jasné, že dokonce i když Spojené státy půjdou s námi, tak pokud nenabídneme zemím, jež musí přijmout opatření na přizpůsobení se změně klimatu a její zmírnění, finanční částku ve výši 100 miliard EUR, žádné dohody v Kodani nedosáhneme. Vzhledem k tomu, že jsme se sami tolikrát tvářili jako vůdci, tak pokud nemůžeme položit na stůl tyto peníze a tato opatření, nebudeme při dosahování dohody úspěšní a většinu odpovědnosti budou mít Evropané.

Přejdu k záležitosti krize na finančních trzích. Ráda bych řekla, že jsme trochu nedůslední, protože na jedné straně říkáme, že je musíme absolutně řídit, že je musíme omezovat a regulovat, ale na druhé straně – co skutečně navrhujeme, když navrhujeme například to, že Karibské společenství by mělo v této věci dosáhnout dohody? Úplnou liberalizaci stávajících účtů pro všechny obyvatele, liberalizaci kapitálových účtů pro investory s prakticky neomezenými aktivy bez jakýchkoli pravidel pro finanční služby: pro záležitosti finančních služeb, stejně jako pro záležitosti změny klimatu; přijímáme tedy pravidla a potom nedokážeme zajistit, aby byla respektována v našich vnitřních či vnějších dohodách. Domnívám se, že je v Evropské unii skutečným problémem těchto dní soudržnost.

Ilda Figueiredo, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedo, na příštím zasedání Rady se musí projednat závažná hospodářská a sociální situace, kterou způsobila krize kapitalismu a neoliberálních politik. Vedoucí představitelé Evropské unie se nemohou dále vyhýbat svým odpovědnostem. Také se jim nemohou vyhýbat všichni ti, kteří tlačili do pozadí ochranu výroby a sociální a pracovní práva, aby upřednostnili neoliberalismus

lisabonské strategie, nerozumná kritéria Paktu o stabilitě a růstu a kroky Evropské centrální banky s její falešnou nezávislostí, která ve skutečnosti vždycky sloužila jen zájmům hospodářských a finančních skupin.

Současné prognózy Evropské komise naznačují, že HDP letos poklesne asi o 4 %, přičemž ke stabilizaci dojde až v roce 2010, a tento pokles bude doprovázen ztrátou 8,5 milionů pracovních míst v těchto dvou letech; odhaduje se, že míra nezaměstnanosti dosáhne asi 11 %. Tyto prognózy jsou velmi vážné a poukazují na neúčinnost opatření, jež byla dosud podnikána.

Kdo může být lhostejný k tomuto exponenciálnímu růstu nezaměstnanosti, který může dosáhnout 30 milionů nezaměstnaných v Evropské unii? Musíme proto okamžitě opustit neoliberalní politiky na úrovni Společenství, které zhoršily krizi kapitalismu. Okamžitě musíme dát přednost vytváření pracovních míst podpořených právy pracovníků, ochraně výroby ve Společenství, zlepšení veřejných služeb a spravedlivému rozdělení příjmů, abychom snížili chudobu. Hospodářská a sociální soudržnost musí okamžitě přestat být jen výrazem bez jasného obsahu a musíme upustit od zásady „zachraň se, kdo můžeš“.

Potřebujeme zvláštní rozpočet EU, kterým se zajistí solidarita s lidmi, jež jsou nejvíce postiženi, a s nejslabšími ekonomikami a který zvýší podporu těchto lidí a ekonomik. Musíme vytvořit pracovní místa podpořená právy pracovníků pro mladé lidi, ženy a nezaměstnané, zvýšit kupní sílu obyvatelstva, stimulovat poptávku a podporovat mikropodniky a malé a střední podniky.

Místo abychom nadále trvali na návrhu Lisabonské smlouvy, musíme respektovat svrchované rozhodnutí irských občanů.

Místo abychom nadále trvali na tom, aby měl přednost finanční sektor, musíme skoncovat s daňovými ráji a upřednostnit výrobní odvětví Evropské unie, zrušit Pakt o stabilitě a růstu a nahradit jej paktem o sociálním rozvoji a pokroku.

Místo abychom nadále liberalizovali nařízení a zvětšovali flexibilitu trhu práce, musíme se soustředit na veřejné investice, které mohou stimulovat výrobní odvětví, zabránit propouštění, zkrátit průměrný pracovní den bez ztráty na mzdě, zabránit nezaměstnanosti a zajistit pro všechny přístup k kvalitním veřejným službám v oblasti zdravotnictví, vzdělávání a odborné přípravy, výzkumu, bydlení, spravedlnosti a životního prostředí.

To od nás lidé z našich zemí očekávají. Jestliže chceme, aby se evropských voleb účastnilo více evropských občanů, musíme reagovat takovým způsobem, jaký široká veřejnost a pracující v našich zemích chtějí a jaký si zasluhují.

Hanne Dahl, jménem skupiny IND/DEM. – (DA) Pane předsedo, vrcholná schůzka o zaměstnanosti byla skutečně naplánována na 7. května v Praze. Jak všichni víme, zaměstnanost je v posledních letech pravidelným bodem pořadu jednání na jarních summitech. Vedoucí představitelé členských států zde diskutovali o takzvané Lisabonské strategii, což je plán EU na více pracovních míst lepší kvality. Je to také fórum, kde mají zástupci stran z pracovního trhu příležitost představit své názory na zaměstnanost. Nicméně se nemělo stát hlavním společným summitem o narůstající nezaměstnanosti v Evropě. Místo toho se bude konat vrcholná schůzka Trojky, která je mnohem méně ambiciózní. Ti na špičce EU se tak rozhodli nevyslat před volbami do Evropského parlamentu jasný signál. Skoro to mohlo být záměrem!

Na schůzce s generálním tajemníkem EOK Johnem Monksem mi bylo dáno na vědomí, že sdělení je velmi špatným signálem pro pracující. Pan Monks nepochybuje o tom, že to způsobuje, že se vedoucí představitelé Evropy dostatečně nezaměstnaností nezabývají. Pracující cítí, že nemají možnost, aby byl jejich hlas slyšet na nejvyšší úrovni. Podle Komise – řada mých kolegů se toho dotkla – stoupne nezaměstnanost do roku 2010 na 11 % a rozpočtový deficit podstatně vzroste na 7,5 % hrubého domácího produktu. To není přecenění situace; spíše naopak. Představuje to pro stávající systém jednotné měny značnou výzvu.

Řada zemí má s eurem velmi velké problémy. Patří k nim Irsko a země Středomoří a východní Evropy, přičemž tyto problémy značně zhoršila mezinárodní hospodářská krize. Země mimo eurozónu jako Spojené království, Dánsko a Švédsko ji zvládají dobře. Proto si myslím, že by se červnová vrcholná schůzka mohla vyhnout přijetí stanoviska ohledně skutečnosti, že v systému eura existuje tolik vnitřního pnutí. Na červnovém summitu musí být vydáno prohlášení, jak se mohou země, které mají obzvláště značné problémy, samy vymanit z železného sevření eura.

Samozřejmě si lze vybrat vytvoření „hospodářské správy“, ale neslyšela jsem ještě, že by si nějaká země přála předat zásadní části své finanční politiky Evropské unii – dokonce ani nejsilnější národ v EU, Německo. Proto bych se zeptala: kolik lidí v EU bude muset trpět systémem eura, který ve skutečnosti znamená, že občané

v Evropě musí trpět beznadějnými kritérii Paktu o stabilitě a růstu? Jak jsem již zmínila, situace je obzvláště akutní v Irsku, Řecku a řadě dalších států. Domnívám se, že tyto země potřebují vědět, že se samozřejmě mohou samy vymanit z přísných požadavků eura, i když neexistuje žádné ustanovení ohledně odstoupení. Věřím, že nastal čas, kdy jsou země schopny stanovit vlastní politiky zaměstnanosti.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Vážený pane místopředsedo Rady Evropské unie, pane místopředsedo Vondro, ačkoliv jste představitelem vlády v demisi, nezbavuje Vás to odpovědnosti, kterou máte nejen k občanům České republiky, ale celé Evropské unie. Proto Vás vyzývám, abyste přestal nedemokraticky a lživě prosazovat Lisabonskou smlouvu a abyste sdělil občanům pravý stav věcí. Řekněte prosím, že Evropská unie efektivně funguje i v hospodářské krizi, že přijímá potřebná opatření, že si jsou členské státy schopny pomáhat navzájem. A že k tomu všemu vůbec nepotřebují Lisabonskou smlouvu. Odvolejte nahlas nehorázný výrok českého předsednictví o tom, že kdo nepřijme Lisabonskou smlouvu, měl by z Unie odejít. Řekněte na rovinu, že právní trumfy mají nyní v rukou naopak ti, kteří Lisabonskou smlouvu neratifikovali, tedy Irové i ostatní svobodomyšlní lidé v EU. Řekněte, že současné Smlouvy jsou jednostranně nevypověditelné a z EU je možné vystoupit jen na základě souhlasu všech členských států. Tedy že nikdo nemůže být z Unie vyloučen, aniž by s tím sám souhlasil.

A konečně, pane místopředsedo Vondro, odvolejte svá nepravdivá tvrzení, že s Lisabonskou smlouvou vyslovilo souhlas 25 zemí. Pokud jste kompetentní, tak víte, že ratifikace není dokončena v šesti zemích včetně Německa a Polska. Vezměte, prosím, dále v úvahu, že Lisabonskou smlouvu odmítli nejen irští občané, ale např. i významný německý levicový politik Oskar Lafontaine, významný křesťansko-demokratický politik, bývalý předseda Spolkového ústavního soudu a německý prezident Roman Herzog i bývalý poslanec tohoto Parlamentu, syn atentátníka na Hitlera, Graf von Stauffenberg. A v neposlední řadě ji odmítá i prezident Vaší země Václav Klaus. Argumenty těchto osobností mají společného jmenovatele – obavy z dopadu masivní ztráty suverenity členských států na každodenní život občanů členských států Evropské unie.

Vážený pane místopředsedo Vondro, před dvaceti lety jste osobně přispěl k pádu režimu, který sousedy utlačoval, občanem pohrdal a lidem lhal. Patří Vám za to oprávněná úcta. Proto nechápu, proč se nyní snižujete ke stejným praktikám. Dáváte tak do rukou pádné argumenty všem, kteří Evropskou unii srovnávají se socialistickou RVHP a Brusel s Moskvou. Chci Vás upozornit, že vážnost českého předsednictví nesnížil pád vlády, ale právě nehorázný nátlak na Irsko, ke kterému se české předsednictví propůjčuje. A lži vrcholných představitelů předsednictví o Lisabonské smlouvě, kterými diskreditujete demokratické procesy v Evropské unii. Byť jste v demisi, stále máte odpovědnost. Zasaďte se, prosím o to, aby poslední Evropská rada s českým předsednictvím proběhla tak, aby po naší zemi nezůstala pachutí totality, nátlaku a lži, ale úcty k demokracii, svobodě a hlavně pravdivým faktům. Jen tak potvrdíte, že před dvaceti lety lidé nezvonili klíči na náměstích zbytečně.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – Pane předsedo, české předsednictví mělo v obtížné době důležité úspěchy a za to vdčíme v neposlední řadě osobním schopnostem pana premiéra Topolánka a pana ministra Vondry, který je tu dnes s námi. Rád bych využil této příležitosti a vyslovil jim uznání a poděkoval jim za jejich práci v posledních pěti měsících.

Hospodářská situace bude bezpochyby hlavním tématem na červnové vrcholné schůzce, která se samozřejmě zaměří na krátkodobá a střednědobá opatření, jež umožní spotřebitelům zase utrácet a bankám zase poskytovat půjčky. Schůzka by se však měla také zabývat tím, jak EU může pomoci podnikům z dlouhodobého hlediska. Některým malým podnikům bude třeba zlepšit přístup k financím a maximalizovat jejich příležitosti na jednotném trhu, ale u mnoha jiných bude jednoduše třeba, aby politici omezili byrokracii a zasahování.

Proto nesmíme Evropě dovolit, aby se v červnu vydala socialistickou cestou. Hospodářský pokles způsobil, že socialisté ukázali svou pravou tvář. Myslí si, že politici by měli diktovat, kolik hodin můžete pracovat. Myslí si, že odbory by vám měly nařizovat pracovní podmínky. A především si myslí, že tomu rozumí nejlépe oni, nikoli občané. Nic nepředstavuje postoj, že „politikové to vědí nejlépe“, více než nedávná rozprava o směrnici o pracovní době.

Konzervativní poslanci byli minulý týden potěšeni, že mohli vyprovodit poslední pokus labouristického poslance Spojeného království zahodit výjimku z provádění směrnice pro Británii. V Británii tuto výjimku využívají 3 miliony lidí. Její podniky, pracující i veřejné služby na tuto možnost spoléhají.

České předsednictví je v této rozpravě na straně pracujících a já mu blahopřeji, že nám pomohlo odrazit tento poslední útok socialistů. Vyzývám červnovou Radu, aby tuto záležitost vyřešila jednou provždy a aby dala zcela jasně najevo, že o své pracovní době by měli rozhodovat pracující, nikoli politici.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – Pane předsedo, stojím zde s pocitem, že jsem na jiné planetě, a divím se, co se to právě děje. Je to divné. Máme nejhorší krizi od roku 1929. Před dvěma dny komisař Almunia řekl, že letos dojde k poklesu růstu o 4 % a že příští rok budeme mít 27 milionů nezaměstnaných. Pane Barroso, když to srovnáme s posledními dvěma roky – tímto a loňským rokem –, odpovídá to nárůstu o 10 milionů nezaměstnaných lidí.

A co slyším? Nic! Nic! Slyším, že záměrem je vyslat signál a že chcete udělat něco, co by pomohlo těm, kteří trpí nejvíce. Ale mohu vám připomenout, že úroveň nezaměstnanosti ve výši 11,1 % v příštím roce znamená 27 milionů nezaměstnaných lidí? Mohu vám připomenout, že na vrcholné schůzce skupiny G20 jste – s jistým odporem ze strany některých evropských vedoucích představitelů – schválili, že pokud k tomu bude důvod, jsme připraveni učinit více, abychom měli vysoký hospodářský růst?

Pane předsedo Komise, mám 27 milionů dobrých důvodů k tomu udělat více. Proto na vás dnes naléhám. Vím, že jste rozumný člověk; vím, že nasloucháte argumentům. Mohu vám dát následující návrh? Navrhuji, abyste před červnovým summitem uspořádal tři velice pečlivě naplánované vrcholné schůzky s vybranou skupinou osob, na nichž vytvoříte nový plán hospodářské obnovy – plán obnovy odpovídající nárůstu reálné poptávky o 2 % s 0,5% financováním na evropské úrovni –, který budou z poloviny financovat státy a z poloviny obce; k čemuž přidáte nový sociální plán, který ošetří obrovské náklady na krizi nezaměstnanosti a přinese inteligentní dělbu práce, a to tak, že využijete program Erasmus, abyste zajistil, že mladí lidé budou místo nezaměstnanosti přiděleni do programů odborné přípravy; a konečně že – jak jste sám včera nepřímě řekl – nyní vážně zkusíte navrhnout dobře zacíleným, dobře provedeným a naplánovaným způsobem eurobondy, abyste se postaral o země, které nemohou financovat svůj vlastní plán obnovy.

Můžeme to zvládnout, jestliže učiníme nové rozhodnutí; můžeme to zvládnout, jestliže budeme provádět skutečné krizové řízení, a můžeme to zvládnout, jestliže nyní skutečně řekneme: nezačínejme tím, že se budeme ptát Berlína, Londýnu a Paříže, co máme dělat, ale začněme tím, že ukážeme schopnost Komise vést, a to tak, že vzneseme návrh, který se nemá zalíbit všem. Všichni nebudou zpočátku spokojeni, ale je to podmínka, aby se Evropa dostala z této hrozné hospodářské krize.

Elisa Ferreiraová, naše vynikající zpravodajka, vám spolu s většinou Evropského parlamentu navrhla nové odhodlané úsilí o obnovu. Není to tedy jen naše stanovisko socialistické skupiny, Strany evropských socialistů a sociálních demokratů, ale společné přání, abyste učinili něco více. Udělejte to, prosím. Vedoucí úloha spočívá ve využití příležitostí, přijetí rizik a převzetí vedení.

Andrew Duff (ALDE). – Pane předsedo, nenavrhuji vyvíjet v dnešní odpolední rozpravě nátlak na české senátory ani irské občany, takže zvýším nátlak na Komisi – zvláště na předsedu.

Očekává se, že Evropská rada jmenuje předsedu Barrosa do druhého funkčního období, a za těchto okolností bychom čekali, že uvidíme prohlášení předsedy Barrosa a budeme o něm diskutovat. Zveřejní takový program? A co bude obsahovat? Hlavně a jistě by měl vyvodit závěry z finančních nepokojů a zhroucení hospodářství, zejména protože budeme před rokem 2012 přezkoumávat rozpočet.

Musíme změnit výši i podobu rozpočtu, tak aby více přímo odpovídal našim hlavním politickým prioritám. Nová Komise by se měla zasazovat za přenos výdajů z vnitrostátní úrovně a evropskou úroveň v zájmu efektivity nákladů a přidané hodnoty. Jako důležitý cíl by to mělo zahrnovat rozšíření eurozóny a podporu mnohem silnější Euroskupiny, která přijme závazek k pevnější fiskální disciplíně a společné hospodářské politice, abychom neměli jen špatně koordinované vnitrostátní makroekonomické politiky jako nyní.

A ovšem, mělo by to zahrnovat také návrh na zavedení eurobondů a většího federálního dohledu nad finančním odvětvím a řádný daňový stimul provázený důkladným obchodním impulsem, který bude vyvolán opětovným zahájením kola obchodních jednání z Dohy.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Pane předsedo, jediná nová věc, kterou může vrcholná schůzka Evropské rady dne 18. června 2009 přinést, jsou nové strasti pro pracující třídu a lidové vrstvy a nové dotace a podpora monopolů v Evropské unii. Evropská unie a vlády členských států průběžně slouží zájmům kapitálu a cenu za krizi kapitalismu zaplatí pracující. Všichni víme, co to znamená: hromadná propouštění, spirála nezaměstnanosti, drastické snižování mezd a důchodů, nová zatěžující daňová opatření, zrušení osmihodinového pracovního dne, rozdělení pracovní doby na aktivní a neaktivní dobu, nárůst neplacené pracovní doby a 78hodinový pracovní týden a všeobecné uplatňování flexikurity, což znamená minimální vztahy mezi zaměstnavateli a zaměstnanci, zaměstnanost na částečný úvazek a dobu určitou, rotující nezaměstnanost, útok na kolektivní smlouvy a další privatizace systémů v oblasti pojištění, důchodů,

zdravotnictví, sociální péče a vzdělání na jedné straně a dotace a balíčky daňových výjimek pro monopoly na straně druhé.

Nadcházející vrcholná schůzka o zaměstnanosti dne 7. května se připravuje na základě této strategie sloužení zájmům kapitálu. Ve stejnou dobu se stupňuje imperialistická agrese a militarizace Evropské unie. Prosazuje se zavedení Lisabonské smlouvy proti vůli občanů a navzdory jejich odporu, který vyjádřili v referendech ve Francii, Nizozemsku a Irsku. Antikomunistická hysterie a nepopsatelně sprosté srovnávání fašismu a komunismu se staly oficiální politikou Evropské unie a jejích členských států a míří na komunistické strany, aby mohly udeřit na základní práva a výdobytky pracujících. Pracující musí na konci tohoto volebního období navolit Evropskou unii podle kritéria své každodenní reality a životní zkušenosti. Co získali? Co získaly monopoly?

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Paní předsedající, vlastně se loučíme s českým předsednictvím, které začalo brilantním projevem prezidenta Klause v této sněmovně, poněkud méně halasně. Tento projev bohužel neměl téměř žádné důsledky.

Jestliže české předsednictví zítra také ratifikuje Lisabonskou smlouvu, znamená to, že jsme byli zcela odmítnuti. Oficiální Evropa se však dostala do mrtvého bodu. To, co skutečně potřebujeme, je Unie, která je připravena se omezit na své klíčové úkoly a nehodlá se pouštět do činností, jako je zřízení velkého super státu.

Zažíváme v této době zvláště strašlivou hospodářskou krizi, kterou provází enormní nárůst nezaměstnanosti v Evropské unii, a ještě není všem dnům konec. Rada hlav států a vlád bohužel v tento okamžik nerozhodla, že je chyba například usilovat o ještě větší jež a uvažovat o začlenění Turecka, země, která za námi dosud v hospodářském vývoji zaostává. To je podle mého názoru nepochopitelná Rada, která v každém případě dělá zvláště závažnou chybu.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Vzdávám velkou úctu ctižádosti českého předsednictví a jsem potěšen množstvím výsledků, jichž v této obtížné době dosáhlo. Nemyslím si, že by nadcházející výměna předsednictví a evropské volby měly omezit rozsah ambicí EU, pokud jde o zvládání výzev, jež rozhodně vyžadují více společných politik. Nebudu opakovat, jak důležité v tomto ohledu je, abychom ratifikovali Lisabonskou smlouvu.

Byl jsem potěšen, když jsem poslouchal, jak náměstek Vondra a předseda Barroso hovoří o cílech. Jestliže chceme uspět v boji proti změně klimatu, musíme v Kodani stanovit vysoké cíle. Tyto cíle jsou zásadní pro úspěch hospodářské restrukturalizace. Všichni víme, že když před mnoha lety stanovilo vysoké cíle v oblasti životního prostředí Japonsko, japonské hospodářství skutečně poprvé posílilo svou konkurenceschopnost.

Také bych dodal, že někteří lidé se nyní potýkají s udržitelností evropského sociálního modelu. Samozřejmě je snadné takový model zavést v době hospodářského vzestupu a v desetiletích pozitivního růstu, ale domnívám se, že je to právě doba recese, kdy je třeba pocítit sílu evropského sociálního modelu a modelu sociálně tržního hospodářství. Pevně věřím, že dokážeme překonat také tuto výzvu, a doufám, že budeme s to využít toto období krize ke zlepšení svého přístupu k rozvoji. Rovněž doufám, že se nám podaří potvrdit environmentální rozměr tohoto přístupu, nikoli pouze rozměr sociální.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Paní předsedající, pane Vondro, pane Barroso, dámy a pánové, světové hospodářství se propadá dále a dále do závažné recese. I přes četné vrcholné schůzky a další setkání různých stran je pokles hospodářské činnosti nadále vysokou prioritou v rámci Evropy i na celém světě.

Různé plány hospodářské obnovy tuto cestu do pekla přinejlepším zpomalily, ale známky obnovy stále nejsou vidět. A co je horší, nadále roste nezaměstnanost a v Evropě bude více než 25 milionů nezaměstnaných, možná dokonce až 27 milionů nezaměstnaných tento rok, jak naznačil pan Rasmussen.

Místo aby se však hlavy států zaměřily na tuto tento dramatický stav zaměstnanosti, raději se budou na příštím pražském summitu zabývat „hlavními politikami“, pokud jde o budoucí vztahy s některými zeměmi na východní hranici Unie.

Dobré sousedské vztahy jsou zcela jistě velmi důležité, ale v tomto bodě musíme být zcela otevření: Parlament sám při mnoha příležitostech prohlásil, že je proti jakémukoli budoucímu rozšiřování Unie, dokud nebude

– jako první podmínka – provedena institucionální reforma, která umožní 27 stávajícím členským státům pracovat účinněji.

Rád bych dodal, že jakémukoli budoucímu rozšíření musí předcházet zásadní reforma finančních výhledů a přiměřené navýšení rozpočtu Unie. Diplomacie bez finančních zdrojů je jenom neužitečným gestem.

České předsednictví Unie by lépe posloužilo cílům Evropy, kdyby uspořádalo vrcholnou schůzku o plné zaměstnanosti. Uvědomuji si však, že přívrženci Sarkozyho, kteří dávají přednost reklamním trikům před skutečnou politickou prací, tento naléhavě potřebný summit sabotovali. Doufám, že evropští voliči v červnu využijí svůj hlas, aby vybrali poslance, kteří jsou schopni určit skutečné evropské priority: zaměstnanost, zaměstnanost, zaměstnanost, sociální ochrana a ochrana kupní síly.

Se svým premiérem Jeanem-Claudem Junckerem nesouhlasím vždy, ale má určitě pravdu v tom, že předpovídá, cituji, že „v případě strmého nárůstu nezaměstnanosti se v nadcházejících měsících očekává sociální krize“. Tím, že se evropští vedoucí představitelé omezili na formální schůzku o zaměstnanosti, před krizí couvli a podstoupili riziko velmi vážné sociální a politické krize.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Dne 9. května 1950 navrhl Robert Schumann „Schumannův plán“, který položil základy hospodářské spolupráce mezi evropskými národy. Velcí politikové a myslitelé Evropy velmi dobře pochopili, že síla, jež by mohla Evropu sjednotit, je společný přístup k hospodářským problémům. Základy tohoto přístupu formovaly mezistátní finanční a hospodářské skupiny, které vytvářely přidanou hodnotu a pracovní místa.

Členské státy přerušily prováděním svých vnitrostátních plánů obnovy činnost těchto evropských skupin; proto očekáváme řadu problémů, kterých budeme mít dokonce ještě více, pokud nebudeme s to koordinaci hospodářské politiky na úrovni Evropské unie obnovit.

Doufám, že mezi novými vedoucími představiteli Evropy budou lidé jako Robert Schumann, Jean Monet a Konrad Adenauer, kteří se dívají dál než jen na vlastní národní zájmy.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Paní předsedající, rád bych českému předsednictví blahopřál k iniciativě Východního partnerství, které bude brzy oficiálně zavedeno, a chtěl bych vyzvat vlády členských států, aby se k této iniciativě zcela zavázaly. Naši východní sousedé především potřebují nabytí dojmu, že jsou rovnocennými partnery, kteří jsou skutečně přijímáni jako dlouhodobí spolupracovníci.

Souhlasím s tím, že by Východní partnerství mělo být řízeno podle zásad společné odpovědnosti, diferenciace a podmíněnosti. Hlavním cílem však je zajistit v těchto zemích přesvědčivé vítězství demokratizace a zavedení právního státu. Například pokud jde o Bělorusko, musíme reagovat postupně vždy na každou známku skutečného posunu současných vedoucích představitelů Běloruska směrem k demokracii.

Jedním z nejdůležitějších aspektů Východního partnerství bude bezvízový styk. Rád bych vám připomněl návrh Komise z loňského prosince odstranit postupem času všechny vízové povinnosti občanů šesti budoucích partnerských zemí. Tento převratný přístup byl bohužel nahrazen mnohem umírněnějším: nabídnout zavedení dlouhodobě zjednodušeného vízového režimu jednotlivě pro každý stát. Úspěch Východního partnerství však vyžaduje naše odhodlání a pozitivní otevřenost.

Je nezbytné, abychom své partnery motivovali k tomu, aby se zcela zavázali k evropským hodnotám a pravidlům. To platí zejména v případě Ukrajiny. Nemůžeme zahájit Východní partnerství mlhavými a váhavými vzkazy ohledně budoucnosti Ukrajiny. Demokratická a silná evropská Ukrajina je klíčem k Rusku, které bude demokratické, spolehlivé a bude dodržovat zákony.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, červnový summit se bude muset znova zabývat Lisabonskou smlouvou – doufám, že naposledy před tím, než vstoupí v platnost. Pane Vondro, přeji vám zítra v českém senátě hodně úspěchů a doufejme, že to dopadne dobře a pak už nás bude čekat jenom referendum v Irsku. Proto byste měl vyjednat s Irskem balíček záruk. Pak samozřejmě budeme muset splnit očekávání irských občanů a irské vlády. Nicméně musíme být opatrní, abychom nevytvořili nové překážky pro další členské státy, například kdyby některá z těchto záruk musela být znova ratifikována ve všech státech. Snad byste mohl doplnit něco ohledně toho, jak se tento balíček na červen připravuje.

Zadruhé, pane předsedo Komise, samozřejmě nás zajímá volba nového předsedy Komise. My, Evropský parlament, bychom se s Radou chtěli dohodnout na postupu v červnu a červenci. Byl bych rád, kdyby to

byla konzultace, jak je do budoucna stanoveno v Lisabonské smlouvě. Pane úřadující předsedo Rady, mohl byste k tomu také něco říci?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Děkuji vám, paní předsedající, pane předsedo Komise Barroso, pane Vondro. Jedním z hlavních témat červnové vrcholné schůzky bude pravděpodobně jmenování nového předsedy Komise. Média informovala, že socialistická skupina v Evropském parlamentu pro vaše znovuzvolení nebude hlasovat, pane předsedo Barroso, pokud neslíbíte otevření směrnice o vysílání pracovníků.

Je to zvláštní diskuse. Komise předtím zaujala postoj, kterým se snažila zabránit otevření velice složité a politicky citlivé směrnice a místo toho přihlížet tomu, jak členské státy, jež mají problémy se splněním požadavků směrnice, mění své vlastní vnitrostátní právní předpisy. Pane Komisaři Barroso, chtěl bych se vás s ohledem na nadcházející předvolební kampaň výslovně zeptat: zastává Komise a vy sám stále názor, že za stávajících okolností pro otevření směrnice o vysílání pracovníků žádný důvod neexistuje?

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Pane předsedo, pane Vondro, pane Barroso, jsem poněkud překvapena, jak Evropa určuje pořadí důležitosti věcí. Komise nám představuje hospodářské předpovědi, podle nichž se během tří měsíců v Evropské unii a eurozóně pokles růstu propadne z –1,9 % na –4 %, a když se setkají ministři financí, hlavní oblasti jejich zájmu jsou dlouhodobá životaschopnost, kvalita veřejných financí a provádění strukturálních reforem. Vy jistě žertujete.

Na předvolební kampani se nás voliči ptají přímo: Kde je Evropa? Co dělá Evropa? Jaké návrhy předložil předseda Barroso, aby pomohl lidem, kteří budou možná zítra nezaměstnaní?

Jsme v situaci, kdy se zdá stále více zřejmé, že realita strategie, kterou si zvolil současný tým pod vedením pana Barrosa, je strategie po japonsku: jinými slovy jednat příliš pozdě, zato neúčinně a nákladně. Tohle nechceme.

Dovolte mi, pane Barroso, abych také řekla – neboť toto je bezpochyby naposledy, kdy vás v této sněmovně vidím –, že vaše odpověď na problémy směrnice o zajišťovacích fondech a investičních fondech byly zcela nepřijatelné. Naznačujete, že bychom snad nemuseli komentovat práci probíhající v rámci Komise. Jaký druh textu by to byl, kdybychom vás na něj byli neupozornili? Váš závěr k této věci je, že si myslíte, že k ní můžete vytvářet právní předpisy, ale vy vytváříte právní předpisy pouze ve vztahu k manažerům a neděláte nic, abyste do těchto fondů zasáhl. Vaší jedinou starostí je chránit investory, zatímco problémem je i cenová stabilita. Nepochopil jste to, pane Barroso.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, prohlášení Rady a Komise o přípravě zasedání Evropské rady hluboce zklamalo ty z nás, kteří se zajímají o dopravu.

Zejména v současné celosvětové krizi je zásadní, abychom přiměřeně zdokonalili dopravní infrastrukturu – železniční, silniční, vnitrozemskou a námořní dopravu, přístavy a letiště – a vytvořili pokrokovou evropskou politiku dopravy s inteligentními dopravními a logistickými systémy a připravili ji tak na pozitivní obrat v obchodu v rámci Evropské unie a ve vývozech a dovozech, který doufáme brzy nastane.

Kromě toho naši občané od Evropské unie očekávají jasná prohlášení, jak lze tento objem dopravy řídit způsobem šetrným k životnímu prostředí, nikoli dirigistickými nástroji, ale nástroji trhu. Dobrým příkladem je zavedení systému obchodování s emisemi pro leteckou dopravu od roku 2012, o kterém právě evropské orgány právě rozhodly.

Nicméně stále chybí další předpisy, například pro námořní dopravu. Proto potřebujeme dopravní politiku upravit tak, aby byla slučitelná se zájmy životního prostředí. Toto téma je důležité, pane úřadující předsedo Rady, protože je nezbytné diskutovat o srovnatelných řešeních pro dopravu, která bude slučitelná se zájmy životního prostředí, a vyjednávat o nich s nejvýznamnějšími třetími zeměmi, jako jsou USA a Japonsko, ale také Rusko, Čína, Indie a Brazílie. Pouze tímto způsobem můžeme zlepšit stav životního prostředí na celém světě. Jedině takto se můžeme vyvarovat jednostranných pravidel, která narušují hospodářskou soutěž v neprospěch evropského hospodářství.

Moje skupina proto naléhá na Evropskou radu – a já doufám, že úřadující předseda Rady se toho chopí –, aby na příštím zasedání, před konferencí o klimatu v Kodani, projednala a připravila vyvážený přístup k celosvětovým dopravním politikám šetrným vůči životnímu prostředí. Jestliže chceme být v Kodani úspěšní, musíme diskutovat také o dopravní politice, která je slučitelná se zájmy životního prostředí.

Enrique Barón Crespo (PSE). - (ES) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, dámy a pánové, zasedání Evropské rady ve dnech 18. a 19. června proběhne dva týdny po evropských volbách, a volby jsou v demokracii zásadní.

Rád bych poděkoval panu úřadujícímu předsedovi Rady, kterému dají čeští senátoři zítra zelenou k ratifikaci Lisabonské smlouvy. Nyní už chybí jen to, aby pan císař prezident na Pražském hradě ráčil Smlouvu podepsat, ale v každém případě se zdá, že děláme pokroky.

Nyní jeden důležitý bod: volby se budou konat v rámci Smlouvy z Nice, ale příští funkční období bude řízeno podle Lisabonské smlouvy. Z hlediska demokracie to znamená, že Komise dostane větší pravomoci než v předchozím období, a rád bych se teď obrátil na jednoho z kandidátů, pana Barrosa: jste od minulé neděle kandidátem, ale již jste úřadujícím předsedou. Pane Barroso, myslím, že pro vás bude mít velký smysl, když si položíte otázku, jaká hospodářská a sociální řešení mohou existovat na problémy, jež nyní máme, a na krizi, již zažíváme, aniž byste využíval služeb Komise, ale jako předseda skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů. Myslím, že to má velký význam, abychom se neocitli v situaci, kdy chce Evropská rada s Parlamentem pouze konzultovat (vzpomeňme si na Buttiglioniho případ).

Paní předsedající, ve svém posledním projevu k Evropskému parlamentu bych vás rád požádal, abyste promluvila s předsedou Parlamentu a řekla mu, že je nanejvýš důležité, aby na zasedání Evropské rady zmínil to, že příštímu Parlamentu bude chybět 19 poslanců, protože Lisabonská smlouva ještě nebyla ratifikována. Je to ústřední záležitost pro demokracii a myslím si, že předseda Parlamentu by ji měl bránit.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). - (ES) Paní předsedající, dovolu mi, abych především poděkoval Enriquovi Barónovi za jeho posláním v Evropě a za vše, co pro tento Parlament učinil. Budeme ho velice postrádat.

Paní předsedající, 9. května ve všech zemích oslavíme „Den Evropy“, ale pravdou je, že bychom někdy měli mít „Den neEvropy“, abychom viděli, jaká by Evropa byla, kdyby neexistovala Evropská unie.

Myslím si ovšem, že dnes v Parlamentu vládla určitá předvolební horečka, a zdá se mi, že velká část kritiky, již jsme tu dnes vyslechli, zvláště vůči Evropské komisi, je zcela neoprávněná. Domnívám se, že Komise na krizi zareagovala dobře, a zajímalo by mě, co by se stalo, kdybychom byli nereagovali. Rád bych připomněl jedné své milé kolegyni a přítelkyni, která mě nyní neposlouchá, co řekl její krajan André Gide – že nemá smysl cokoli přehánět, a myslím si, že musíme věci uvést na pravou míru.

Paní předsedající, dovolu mi, abych doplnil, co řekl předseda Leinen. Domnívám se, že je velmi důležité, abychom v průběhu volby předsedy Komise měli na paměti smysl Lisabonu. Jsem si jist, že pan Vondra a jeho nástupce tak budou činit, protože se mi zdá, že nemá politický smysl pořádat volby do Evropského parlamentu a nezohlednit jejich výsledek a nekonzultovat politické skupiny Parlamentu, než bude kandidát představen sněmovně.

Toto musí být řečeno Radě naprosto jasně: „Neudělejte tu chybu, že byste jednali proti tomu, co Parlament brzy přijme velkou většinou v podobě zprávy pana Dehaeneho.“

Konečně bych vám, pane Vondro, rád poblahopřál k vašemu předsednictví. Konec konců je třeba rozlišovat mezi tím, co je náhodné a co je nezbytné a důležité, a já si myslím, že jste odvedl dobrou práci. Před moha lety jsem od Milana Kundery a dalších pochopil, že Česká republika je důležitou součástí Evropy; vy jste to dokázal a já vám za to děkuji. Bylo to pro vás obtížné období, ale konec konců, pane Vondro, myslím si, že zítra bude v českém senátu velký den a já cítím („Nikdy nemáme říkat, co cítíme?“ – jak napsal klasik) a budu cítit velkou hrdost, až Česká republika zítra ratifikuje Lisabonskou smlouvu.

Děkuji vám, paní předsedající, a kéž se tak stane, jak říkáme v mé vlasti.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Paní předsedající, české předsednictví nebylo snadné, zejména kvůli domácím problémům, a také kvůli světové hospodářské krizi. Nicméně se domnívám, že skončí velmi významným úspěchem, jestliže se mu podaří přinést kladný výsledek procesu ratifikace Lisabonské smlouvy. Proto bych se ráda zeptala, zda má předsednictví v úmyslu obrátit se na ty členské státy, které dokončily v této věci parlamentní postupy a pouze hlava státu se zdráhá tento dokument podepsat. Týká se to i mé vlasti, Polska.

Druhá věc, kterou bych ráda uvedla, je dialog s občany. Byla jsem zpravodajkou pro tuto zprávu a vím, že Evropané očekávají, že se Evropská unie ujme vážných témat a vytvoří vhodná řešení. Věřím, že to Evropa dokáže lépe než jejich vlastní členské státy. Chtěla bych požádat, aby to bylo také zohledněno. A poslední

věc, paní předsedající. Nezapomeňte prosím na solidaritu a nedovolte, aby se Evropská unie stala platformou nacionalismu. Nechceme návrat k nacionalismu. Velmi, velmi důrazně vyzývám k solidaritě.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Paní předsedající, pane předsedo Komise, dámy a pánové, na počátku tohoto volebního období byla jedním z ústředních témat v rozpravě institucionální otázka orgánů. Začali jsme se Smlouvou z Nice a o pět let později Smlouvu z Nice budeme muset stále ještě použít pro některá důležitá rozhodnutí. Jedním z takových rozhodnutí je zajisté znovuzvolení předsedy Josého Manuela Barrosa, které samozřejmě podporuji. Stále doufám, že Lisabonská smlouva rychle vstoupí v platnost, nejen kvůli jejím kladům a zlepšením, z nichž v průběhu času těžila, ale také aby mohla být stabilizována institucionální diskuse. Zvláště doufám, že pak budeme moci lépe využít energii a zaměřit ji na Evropu výsledků, o níž předseda Komise vždy hovořil a hovoří.

Jestliže v příštím referendu řeknou Irové „ano“, bude to tím spíše, že si uvědomili, že Evropa je bezpečným přístavem, zvláště v době krize. Stávající situace je proto naším nejmocnějším spojencem, ale mohla by být také naším nejstrašnějším nepřítelem. Dnešním moderním slibem Evropy je zejména slib prosperity a blahobytu pro všechny a tento slib velkou měrou závisí na tom, jak budeme schopni rozhodovat, včetně rozhodování na příštím zasedání Evropské rady. Potřebujeme zvláště politickou vůli reagovat na stávající hospodářskou situaci. Protekcionismus, nacionalizace a strach z globalizace nám nepomohou. Musíme uvolnit síly, které mohou vybudovat naše hospodářství, a vytvořit pro ně prostor; musíme trvat na reformách a dodržování zákonů a samozřejmě musíme podporovat ty nejzranitelnější.

Tímto způsobem můžeme dosáhnout Evropy výsledků, jež nebude abstrakcí, která zůstane občanům nutně nadále odcizená. Nyní, když odcházím z Parlamentu, paní předsedající, bych chtěl vyjádřit tuto naději – právě tato naděje mě posiluje.

Proinsias De Rossa (PSE). – Paní předsedající, mohl bych navrhnout, aby ti v této sněmovně, kteří jsou z jiných členských států než z Irska a chtějí hovořit za irské občany o Lisabonské smlouvě, zapsali svá jména na hlasovací lístky pro evropské volby v Irsku?!

Je na irských občanech, aby rozhodli, zda Lisabonskou smlouvu ratifikujeme či nikoli. Já doufám, že ratifikujeme, a budu velmi pilně pracovat na tom, abychom toho dosáhli. Chci, aby Irsko zůstalo v centru rozhodování v Evropě.

Všichni ti, kteří vyzývají k druhému irskému „ne“, doufají, že Irsko bude možné použít jako palici, kterou se začne rozbíjet Evropská unie. To nestrpím. Naše historie nás učí, abychom byli opatrní. Učí nás také, že nejlepší zárukou naší svrchovanosti a nejlepší zárukou naší prosperity je solidarita a sdílení pravomocí s ostatními evropskými státy.

Pan ministr Vondra se ve svém úvodním projevu nezmínil o sociální krizi, jíž v tuto chvíli čelíme. Vybídl bych ho, aby to napravil. Skutečně stojíme tvář v tvář hospodářské, finanční a sociální krizi: 27 milionů lidí a jejich rodiny stojí před hotovým peklem, které přijde v příštích letech. Evropská unie to nemůže přehlížet.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Paní předsedající, pane předsedo Komise, pane úřadující předsedo Rady, čelíme bezprecedentní krizi. Ve skutečnosti nebyl čas diskutovat interně, jak sami sebe zorganizujeme, a proto chci, aby byla Lisabonská smlouva rychle ratifikována, abychom mohli čelit světové scéně jednotně a stát bok po boku jako Evropané.

Pokud jde o hospodářskou krizi, ve zprávě, pro kterou jsem byla zpravodajkou a již tato sněmovna přijala většinou, se připouští, že plán na obnovu, jež předložila Komise, není dostatečný. Nyní jsme si jisti, že není dostatečný. Krize, která začala jako finanční krize, se rozšířila na reálnou ekonomiku, zaměstnanost a sociální oblast. Plán na obnovu není dostatečný a nemá těžiště. Každá krize vytváří příležitost; toto je příležitost pro Komisi, aby zareagovala na skutečné problémy Evropanů dalekosáhlou finanční regulací, která nebude tak omezená a nekoordinovaná, jako je nyní, a jež nebude tvořena z vnitrostátních a individualistických systémů, ale bude skutečnou evropskou iniciativou. Odpověď Komise nesmí spočívat v bezpočtu opatření, ale musí se soustředit na skutečný problém, což je zaměstnanost.

V každé krizi je příležitost; toto je příležitost pro Komisi a Evropu, aby zareagovaly na skutečné problémy evropských občanů, a já doufám, že se tak stane prostřednictvím nového přístupu k plánu hospodářské obnovy.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, domnívám se, že to je naposledy, co se objevím před tímto Parlamentem, a proto myslím, že to je ta pravá chvíle, abych vám poděkoval. Rád bych tím začal, protože to byla pro mě jedinečná zkušenost. Občas jsme měli odlišné názory, ale celkově si myslím, že stálo

za to zde pracovat. Navzdory všem problémům doma i v Evropě, která čelí nynější krizi, jsme dosáhli výsledků. Brzy odcházím, i vy brzy odcházíte, abyste se účastnili předvolební kampaně. Předsednictví se zde s vámi setká koncem června. Někteří lidé budou možná jiní, ale práce bude pokračovat. Dovolte mi, abych vám ještě jednou poděkoval za práci, kterou jsme společně odvedli v posledních několika měsících, s vámi jako spolutvůrci právních předpisů. Myslím, že to byla dobrá práce.

Odházím, ale předsednictví pokračuje. Nová vláda v Praze by se měla ujmout úřadu v pátek 8. května odpoledne, poté co skončí poslední velké zasedání Jižního koridoru. Nepochybuji o tom, že přispěje k úspěšnému zakončení českého předsednictví. Dnes jsem měl příležitost strávit hodinu s panem Janem Fischerem, který se ujme vedení. Je to oddaný Evropan a člověk, který se dobře vyzná. Bude připraven se při své první návštěvě hlavního města Bruselu v úterý setkat s předsedou Barrosem a bude až do konce června pilně pracovat. Nemám jediný důvod pochybovat, že se červnové zasedání Evropské rady uskuteční včas, jak bylo naplánováno, a že pořad jednání bude profesionálně připraven.

Mnoho z vás hovořilo o zítřejším hlasování v senátu. Senát je svrchovaný a já nemohu rozhodovat o výsledku hlasování, ale pilně jsme pracovali a jsem si celkem jistý, že není důvod k obavám. To platí také pro práci předsednictví na jednom z nejdůležitějších výsledků červnové Rady, a sice na textu prohlášení pro Irsko. Bude připraveno.

Na otázku, zda hovoříme s ostatními, odpovídám „ano“, ale nechceme vyvíjet žádný nátlak. Neapeluji na německý ústavní soud. Samozřejmě je svrchovaný, nicméně všichni věříme, že výsledek této partie bude kladný.

Mnoho z vás hovořilo o zaměstnanosti. V souvislosti se stávající hospodářskou krizí je to nejdůležitější úkol pro nás všechny. Jean-Claude Juncker o tom hovořil v pondělí, včera, před zahájením zasedání Rady ECOFIN v Euroskupině. My i Komise jsme od počátku tohoto roku pilně pracovali a budeme o tom zde ještě dnes hovořit. Rád bych zdůraznil, že na zasedání, které se bude konat v Praze v přítomnosti českého premiéra, předsedy Komise a sociálních partnerů a rovněž dvou nastávajících předsednictví – Švédska a Španělska –, se bude diskutovat o opatřeních a doporučeních. Jasným záměrem je připravit se profesionálně na červnovou Radu a připravit opatření, která lze přijmout na vnitrostátní úrovni i úrovni Společenství, pokud jde o stav zaměstnanosti.

K panu Rasmussenovi – rád bych řekl, že to byl José Manuel Barroso, kdo se ujal vedení a podporoval zapojení do diskuse v době, kdy mnoho politiků řešilo raději domácí problémy, protože to je závažný úkol.

(Potlesk)

Nesměšoval bych Východní partnerství s problémy zaměstnanosti. Je to strategická úloha na podporu stability, blahobytu a prosperity u našich východních sousedů. Mají problémy, ale my jim musíme podat pomocnou ruku a nabídnout jim pomoc při jejich řešení.

Abych se vrátil k červnové Radě, mnoho z vás hovořilo o budoucí Komisi. Již jsem jasně řekl, že my jako předsednictví budeme Evropský parlament konzultovat ihned po volbách. Musíme pochopitelně počkat na výsledek voleb, ale zapojíme se ihned do konzultace a můžeme to dělat v duchu, nikoli podle litery, Lisabonské smlouvy.

Nyní bych se s vámi rozloučil svým posledním osobním přáním. Hovoříme o tom, kdo bude dobrým vůdcem, a nepochybuji o tom, že tento pán je skutečným vůdcem Evropské komise. Pokud chcete Vondrovo soukromé doporučení – a já jsem soukromou osobou a od příštího pondělka pouze běžným senátorem, který se těší na výlet do Francie, protože se právě dočetl, že průměrná doba spánku je ve Francii devět hodin denně, a já jsem v posledních měsících spal denně jen dvě až tři hodiny – myslím si, že to je člověk, jenž by nás měl nadcházet pět let vést.

(Potlesk)

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, jak již řekli někteří poslanci, toto je naposledy, co jsou zde, na plenárním zasedání, a vedou rozpravu před zasedáním Evropské rady. Neuvidíme je v červenci ani v srpnu, protože mandát této Komise vyprší koncem října, jak víte.

Proto bych chtěl oslovit zejména všechny ty, kteří pracovali na evropském projektu, již jsou poslanci Evropského parlamentu, a znova jim říct: Můžete být hrdí na práci, kterou Evropský parlament vykonal.

Když se podíváme na práci odvedenou v tomto volebním období s odstupem a posoudíme ji, myslím, že na ni můžeme být všichni hrdí. Skutečnost je taková, že Evropa razila cestu v mnoha oblastech, jako je boj proti

změně klimatu či úsilí o novou politiku energetické bezpečnosti, a ve všech záležitostech souvisejících s reakcí na finanční a hospodářskou krizi, která opravdu Evropu velice vážně postihuje. Dnes jsem toho však o ničem z toho moc neslyšel.

Krise zasahuje Spojené státy a skutečně tam začala. Postihuje Rusko, Japonsko a dokonce i Čínu. Postihuje rozvíjející se trhy. Evropa se od začátku pokoušela na tuto krizi reagovat, nikoli jen z krátkodobého hlediska, ale také prostřednictvím programů, kterými se řeší širší otázky regulace a dohledu.

Toto je vzkaz, který bych vám tu dnes chtěl předat. Vzhledem k současnému volebnímu období mě někteří z vás postavili před výzvy, ale myslím si, že tyto výzvy nemohu – a neměl bych – přijmout nyní. Budoucí Komise samozřejmě musí vytvořit svůj vlastní program, ale není na mě, abych vám nyní říkal, jaké bude její prohlášení.

Já tedy vaši výzvu přijímám, přijímám ji dokonce jako projev důvěry. Nicméně na ni nemohu reagovat v tuto chvíli. Věřím, že když se podíváme na úspěchy v tomto volebním období, máme dobrý důvod k hrlosti. Nicméně bych se nyní raději soustředil na červnové zasedání Evropské rady, které se musí zabývat několika skutečně důležitými záležitostmi, které vyžadují obrovskou zodpovědnost.

Zprv je zde záležitost Lisabonské smlouvy a přechodu z jednoho volebního období do druhého, který musíme uskutečnit; a je zde také otázka ustavení nové Komise. Je to nanejvýš citlivý úkol, jak řekli někteří z vás, protože ještě nemáme v platnosti Lisabonskou smlouvu, Smlouvu, kterou 27 vlád podepsalo, ale ještě neratifikovalo.

Není to chyba Evropského parlamentu ani Komise. Faktem je, že tyto vlády podepsaly Smlouvu, aniž byly s to ji definitivně prosadit, a v důsledku tohoto nezdaru máme závažný problém s institucionálním přechodem. To je problém, který vyžaduje velký smysl pro odpovědnost na všech stranách: na straně Rady, Parlamentu i Komise.

Proto vítám moudrá slova českého předsednictví, stejně jako poslanců, kteří k této věci vyjádřili své oficiální stanovisko. Musíme nalézt řešení, jež jsou zcela ve shodě se stávající Smlouvou; jsme Společenství založené na právním státu a nemůžeme zrušit smlouvu, která již je v platnosti. Musíme najít citlivá řešení, jež budou zcela v souladu s právními předpisy a zaručí stabilitu evropského projektu. Budu na červnovém zasedání Evropské rady vyzývat vedoucí představitele států a vlád, aby o této záležitosti diskutovali.

Dalším bodem je to, že musíme odstranit obavy ohledně naší reakce na hospodářskou otázku. Myslím, že si musíme také uvědomit, že v tomto případě neukazuje každodenní představování nových programů skutečnou odpovědnost. Je to chyba. Domnívám se, že vedoucí úloha spočívá převážně ve výkonu odpovědnosti a není jen o hraní divadla pro publikum.

Komise by mohla snadno každý den představovat nové nápady, s jasným vědomím, že nemají naději na provedení. Nebudeme to však dělat, protože v našem postavení Evropské komise, která zastupuje obecné evropské zájmy, považujeme za svůj úkol něco více než jen přijímat snadné alternativy nebo předvádět kousky, které upoutají pozornost veřejnosti. Chceme navrhnout skutečná opatření a pokyny, u nichž je naděje, že sjednotí Evropu jako celek, spolu s ostatními orgány, Parlamentem a Radou, a společně postaví občany Evropy na nohy.

Upřímně řečeno první návrhy na plán evropské hospodářské obnovy předložila Komise a využila při tom všech nástrojů, které měla k dispozici. Jak víte, většina těchto nástrojů spadá do rozsahu působnosti členských států, například vnitrostátní rozpočty. Evropský rozpočet je v minimálním vztahu k vnitrostátním rozpočtům.

Ti z vás, kdo jsou netrpěliví a mnoho od nás požadují, by snad mohli Komisi pomoci s dalšími finančními perspektivami a přesvědčit členské státy, zejména ty, kde strany hlasovaly pro maximum 1 % jejich zdrojů – 1 % klub, který omezil jejich finanční zdroje. Nyní něco, čeho by mělo smysl v dalším volebním období dosáhnout, existuje.

Mohu potvrdit, že máme akční plán na rok 2009; předložíme pokyny pro finanční přezkum a pro náš budoucí akční plán. Není však jediný důvod evropské orgány žádat o něco, co v této fázi nemohou splnit.

Lépe by bylo se nás ptát, co můžeme udělat, a myslím to velmi upřímně, protože cítím, že konkrétní kritika, jež přichází od lidí, kteří mají stejné evropské ideály jako já, zásadně naráží na permanentní kritiku toho, co Evropa dosud neudělala; víte velmi dobře, že pokud to Evropa ještě neudělala, není to chyba orgánů Společenství, ale spíše je to důsledek nedostatku úsilí na vnitrostátní úrovni. Není spravedlivé kritizovat tímto způsobem a také nám to neusnadňuje práci, kterou je pokročit s evropským projektem.

Faktem je, že Komise předložila některé ambiciózní návrhy, že neustále sledujeme hospodářskou situaci a že předložíme další návrhy, pokud se ukáže, že jsou třeba. Nyní se však domníváme, že je důležité se soustředit na vykonání – jak jsem řekl – vykonání a provedení toho, co jsme rozhodli, a nikoli dělat symbolická gesta, protože máme také určité velice vážné obavy ohledně stability a veřejného zadlužení, které dosahuje v Evropě skutečně znepokojující úroveň. Situace v řadě členských států je velmi vážná, a proto musíme předložit návrhy na řešení těchto problémů.

Také se domnívám, že musíme podporovat práci, kterou Evropa dělá. Uvědomuji si, že občas vzniká velké pokušení vystupovat proti Evropě, když přijde na otázky krátkodobé politiky, zejména v souvislosti s evropskými volbami, a to zvláště u členů opozičních stran v jejich vlastních zemích.

Žádám vás, abyste důkladně přemýšleli, protože zítra budete mít moc, zítra můžete žádat občany, aby hlasovali pro Evropu, a oni nebudou hlasovat pro Evropu, kterou jste popsali jako kmenovou Evropu. Lidé budou hlasovat pro Evropu, která má podporu všech politických sil na pravici, levici i ve středu a která se odráží v evropském projektu.

To je podle mého názoru obrovská výzva. Jsem pro politickou Evropu, ale jsem proti politikaření v souvislosti s evropským projektem. Také jsem proti nevhodným politickým rozdělováním stran. Ve skutečnosti můžeme vybudovat Evropu jedine s pomocí velkých politických rodin. Komise sestává z těchto rodin: PPE, socialistů, sociálních demokratů, liberálů a ostatních nezávislých. Komise bude tímto způsobem v práci pokračovat. Uvědomuji si, že v krátkodobé politice, zejména v Evropském parlamentu a v souvislosti s volbami do Evropského parlamentu, chce každý zdůraznit vlastní program a vlastní stranu.

Já sám jsem členem strany. Byl jsem zvolen do portugalského parlamentu v 29 letech. Byl jsem vůdcem opozice a předsedou vlády. Jsem tedy samozřejmě straník. Přesto však evropská politika potřebuje straníky, kteří jsou také s to překročit meze vlastní strany a vytvářet koalice, které překonávají odlišná stanoviska jednotlivých stran. Když jsme nadnárodní, musíme mít také představu, jež přesahuje vizi naší vlastní strany.

Před tímto jsem vás chtěl varovat a říkám to se vší úctou, neboť jsem si vědom, že většina z vás má v tuto chvíli spoustu práce s předvolební kampaní, která bude možná velice náročná vzhledem k nynějším velkým vnitrostátním problémům. Myslím, že je to důležité pro budoucnost. Jestliže chceme pochopit obrovské výzvy pro Evropu, musíme sjednotit všechny Evropany na levici, pravici i ve středu, všechny ty, kdo podporují základy evropského projektu, a nesmíme ustupovat před tímto nárůstem stranického dramatizování, protože ve skutečnosti je většinou strojené.

Mohu vám říct, že návrhy o zajišťovacích fondech, které někteří z vás kritizovali, byly výsledkem konsenzu v Komisi, mezi všemi komisaři, mezi členy socialistické rodiny, členy liberální rodiny a členy PPE. V této věci neexistuje žádné rozdělení. Proto, ačkoli chápu, že v politickém boji má smysl se zaměřit na kritiku toho či onoho komisaře, nemyslím, že to je spravedlivé z politického hlediska ani z hlediska rozumu.

Závěrem bych rád řekl, že stále více a více obdivuji otce zakladatele. Ujasněme si skutečnost: Česká republika čelí politickému problému. Náměstek premiéra pan Vondra projevil velkou poctivost, když to jasně přiznal. Pro zemi, která zastává předsednictví Unie, je očividně velice obtížné vyřešit vnitřní politickou krizi a vyměnit vládu. Navzdory tomu je však skutečností, že směřujeme k dosažení dobrých výsledků – díky vám, Evropskému parlamentu. Myslím, že si mohu dovolit říct, že je to v malé míře také díky nám, Komisi, díky návrhům, které jsme předložili. A ovšem je to také díky českému předsednictví. Právě dokončujeme 50 případů spolurozhodování, z nichž jsou některé výjimečně obtížné. Jsme schopni to dělat, zatímco předsednická země je v úplné politické krizi. Myslím, že bychom měli vzdát čest institucionální kapacitě Evropy, díky níž je Evropská rada s to přinášet výsledky dokonce i v takové situaci.

Proto nyní vzdávám poctu českému předsednictví a zejména náměstkovi ministra Vondrovi, což myslím s největší upřímností, protože vím, že je nanejvýš obtížné – jak jsem tomu byl každý den svědkem – za takových podmínek pracovat a ještě zvládnout přinést výsledky. Proto je nyní nutno se rozhodnout. Sice si uvědomuji, že ty nejtěžší věci z nás včetně mě samého, že jsme dosud nedosáhli cílů, jež jsme si stanovili, ale musíme také zdůraznit, že jsme skutečně udělali a co jsme byli schopni společně udělat. Ostatní se za sebe soustředí hlavně na to, co dosud nebylo možné vykonat. Vysílají občanům Evropy signál, který je permanentně negativní. Jak jsem často říkal, pesimismus proevropanů je někdy více znepokojivý než euroskepticismus antievropanů, protože nevysílá těm, kteří v Evropu věří, signál naděje.

Nyní bych měl říct před náměstkem ministra Vondry, kterému chci poděkovat za jeho projevy, před českým předsednictvím a před vámi všemi, že bych vám rád poděkoval za to, co jsme společně dokázali vykonat

pro Evropu, jež je důležitým projektem míru, svobody a solidarity, navzdory všem vašim názorovým rozdílům.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), písemně. – V poslancích, kteří prokazují méně vzájemné důvěry a méně nadšení ke spolupráci, se skrývá protekcionismus. EU byla zřízena nejen jako pokus o zajištění míru, ale také jako nástroj spolupráce. V době, jako je ta dnešní, v době hospodářské a finanční krize, je důležité, aby poslanci Parlamentu nestavěli kolem svých státních hranic zdi, ale aby nadále jednali společně a koordinovaně.

Musíme zachovat evropskou solidaritu a držet se pravidel a zásad Smlouvy o EU. EU musí v nejvyšší možné míře využívat jednotného trhu a v době hospodářského poklesu se zasazovat za otevřený obchod.

Pokusy najít obětího beránka, jako jsou finanční trhy, problémy nevyřeší. Je třeba zastavit zneužívání novými pravidly, ale nebránit přístupu kapitálu a investic, až se dostaneme z krize.

Překonat problémy není snadné. Protekcionismus zcela jistě není řešení. Poté, co se uhasí požár, je řešením více obchodu, více harmonizace, funkční vnitřní trh se zbožím a dokonce ještě více se službami. Přeshraniční spoluprací se posílí inovace a vytvoří se pracovní místa, což je jediná udržitelná cesta z krize.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) EU se pokouší „zakrýt slunce sítím“, je však jasné, kolik nese odpovědnosti za neustálé zhoršování životních podmínek široké veřejnosti a pracujících.

V posledních 23 letech EHS/EU prosazovala oběh kapitálu a financionalizaci hospodářství; liberalizovala trhy a podporovala privatizaci; povzbuzovala nadprodukcii; přemísťovala a ničila výrobní kapacity; prosazovala hospodářskou nadvládu jedněch za cenu závislosti druhých; zvýšila vykořisťování pracujících; centralizovala blahobyt více než kdy předtím; a zvětšila sociální nerovnosti a rozdíly mezi regiony, vše pod kontrolou hlavních mocností a velkých hospodářských a finančních skupin.

Hrozivé „jarní“ prognózy Evropské komise nejsou ničím jiným než popisem dopadů neoliberálních politik EU – rozhodnutých a provedených pravicí a sociálními demokraty – na Portugalsko: přes 600 000 nezaměstnaných, ztráta na reálném příjmu, dva roky recese, nárůst veřejného dluhu a rozpočtový deficit, který zase překročí 6 %.

Mnohem horší než tyto prognózy je však současná realita, jíž čelí miliony Portugalců, kteří vidí, jak se jejich problémy den ze dne zvětšují.

Portugalci budou mít 7. června další příležitost říct, že už toho bylo dost, odevzdáním hlasu CDU (portugalské Sjedenčené demokratické koalici).

10. Příprava na schůzku na vysoké úrovni o zaměstnanosti - Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci - Obnovená sociální agenda - Aktivní začlenění osob vyloučených z trhu práce (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je společná rozprava o:

- prohlášení Rady a Komise o přípravě na schůzku na vysoké úrovni o zaměstnanosti;
- zprávě (A6-0242/2009) paní Gabriely Staunerové za Výbor pro zaměstnanost a sociální věci o Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci [KOM(2008)0867 – C6-0518/2008 – 2008/0267(COD)];
- zprávě (A6-0241/2009) pana José Albina Silvy Penedy za Výbor pro zaměstnanost a sociální věci o obnovené sociální agendě [2008/2330(INI)]; a
- zprávě (A6-0263/2009) paní Jean Lambertové za Výbor pro zaměstnanost a sociální věci o aktivním začlenění osob vyloučených z trhu práce [2008/2335(INI)].

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady Evropské unie. – Vážená paní předsedající, všichni jsme si vědomi, že i nadále trpíme jednou z nejtěžších finančních a hospodářských krizí za mnoho let. Unie a členské státy přijaly širokou škálu opatření, a to aby se pokusily zmírnit dopady této krize, ale aby také řešily některé

z jejich základních příčin, přičemž berou rovněž v úvahu neodkladnou potřebu lépe se připravit na budoucnost, aby mohly čelit výzvám světového hospodářství.

Jsme si také vědomi, že současné obtíže se netýkají jen čísel v rozvahách nebo pozměňovaných hospodářských prognóz. Mají skutečný dopad na lidi: na jejich životy, rodiny a životní úroveň. Nejprůměji jsou zasaženi ti, kteří v důsledku krize již svou práci ztratili, nebo ta spousta dalších, kteří jsou ztrátou práce ohroženi v následujících měsících.

Jarní Evropská rada se dohodla, že by se měla konat schůzka na vysoké úrovni o zaměstnanosti, aby se umožnila výměna zkušeností ohledně míry, do které byla uskutečněná opatření na podporu hospodářské obnovy úspěšná v podpoře zaměstnanosti a vytváření nových pracovních míst, a to více pracovních míst. Schůzka se bude konat v Praze tento čtvrtek.

Mandát udělený předsednictví byl jasný. Potřebujeme přezkoumat otázky, jako jsou udržení úrovně zaměstnanosti pomocí flexikurity a mobility, vytváření příznivého prostředí pro investice a vytváření pracovních příležitostí podniky, zvláště malými a středními, zvyšování kvalifikace a předvídání potřeb trhu práce. Musíme se také zamyslet nad posílením a restrukturalizací trhu práce, abychom jej připravili na budoucnost. Naším cílem je zajistit, aby schůzka na vysoké úrovni nebyla jenom příležitostí pohovořit si, ale aby vytvořila konkrétní závěry a doporučení, jež budou prospěšné celé společnosti.

Účastníci budou zahrnovat sociální trojku na úrovni předsedů vlád a ministrů práce současného českého a nadcházejícího švédského a španělského předsednictví. Sociální partneři budou zastoupeni předsedy a generálními tajemníky Business Europe (Konfederace evropských podniků) a Evropské konfederace odborových svazů (EKOS) společně se zástupci malých a středních podniků a zaměstnavatelů ve veřejném sektoru. Evropská komise bude zastoupena svým předsedou Barrosem a komisařem Špidlou.

Předsedové a předsedkyně Výboru pro zaměstnanost a trh práce, Výboru pro sociální ochranu a Výboru pro hospodářskou politiku budou také přítomni. Zástupci Evropského parlamentu byli samozřejmě také pozváni. Jsem rovněž přesvědčen, že se určitě zúčastní předseda Evropského parlamentu, pan Pöttering.

Aby se napomohlo přípravě na schůzku na vysoké úrovni, byly zorganizovány tři semináře v zemích tří zúčastněných delegací: v Madridu, ve Stockholmu a v Praze. Tyto semináře se věnovaly zvláště otázkám zvyšování kvalifikace, zlepšení přístupu na trh práce a tomu, jak udržovat zaměstnanost, vytvářet pracovní místa a podporovat mobilitu.

Tyto semináře nám umožnily zaměřit se – spolu se sociálními partnery – na klíčové problematické oblasti. Byli jsme potěšeni, že se přípravných seminářů zúčastnil zástupce Evropského parlamentu, jmenovitě pan Andersson, předseda Výboru pro zaměstnanost a sociální věci.

Na semináři o zvyšování kvalifikace, jenž se konal v Madridu, bylo zdůrazněno, že kvalifikace jsou pro přípravu na budoucnost klíčové. Kvalifikace krátkodobě zvyšují jak produktivitu, tak mobilitu. V delším období dláždí cestu k obnově, zvyšují konkurenceschopnost a jsou zásadní pro snížení vyloučení a podporu větší sociální rovnosti.

Argumenty pro zvyšování kvalifikací, jež schvalují všechny zúčastněné strany, se netýkají pouze formálních kvalifikací, ale také propagace oblastí, jako jsou komunikační schopnosti mladých lidí.

Nelze přehlížet otázku financování získání vyšší kvalifikace, zejména v době krize. To vyžaduje odhodlání nejen ze strany orgánů veřejné správy, ale také ze strany zaměstnavatelů a samotných pracovníků a uchazečů o zaměstnání. Na úrovni EU existuje potřeba dalšího přezkoumání možností využití Evropského sociálního fondu. Pokud jde o zaměstnavatele, jejich vlastní zájem na rozvoji kvalifikací je nepochybný, neboť u firem, které neinvestují do zvyšování kvalifikací, je dva a půlkrát větší pravděpodobnost, že zkrachují, nežli u těch, které tak činí.

Seminář ve Stockholmu o zlepšení přístupu na trh práce se zaměřoval na to, jak dostat nově nezaměstnané a neaktivní osoby co nejrychleji do práce – nebo zpátky do práce. Nově nezaměstnaní by se neměli stát dlouhodobě nezaměstnanými. Je zvláště důležité zajistit, aby systémy sociální ochrany sloužily jako odrazové můstky do nových pracovních míst, a nejen jako pasivní záchranné sítě. Potřebu pobídek pro aktivní hledání zaměstnání nelze přehlížet. Přístup flexikurity by měl přispívat k tomu, aby se přechody vyplátily, a to v neposlední řadě tím, že se jeho prostřednictvím poskytne nezbytný prvek zabezpečení.

Během tohoto semináře ve Stockholmu bylo také zdůrazněno, že by krátkodobým opatřením nemělo být umožněno ohrozit dlouhodobější vývoj. Systémy pro předčasný odchod do důchodu jsou chabým řešením

pro poskytnutí více pracovních míst mladým, jelikož snižují celkovou míru účasti a nevyhnutelně je provází vyšší náklady na sociální zabezpečení.

Na úrovni EU bylo identifikováno možné využití Evropského sociálního fondu na financování opatření aktivního začleňování a také možnost umožnit starším pracovníkům setrvat v zaměstnání snížením jejich příspěvků na sociální zabezpečení.

Na posledním semináři, který se konal minulý týden v Praze, byla zdůrazněna potřeba udržovat zaměstnanost, zlepšit prostředí přátelské pro podnikání a vytvářet pracovní příležitosti. Dočasná krátkodobá pracovní ujednání mohou být prospěšná, ale musí být zajištěna jejich finanční udržitelnost. Musíme se však mít na pozoru před trendem protekcionismu, jenž může Unii jako celku pouze uškodit.

Musíme také využívat aktivní opatření na podporu mobility a v této souvislosti musí opět sehrát klíčovou roli větší pružnost našeho trhu práce. I přes dopad krize existuje v Evropě stále ještě značný počet volných pracovních míst, ale je zde nedostatečná koordinace, a to jak uvnitř členských států, tak mezi nimi. Lidé jsou často na nesprávném místě nebo jim chybí potřebná kvalifikace či jde o kombinaci obojího.

Z těchto pracovních seminářů je jasné, že současná krize není jen cyklická, ale strukturální. Budou zapotřebí hluboké změny, abychom čelili silné konkurenci v globalizované ekonomice a abychom zabezpečili dlouhodobou zaměstnanost v EU. V mnoha případech se však tyto změny ve skutečnosti týkají pokračování v iniciativách nebo dokonce zrychlení dávno potřebných reforem, jež jsou v rámci evropské strategie zaměstnanosti uskutečňovány po mnoho let.

Kromě úsilí o zachování současných pracovních míst musíme také vytvářet příznivé prostředí pro investory a podniky, aby investovali a vytvářeli nová pracovní místa. Nemůžeme zachovat všechna stávající pracovní místa; krize vyžaduje strukturální změnu a lidé budou ztrácet práci. Musíme však nezaměstnaným nabídnout příležitost zlepšit si kvalifikaci a zaměstnatelnost a rychle nalézt nové pracovní místo, jež bylo vytvořeno někde jinde.

Dovolte mi, abych se také stručně dotknul některých jiných témat, o nichž zde dnes budete diskutovat během vaší rozpravy o sociální agendě. Blahopřeji zejména panu poslanci Silvu Penedovi k jeho rozsáhlé podrobné zprávě, která pokrývá široký rozsah otázek a výslovně se jejím prostřednictvím vyzývá k ambiciózní agendě sociální politiky.

Ve zprávě pana poslance Penedy se zdůrazňuje potřeba vytváření pracovních příležitostí a pružnosti na pracovišti jako součást širší evropské sociální politiky. Uznává se v ní také důležitost rozvoje nových kvalifikací, celoživotního vzdělávání a podpory spolupráce mezi univerzitami a podnikatelským sektorem. To vše jsou klíčové aspekty, jež budou projednávány také tento týden jako součást našeho programu jednání pro schůzku na vysoké úrovni.

Tato rozsáhlá zpráva je doplněna zprávou paní poslankyně Lambertové o tom, jak začlenit osoby, jež jsou často vyloučeny z trhu práce. Na schůzce na vysoké úrovni tento týden se bude určitě muset vzít v úvahu tento důležitý cíl. Nemůžeme a nebudeme se snažit prosazovat vytváření pracovních příležitostí pro hrstku lidí. Naším cílem je zaujmout k politice zaměstnanosti přístup začlenění, a to tím spíše v současné složité situaci.

České předsednictví podporuje dlouhodobé cíle Evropské unie v oblasti zaměstnanosti a opakovaně zdůrazňuje potřebu lépe motivovat lidi, aby hledali zaměstnání, a zlepšovat jejich zaměstnatelnost. Všichni pravděpodobně souhlasíme, že je lepší, pokud si lidé mohou vydělat na živobytí sami a jsou svobodní, namísto toho, aby byli závislí na systému sociální ochrany. Proto musíme snížit segmentaci trhů práce.

Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci poskytuje podporu pracovníkům propuštěným v důsledku globalizace. Jsem potěšen, že mezi Parlamentem a Radou panuje shoda ohledně pozměnění tohoto fondu, a jsem vděčen paní poslankyni Staunerové za její práci, kterou tomu věnovala. Zavedením větší pružnosti v tom, jak se fond využívá, a snížením počtu propuštěných z 1 000 na 500 se stane ještě účinnějším nástrojem na pomoc zvládnutí dopadů hospodářského propadu.

Dovolte mi, abych svůj příspěvek uzavřel slovy, že nyní je nejnaléhavější potřebou zajistit, aby ta spousta myšlenek, které vzešly z přípravných pracovních seminářů a které budou formovat rozpravu na schůzce na vysoké úrovni o zaměstnanosti tento týden, bylo převedeno v akci. Jak jsem řekl v úvodu, očekáváme konkrétní výsledek, jenž bude prospěšný celé společnosti a také evropským občanům.

Nemůžeme doufat, že vyřešíme dopady současné krize na jednom zasedání, ale měli bychom se zaměřit na konkrétní doporučení a iniciativy, jež budou společně hrát roli ve zmírnění dopadů krize a pomohou nám vyjít z ní dokonce silnější.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN SIWIEC

místopředseda

José Manuel Barroso, *předseda Komise*. – (FR) Dámy a pánové, vážený pane předsedající, prudký nárůst nezaměstnanosti je nejvážnějším důsledkem světové hospodářské krize. Postihuje rodiny i jednotlivce, kteří jsou vehnáni do skutečných obtíží. Postihuje společnost, kterou připravuje o vitalitu, a postihuje hospodářství, které ztrácí kvalifikace a zkušenosti, jejichž obnova bude trvat léta.

To je místo, které lidské a sociální náklady krize zasáhnou nejhůře. Nezaměstnanost je místním, státním, ale také evropským jevem. Na evropském trhu, kde stále více občanů vykonává svá práva na svobodu pohybu, je zaměstnanost předmětem dlouhodobých obav ve vnitrostátních politikách i v evropské politice. Proto je naprosto nezbytné najít odpovědi z evropského hlediska.

Nezaměstnanost je hlavním předmětem obav Komise. Komise neúnavně pracuje na tom, aby zajistila, aby každý, kdo má v Evropě politickou odpovědnost, slyšel tuto výzvu a věnoval všechnu svou energii hledání východiska z krize.

Vím, že poslancům Evropského parlamentu nemusím vysvětlovat důležitost a vážnost nezaměstnanosti. Každý den jeden z vašich voličů ztratí práci a tři další žijí v obavách, že je postihne stejný osud.

V březnu Evropská rada schválila iniciativu Komise a českého předsednictví Rady věnovat schůzku na vysoké úrovni rozměru „zaměstnanosti“ současné hospodářské a finanční krize. Tato otázka byla od počátku krize naším hlavním předmětem obav a vedla loni v prosinci k našemu návrhu Plánu evropské hospodářské obnovy. Uskutečňování plánu na vnitrostátní a evropské úrovni již hraje významnou roli při zachování stávajících pracovních míst a vytváření nových.

Nyní však naléhavě potřebujeme vyhodnotit jeho dopad na zaměstnanost. Musíme se z výsledků poučit, abychom přizpůsobili náš postup v nadcházejících měsících. Stále si ještě myslím, že otázka zaměstnanosti by opravňovala plné zasedání Evropské rady, zasedání, jež by svedlo dohromady 27 hlav států a předsedů vlád.

Březenové zasedání Evropské rady rozhodlo k mé velké lítosti o omezenějším formátu. To však přesto není žádným důvodem k tomu, aby Komise zmenšovala své ambice ve vztahu k obsahu této schůzky na vysoké úrovni o zaměstnanosti a k jeho sledování během budoucího švédského a španělského předsednictví.

Evropský rozměr je naprosto nezbytný ze dvou hlavních důvodů. Zaprvé musíme vyslat jasný signál občanům, jenž jim dá vědět, že Evropská unie zřetelně rozumí skutečné povaze krize, že to není jen záležitost pro ekonomy a bankéře, ale že v sázce je blahobyt občanů, pracovníků a jejich rodin po celé Evropě.

Naše reakci na krizi se nesmí omezovat na klinická technická opatření pro řešení regulačních problémů. Měla by čerpat svou podstatu z našich nejzákladnějších hodnot: sociální spravedlnosti a solidarity. Naše odpověď musí být vnímána tímto způsobem; jako odpověď, jež pramení z důležitosti, kterou připisujeme určitým základním hodnotám.

Věřím, že každá krize nabízí také příležitost, kterou je třeba využít, příležitost obnovit náš evropský model sociálně tržního hospodářství a také ekologického hospodářství; nabízí příležitost ukázat silnou touhu Evropy přispívat k blahobytu svých občanů.

Zadruhé, Evropa skutečně může věci změnit a významně přispět. Samozřejmě, i když většina moci je na vnitrostátní úrovni, Evropa může učinit mnoho a budme v tomto naprosto upřímní. Můžeme uzpůsobit nástroje, které máme k dispozici, k maximální účinnosti. Evropský sociální fond může pomoci značnému počtu lidí; každý rok umožňuje devíti milionům Evropanů přístup k odborné přípravě.

Můžeme také sloužit jako sběrné středisko pro myšlenky, jako laboratoř. Státní vlády, místní správní orgány, sociální partneři a všechny zúčastněné strany v Evropě se všichni snaží nalézt řešení důsledků nezaměstnanosti. Potřebují myšlenky a projekty. Evropská unie je ideálním prostředím pro shromažďování myšlenek, pro výběr těch, které budou nejlépe fungovat, a zvláště pro pomoc s jejich uskutečňováním.

Na tomto postupu pracujeme s českým předsednictvím, budoucím švédským a španělským předsednictvím a se sociálními partnery.

předseda Komise. Pane předsedající, jak víte, schůzka na vysoké úrovni byla připravována s intenzivním postupem konzultací, který vycházel ze tří přípravných seminářů. Příspěvek tohoto parlamentu k tomuto postupu byl velmi cenný. Zvláště bych rád vzdal hold osobnímu nasazení členů Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, a zejména pana Anderssona jako jeho předsedy.

Semináře uspořádané v Madridu, Stockholmu a Praze prokázaly vynikající zaměření na fázi shromažďování myšlenek o tom, co funguje nejlépe. Vítám aktivní zapojení sociálních partnerů, ale i příspěvky získané od jiných zúčastněných stran. Evropský hospodářský a sociální výbor hrál aktivní roli při shromažďování myšlenek od svých státních protějšků, což rozpravu obohatí – vlastně se s hospodářským a sociálním výborem setkám v Praze.

Rád bych upozornil na čtyři klíčové otázky, které z těchto akcí vzešly.

Za první, nejvyšší prioritou musí být udržet lidi v práci; učinit vše možné pro to, aby se zabránilo novému růstu nezaměstnanosti. Těm, kdo ztratí svou práci, je nutno pomoci najít jinou. Tuto pomoc je nutné nabízet okamžitě; nemá smysl čekat, až budou lidé nezaměstnaní několik měsíců, kdy už jejich kvalifikace zchátrají a jejich sebedůvěra je na dně. Dlouhodobá nezaměstnanost je tragédií pro ty, kteří jsou jí zasaženi, a vážně poškozuje naši sociální stabilitu a dlouhodobou konkurenceschopnost.

Za druhé, krize zasahuje nejtíže ty nejohroženější – lidi s nízkou kvalifikací, nové účastníky na trhu nebo zdravotně postižené, pro které je obtížné nalézt práci i za nejlepších podmínek. Nyní je čas pro aktivní začleňování, pro zvýšení úsilí o poskytování konkrétní pomoci těmto skupinám – to je velmi jasná upomínka zprávy paní poslankyně Lambertové, jež je dnes na programu.

Za třetí, musíme pracovat také na tom, abychom zvýšili příležitosti pro mladé lidi. Víím, že to je zvláště předmětem obav tohoto parlamentu. Musíme jednat, abychom zvládali riziko, že mnoho mladých lidí ukončí své vzdělávání a propadne přímo do nezaměstnanosti. Mladí lidé potřebují naši aktivní podporu, aby našli učňovské vzdělávání nebo další profesní přípravu, aby si v budoucnu dokázali nalézt a udržet práci.

Konečně, zvyšování kvalifikací a přizpůsobení potřebám trhu práce. V době hospodářského propadu je tím důležitější, aby lidé získávali kvalifikace, díky nimž se zlepší jejich zaměstnatelnost během krize, ale také po ní. Musíme lidi připravovat na pracovní místa budoucnosti: pracovní místa spojená s ekologií a pracovní místa v jiných růstových odvětvích, jako jsou zdravotnictví a odvětví sociální péče.

Tato rozprava poskytuje také příležitost shrnout přezkoumání obnovené sociální agendy tímto parlamentem. Považuji otázky, kterými se zabývá zpráva pana poslance Silvy Penedy, za důležitou součást odkazu této Komise: postoj přístupnosti, solidarity a příležitosti zajistit, aby naše politiky byly v souladu jak s našimi trvalými základními hodnotami, tak se skutečnostmi dnešní společnosti. Chtěl bych skutečně poblahopřát panu Silvu Penedovi k jeho výtečné práci a myslím, že naše spolupráce, jmenovitě s mým kolegou v Komisi, panem komisařem Špidlou, byla velmi důležitá.

Tato agenda, agenda sociálního začlenění a sociální inovace, se snaží posílit a vybavit Evropany ke zvládání rychle se měnící reality formované globalizací, technologickým pokrokem a stárnoucími společnostmi a pomoci těm, kdo mají obtíže se zvládáním takových změn.

Nemůžeme oddělit naši hospodářskou a sociální agendu: na základech sociálního zhroucení nemůže dojít k žádné hospodářské obnově, stejně jako v hospodářské poušti nemůže dojít k žádnému sociálnímu pokroku.

Jsem vděčný, že parlament tyto návrhy podrobně přezkoumal, na což odpoví později v rozpravě podrobněji pan komisař Špidla. Dovolte mi, abych se zaměřil na jednu otázku, za kterou cítím zvláštní otcovskou odpovědnost, a to je Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci. Rád bych parlamentu poděkoval za to, že projednal návrhy Komise na revizi fondu takovou rychlostí. Nová pravidla zlepšují používání finanční pomoci k převedení a rekvalifikaci pracovníků, kteří ztrácejí svá pracovní místa vzhledem k současné recesi; více firem bude způsobilých a rozpočet Společenství ponese větší díl nákladů. Vaše hlasování tento týden je výtečnou zprávou před pražskou schůzkou na vysoké úrovni o zaměstnanosti.

Schůzka na vysoké úrovni o zaměstnanosti tento týden poskytuje příležitost udržet zaměstnanost na nejvyšším místě evropské agendy, kam patří. Chci, aby tato schůzka na vysoké úrovni přinesla konkrétní, hmatatelné výsledky. Doufám, že tomu tak bude. A také doufám, že půjde o další milník probíhajícího

procesu, který začal dávno před krizí – procesu spolupráce mezi Komisí, členskými státy a sociálními partnery – a jež bude pokračovat po celou dobu krize i po jejím skončení, spíše než o jednorázovou událost.

Jako předseda Komise přednesu tento program Evropské radě v červnu, za pozornosti všech 27 hlav států a předsedů vlád. To si také zaslouží. Evropa není jen hospodářský a politický projekt. Vždy byla a vždy bude také projektem sociálním.

Gabriele Stauner, zpravodaj. – (DE) Dámy a pánové, páni předsedové, tak mnoho úsilí, tak malý účinek! Tak by bylo možné shrnout práci na přizpůsobení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) potřebám hospodářské a finanční krize.

Malý účinek, protože vzhledem k počtu dotčených zaměstnanců a k hloubce krize se celkové finanční prostředky přidělené tomuto nástroji – jmenovitě 500 milionů EUR – zdají být skrovnou částkou. To by však byl úplně chybný závěr. Výsledky EFG po restrukturalizaci ve spojení s jinými nástroji solidarity a podpory, které máme na evropské úrovni, může každý vidět na vlastní oči.

EFG je zde nováčkem. Byl poprvé zřízen v roce 2006 a předpokládalo se, že je jasným znamením, že globalizace nemá na pracovníky pouze kladné účinky, ale prostřednictvím hromadného propouštění, a zvláště prostřednictvím přemísťování podniků, pro ně může mít také negativní následky. Takže i ti šetrnější rozpočtoví odborníci odložili své obavy a otevřeli jsme další zdroj finančních prostředků.

Teď byly účinky globalizace zcela překonány finanční a hospodářskou krizí a naší uměřenou reakcí je přizpůsobení kritérii pro financování z EFG. Jedním problémem pro naše jednání o revizi zároveň bylo, že vzhledem k novosti EFG neexistovalo v Komisi příliš mnoho zkušeností, a stále ještě je pro nás obtížné posoudit účinnost současných pravidel.

Ráda bych také poznamenala, že do budoucna by neměla být přehlížena souběžná existence EFG a Evropského sociálního fondu.

Většina Výboru pro zaměstnanost vystoupila ve prospěch dočasné platnosti nařízení, jež musí být změněno tak, že se ustanovení budou nyní vztahovat na všechny žádosti podané do 31. prosince 2011, a pokud jde o obsah, budou se týkat těch pracovníků, kteří ztratili pracovní místo v přímém důsledku světové finanční a hospodářské krize. To znamená, že od roku 2012 musíme opět zvážit trvající platnost Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

Z hlediska obsahu nepochybně představuje ulehčení, pokud se dolní mez propuštěných pracovníků v daném regionu sníží z 1 000 na 500 a současně je doba platby prodloužena z 12 na 24 měsíců. To usnadňuje postup podávání žádostí a poskytuje udržitelnou podporu pro naše pracovníky, dokud nenajdou novou práci.

Úroveň podílu financování EU a spolufinancování ze státních rozpočtů byla velmi kontroverzní otázkou. Nalezli jsme kompromis. Zůstává v zásadě na 50 % – tj. 50:50 – a pouze ve zvláštních případech může být podíl financování z evropských fondů zvýšen na 65 %. S tím jsem velmi spokojena. Ve výboru jsme tedy už učinili přítrž dalším zbožným přáním, neboť členský stát, který obdrží finanční prostředky pro své pracovníky, by si již měl být vědom svých odpovědností. Toho lze nejlépe dosáhnout, pokud musí sám poskytnout podstatný finanční příspěvek.

Zvláště mě těší, že jsme ve svých jednáních s Radou a Komisí byli schopni dosáhnout konsolidace – 20 % přímých nákladů. To je přesně totéž jako to, na čem jsme se před pár dny dohodli ve výboru pro Evropský sociální fond. Existuje stále ještě dosti prostoru pro budoucí změny a zlepšení. Ráda bych vám poděkovala za vaši konstruktivní spolupráci v každé etapě – jak ve výboru, tak s Radou a Komisí – a požádala vás, abyste změnu podpořili.

José Albino Silva Peneda, zpravodaj. – (PT) Dámy a pánové, vážený pane předsedající, v posledních několika měsících, zatímco jsem připravoval zprávu o obnovené sociální agendě, se dopady hospodářské, finanční a sociální krize, která postihuje Evropu a svět, zhoršovaly. Každý den jsme svědky dalších propouštění, dalších ukončení činnosti podniků a dalších rodin v hrozných situacích.

To není pouhá hospodářská a finanční krize; věřím, že zažíváme krizi důvěry. Podle posledních údajů Eurostatu bylo v únoru 2009 v Evropské unii více než 19 milionů mužů a žen nezaměstnaných. Vzhledem k tomuto scénáři bude, pokud nic neučiníme, po nárůstu nezaměstnanosti určitě následovat větší chudoba, větší sociální vyloučení, větší nejistota, větší zločinnost, a zejména větší nedůvěra.

Jsme toho názoru, že nezaměstnanost – nejviditelnější tvář této krize – neznamená pro ty, kteří jsou nezaměstnaní, a pro jejich rodiny prostě jen ztrátu příjmů: nezaměstnanost vám bere odvalu a může vést ke ztrátě důvěry v sebe sama a v ty okolo vás. Dokonce již před krizí, které dnes čelíme, byly členské státy Evropské unie konfrontovány se sociálními problémy, jež vyplývaly ze slabého hospodářského růstu, složité demografické situace a obtíží života ve stále více globalizovaném světovém hospodářství.

V této zprávě jsem se pokusil vyjádřit tyto obavy tak jasně a tak pragmaticky, jak jen to je možné. Víím, že sociální agenda je velmi široká koncepce, a pokusil jsem se tedy vytvořit vyváženou zprávu a jasně a stručně uvést skutečné priority.

Zaprvé, instituce Evropské unie mohou hrát zásadní roli tím, že potvrdí důležitost sociálních modelů a infrastruktur členských států a tak pomohou vybudovat shodu ohledně důležitosti všeobecného přístupu k těmto modelům a infrastrukturám, jejich vysoké kvality, a zejména jejich udržitelnosti.

Zadruhé, musíme mobilizovat všechny dostupné nástroje, abychom zajistili, že více lidí bude lépe začleněno do trhu práce.

Třetí prioritou plyne ze závěru, že je stále ještě potřeba vykonat mnoho práce, aby se uvnitř Evropské unie pro občany zajistila plná mobilita.

Domnívám se, že čtvrtou prioritou je, aby Evropská unie hrála mnohem aktivnější roli při podpoře sociálních a environmentálních norem ve svých vnějších vztazích s nově vznikajícími mocnostmi, jako jsou Brazílie, Rusko, Indie a Čína. To je zvláště důležité, pokud mluvíme o obchodních dohodách.

Pátá prioritou, kterou se Komise snažila zavést dokonce i dnes, pomocí plánovaného hlasování o zprávě o Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci, se týká učinění strukturálních fondů Evropské unie pružnějšími.

Abychom zajistili, že evropští občané porozumí změnám, které přinesla současná situace, a budou je zvládat, musí být posílen sociální dialog, aby se zvýšila průhlednost v rozhodnutích o sociálním přizpůsobení a hospodářské restrukturalizaci. Říkávám, že je nutno projít obdobím neklidu, abychom dospěli do období spolupráce ve vztazích sociálního dialogu. Musí být také posílena otevřená metoda koordinace, neboť ta je základním doplňkem legislativy Evropské unie. Sociální politiky nemohou být směsicí izolovaných akcí a myšlenek; musíme zajistit lepší vazbu mezi iniciativami v oblasti hospodářství, trhu práce, sociálních věcí a životního prostředí.

Je nezbytné, aby sociální politika šla ruku v ruce s hospodářskou politikou, aby se zajistila udržitelná obnova nejen hospodářské, ale také sociální struktury. Existuje jeden bod, o kterém se chci vyjádřit velmi jasně: krizi, kterou zažíváme, nelze použít jako záminku ke krácení sociálních výdajů. Je nutno říct, že pokud toto není vhodný čas ke krácení sociálních výdajů, pak je to skutečně vhodný čas pro neústupné prosazování provádění potřebných strukturálních reforem. Proto chci blahopřát Komisi a jejímu předsedovi Barrosovi, kteří za takových složitých okolností dokázali přimět Evropu, aby se problémy krize zabývala koordinovaným způsobem ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Jean Lambert, zpravodajka. – Pane předsedající, také já mám později vyhrazeno pár minut na to, abych mluvila o některých z ostatních otázek, jež dnes odpoledne projednáváme. Zpráva, kterou jsem se zabývala, se však týká zejména otázky aktivního začlenění osob vyloučených z trhu práce.

Nejprve bych chtěla poděkovat všem svým kolegům, kteří se na této věci podíleli, a velkému množství organizací občanské společnosti, jež také přispěly.

Dnes odpoledne jsme slyšeli o tom, že pokud nebudeme velmi opatrní, v období recese se zvýší rizika vyloučení: rizika lidí, kteří nyní ztratí svou práci a možná se na trh práce nedokážou v nějakém okamžiku v blízké budoucnosti vrátit; těch, kteří již mají potíže a nejsou dokonce ani schopni přístupu na trh práce; a pak jsou tu samozřejmě také ti, kteří nejsou dokonce ani součástí trhu práce. Riskují, že na ně bude zapomenuto, a to si musíme velmi silně uvědomovat.

Musíme prozkoumat některé ze strukturálních překážek, které jako společnost také vytváříme, z hlediska aktivního začlenění. Jednou z věcí, na nichž jsme se ve výboru shodli, bylo, že aktivní začlenění by nemělo nahrazovat sociální začlenění, tento výraznější pocit, že máte ve společnosti své místo. Obecně do značné míry souhlasíme s doporučeními Rady a Komise k této otázce, pokud jde o přiměřenou podporu příjmů, a v této zprávě se dotýčný slovní obrat používá.

Mluvíme také o minimálním příjmu v místech, kde to tak skutečně myslíme. Že lidé potřebují, aby jim takový příjem poskytoval důstojnost, volbu a příležitost aktivně se podílet na společnosti. To je důležité pro podporu ohroženějších osob, osob pečujících o druhé, těch, kteří potřebují péči, těch, kteří potřebují k nezávislému životu podporu, a je to samozřejmě důležité pro výše důchodů.

Ve zprávě se také uvádí, že je důležité, aby členské státy zvážily minimální mzdu. V rámci Evropské unie máme stále větší problém s pracujícími chudými.

Mluvíme také o obtížích se systémy sociálního zabezpečení a jejich nedostatkem přizpůsobivosti, zejména pokud se snažíme, aby lidé zůstali v kontaktu s prací, a oni by pak mohli vykonávat příležitostnou práci, dočasnou práci či práci na fixní smlouvu. Systémy sociálního zabezpečení na to nereagují vždy příliš dobře.

Upozorňovali jsme však také na aktivační opatření, zejména taková, jež někdy zavádí postihy, které mohou mít nepřímý účinek například na rodiny postižených osob nebo samozřejmě v případech, kdy lidé absolvují několik programů odborné přípravy pro práci, která prostě neexistuje.

Shodujeme se také na otázkách týkajících se trhu práce přístupného pro všechny. Proto jsme vybrali otázky boje proti diskriminaci a řádného uplatňování legislativy, otázky týkající se odborné přípravy a vzdělávání, aby lidé spíše zůstávali ve škole, než z ní odcházeli předčasně, a individuálnějšího přístupu, v rámci něhož se zabýváme potřebami jednotlivce.

Shodli jsme se také na otázce přístupu ke kvalitním službám, protože ty jsou mimořádně důležité pro ohrožené jednotlivce v obtížích. A zdůraznili jsme roli, kterou v tom musí hrát orgány místní správy – a ovšem potřebu rozsáhlejšího rámce pro služby ve veřejném zájmu –, abychom mohli zajistit, že lidé obdrží služby, které potřebují.

Ale myslím, že je pro nás stejně důležitá otázka zastoupení: že by ti, kteří se cítí vyloučení, měli být také zahrnuti, zkoumáme-li opatření, jež se zavádí, a zvažujeme, zda budou opravdu uspokojovat potřeby dlouhodobě nezaměstnaných, starších lidí, mladších lidí, kteří se snaží získat přístup na trh práce, a podobně. Tato otázka zastoupení, jež je strukturována prostřednictvím otevřené metody koordinace, je mimořádně důležitá a nemělo by se na ni zapomínat.

Anne Ferreira, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin.* – (FR) Dámy a pánové, vážený pane předsedající, jako navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin bych ráda poděkovala panu Silvu Penedovi za to, že ve své zprávě podrobně popsal skutečnost, že Komise nenavrhovala konkrétní opatření na vyrovnání sociálních a zdravotních důsledků ekologické a klimatické krize. Ráda bych mu také poděkovala, že se zmínil o sociálním hospodářství, i když lituji, že nebyla zdůrazněna jeho role ve vztahu k politice soudržnosti a vytváření kvalitní a nepřemísitelné zaměstnanosti.

V předvečer evropských voleb by tato zpráva byla více vítána, pokud by některé cíle jasně nepostrádaly ambice. Můžeme být spokojeni s flexikuritou a s minimálními standardy ve vztahu k pracovnímu právu? Ne, nemůžeme. Měli bychom se však obávat, že zítra může pravice tyto minimální standardy zamítnout stejným způsobem, jakým posledních pět let zamítala směrnici o službách ve veřejném zájmu.

Schválíme zítra konečně minimální mzdu? Evropané požadují silnou sociální Evropu již léta. Příští parlament musí být schopen uvést v praxi různá sociální zlepšení navrhovaná ve zprávě. Doufám, že to 7. června pomůže každého zmobilizovat.

Monica Giuntini, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro regionální rozvoj.* – (IT) Dámy a pánové, vážený pane předsedající, jako navrhovatelka stanoviska bych zejména ráda řekla něco o změnách EFG, Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, a vyjádřila své ocenění návrhu Komise za dohodu, které dosáhl s Parlamentem v prvním čtení.

Povzbudilo mne zvláště toto: zaprvé, že jsme dočasně rozšířili možnost využití EFG a učinili z něj nástroj Plánu evropské hospodářské obnovy pro reakci na světovou finanční a hospodářskou krizi a podporu pracovníků, kteří ztratili pracovní místo; za druhé, že jsme snížili minimální počet propouštěných, který je požadován pro způsobilost k podpoře z fondu, z 1 000 na 500; za třetí, že jsme ve specifických případech zvýšili pro tuto etapu míru spolufinancování EU na 65 %.

Nakonec doufám, jak je uvedeno ve stanovisku Výboru pro regionální rozvoj, že Komise předloží posouzení účinků dočasných opatření do konce roku 2011 a v případě potřeby poskytne parlamentu příležitost právní předpisy revidovat.

Cornelis Visser, *navrhovatel stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání*. – (NL) Vážený pane předsedající, důležitost obnovené sociální agendy je jasná, zejména s ohledem na současnou hospodářskou krizi. Zpravodaj, pan Silva Peneda, do této zprávy vložil velké úsilí. My ve Výboru pro kulturu a vzdělávání přispíváme prostřednictvím tohoto stanoviska. Ve středu pozornosti jsou čtyři otázky, jmenovitě vzdělávání a podnikání a vztah mezi nimi, celoživotní vzdělávání, důležitost vícejazyčnosti a sport.

Nejprve bych se chtěl zabývat vztahem mezi vzděláváním a podnikáním. Je potřeba větší dialog mezi podniky, vzdělávacími zařízeními, odbory a dobrovolnickým sektorem zaměřený na rozpoznávání nových schopností pro hospodářství. Při rozvoji těchto kvalifikací hraje roli vzdělávání dospělých.

Obsah vzdělávání musí odpovídat odborným a praktickým požadavkům. Existuje také potřeba podporovat spolupráci mezi univerzitami a podnikatelským sektorem. Měl by být vybudován most mezi studijními programy a podnikáním a podnikatelské kruhy by měly mít možnost doplňovat studijní programy, nabízet stáže a organizovat pro studenty dny otevřených dveří.

Velmi důležité je také celoživotní vzdělávání. Podstatné je dosažení rovnováhy mezi rodinným životem, prací a vzděláváním. Důležitou roli zde hraje také veřejná a soukromá péče o děti a ta musí být rozšířena, aby se rodiče mohli podílet po celý svůj život.

Sport je další nástroj a právě o něm bych se rád zmínil z hlediska Výboru pro kulturu a vzdělávání, který také propaguje sport. Sport podporuje rozvoj hodnot, jako jsou spravedlnost, solidarita, respektování pravidel a týmový duch, a je také důležitý pro zdraví. V těchto bodech je důležité povzbuzovat členské státy.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví*. – (EL) Vážený pane předsedající, sepsala jsem stanovisko Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví ke zprávě paní poslankyně Lambertové o aktivním začlenění osob vyloučených z trhu práce, které také blahopřeji za její ochotu zahrnout v nejvyšším možném rozsahu stanovisko Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví.

Rovnost pohlaví a obecné dodržování zásady nediskriminace jsou základní předpoklady pro aktivní začlenění do trhu práce a začlenění do společnosti, které je musí provázet. Považuji zejména za důležité, aby byl kladen důraz na podporu členů rodiny všech věkových skupin, solidaritu mezi generacemi a na pomoc, kterou je nutno poskytovat ohroženým skupinám obyvatelstva v obtížných časech, kterými může rodina procházet, tak aby vždy mohla být užitečná společnosti, aniž by obtížné okolnosti v jejím životě zanechaly svou stopu. Proto je přechod z jedné situace do jiné velmi důležitý a musí být podporován pomocí prostředků poskytnutých státem, sociálními organizacemi, sociálními partnery a dobrovolnickým sektorem, aby společnost cítila solidaritu a vzájemnou odpovědnost za všechny své členy.

Doufám, že zpráva paní poslankyně Lambertové poskytne impuls pro návrh usnesení, jak bylo opraveno také mou politickou skupinou, tak, aby zahrnovalo nejen podporu příjmů, ale také celkovou podporu pro důstojné životní podmínky, jež zahrne hlavní a vedlejší účastníky trhu práce i ty, kteří se trhu práce neúčastní.

Othmar Karas, *jménem skupiny PPE-DE*. – (DE) Dámy a pánové, vážený pane předsedající, pane předsedo Komise, pane úřadující předsedo Rady, nyní projednáváme tři zprávy. Evropská lidová strana (Křesťanství demokraté) a Evropská demokratická skupina poskytli zpravodaje pro dvě z těchto zpráv a skupina Zelených / Evropské svobodné aliance pro jednu z nich. Říkám to proto, jelikož to jasně prokazuje, že skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu nemá monopol na společensko-politická témata, ale že tato témata se týkají nás všech.

Jako místopředseda skupiny PPE-DE bych zvláště rád poděkoval za panu Silvu Penedovi a paní Staunerové za jejich práci protože jsou důvěryhodnými zástupci evropského sociálního modelu a modelu života, sociálně-tržního hospodářství a jsou v rámci naší skupiny důležitými zastánci prohloubeného sociálního dialogu. Tyto zprávy by měly zajistit, aby politika Evropské unie mohla účinně reagovat na hospodářské a sociální výzvy. Jejich záměrem je poskytnout více lidem příležitosti, zlepšit přístup ke kvalitním službám a prokázat solidaritu s těmi, pro které mají změny negativní důsledky.

Vše, co chceme od Společenství, se musí také zamlouvat většině u nás doma, protože nemáme pravomoc učinit vše, co od nás lidé očekávají. Naneštěstí nemůžeme v sociální politice zatím učinit vše. Lisabonská smlouva je však významným krokem vpřed. Plná zaměstnanost se stane cílem, udržitelné sociálně-tržní

hospodářství se stane evropským sociálním a hospodářským modelem a základní sociální práva budou zakotvena ve smlouvě.

Máme však nejen příliš málo pravomocí, máme také příliš málo peněz. Proto vybízím Komisi, aby do konce roku předložila návrh na daň z finančních transakcí a navrhla konkrétní evropskou iniciativu se dvěma cíli. Prvním je použít výnosy pro specifický účel vytváření udržitelných pracovních míst, neboť cokoli, co vytváří práci, vytváří sociální stabilitu a bezpečí. Druhým je uvést na pořad jednání jasný evropský projekt pro jarní summit skupiny G20.

Nyní mohou být podporováni také zaměstnanci, kteří byli propuštěni v důsledku světové finanční a hospodářské krize, a zvýšili jsme spolufinancování na 65 %.

I když existuje prostor pro zlepšení, jak by vypadala budoucnost bez našeho evropského sociálního modelu? Musíme jej posílit – jak vyzývá pan Silva Peneda – posílením základního pracovního práva pomocí zřízení pracovně právních minimálních standardů, bojem proti diskriminaci, posílením sociální soudržnosti, modernizací systémů sociálního pojištění, bojem s chudobou, podporou přechodu na samostatnou výdělečnou činnost a posílením strukturálních fondů. Činíme krok vpřed, ale stále ještě máme před sebou mnoho práce.

Jan Andersson, jménem skupiny PSE. – (SV) Vážený pane předsedající, pane komisaři, pane úřadující předsedo Rady, zaměřím se na to, co bylo zamýšleno jako vrcholná schůzka, ale nakonec jí nebylo.

Pan předseda vlády Jean-Claude Juncker včera řekl, že nyní přecházíme od finanční a hospodářské krize k sociální krizi. Směřujeme také ke krizi v zaměstnanosti. V několika příštích letech budeme mít vyšší nezaměstnanost, přičemž zhruba za rok bude možná v EU 26 milionů obyvatel nezaměstnaných.

Taková je situace a právě za těchto okolností se Rada a středové či pravicové vlády rozhodly degradovat vrcholnou schůzku o zaměstnanosti na setkání Trojky. Několik vedoucích představitelů se tohoto setkání nezúčastní. To ukazuje, že Rada a vlády nedávají otázce zaměstnanosti prioritu. Já sdílím názor pana komisaře Barrosa. Komise chtěla vrcholnou schůzku. Je to neodvratitelný vývoj? Ne, není. Je třeba učinit více a koordinovanějším způsobem a něco je třeba učinit hned. Je to otázka environmentálně vhodných investic, jež jsou dlouhodobé, ale které také krátkodobě poskytnou pracovní místa. Je to otázka energetické účinnosti domů, což poskytuje pracovní místa teď, ale což také činí domy lepšími pro budoucnost. Je to otázka celoživotního vzdělávání, která nikdy nesplnila cíle posílení Evropy pro budoucnost. Pokud to učiníme teď, lidé získají potřebnou odbornou přípravu a to posílí Evropu pro budoucnost a sníží nezaměstnanost. Mohou je nahradit mladí lidé, kteří studují a kteří se uchytí na trhu práce, místo aby se stali nezaměstnanými. Můžeme investovat do podpory spotřeby pro ty skupiny, jež jsou na tom nejhůře – důchodce, studenty a nezaměstnané. Budou tak vznikat vytvářet pracovní místa a zároveň také spotřeba.

Jak bylo konstatováno na semináři v Praze, důležitá je mobilita. Je důležitá – mimořádně důležitá – jak v profesním smyslu, tak v zeměpisném smyslu, ale pokud nezajistíme, aby na evropském trhu práce existovalo rovné zacházení, rovné podmínky a právo na stávku za rovné zacházení, protekcionismus bude narůstat. Proto má Komise povinnost změnit směrnici o vysílání pracovníků.

V souhrnu: něco lze učinit hned, nezaměstnanost lze snížit, Evropu lze posílit pro budoucnost. Tyhle dvě věci jdou ruku v ruce, ale v této chvíli se dělá příliš málo.

Ona Juknevičienė, jménem skupiny ALDE. – (LT) Dámy a pánové, pane komisaři, opravdu bych ráda každému upřímně poblahopřála za zprávu, kterou můžeme skutečně nazývat zprávou pro občany Evropské unie. Evropané se často ptají, co tady v Evropském parlamentu děláme, co dobrého pro ně činíme.

Myslím, že je to jedna z těch zpráv, které jsou určeny k tomu, aby lidem pomohly, a ráda bych tedy poblahopřála všem svým kolegům, paní poslankyni Staunerové, Komisi a Radě k dosažení dohody v prvním čtení. Tato zpráva bude přijata zítra, v mimořádně rychlém řízení, nejen proto, že je důležitá pro lidi, ale také proto, že tento fond není určen pro krizi, aby lidé, kteří ztratili práci, mohli obdržet podporu.

Mám jen jednu otázku. Byla tato zpráva skutečně vypracována pro lidi a dostane se k nim pomoc? Jak si jistě vzpomínáte, pane komisaři, během velké rozpravy v našem výboru jsme my, skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, řekli, že tuto pomoc lidem podpoříme, pokud prostě nepůjde do rukou byrokratů nebo jiných struktur.

Naneštěstí mne rok zkušeností naučil, že v mé zemi, jak to já vidím, se Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci využívá stejným způsobem jako Evropský sociální fond, jmenovitě na rekvalifikace. Málo se používá nebo se nepoužívá vůbec na ostatní zamýšlená opatření. Potřebujeme, aby peníze dorazily k lidem,

aby získali podporu; je nesprávné, aby správní orgány, střediska práce a odborné přípravy, přijaly tyto peníze samy, provedly odbornou přípravu lidí, ale ti pak nenajdou práci.

Na toto bych vás ráda upozornila, pane komisaři, aby se kontrolovalo, zda toto nařízení v členských státech řádně funguje. Bylo toto nařízení správně provedeno ve vnitrostátním právu? Právní předpisy často neumožňují provádění nařízení.

Řeknete, že to je záležitost vlád členských států, ale já říkám ne! Zvolili nás lidé; my nejsme zástupci svých vlád. Byli jsme zvoleni, abychom hájili zájmy evropských občanů, abychom hájili zájmy našich národů a zajistili, že peníze dorazí k lidem, ne k byrokratům.

Brian Crowley, jménem skupiny UEN. – Pane předsedající, děkuji zpravodajům za ohromné množství práce, které vykonali na těchto zprávách, jež přichází - jak bylo řečeno v předchozí rozpravě – ve velmi důležité době, kdy lidé hledají odpovědi a také myšlenky o tom, jak postupovat vpřed.

Domnívám se, že je v mnoha ohledech lze rozdělit do čtyř samostatných, ale propojených oblastí. Zprvu, co se týká vzdělávání a odborné přípravy, ať jde celoživotní vzdělávání, zlepšování kvality stávajících kvalifikací nebo poskytování nových kvalifikací lidem.

Zadruhé, celá oblast inovací a pohled na to, které oblasti budou v budoucnosti poskytovat pracovní místa, a zajištění, aby pro ně lidé měli potřebné kvalifikace a odbornou přípravu.

Zatřetí, celá oblast udržitelnosti, přičemž lidem, kteří již pracují, se poskytuje ochrana a určitá podpora teď, abychom zajistili, že svou práci neztratí a nebudou pak za rok či dva muset projít cyklem rekvalifikace a zlepšování kvality dovedností, aby získali jinou práci; udržování stávajících pracovních míst, která existují.

Začtvrté, pokusit se – pokud je to možné – předvídat, kam se musíme v budoucnu posunout.

Pokud si kolegové vzpomínají na počátek devadesátých let minulého století, kdy jsme měli celý Delorsův plán s bílou knihou o sociálním plánu a tak dále, bylo to považováno za průkopnické a inovativní. Zahrnovalo to mnoho obtížných spisů a mnoho obtížných myšlenek, proti nimž se stavěli mnozí lidé, zejména v průmyslu, ale proti kterým bylo výjimečně také mnoho lidí zapojených v odborech.

Pokud nám naše zkušenost od roku 1994 může něco vyjevit, je to, že nejprve musíme zajistit, aby veškerá sociální politika byla založena na přinášení výsledků lidem – nikoli pouze masírovat čísla, ale skutečně život lidí zlepšit.

Za druhé to ukazuje, že ať je vaše odborná příprava nebo vzdělávání nebo kvalifikace sebelepší, jsou zde lidé, kteří upadnou do nezaměstnanosti, a těm musí být zaručena záchranná síť a zabezpečení, jež jim umožní mít řádnou a přiměřenou životní úroveň.

Stejně tak – jak sám předseda Barroso správně zmínil – přes vysoké míry účasti na trhu práce v mnoha zemích v posledních letech bylo mnoho zdravotně postižených lidí, celkem 74 %, nezaměstnaných i přes skutečnost, že měli přístup ke vzdělávání a odborné přípravě, a to z důvodů stávajících psychologických bariér a bloků.

Omlouvám se za délku svého příspěvku, ale rád bych jej shrnul velmi stručně starým příslovím „dejte člověku rybu a nakrmíte ho na jeden den, naučte jej rybařit a nakrmíte ho na celý život“.

Jean Lambert, jménem skupiny Verts/ALE. – Vážený pane předsedající, chtěla bych rozvinout některé aspekty spojené se zaměstnaností – a to zejména souvislosti, s ohledem na to, že o jarní schůzce na vysoké úrovni se jednu dobu předpokládalo, že bude „vrcholnou schůzkou o udržitelném rozvoji“ – a propojit to s dokumentem Komise z konce minulého roku o nových kvalifikacích a nových pracovních místech. V dotyčném dokumentu se uvádělo, jak bude mít přechod na hospodářství s nízkými emisemi oxidu uhličitého významný dopad na zaměstnanost. Je velmi důležité, abychom si to pamatovali a neztráceli to ze zřetele v obecné diskusi, která právě probíhá.

Já bych v této chvíli ráda viděla jako výsledek většiny obav o zaměstnanost velmi soudržný soubor opatření týkajících se nových odvětví a nových investic. Ten v současnosti nevidíme. Právě teď máme o patro níže vynikající příklad solární technologie, a jak se vyvíjí v části Německa, zatímco zároveň vidíme ztráty pracovních míst v solárním sektoru ve Španělsku a v odvětví větrných elektráren ve Spojeném království. Právě v okamžiku, kdy hledáme nové kvalifikace v nových technologiích, zároveň podstupujeme riziko, že je ztratíme v důsledku nedostatku jasné investiční strategie a samozřejmě jasné strategie rozvoje kvalifikací v tomto rámci.

Když tedy mluvíme o mnohých z otázek týkajících se rekvalifikace a rozvoje kvalifikací atd., měli bychom se také podívat na takzvaný „Just Transition Programme“ (Program spravedlivého přechodu), který vypracovaly Mezinárodní organizace práce, Mezinárodní konfederace odborových svazů a OSN, protože kvalifikace, které v tomto okamžiku hledáme, se začínají měnit. Potřebujeme rozvíjet kvalifikace těch, kdo mají stále ještě problémy se schopností psát, číst a počítat a samozřejmě s informačními technologiemi, ale hledáme také průřezové dovednosti – což je další pojem z dokumentu Komise. Měli bychom také zvažovat, co učiníme s odvětvími, která z hlediska rozvoje kvalifikací zůstávají osiřelá – v současnosti zejména sektor péče – a skutečně prozkoumat, jak v nich můžeme zajistit rovnost.

Gabriele Zimmer, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Dámy a pánové, vážený pane předsedající, moji kolegové z Výboru pro zaměstnanost a sociální věci ve svých zprávách řekli do živého a jasně vyjádřili, jak zásadní je společná akce členských států a Evropské unie pro zajištění toho, aby důsledky světové hospodářské a finanční krize nenesli ti, kteří jsou jí nejhůře postiženi, tedy ti, již jsou na nejnižších příčkách hierarchie společnosti.

Jsem proto také mimořádně zklamaná, že takzvaná „schůzka na vysoké úrovni o zaměstnanosti“ dne 7. května není ve skutečnosti nic víc než fraška a mělo by být mimořádně trapné pro nás všechny, kdo neseme v Evropské unii odpovědnost, že tato vrcholná schůzka nese takové jméno. Dle mého názoru to jasně ukazuje, že současné politiky stále ještě neodráží skutečnost, že proti hospodářské a finanční krizi můžeme bojovat pouze tehdy, pokud budeme zároveň bojovat proti chudobě, sociálnímu vyloučení, ztrátám pracovních míst a všudypřítomnému úpadku pracovních norem.

Komise nedávno předložila dramatická čísla pro zaměstnanost a vývoj zaměstnanosti jak v Evropské unii, tak v eurozóně. Je čas na soudržná opatření v této oblasti! Ta musí být spojena s tím, že konečně zastavíme privatizaci veřejných služeb – systémů zabezpečení, jako je starobní zabezpečení. Doposud nechápu, proč na vrcholné schůzce v březnu Komise a Rada stále ještě vyzývaly členské státy, aby dále privatizovaly důchodové systémy a zřizovaly důchodové fondy. To je naprosto kontraproduktivní – výsledkem je, že stále více lidí upadá do chudoby, a tím se zvětšuje problém chudoby ve stáří.

Potřebujeme systémy sociálního zabezpečení, kterými bychom bojovali proti chudobě, potřebujeme sociální smlouvu pro Evropu, jak požadují evropské odbory. Boj proti chudobě by mohl být skutečně humanitárním způsobem, jak celosvětově zahájit boj s hospodářskou a finanční krizí, a Evropská unie je morálně zavázána, aby tak učinila.

Derek Roland Clark, jménem skupiny IND/DEM. – Vážený pane předsedající, pokud globalizace způsobuje propouštění, dojde ke schodku v příjmech, takže globalizační fond nebude mít peníze, které chce utratit. Nebojujte s globalizací; připojte se k ní tím, že povzbudíte hospodářskou soutěž uvnitř EU a naučíte se, jak konkurovat na světových trzích.

Chcete obnovit sociální agendu pomocí směrnice o pracovní době, která má dva cíle. Zaprvé se předpokládalo, že se jejím prostřednictvím poskytne více pracovních míst omezením odpracovaných hodin, takže společnosti musely přijmout více zaměstnanců, ale další zaměstnanci znamenají další náklady na sociální odvody, takže se zvyšují jednotkové náklady. Pak se malé společnosti stanou neschopnými konkurovat a ztrácí zakázky, což způsobí zkrácení pracovní doby nebo dokonce uzavření podniku. Pracovníci pak nemají vůbec žádnou práci. Jak sociální to je?

Zadruhé měla vést k prodloužení doby strávené s rodinou, ale k čemu to je, pokud je čistá mzda potom nedostatečná? Jak sociální to je, pokud je rodina připravena o některé z krásných věcí, které život nabízí? Nechte jednotlivce, ať si najdou svou spásu. Mnoho zemí má strukturu minimálních mezd a to podporují. Nechceme vidět sociální zlo vykořisťování lidí, ale EU nyní zničila i to pomocí jednoho ze svých vlastních orgánů, Evropského soudního dvora (ESD), kde rozhodnutí ve věci Laval a v dalších věcech zmařila politiky členských států v oblasti minimálních mezd. Jak sociální je zrušit způsob, kterým se vnitrostátní parlamenty snažily chránit pracovníky? Tato opatření nejsou nic jiného než pokus zřídit příkazové hospodářství sovětského stylu a my všichni víme, jak báječně to fungovalo.

Carl Lang (NI). – (FR) Vážený pane předsedající, „mýliti se je lidské, ale setrvávat v omylu je ďábelské“. Když slyším dnešní rozpravy, mohu říct jenom to, že ve skutečnosti, i přes obrovský hospodářský, finanční, sociální a demografický dopad krize, kterou prožíváme, ani evropské instituce, ani hlavy států či předsedové vlád nepochopili plný rozsah tragédie a důsledků pro nás všechny.

Před chvílí jsem slyšel úředujícího předsedu Rady, jak nám říká, že nezaměstnaní si musí být schopni zlepšit kvalifikaci a že musíme více motivovat lidi v hledání pracovních míst. Skutečně však věříte, že ty

statistice nezaměstnaných obětí této krize jsou v této situaci, protože jsou neschopní pracovat? To vše je zcela jasně ovocem ideologické a doktrinní volby, určitého druhu skupinového myšlení, ekonomické teorie, a to ekonomické teorie volného trhu a volného obchodování.

Závěrem, Evropská unie, která propaguje koncepci svobodného pohybu kapitálu, zboží, služeb a osob, by tuto ekonomickou volbu, tuto doktrínu ráda globalizovala; to je však ekonomicky a sociálně zločinné. Musíme dosáhnout celosvětové mezinárodní konkurence.

Pokud nejsme schopni uskutečňování politiky sociálního upřednostnění pomocí hospodářského upřednostnění, politiky sociálního zabezpečení pomocí hospodářského zabezpečení, pokud nejsme schopni uskutečňování politiky ochrany obchodu, pak tedy, dámy a pánové, odevzdáme to, co zbylo z našich zemědělců, našich řemeslníků a našich průmyslů zákonům globalizační džungle.

V této sněmovně jsou liberální globalisté, sociální globalisté a alternativní globalisté. Jsem pyšný, že patřím mezi antiglobalisty, mezi ty, kteří chtějí vybojovat zpět vnitřní trh, ty, kteří chtějí uplatnit pravidlo vnitrostátních preferencí a preferencí Společenství a pravidlo ochrany národa a Společenství, aby sloužili svým lidem.

Elisabeth Morin (PPE-DE). - (FR) Vážený pane předsedající, jsem šťastná, že tu dnes jsem, abych bránila revizi Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, protože věřím, že vzhledem k finanční a hospodářské krizi a následující sociální krizi, kterým čelíme, je důležité bránit pracovní místa.

Pokud máme bránit budoucnost svých pracovníků, musíme jim samozřejmě nabídnout profesní mobilitu, abychom jim umožnili lépe se přizpůsobit měnícím se potřebám podnikání jak nyní, tak v budoucnosti. Hospodářská obnova, budoucnost zaměstnanosti, konkurenceschopnost našich zemí, to vše závisí na rozvoji kvalifikací zaměstnanců, neboť právě oni stanovují standardy pro naše podniky.

Samozřejmě první krok, který je potřebný v boji proti sociálnímu vyloučení, je začlenění do trhu práce. Musíme podporovat tento sociální model a pracovat společně na podpoře tohoto „lidského“ kapitálu. Všichni pracovníci mají právo na práci.

Naše politická účinnost bude měřena rychlostí, s níž uskutečníme opatření pro zajištění, aby se mobilita, adaptabilita a oceňování získaných zkušeností mohly v budoucnosti stát silnými pákami všech mužů a žen našich evropských zemí, všech mužů a žen zaměstnaných v našich podnicích. Na tom nám záleží a to jsou věci, kterými se řídila práce našeho Výboru pro zaměstnanost a sociální věci.

Jean Louis Cottigny (PSE). - (FR) Dámy a pánové, vážený pane předsedající, pane komisaři, věřím, že pan komisař Špidla měl pravdu, když navrhoval, že bychom my ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci měli přezkoumat tento Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG), který byl zřízen 1. ledna 2007.

Parlament by měl přijmout tento návrh v nezměněné podobě, neboť jeho cílem je rozšířit oblast působnosti EFG na situace hospodářské a finanční krize. Předseda našeho výboru, pan Jan Andersson, měl pravdu, když navrhoval znění přijaté ve Výboru pro zaměstnanost valnou většinou, abychom sdělili všem výborům, a zvláště Rozpočtovému výboru, že je důležité komunikovat s členskými státy, aby každý zaměstnanec, každý člen odborů a jednotlivec z obyvatelstva mohl být informován ve svém vlastním jazyce o existenci tohoto evropského fondu.

Díky tomuto dialogu, a protože ve Výboru pro zaměstnanost velká většina odmítla všechny změny, můžeme být na sebe pyšní díky: spolufinancování EU ve výši 65 % a členského státu ve výši 35 %; snížení počtu propuštění požadovaných pro způsobilost využití tohoto evropského fondu na 500 pracovníků; počítání propuštěných dle oznámení v sociálním plánu společnosti; zásahu tohoto evropského fondu v případě důsledků hospodářské krize; zvláštním úpravám příznivějším pro uplatnění fondu, jež budou pokračovat do konce roku 2011; a konečně období 24 měsíců pro zavedení EFG.

Náš výbor měl pravdu, ale musíme jít dále. Žádal bych všechny členské státy, aby učinily vše, co je v jejich moci, aby zajistily, aby všichni pracovníci, kteří se ocitnou v obtížích, mohli mít prospěch z těchto ustanovení tak rychle, jak jen to je možné. Žádal bych pana komisaře Špidlu, zda by za předpokladu, že zítra budeme mít velkou většinu potřebnou k přijetí toho návrhu v prvním čtení, tato změna nemohla platit od 1. května 2009. Završme naše legislativní období přijetím této změny dotyčného evropského fondu, díky níž budeme s to pomoci našim pracovníkům v potížích.

Co chce propuštěný pracovník? Chce vědět, jaký bude jeho život na konci měsíce. Chce vědět, co se svým životem učiní zítra. Chce vědět, zda může využít znalosti, které získal, když byl zaměstnaný. Přemýšlejte o skutečnosti, že možná bude potřebovat další profesní přípravu, aby postoupil do budoucnosti.

Na konci tohoto legislativního období proto oslovuji všechny členy Výboru pro zaměstnanost, ať sedí na kterékoli straně sněmovny: zajistěte prosím, aby tento dokument mohl být okamžitě uplatňován.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ MORGANTINI

místopředsedkyně

Elizabeth Lynne (ALDE). - Pane předsedo, jako stínová zpravodajkyně pro zprávu o aktivním začlenění se soustředím hlavně na ni. Ráda bych poblahopřála paní Jean Lambertové, zpravodajce pro tuto zprávu. Předložila vynikající zprávu. Jsem potěšena, že většina mých změn byla výborem přijata, zejména ty spojené s bojem proti diskriminaci. Jak víte, je to mému srdci drahé.

Lidé jsou vyloučeni z trhu práce z mnoha důvodů, ale zdá se mi absolutně neuvěřitelné, že k tomu stále ještě dochází z důvodů zdravotního postižení, věku, náboženského vyznání nebo víry či sexuální orientace – a to přes směrnici o zaměstnanosti z roku 2000. Problém je, že se ve všech členských státech neprovádí řádně a musíme být ještě ostražitější, abychom se ujistili, že ji řádně sledujeme.

Jsem také potěšena, že byly přijaty mé změny ohledně povinného odchodu do důchodu. Vždy se mi zdálo chybné, že někdo dosáhne určitého věku a poté je odhozen do starého železa. I když však lidé nejsou vyloučeni z práce, ale nemohou se dostat do práce, protože nemohou získat přístup, jaký potřebují, vede to také k vyloučení. Proto jsem potěšena, že má změna, která vítá novou komplexní směrnici o boji proti diskriminaci, byla výborem také přijata.

Lituji však, že skupina PPE-DE předložila alternativní usnesení. Myslím si, že tak učinili hlavně proto, aby odstranili jakýkoli odkaz na novou směrnici o boji proti diskriminaci, neboť vím, že většina z nich se staví proti ní. Zdá se mi ohromující, že by někdo chtěl upírat lidem jejich základní práva na úrovni EU jenom z důvodů jejich věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání nebo víry či sexuální orientace.

Další oblasti, jimž jsem se snažila věnovat, bylo zaměňování ekonomické migrace se žádostmi o azyl a ekonomické migrace a žádostí o azyl s nelegálním přistěhovalectvím, z nichž každé je odlišnou, samostatnou otázkou, se kterou je nutno nakládat odlišně. Věřím například, že by žadatelům o azyl mělo být dovoleno pracovat, zatímco čekají, než bude jejich žádost o azyl zpracována. Tím by se snížila jejich závislost na dávkách. Musíme také udělat více pro to, abychom začlenili lidi s psychickými zdravotními problémy a ty, kteří mají problémy s alkoholem nebo drogami.

Nakonec pár slov o Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Jsem ráda, že jsme ohledně něj dospěli k rychlému rozhodnutí. Je důležité, že oblast působnosti tohoto fondu je rozšířena, aby zahrnula pracovníky, kteří byli propuštěni v důsledku hospodářského propadu, nejen globalizace, a že potřebný počet propuštěných bude 500 namísto 1 000. To je mimořádně důležité pro lidi v mém volebním obvodu West Midlands, stejně jako jinde ve Spojeném království.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Vážená paní předsedající, 16 % Evropanů je ohroženo chudobou. Krize vyvolává řadu skupinových propouštění. Nedostatek práce je hlavní příčinou hluboké chudoby. Chudoba podporuje sociální vyloučení a omezuje přístup ke vzdělávání a zdravotní péči. I přes hospodářskou krizi chceme zachovat evropské sociální modely, které pěstují sociální soudržnost a solidaritu, a to zahrnuje boj proti chudobě. Hospodářská nezávislost zaručuje důstojnost. Proto je tak důležité chránit pracovní místa a příjmy a také zlepšit odborné kvalifikace, což zvyšuje mobilitu na trhu práce.

Jedna věc, která nám umožňuje pociťovat, že máme skutečnou kontrolu nad svým životem, je schopnost podílet se na rozhodování. Proto je zásadní respektovat stanoviska sociálních partnerů, proces sociálního dialogu, skupinové a sociální dohody. Měli bychom pracovat společně, abychom zajistili existenci podmínek, které lidem umožňují vydělat si dost na to, aby se podíleli na životě společnosti a zaopatřili svou rodinu, zvláště pokud mají mnoho dětí. Měli bychom také bojovat s diskriminací na trhu práce, zvláště když postihuje lidi se zdravotním postižením. Skutečnost, že během krize byla využita sotva 3 % finančních prostředků dostupných v Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci je obžalobou politiků. Blahopřeji zpravodajům.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE). – (DE) Vážená paní předsedající, lisabonská agenda činila opatření pro evropský domov vybudovaný na třech pilířích: hospodářském, sociálním a environmentálním. Často jsme

kritizovali skutečnost, že hospodářský pilíř je ve srovnání s ostatními dvěma přeceňován. Sociální agenda významně posílila sociální pilíř. Proto děkujeme panu zpravodaji Silvu Penedovi a většině Výboru pro zaměstnanost a sociální věci.

Teď máme před sebou dokument, který je mnohem lepší než původní nekonkrétní návrh Komise. Ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci jsme my Zelení vypracovali více než 40 návrhů na změny a tak jsme přispěli ke konkrétnějšímu zlepšení základních společensko-politických prohlášení. Sociální politika vyžaduje více! Musí obsahovat více než pouze několik obecných požadavků na více pracovních míst. Musí zde být větší spravedlnost v distribuci zboží, odhodlaný boj proti chudobě, účinná rovnost pohlaví, začlenění do společnosti namísto vyloučení, mezinárodní solidarita, restrukturalizace, respekt k základním právům a lidským právům – včetně práv přistěhovalců – starost o zdraví a životní prostředí, aby mohly být zlepšovány pracovní a životní podmínky, a konečně zde musí být jasné směrnice EU, které nemůže podkopat Evropský soudní dvůr.

Mnohé z toho nyní obsahuje tato zpráva, která bude přijata na závěrečném plenárním zasedání tohoto Parlamentu. Můžeme jen doufat, že Rada a Komise budou brát tyto požadavky také vážně. Pouze tehdy lze vybudovat sociální a pevně sjednocenou Evropu, Evropu, jakou občané EU očekávají a s radostí přijmou.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Dámy a pánové, vážená paní předsedající, zaměřím se na fond pro přizpůsobení se globalizaci. Naše diskuse o tomto fondu se, jak se již zmínili jiní poslanci, koná uprostřed mimořádně silné a dramatické hospodářské a sociální krize. I když používat fond příměji jako součást opatření ke zmírnění úderu nezaměstnanosti je dobrá myšlenka, jak říkáme, musíme hlouběji prodiskutovat jeho roli a souvislosti nástrojů potřebných k boji s krizí.

Zprv se musíme postarat, abychom zajistili, že se tato naléhavá situace nerozšíří, a proto například jasně říct, že kdokoli přijme od Evropy veřejné prostředky, je povinen nepropouštět zaměstnance. Pak také potřebujeme evropská krizová intervenční opatření, jež by usměrňovala strukturální volby v automobilovém průmyslu v tomto konkrétním kritickém bodě; to se týká Itálie a našeho vztahu se Spojenými státy a Německem. Za druhé potřebujeme průmyslové politiky a politiky životního prostředí, ale také politiky soudržnosti, které skončují s dumpingem uvnitř Evropy.

Za třetí, tyto zdroje jsou žalostně nedostatečné, zvláště v porovnání s těmi, jež jsou uvolněny například vládou Spojených států. Tlumení není k ničemu: potřebujeme radikální změnu politik.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Vážená paní předsedající, vítám změny Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. I když snížení počtu propuštění potřebných pro získání oprávnění pro tento fond z 1 000 na 500 je zlepšení, tento velký počet stále ještě diskriminuje malé země a pracovníky, kteří ztratí své pracovní místo v menších počtech.

V mých volebních obvodech by se ti, kteří ztratili svá pracovní místa následkem uzavření dvou společností – Waterford Crystal a Dell – mohli kvalifikovat. To je velmi dobré a já vyzývám irskou vládu, aby jejich jménem okamžitě zažádala o financování. Tisíce lidí však ztratily pracovní místo z důvodů celosvětových hospodářských podmínek a je nespravedlivé, že jsou diskvalifikováni, protože nepracují pro velké nadnárodní společnosti, ale pro malé a střední podniky.

Navrhují, že bychom mohli učinit tento program spravedlivějším buď upuštěním od číselného kritéria 500 pracovních míst, nebo tím, že bychom zkoumali ztrátu pracovních míst podle kategorie či oblasti, nikoli společnosti. Tímto způsobem bychom mohli rozšířit toto financování na 500 pracovníků, kteří ztratili svá pracovní místa v určitém sektoru, jako je zemědělství, výroba potravin nebo IT, nebo v konkrétní oblasti, jako je Tipperary, Waterford, Limerick, Cork nebo Kerry.

Další překážkou pro pracovníky hledající přístup ke globalizačnímu fondu je, že je pracovníkům dostupný pouze tehdy, pokud je jejich vláda ochotná o to zažádat a platí příspěvek členského státu. Co se stane pracovníkům, jejichž vlády nebudou žádat? V tomto bodě mám na mysli irskou vládu, jež o fond doposud nezažádala.

Právě ty země, jejichž hospodářství jsou nejtěžší zasažena a jež mají nejvyšší míry nezaměstnanosti, si mohou nejméně dovolit zaplatit potřebný příspěvek, aby pomohly svým pracovníkům, a to jsou přece země, které to potřebují nejvíce.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). – (ES) Vážená paní předsedající, budu mluvit o obnovené sociální agendě. Dovolte mi, abych začal upřímným poděkováním panu zpravodaji Silvu Penedovi za jeho práci;

vzhledem k příspěvku, který této sněmovně v záležitostech sociální politiky a zaměstnanosti poskytl, myslím, že bychom mohli mluvit o „odkazu pana Silvy Penedy“.

Vážená paní předsedající, ve společnosti našich států se zakořenily nedůvěra a strach: nezaměstnanost roste a v mé zemi tak činí dramaticky. Musíme tuto situaci zvrátit a sociální agenda by nám měla pomoci, abychom toho dosáhli. Hospodářský pokrok a sociální pokrok nejsou rozcházející se cesty; právě naopak: pokud chceme stimulovat růst a poskytnout více kvalitnějších pracovních míst, pak potřebujeme a musíme uskutečňovat sociální agendu a začít vším, co vyvolává největší shodu.

Nesmíme ztrácet čas; nesmíme se opevnit v obranných pozicích, ale spíše překonat místní, krátkodobé zájmy a dbát o budoucí generace. Sociální Evropa by měla být oblast, která nás spojuje, a nikoli rozděluje, protože mluvíme o společných evropských zájmech. Sociální agendu nelze oddělit od obnovené Lisabonské strategie, protože hospodářský úspěch živí sociální dávky a sociální dávky také přispívají k hospodářskému úspěchu.

V nadcházejících letech čeká Evropu období stagnace a postupného stárnutí jejích obyvatel. Nemůžeme strčit hlavu do písku; musíme modernizovat náš sociální model přesně proto, abychom jej zlepšili a učinili spravedlivějším a udržitelnějším. Vážená paní předsedající, existují strukturální slabiny, jež jsou těžkým břemenem a brání nám v pohybu vpřed. Musíme se toho břemene zbavit a uskutečnit sociální agendu.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Evropská unie byla dlouhou dobu obdivována pro svůj sociální model. Po mnoho let však pozorujeme podřívání práva na práci a sociálních práv. Země, která by soustředila všechny chudé z EU, by měla stejný počet obyvatel jako Německo.

Objevují se nové sociální jevy. Po posledním rozšíření se zdá, že sociální Evropa se vyvíjí dvěma rychlostmi a obě jsou zpětné. V odpověď na to předložila Komise skromnou sociální agendu. Právě teď se rozpoutala finanční krize s hospodářským dopadem, jenž zdaleka není skromný, přičemž se zvýšilo nebezpečí zhoršení situace těch, kteří již byli ohroženi.

Na tomto pozadí se musí uplatňovat jedna hlavní zásada: sociální práva a cíle mají v případě jakéhokoli konfliktu přednost před ekonomickými svobodami. Musíme čelit dlouhé tradici, která konstatuje, že války a krize způsobují bohatí, ale platí za ně chudí. Odmítneme myšlenku, již někteří chovají v srdci, že zisky se dělí soukromně, ale na ztrátách se podílí společnost.

Potřebujeme evropskou politiku solidarity a soudržnosti podpořenou konkrétními legislativními, daňovými a finančními opatřeními. Abychom toho však dosáhli, potřebujeme politickou vůli a tato politická vůle je vyjádřena následujícími klíčovými koncepcemi: aktivní začlenění, pracovní místa, inteligentní rozdělování práce, vzdělávání, rovné zacházení a mzdy, ale i udržitelný, ekologický rozvoj. Podepsání a plnění dohody o sociálním pokroku a zaměstnanosti by bylo důkazem této politické vůle. Už se jí nemůžeme dočkat!

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Vážená paní předsedající, dovoluji mi začít poděkováním úřadujícímu předsednictví za jeho úvodní poznámky – poznámky, jež byly prozíravé, vyvážené a uvážlivé, což jsou adjektiva, jež jsme si stále více zvykli s českým předsednictvím spojit.

Dovolte, abych poděkoval také panu předsedovi Komise Barrosovi za jeho připomínky, zejména aby nás upomněl na důležitost pracovních míst a zvláště na potřebu zaměřit se na ty nešťastné lidi, kteří ještě žádné nemají.

Konečně, předsednictví i předseda Komise odkazovali zcela správně na vynikající práci všech tří zpravodajů, ale já bych si rád zvolil pouze jejich odkaz na zprávu pana poslance Silvy Penedy, neboť ji nazvali „ambiciózní a s širokým dosahem“. Taková je a musí být vzhledem k důležitosti této konkrétní otázky.

Pan Silva Peneda nám uvedl různé priority pro to, co musíme učinit. Dodal bych jen pár věcí, které bychom pokud možno dělat neměli. Musíme se vyhnout zejména dvěma věcem: jednou jsou příliš strnulé trhy práce, což ochromuje příležitosti, podporuje nezaměstnanost a jednoduše povzbuzuje šedou ekonomiku. V tomto okamžiku to vidíme zejména ve Španělsku a musíme se poučit z chyb, které tam socialisté učinili.

Za druhé se musíme vyhnout výhradnímu soustředění na ochranu těch, kteří stále ještě pracují, na úkor těch, již práci hledají, a těch zaměstnavatelů, kteří se jí snaží poskytnout. To jsou skupiny, jež skutečně potřebují naši pomoc.

Na závěr mohu říct, že samozřejmě máme všichni na všech stranách této sněmovny odlišné názory, ale jedna věc, kterou máme společnou, je, že nám všem na těchto otázkách záleží, což je důvod, proč tolik z nás překročilo svou dobu pro vystoupení.

Jsem potěšen, že se koná tato klíčová rozprava. Já osobně jsem potěšen, že má závěrečná řeč v roli koordinátora, má závěrečná řeč v tomto plénu, má být o takové důležité otázce. Dovolte mi, abych popřál všem těm kolegům, kteří se sem vrací, vše nejlepší a abych si zvláště vybral pana poslance Hughese. Jednoho dne mne, Stephen, budeš postrádat a mně budeš určitě chybět, ale i když zde nebudu, budu tě sledovat!

Předsedající. – Nám budete skutečně scházet a budeme na vás myslet.

Proinsias De Rossa (PSE). – Vážená paní předsedající, není pochyb, že u nás bude také lobbovat!

Není dobrým znamením, že některé členské státy nestojí o čtvrtční schůzku na vysoké úrovni o zaměstnanosti. Taktéž není dobrým znamením pro budoucí vývoj sociálně-tržního hospodářství, že minulý týden menšina členských států zablokovala kompromis ohledně revidované směrnice o pracovní době. Je-li oddanost Evropy vůči sociálně-tržnímu hospodářství skutečná, musíme integrovat hospodářskou a sociální politiku a politiku životního prostředí jako rovnocenné prvky celého souboru.

Tyto různé krize, kterým právě teď čelíme, nevyřeší prosté zaopatření bank obrovskými částkami úspor daňových poplatníků na úkor potřeb našich občanů jako společenských tvorů. Ke koordinaci politik pro důchody, zaměstnanost, vzdělávání, zdraví a samozřejmě pečovatelské služby je nutné přesáhnout otevřenou metodu koordinace.

Některé z našich členských států jsou však zřejmě neschopné přemýšlet mimo zaběhlý ekonomický rámec, v němž se sociální politika a politika životního prostředí považují za drahý luxus, jehož je třeba se vzdát jako omezování trhu. To se musí bezodkladně změnit, pokud máme zajistit pokrok k našemu cíli lepší společnosti.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Vážená paní předsedající, evropské sociální modely čelí velkým výzvám. Zvláště na pozadí současné finanční krize musí být opatření na evropské úrovni koordinována. Proto bych také ráda mnohokrát poděkovala zpravodajům za jejich vynikající práci.

Musíme nejen přijmout okamžitá opatření na regulaci finančního trhu, musíme také koordinovat sociálně-politická opatření a vybudovat sociální rámec. Zde bychom měli mít také na zřeteli pravomoci členských států. V této době krize jsem pro poskytnutí priority vytváření a posilování zaměstnanosti a také pokračování v uskutečňování zásady flexikurity. Odmítám však přijmout požadavek na zavedení minimálních mezd ve všech členských státech, jak se požaduje v odstavci 14 zprávy pana Silvy Penedy, kterému bych jinak ráda poděkovala za jeho práci. Tento požadavek, jenž se týká rozhodnutí, které by mělo být ponecháno na výhradním uvážení členských států, porušuje zásadu subsidiarity.

Právní předpisy a systémy týkající se trhu práce se mezi jednotlivými členskými státy velmi liší. Dle mého názoru musí být každému člověku zaručen dostatečný příjem, aby byl schopen vést důstojný život. Toho lze dosáhnout pomocí minimálního příjmu s pomocí doplňkových státních sociálních dávek. V jaké výši by byla minimální mzda určena? Třeba v rumunské? Tam je to asi 72 EUR na měsíc.

Podporuji zejména myšlenku, že musíme zajistit základní příjem pro každého, ale vracím se k pravomocím členských států ohledně stanovení přiměřených mezí. Prohlašuji, že jsem pro sociální Evropu. Evropa musí vybudovat sociální rámec, ale zároveň mít na paměti pravomoci členských států.

Stephen Hughes (PSE). – Vážená paní předsedající, původně nám tento týden byla slíbena plnohodnotná vrcholná schůzka o zaměstnanosti, ale namísto toho máme jen půldenní setkání Trojky. Jakou děsnou zprávu to vysílá evropským občanům, kteří se hrozivou rychlostí řadí do front nezaměstnaných! Jakou negativní zprávu to vysílá mnohým dalším, kteří se bojí, že ztratí svou práci! Výhledy ukazují, že do roku 2010 by v EU mohlo být až 27 milionů nezaměstnaných a já se obávám, že by to mohlo být ještě horší. Velmi doufám, že na červnové vrcholné schůzce bude věnován nejméně jeden celý den přezkoumání toho, jak reagujeme na tuto výzvu.

Místo abychom předstírali, že odpověď leží pouze na vnitrostátní úrovni, potřebujeme silné, soudržné, celoevropské reakce, prostřednictvím nichž se budou koordinovat opatření na evropské, vnitrostátní a regionální úrovni. Potřebujeme naléhavá opatření, abychom zachovali udržitelná pracovní místa vždy, když je to možné. Propouštění by mělo být poslední možností: namísto toho by měly být využity inteligentní sdílení práce a rekvalifikace. Potřebujeme investovat, abychom vytvořili inteligentní „zelená pracovní místa“ v hospodářství znalostí s nízkými emisemi oxidu uhličitého. Potřebujeme investovat, abychom pracovníkům poskytli kvalifikace pro práci v tomto novém hospodářství. Potřebujeme silné, aktivní politiky trhu práce, abychom rychle znovu začlenili propuštěné pracovníky, a potřebujeme silné a udržitelné systémy sociální ochrany, aby podpořily ty, kteří se stanou nezaměstnanými beze vlastního zavinění.

To je více než dost k naplnění celého dne na červnové vrcholné schůzce. Tato půldenní Trojka je ubohá odpověď.

A konečně, Philipe, budeš mi chybět – trochu jako bolení zubů!

(Smích)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). - (CS) Vážená paní předsedající, nárůst nezaměstnanosti je vedle kolapsu na finančních trzích jedním ze dvou hlavních problémů, které přinesla současná hospodářská krize. Jsem přesvědčen, že pokud chce Evropská unie tento nárůst zvládnout, musí se vyhnout jakémukoliv protekcionizmu. Dále jako klíčové vidím koordinaci jednotlivých opatření v rámci Evropské unie. Nutná jsou přitom opatření, která budou motivovat lidi, jež přijdou o zaměstnání, aby se snažili nalézt nová pracovní místa. V tomto kontextu hodnotím pozitivně návrh, který žádá, aby z tzv. Fondu pro přizpůsobení se globalizaci mohli urychleně čerpat finanční prostředky lidé, které současná ekonomická krize připravila o práci. Otázkou však je, zda nejdeme při úpravách pravidel globalizačního fondu až příliš daleko. Nově navržená míra spolufinancování ve výši 75 % je podle mého názoru příliš vysoká. Nutná je přitom spoluúčast členských států a nezapomeňme také na zjednodušení správy fondu.

Dámy a pánové, zcela jistě se shodneme na tom, že udržení zaměstnanosti a vytváření nových pracovních příležitostí v době dopadu finanční a ekonomické krize je jedním z klíčových úkolů Evropské unie. Přípravovaný summit Evropské unie k zaměstnanosti by v tomto kontextu měl jasně stanovit společný rámec a konkrétní návrhy a měl by také učinit definitivní tečku za diskuzí o změně globalizačního fondu.

Jan Cremers (PSE). - (NL) Dámy a pánové, vážená paní předsedající, když se loni poprvé diskutovalo o sociální agendě Komise, vyjádřil jsem svůj názor, že program postrádá ambici, že je to příliš málo, příliš pozdě. Rád bych poděkoval panu Silvu Penedovi za jeho spolupráci v této oblasti v poslední době. Myslím, že jeho zpráva ukazuje, že Evropský parlament chce v každém případě vidět v této oblasti mnohem větší ambice.

Na počátku, když se zrodila myšlenka Evropské unie, bylo jasné, že chceme naši sociální politiku založit na regulačním rámci, který se vyskytoval v téměř všech členských státech, konkrétně na solidním pracovním právu, aby se zaručilo, že nikdo nebude vyřazen, a na kolektivním vyjednávání, aby se zabezpečilo postavení pracovníků na trhu práce.

Nyní jsme k tomu museli doplnit sociální ochranu ohrožených lidí v naší společnosti. I přes růst, ke kterému v Evropě docházelo, jsme zažili nový jev: pracující chudé. Rád bych také poděkoval panu Silvu Penedovi, že to do své zprávy zahrnul.

David Casa (PPE-DE). - (MT) Je pro mne ctí, že jsem pracoval ve dvou oblastech, o nichž diskutujeme. Rád bych srdečně poděkoval zpravodajům a všem těm, kteří se zúčastnili, již nám pomohli dosáhnout postoje, který dnes máme. Nejdříve ze všeho musíme bránit pracovníky, již byli v důsledku této krize naneštěstí propuštěni, a věřím, že pomoci těmto lidem vrátit se na trh práce je dnes snazší.

Dnes večer jsme se také dohodli, že uděláme, co bude v našich silách, abychom v Evropě vytvářeli více pracovních míst. Dokážeme vytvářet více pracovních míst – ne omezováním přesčasových hodin pracovníků, jak si přeje skupina sociálních demokratů. Naopak, chceme, aby si o tom pracovníci rozhodli sami. My, jako politici, nemůžeme diktovat množství hodin přesčasu, po které může člověk pracovat. Toto rozhodnutí musí být ponecháno na pracovníkovi. Proto, ano, navazujeme na prohlášení komisaře Almuniy, že budeme v eurozóně čelit krizi trhu práce, musíme učinit všechno, co je v našich silách, abychom vytvářeli více pracovních míst a lepší pracovní místa pro všechny evropské pracovníky.

Colm Burke (PPE-DE). - Vážená paní předsedající, srdečně vítám revizi kritérií, kterými se řídí Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci. Ocítáme se nyní v čase hluboké hospodářské krize, nejhlubší od konce druhé světové války. Potřebujeme tedy novátorská řešení pro boj s obrovskými hospodářskými problémy, kterým čelíme.

Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci je jedním takovým příkladem. Byl jsem prvním irským členem této sněmovny, který rozpoznal možnost využívat tyto finanční prostředky v nedávných krizích pracovního trhu v Limericku, Waterfordu a Tralee, třech důležitých místech mého volebního obvodu. Proto vítám práci zpravodajů za účelem učinit kritéria pro žádost pružnějšími vzhledem k hospodářské krizi. Je třeba se zvláště zmínit o novém poměru rozdělení financování mezi Komisi a členské státy a dočasném snížení prahové hodnoty nezaměstnanosti z 1 000 na 500.

Věřím, že tyto reformy vyšlou ze srdce Evropy silný signál těm natolik nešťastným, že byli zasaženi vichřicemi hospodářské krize, že pro ně existuje dostupná pomoc, aby si sami pomohli rekvalifikací a zlepšováním kvality stávajících kvalifikací vydlážit si cestu k budoucí prosperitě.

Katrin Saks (PSE). - (ET) Také já podporuji reorganizaci globalizačního fondu. V mé domovské zemi, Estonsku, nebyl tento fond dosud použit, a když jsem se ptala, proč tomu tak je, bylo mi řečeno, že podmínky jsou velmi přísné a že limit, který byl doposud 1 000 lidí, to neumožňoval. Nemáme žádné společnosti této velikosti, ale menší se samozřejmě dostaly do úpadku. Snížením limitu na 500 by se tedy Estonsku – kde je míra nezaměstnanosti již velmi vysoká – také určitě poskytly příležitosti a změna požadovaného procenta financování by také byla velmi příznivá. Proto ještě jednou vítám změny, jež byly ohledně tohoto fondu učiněny.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). - (RO) Já bych rád uvítal jako zvláště užitečné návrhy na proměnu Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci na účinný nástroj pro boj s nejbolestivějším dopadem hospodářské krize, jmenovitě ztrátou pracovních míst, a podpořím je svým hlasem.

Nebylo vhodné, že je tento fond v současnosti přístupný pouze v situacích, kdy došlo ke ztrátě pracovních míst následkem přemísťování podniků, což je scénář, s nímž se pravidelně setkáváme v rozvinutých zemích. Navrhované změny umožní méně rozvinutým členským státům, což zahrnuje Rumunsko, aby získaly způsobilost pro tento fond.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. - Vážená paní předsedající, nejprve mi dovoluji vyjádřit své díky za tuto užitečnou rozpravu, která se zde koná. Myslím, že tato rozprava byla velmi důležitá a konstruktivní, nestranná, pokud jde o význam otázek. Myslím, že prostě těžíme ze skutečnosti, že tato rozprava se koná ve velmi vhodné chvíli, těsně před schůzkou, jež se uskuteční ve čtvrtek v Praze.

Dovolte mi tedy, abych vám poděkoval za všechny vaše příspěvky. Myslím, že nic nebude vynecháno ani zapomenuto. Domnívám se, že tato rozprava přispěje k výsledku schůzky na vysoké úrovni do stejné míry jako všechny přípravné práce, jež jsme prováděli s Komisí a které se zhmotnily ve formě těchto tří důležitých seminářů ve Stockholmu, Madridu a Praze.

Těm z vás, kteří mluvili o velikosti nebo rozsahu schůzky: ano, původně jsme měli v úmyslu uspořádat větší vrcholnou schůzku, ale musíme si být vědomi obecné situace v oblasti zaměstnanosti. Jde o oblast, kde jsou vnitrostátní pravomoci velmi důležité a příspěvek Společenství k tomu není jediným nástrojem, který máme v sázce. Řekl jsem to ve svých úvodních poznámkách, v nichž jsem vyložil některé z našich nadějí pro schůzku na vysoké úrovni tento týden. Neměli bychom ztrácet ze zřetele skutečnost, že bez ohledu na evropskou strategii zaměstnanosti zůstává politika zaměstnanosti v zásadě v odpovědnosti členských států.

Klíčovým prvkem strategie zavedeným od roku 1997 je role vzájemného učení se při hledání řešení sdílených problémů v oblasti zaměstnanosti. Tento přístup zůstává zásadní i dnes, kdy čelíme jedné z nejhorších hospodářských krizí poslední doby, a sehrává svou úlohu také na schůzce na vysoké úrovni tento týden.

Avšak vedle opatření přijatých na vnitrostátní úrovni hraje samotná Unie svou roli a v těchto souvislostech by měly být plně využity dostupné finanční nástroje, hlavně Evropský sociální fond a Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, jež nyní prochází změnami, samozřejmě se souhlasem Parlamentu, aby se rozšířila jeho oblast působnosti tak, aby pokrývala ztráty pracovních míst plynoucí ze současné krize.

Přesně toho chceme dosáhnout a myslím, že máme důvod věřit, že v závěru schůzky v Praze za přítomnosti Komise, předsednictví, budoucích předsednictví a sociálních partnerů budeme schopni přinést výsledky ve formě doporučení a návrhů. Pak budeme mít opět příležitost setkat se jako EU-27 na zasedání Evropské rady v červnu, abychom vypracovali rozhodnutí.

Máme tedy naději, že s pomocí evropských sociálních partnerů a na základě přípravných prací ve formě těchto tří seminářů, stejně jako této rozpravy zde, evropská schůzka na vysoké úrovni o zaměstnanosti bude úspěšná v určení dalších opatření, která lze přijmout jako naléhavý úkol pro odpověď na vážnou situaci, před níž v současnosti stojí naši občané, a aby nám pomohla vybudovat Unii, jež bude v budoucnosti silnější a také konkurenceschopnější.

Vladimír Špidla, člen Komise. - (CS) Dámy a pánové, paní předsedkyně, za pět let práce v Komisi jsem měl řadu možností se setkat se zpravodaji, a proto mě kvalita jejich zpráv nijak nepřekvapuje. Je zřejmé, že se scházíme v době, kdy svět a Evropa čelí krizi. Tato krize je často srovnávána s krizí z 30. let, často vznikají obavy, že bude mít obdobné důsledky, a jistě je to krize vážná. V porovnání s onou historickou se ale řada věcí změnila. Existuje Evropská unie a evropský kontinent není pln vzájemného napětí a nenávisti. Existuje

evropský sociální model, který si vyvinul velmi komplexní systém sociální ochrany, i to je podstatná změna. A myslím si, že také narůstá postupně vůle a schopnost jednat společně, protože teprve nyní došlo např. k tomu, že v plánu ekonomické obnovy Evropa reagovala na krizi koordinovaně, na základě využití síly koordinace komunitární úrovně i jednotlivých členských států. Je také zřejmé, že pokud hovoříme o krizi, tak máme na mysli především nezaměstnanost a její sociální důsledky. Komise považuje otázku zaměstnanosti a nezaměstnanosti za prioritní ve své agendě a předpokládá, že tato otázka bude prioritní v agendě Evropské unie jako takové. Řada poslanců kritizovala, že původní záměr summitu hlav států a předsedů vlád se změnil na jiný formát. Předseda Komise jasně vyjádřil názor, který zastávala Komise, a to, co bylo úvodní myšlenkou. Ale přesto chci konstatovat, že pražský summit je mimořádnou událostí. Je připravován mimořádným způsobem. Účastní se ho účastníci, kteří se nikdy podobných akcí neúčastnili, a je to také etapa na cestě k Evropské radě. To znamená, že otázka zaměstnanosti a nezaměstnanosti se dostane na úroveň předsedů a prezidentů.

Dámy a pánové, debatovali jsme v rámci sociální agendy o řadě dílčích otázek a stejně tak se v debatě objevila řada otázek, která se vázala na změny v jednotlivých fondech. Chtěl bych konstatovat, že předložená agenda byla v zásadě zpracovávána před nástupem krize, ale přesto chci konstatovat, že byla a je dobrou základnou k tomu, abychom krizi čelili. A je také dobrou základnou k tomu, abychom jednali po krizi. Myslím si, že evropský sociální model je víc než jenom reakce na krizi, jakkoli závažnou. Je to proces a je to politická a sociální koncepce na velmi dlouhou dobu a právě dlouhodobost je v této sociální agendě zabudovaná. Pokud jde o Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci a rovněž o změny v Evropském sociálním fondu, chci poděkovat za vynikající spolupráci, protože způsob, kterým byl veden dialog, byl do té míry konstruktivní, že máme možnost dosáhnout cíle ještě na tomto zasedání, a to považuji za mimořádně důležité. V českém jazyce se používá rčení „Kdo rychle dává, dvakrát dává“. Nevím jestli to naši předkové zvažili úplně přesně, ale přesto je zřejmé, že když se reaguje rychle, je to významné a pomáhá to více, než když se váhá.

V debatě padly některé konkrétní otázky, na které bych rád odpověděl. První byla otázka pana poslance Cottignya a týkala se 1. května tohoto roku, resp. května tohoto roku a užití fondu. Chci konstatovat, že všechny žádosti, které budou podány po 1. květnu tohoto roku podle návrhu, který je v závěrečné fázi, budou zpracovávány podle nových pravidel. Paní poslankyně Juknevičienė měla obavu, že prostředky fondu často nepřichází potřebným. Myslím si, že efektivitu je třeba sledovat vždy. Z vlastní zkušenosti mohu konstatovat – měl jsem příležitost navštívit Východní Karélii, kde se jednalo o užití fondu ve prospěch lidí, kteří ztráceli práci v důsledku restrukturalizace firmy Nokia – že z debaty vyplynulo, že naprostá většina těch lidí, kteří ztráceli práci, považovali pomoc, kterou jim evropský globalizační fond poskytl, za pomoc potřebnou a rychlou, která jim byla užitečná. Tehdy, když jsme tam byl, tak 60 % z nich už našlo novou práci. Nebyli to jistě všichni, ale i tak bylo zřejmé, že nástroj funguje. Další otázkou, která byla zmíněna, byla otázka spolufinancování. Jistě, pan poslanec Vlasák má pravdu, že spolufinancování je významné, přesto si myslím, že zvýšení míry spolufinancování v době krize bylo správným návrhem, protože některé státy, které jsou ve velmi obtížné situaci, mají velké problémy získat spolufinancování. Abychom tuto věc usnadnili, navrhli jsme 75 %. Po debatě v Parlamentu je návrh nakonec 65 % a myslím si, že to je podstatný krok, který opravdu usnadní užití fondu. Chtěl bych také zdůraznit to, co v debatě nebylo tak vysloveně potvrzeno, přestože Evropský sociální fond je osvědčená instituce, která pomáhá milionům lidí ročně a milionům lidí ročně pomáhá velmi účinně. I u něj jsme změnili společně v diskuzi s vámi pravidla a myslím si, že to usnadní jeho využití a účinnost. Paní poslankyně Lambert zdůraznila význam sociální inkluze. Myslím si, že je třeba zdůraznit, že naše linie je naprosto jasná. Evropský sociální model je model aktivní společnosti, kde klíčem je aktivita na trhu práce. Ale není to model, který akceptuje jenom ty, kteří se účastní trhu práce, protože velká část našich občanů se trhu práce z různých důvodů neúčastní, a přesto je velmi důležité, aby měli možnost se aktivně účastnit na společnosti a aby se aktivně účastnili. Pan poslanec Peneda zdůraznil sociální dialog. Myslím si, že nemohu než souhlasit s jeho názorem, že právě v tento okamžik je sociální dialog důležitější než jindy.

Dámy a pánové, dovolu mi, abych konstatoval, že po mém soudu sociální agenda a agenda zaměstnanosti získávají na významu a že to je proces, který se postupně projeví ve všech strategiích Evropské unie stejně tak jako ve všech návrzích na změny dlouhodobých plánů a pohledů Evropské unie. Dovolte mi, abych vám poděkoval a uzavřel své vystoupení svým hlubokým přesvědčením, že evropský sociální model je modelem, který vyžaduje evropskou integraci, není to model, který by bylo možné rozvíjet a udržet jenom v hranicích národních států, a proto chci uzavřít, že po mém soudu Evropa a evropská integrace jsou podmínkou sine qua non dalšího rozvoje evropského sociálního modelu.

Gabriele Stauner, zpravodajka. – (DE) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, ráda bych doplnila poznámky pana komisaře o Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG). EFG je také součástí evropského sociálního modelu. Pan komisař měl pravdu, že „Kdo rychle dává, dvakrát dává“.

Diskutovali jsme intenzivně s Komisí a ráda bych zdůraznila, že v tomto případě byla naše reakce rychlá, ale vysoce hodnotná z hlediska obsahu a kvality. Je to kompromis, na který jsme já i moji kolegové velmi pyšní.

Ráda bych shrnula pár myšlenek z této diskuse: co se týče EFG, ukazuje se, že ohledně revize naštěstí existuje široká shoda. Ráda bych adresovala drobnou výzvu Komisi: prosím nekládejte do EFG pouze zbylé finanční prostředky z Evropského sociálního fondu (ESF), ale shromážděte také jiné zbylé finanční prostředky z rozpočtu. Pro ty z nás, kteří se zajímají o sociální politiku, by samozřejmě bylo ideální, kdyby finanční prostředky ESF byly utraceny výhradně na cíle ESF a finanční prostředky EFG pocházely z jiných zbývajících finančních prostředků; pak bychom byli schopni přinést pracovníkům dvojnásobný prospěch.

Svým kolegům poslancům paní Lynnové, paní Sinnottové a panu Burkemu chci uvést jako příklad, že prostřednictvím EFG můžeme dosáhnout mnoho, ale rozhodně nemůže vyřešit všechny regionální problémy. To je zcela zřejmé a není to účel EFG. Stále ještě mají určitou odpovědnost členské státy. Ráda bych učinila další výzvu Komisi: možná byste se mohli vyhnout vyčerpání finančních prostředků na technickou pomoc – 0,35 % –, jež máte k dispozici, v souladu s nařízením. Pracovníci by pak měli ještě větší prospěch. Poznámka pana poslance Escobara byla velmi přesná a týká se úkolu pro budoucnost. Vzhledem k hospodářské a finanční krizi musíme revidovat také Lisabonskou strategii.

Ráda bych věnovala poznámku panu poslanci Hughesovi: vrcholná schůzka o zaměstnanosti by jistě byla dobrá věc, ale říkám vám se vši upřímností, setkání Trojky je také přiměřené, pokud z něj vzejde něco rozumného. Nemusíme mít vrcholnou schůzku jen kvůli schůzce samotné. Potřebujeme dobré a rychlé výsledky!

José Albino Silva Peneda, zpravodaj. – (PT) V této etapě rozpravy chci učinit tři poznámky. Za prvé chci říct, že sociální politika není monopolem žádné politické síly v této sněmovně. Skupina Evropská lidová strana (Křesťanští demokraté) a Evropská demokratická politická síla, kterou v této sněmovně zastupují, přispěla během tohoto legislativního období k sociální politice způsobem, který považují za velmi rozhodující. Já jsem hrál velmi aktivní úlohu při vypracovávání různých zpráv o rozličných námětech, zejména o přezkumu Evropského sociálního fondu, Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci, flexikuritě, zprávě o Evropském sociálním modelu, o směrnicích o pracovní době a nyní o evropské sociální agendě.

Na základě svých zkušeností z tohoto legislativního období jsem přesvědčen, že o otázkách sociální politiky můžeme dosáhnout široké shody. Avšak vedle široké shody o návrhu politik – kterou považuji za dosaženou – musíme být také náročnější z hlediska dosažení shody na politické akci. V tomto ohledu mám pocit, že jsme měli v Komisi a v evropských orgánech vyvinout mnohem více pobídek, aby finanční zdroje mohly být přidělovány na místní a regionální úrovni, pod podmínkou, že bude existovat konvergence mezi různými institucemi a činnostmi, aby sociální problémy mohly být skutečně řešeny.

Má třetí poznámka se týká problému důvěry. Důvěru nelze nařídít nebo schválit právním předpisem; závisí do značné míry na chování orgánů. Věřím, že kultura spolupráce při návrhu politik pomůže obnovit důvěru. Věřím, že během tohoto legislativního období jsme zde v Evropském parlamentu dali dobrý příklad, jak spolupracovat, a výsledek této práce na obnovené sociální agendě je jasně založen na této myšlence.

Souhlasím s panem komisařem, že sociální dialog musí být těžištěm rozpravy. Avšak víc než jen sociální dialog, věřím, že jsme teď v etapě, kdy v centru politické rozpravy musí být sociální politika. Proto jsem velkým zastáncem slov vyřčených zde v této sněmovně ohledně vrcholné schůzky o zaměstnanosti a sociálních politikách. Cítím, že je teď naprosto vhodné tuto záležitost projednat.

Na závěr, tohle je má poslední řeč v tomto Parlamentu a já chci poděkovat – jménem předsedy – všem členům, panu komisaři a Komisi za to, jak se mnou spolupracovali v těchto pěti letech intenzivní a vzrušující činnosti v tomto Evropském parlamentu. Mnohokrát děkuji.

Jean Lambert, zpravodaj. – Vážená paní předsedající, velmi lituji, že nás na konci tohoto mandátu opouští někteří z našich nejdražších kolegů.

V rozpravě přišla na přetřes řada bodů, v neposlední řadě ve vztahu k boji proti diskriminaci a k tomu, jak důležitá taková opatření jsou, dokonce i v době hospodářského propadu. Byla vznesena otázka spojená s prací, kterou jsme na tomto problému odvedli ve Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví. Byla též vznesena otázka vzájemné podpory.

V tomto bodě bych chtěla zdůraznit, že jedním z rozměrů, na které jsme ve zprávě o začlenění upozornili, byl rozměr místní úrovně a určité stránky místního hospodářství. Spoustu toho namluvíme o vnitrostátních a mezinárodních hospodářstvích, ale místní hospodářství je zásadně důležité: přístup lidí k bankovníctví, i

když nejsou příliš bohatí, k mikroúvěrům a k družstevním záložnám. Musíme se vyvarovat toho, aby se chudší lidé ocitli v situaci, kdy jsou stále více tlačeni do dluhů s velmi vysokou mírou úroků prostřednictvím lichvářů a jim podobných. Musíme zajistit, aby k tomu nedocházelo, jelikož to lidi skutečně ničí.

Avšak z hlediska rozměru místních správních orgánů a rozměru služeb, o kterých jsme ve spojitosti se zprávou také mluvili, byla jiná oblast, kterou chtěl výbor zvláště zdůraznit, otázka bydlení, protože opět – v době hospodářského propadu vzrůstá tlak na lidi, kteří možná zjistí, že si nemohou dovolit bydlení, jež užívají. Proto zde bude potřeba soustředit se na tuto úroveň; možná bychom mohli použít otevřenou metodu koordinace, abychom prozkoumali osvědčené postupy různých členských států.

Na závěr bych se ráda zmínila o Evropském sociálním fondu. Máme velké obavy, že to nepůjde vměstnat do velmi úzkého rozsahu představ o tom, co představuje zaměstnání a připravenost na zaměstnání, jelikož nechceme ztratit spoustu nápaditých, velmi přínosných a zajímavých programů, které již po dlouhou dobu pomáhají lidem nalézt cestu do zaměstnání z velmi obtížných výchozích bodů.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 6. května 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Kelam, Tunne (PPE-DE), písemně. – Za několik dnů se evropská čelní představitelé a zúčastněné subjekty sejdou na vrcholné schůzce o zaměstnanosti. Rychle rostoucí nezaměstnanost se stala hlavním problémem současné finanční krize. Jde o hluboce lidský problém: vlastně největší sociální nespravedlnost, ke které v Evropě dochází. Je třeba, aby zástupci vlád a politici při řešení této situace projevíli představivost a přišli s návrhy konkrétních opatření.

Rok 2009 je rokem inovací a tvořivosti. Evropa tuto příležitost musí využít ke snížení nezaměstnanosti. Nejlepší cestou jsou pobídky tvorby nových pracovních míst. Klíčovou otázkou je podpora malých a středních podniků. Jedním z praktických způsobů je také zjednodušení byrokratických norem při podávání žádostí o prostředky z evropských fondů. Malé a střední podniky vytváří pracovní místa, a pokud jim ze strany EU budeme účinně pomáhat, stanou se v budoucnu hlavním nástrojem snižování nezaměstnanosti.

Evropa musí také investovat do vzdělávání, zejména celoživotního vzdělávání. Nezaměstnanost pro každého představuje velký šok. EU a členské státy musí lidem pomáhat tento prvotní šok překonat a najít alternativní řešení, aby byli schopni se na trh práce co nejdříve vrátit. Nejlépe se toho dá dosáhnout prostřednictvím investic do inovací, výzkumu a vývoje a celoživotního vzdělávání.

Magda Kósáné Kovács (PSE), písemně. – (HU) Navzdory veškerému úsilí, které jsme vyvinuli od našeho vstupu v roce 2004, v EU postupně dochází ke vzniku jakési „konkurenční“ chudoby. Hospodářská krize tuto situaci samozřejmě ještě zhoršila, a to jak na úrovni členských států, tak mezi běžnými občany. Sociální konflikty, které z toho plynou, ohrožují stávající evropské struktury. Běžní občané koncem konců oprávněně očekávají, že orgány Evropské unie nebudou jen pomáhat bankám, ale že jim zajistí sociální jistoty.

Na trhu, který se vlivem krize zužuje, dochází ke zostřování konkurence jak mezi společnostmi, tak mezi zaměstnanci. Nejlepším dokladem skrytého sociálního napětí v EU jsou přehnané reakce na rozsudky Evropského soudního dvora týkající se směrnice o vysílání pracovníků.

Neopodstatněné obavy můžeme rozptýlit, když se blíže seznámíme se skutečným právním stavem. Nová Komise by měla posoudit zavedení směrnice o vysílání pracovníků v členských státech.

Abychom dokázali překonat krizi a řešit sociální napětí, musíme vedle opatření obsažených v sociálním plánu přijmout ještě další právní nástroje. Sociální smír lze bez stanovení evropské minimální mzdy zaručit jen velmi obtížně. Vymezení důstojné práce a důstojného života a uzavření přeshraničních kolektivních smluv jsou pouze některé otázky, kterými se Komise bude muset nadále zabývat.

V dlouhodobém horizontu samozřejmě Lisabonská smlouva a Listina základních práv, kterou již ratifikovalo 25 členských států, může prostřednictvím rovnosti hospodářských a sociálních práv zaručit širší evropskou působnost za účelem dosažení sociálních cílů, avšak nemůže v žádném případě nahradit rychlá krátkodobá opatření.

Iosif Matula (PPE-DE), písemně. – (RO) Důležitým nástrojem, který Evropská komise používá ke zmírnění dopadů hospodářské krize a při poskytování pomoci lidem přímo krizí zasaženým, je Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG). Určitá hospodářská odvětví jako např. finanční sektor, automobilový

průmysl a oblast obchodu pociťují dopady krize výrazněji, protože byly nuceny omezit činnost a propouštět, čehož jsme v Rumunsku rovněž svědky. Podle jednoho výzkumu bylo během prvního čtvrtletí 2009 propuštěno třikrát více pracovníků, než kolik bylo v Evropské unii vytvořeno nových pracovních míst.

Opatření ke zmírnění dopadu celosvětové hospodářské krize mohou zároveň přispět k lepší sociální, hospodářské a územní soudržnosti. Domnívám se, že jí lze snáze dosáhnout, pokud se EFG zaměří na nezaměstnané pocházející ze stejných nebo sousedních regionů nebo dokonce z různých členských států, které mají společnou hranici. Na jednu stranu musíme projevovat solidaritu lidem, kteří přicházejí o práci, ale zároveň jim musíme pomáhat, aby se na trh práce mohli vrátit. Ke tvorbě nových pracovních míst mohou přispívat profesní rekvalifikace a specializace podle specifických oblastí vývoje a zdrojů dostupných v daném regionu.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Ve stávajícím období celosvětové hospodářské krize (tj. hospodářské recese a zvyšující se nezaměstnanosti) je realitou na trhu práce v EU, že bude docházet ke stále většímu propouštění, vlivem čehož bude v Evropě dále narůstat počet lidí pociťujících chudobu a odcizení.

Prvořadým úkolem je dnes usilovat o sociální účast a vytvářet související politiku trhu práce prostřednictvím jednotného a společného přístupu v rámci plánu obnovy evropského hospodářství.

Členské státy by navíc při rozpočtových škrtech neměly omezovat právě sociální oblast, zdravotnictví a vzdělávání, protože přesně to jsou oblasti, které přispívají k opětovnému začlenění lidí ohrožených chudobou do společnosti.

Je třeba uznat, že je často obtížné sladit sociální pomoc členských států a aktivní účast na trhu práce, zejména pokud je nabízená práce pouze dočasná, sezonní nebo na částečný úvazek a pokud podmínky získání podpory a systémy sociální pomoci nebo minimální daňové sazby nejsou pro přijímání takové práce motivující. V těchto nových podmínkách musíme náš systém sociální pomoci učinit pružnějším; současná situace to vyžaduje.

Podle mého názoru musíme prostřednictvím sociální pomoci zaručit minimální příjem dostatečný pro důstojný život nad hranicí chudoby, musíme tedy umožnit se chudoby zbavit, a nikoli ji z důvodu své nepružnosti ještě prohlubovat.

Esko Seppänen (GUE/NGL), písemně. – (FI) Je zvláštní, vlastně je to neodpustitelné, že sociální vrcholná schůzka EU a dialog se sociálními partnery se mají uskutečnit na trojstranné úrovni bez účasti hlav států nebo předsedů vlád. Ukazuje to malý zájem ze strany čelných představitelů EU o vývoj v sociální oblasti. Ukazuje to, že jsme velmi vzdáleni cíli vytvořit z Unie Evropy pro občany. Banky se samozřejmě zachránějí zástátním jejich dluhů s využitím státních prostředků, ale o prosperitu občanů se nestará nikdo.

PŘEDSEDAJÍCÍ: Diana WALLIS

Místopředsedkyně

11. Doba vyhrazená na otázky určené Komisi

Předseda. – Dalším bodem je doba vyhrazená na otázky (B6-0231/2009).

Následující otázky jsou určeny Komisi.

Otázka č. 23, kterou pokládá **Manuel Medina Ortega** (H-0206/09)

Předmět: Hospodářská soutěž a transparentnost zdanění příjmů

Považuje Komise přetrvávající netransparentnost systémů zdanění příjmů v rámci Evropské unie za slučitelnou s hospodářskou soutěží, a pokud tomu tak není, jaké kroky hodlá učinit, aby těmto systémům ve členských státech nebo částech členských států zamezila?

Andris Piebalgs, člen Komise. – Nejdříve bych rád připomněl, že právní předpisy Společenství do značné míry umožňují členským státům uspořádat si systém přímého zdanění tak, aby vyhovoval jejich vnitropolitickým cílům a požadavkům. Během posledního desetiletí se členské státy nicméně shodly na různých přístupech, jak bránit poklesu daňového základu a narušování toku investic. Tím uznaly, že z důvodu ochrany daňových příjmů je nezbytná spolupráce v rámci EU jako celku a spravedlivá daňová soutěž.

K otázce transparentnosti, kterou pan poslanec vznesl, bych rád připomněl, že nedávno, 28. dubna 2009, Evropská komise vydala sdělení stanovující kroky, jimiž může EU přispět k řádné správě v daňové oblasti, a těmi je transparentnost, výměna informací a spravedlivá daňová soutěž.

Toto sdělení v prvé řadě stanoví, jak může být řádná správa v daňové oblasti v rámci Evropské unie vylepšena, aby podpořila argument, proč by se měly zapojit i další jurisdikce. Vyzývá členské státy, aby rychle přijaly návrhy směrnic Komise v oblasti administrativní spolupráce a vzájemné pomoci při vybírání daní a zdanění příjmů pocházejících z úspor. Členské státy by rovněž měly nadále věnovat náležitou pozornost odstraňování škodlivých daňových režimů v oblasti zdanění podniků. Přesněji řečeno návrh Komise týkající se administrativní spolupráce obsahuje ustanovení zakazující odvolávat se na bankovní tajemství v případě daňových nerezidentů, jakožto na důvod odmítnutí podání informací týkajících se daňového poplatníka zemi, kde má poplatník trvalé bydliště. Toto je plně v souladu s mezinárodní shodou v oblasti výměny daňových informací.

Za účelem lepší podpory řádné správy za hranicemi Evropské unie toto sdělení dále navrhuje, jak zlepšit soudržnost politik EU a tím zajistit, aby prohlubování hospodářských vztahů mezi EU a jejími partnerskými jurisdikcemi bylo doprovázeno i závazkem dodržovat zásady řádné správy. Zvláštní důraz je kladen na poskytnutí podpory rozvojovým zemím, které jsou ochotny se k zásadám řádné správy zavázat.

Ve sdělení se rovněž navrhuje způsoby zajištění většího souladu mezi stanovisky jednotlivých členských zemí týkajících se daní a dohodnutými zásadami řádné správy. To by případně zahrnovalo koordinovanou reakci vůči jurisdikcím, které odmítnou zásady řádné správy přijmout. Na zasedání Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci dnes Komise předložila sdělení ministrům financí EU s cílem získat pro navrhovaný přístup jejich podporu na posledním zasedání Rady ECOFIN pod vedením českého předsednictví v červnu 2009.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Děkuji vám za odpověď, pane komisaři. Uvedl jste několik aspektů jako např. transparentnost; postrádal jsem však zmínku o nedávno uzavřené dohodě v rámci skupiny G20, týkající se boje proti daňovým rájům a tzv. nespolupracujícím jurisdikcím. Podílí se Komise na tomto návrhu G20 nebo se do takového typu jednání zapojuje pouze okrajově?

Andris Piebalgs, člen Komise. - Komise je aktivním účastníkem G20 a na tomto procesu se plně podílí.

Již jsem uvedl některá opatření, jejichž přijetí členskými státy Komise doporučuje. Procesu G20 se aktivně účastní.

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Paní předsedající, pane komisaři, jsem v zásadě proti zavádění nových daní. Nejvýrazněji je jimi totiž zasažena střední třída. Negativně ovlivňují vytváření blahobytu a nepodněcují investice.

Musíme však daně posuzovat společně s krátkodobými kapitálovými zisky. Počítáte s tím, že daně z krátkodobých kapitálových zisků z neověřených kontremin budou vyčleněny na tvorbu nových pracovních míst?

Avril Doyle (PPE-DE). - Mohl byste, pane komisaři, prosím sněmovnu ujistit, že stojíte za tím, aby veškeré přímé zdanění – daň z příjmu a daň ze zisků společností – zůstalo plně v kompetenci členských států? Potvrďte prosím, že to je vaše stanovisko.

Andris Piebalgs, člen Komise. - Máme k dispozici Smlouvu a ta hovoří zcela jasně. Možná se bude konat nové irské referendum o Lisabonské smlouvě, ale text článků týkajících se rozdělení kompetencí je naprosto jasný a Komise nehodlá sepsat žádnou novou smlouvu obsahující odlišné odpovědnosti.

Částečně tím odpovídám také na otázku týkající se využití daňové politiky na tvorbu pracovních míst. Vzhledem k tomu, že situace se v jednotlivých zemích liší, prostřednictvím daňového nástroje s celoevropskou působností bychom pravděpodobně nebyli schopni dosáhnout stejných cílů jako s nástrojem přijatým v konkrétním členském státě.

Daňové nástroje mohou v některých případech motivovat nebo se podílet na rozvoji hospodářství, ale převážně to závisí na situaci v konkrétním členském státě.

Předsedající. – Otázka č. 24, kterou pokládá **Nikolaos Vakalis** (H-0240/09)

Předmět: Politika EU týkající se zemětřesení: opatření Komise po nedávném ničivém zemětřesení v Itálii

V listopadu 2007 přijal Parlament usnesení (P6_TA(2007)0507) o jednotném přístupu EU k zemětřesení (prevence, reakce a náprava škod), ve kterém požadoval přijetí konkrétních opatření týkajících se politiky ochrany, zpevňování budov (se zvláštním důrazem na historické a kulturně významné budovy), financování, výzkum, veřejné informace atd.

Ve svých dopisech komisaři pro životní prostředí (10. 1. 2008) a předsedovi Komise (22. 5. 2008) jsem navíc upozorňoval na naléhavou potřebu vypracovat sdělení zaměřené výlučně a výhradně na účinné řízení reakcí na zemětřesení.

Zastává Komise těsně po nedávném ničivém zemětřesení v Itálii názor, že vše vyřešila její písemná odpověď ze dne 22. 7. 2008 (P-3470/08) a odpověď pana Barrosa a pana Dimase, nebo hodlá na ochranu občanů Evropy před zemětřesením přijmout další iniciativu?

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Paní předsedající, Komise je samozřejmě odhodlaná pomáhat při ochraně obyvatel před zemětřesením. Tato ochrana musí být součástí jednotného přístupu při řešení situací, které mohou být způsobeny různými hrozbami. Komise nedávno přijala sdělení nazvané Přístup Společenství k prevenci přírodních katastrof a katastrof způsobených lidskou činností, které se vztahuje také na zemětřesení. Toto sdělení navazuje na opatření, jež Komise přijala v minulých letech a která jsou v souladu s doporučeními Evropského parlamentu z jeho usnesení z roku 2007. Toto konkrétní opatření se týká zejména šíření osvědčených postupů, vývoje společných přístupů k hodnocení rizik, mapování, vzdělávání a osvěty, při současném hledání možností, jak zlepšovat soudržnost a synergie mezi již existujícími finančními a legislativními prostředky ochrany, čímž se zvyšuje přínos opatření přijatých Evropskou unií. Komise učiní pro zmírnění dopadů zemětřesení vše, co je v jejích silách, tím, že vyzve členské státy k plné integraci společných evropských sbírek právních předpisů pro územní plánování pro budovy a veřejné stavby, zejména pokud jde o Eurocode 8, do svých vnitrostátních předpisů. Komise se zvláštním zájmem očekává reakci Evropského parlamentu na přístup navržený v tomto sdělení.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, je mi líto, ale otázka zůstává nezodpovězena. Opravdu nerozumím jedné věci: proč Komise odmítá učinit v případě zemětřesení, co učinila v případě povodní? Jaký je mezi nimi rozdíl? Opravdu mě velmi překvapuje, proč tato diskuse pokračuje i po nedávném neštěstí v Itálii. Co se týká vámi uvedeného posledního sdělení, to se o zemětřesení zmiňuje jakoby mimochodem ve vámi uvedených třech bodech. Jste opravdu přesvědčen, že odkaz na zemětřesení ve třech bodech sdělení je dostatečný, když v Evropě nutně potřebujeme sdělení zabývající se výhradně zemětřesením? Vaše odpověď mě opravdu velice zajímá.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Paní předsedající, sdělení, které jsme vydali v únoru 2009, zaujímá integrovaný přístup k otázce jako celku bez ohledu na způsob ohrožení. Takový přístup považujeme za nejlepší. Co se týká povodní, máme sdělení týkající se nedostatku vody a sucha. K dispozici jsou sdělení týkající se konkrétních rizik nebo problémů, ale integrovaný přístup, který chceme uplatnit, považujeme za nejvhodnější.

Čekáme na reakci Parlamentu, a pokud se vyskytnou závažné důvody, proč bychom měli od tohoto přístupu upustit, samozřejmě je vezmeme v potaz. Musím vám však říci, že sdělení Komise napomůže i při prevenci následků zemětřesení.

Sdělení jako takové je určeno členským státům, které si v otázce kompetencí týkajících se této záležitosti žárlivě střeží princip subsidiarity, a tyto státy jsou prostřednictvím něj vyzvány, aby ustanovení Evropské unie o budovách začlenily do svých vnitrostátních právních předpisů, ať už se jedná o ustanovení Eurocode 8 týkající se nových budov, nebo ustanovení týkající se zpevňování starých budov. Členské státy by tak měly učinit z důvodu předcházení většině katastrof a měly by přijmout i jiná potřebná opatření jako např. přísné dodržování územních plánů.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, se zlomovou linií procházející Apeninským poloostrovem je spojená další zlomová linie, která prochází Slovinskem. Jak možná víte, na této zlomové linii stojí jaderná elektrárna Krško. Z naší iniciativy zde bylo nainstalováno několik poplašných zařízení. Jaká opatření plánujete po tomto ničivém zemětřesení v Itálii, aby zaručily bezpečný provoz jaderné elektrárny Krško stojící na propojené zlomové linii? Domníváte se, že by mohla být přijata preventivní opatření, která by mohla vést až k uzavření elektrárny Krško?

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). - (EL) Paní předsedající, postoj Komise, který zde byl dnes vyjádřen, mě rovněž překvapuje, protože i když uznáváme odpověď týkající se otázky subsidiarity a naprosto souhlasím s konkrétními požadavky, neřeší se tím otázka společného politického návrhu ze strany Evropské komise, který zahrnuje všechny aspekty katastrof způsobených zemětřesením. Pan Pirker přidal aspekt další a samozřejmě bychom našli ještě další. Otázkou tedy zůstává: proč i přes princip subsidiarity a konkrétní opatření uvedená panem komisařem nemáme globální návrh ze strany Evropské komise?

Stavros Dimas, člen Komise. - (EL) Paní předsedající, jak už jsem dříve uvedl, čekáme na reakci Evropského parlamentu na sdělení týkající se prevence zemětřesení. Jakmile reakci obdržíme, zhodnotíme, zda je lepší tento přístup nebo jiný. Co se týče konkrétně jaderných zařízení, pro ta existují zvláštní ustanovení, a na průmysl se vztahuje směrnice Seveso II.

Předsedající. - Otázka č. 25, kterou pokládá **Avril Doyle** (H-0211/09)

Předmět: Tepelná energie získávaná ze slunce a plán hospodářské obnovy

Ve snaze o řešení závažných energetických a hospodářských problémů, jimž čelí Evropská unie, navrhla Komise ve svém balíčku na podporu hospodářské obnovy opatření, která mají přispívat k hospodářské obnově a plnění cílů týkajících se energie. Tepelná energie získávaná ze slunce – jeden z nejslibnějších obnovitelných zdrojů energie – však není začleněna do seznamu odvětví, která by z něj mohla mít prospěch.

Evropský průmysl má v současné době v této oblasti vedoucí pozici, může si ji ale udržet, pouze pokud se bude domácí trh rozrůstat a pokud se bude podporovat další výzkum a vývoj.

Může Komise prosím vysvětlit, proč bylo odvětví tepelné energie získávané ze slunce vyňato z plánu obnovy a nevztahuje se na něj poskytovaná výrazná finanční podpora? Jaké jiné zdroje jsou pro toto odvětví k dispozici?

Andris Piebalgs, člen Komise. - Tepelná energie získávaná ze slunce nebyla nikdy vyňata z evropského plánu hospodářské obnovy. Nebyla do něj začleněna, protože jsme se zaměřili na nejnaléhavější energetické potřeby. To znamená, že jsme se zabývali oblastmi, na které má krize největší dopad a kde nebyla možná realizace projektů.

První otázkou byla provázanost. Výroba energie, zejména z nových zdrojů energie, nemůže fungovat bez rozvodných sítí. Jako naléhavý problém jsme tedy řešili elektrické rozvodné sítě a propojení mezi členskými zeměmi.

Navíc došlo k plynové krizi, která jasně ukázala, že v některých případech má chybějící fyzická infrastruktura výrazný dopad při přerušení dodávek zemního plynu. Jedná se o nejsnazší způsob, jak zabezpečit zásobování plynem.

Zabývali jsme se také dvěma dalšími problémy, o kterých se domnívám, že by bez podpory Společenství byly s určitostí odloženy: první oblastí je větrná energie na moři, což je poměrně rozsáhlý projekt, jenž vyžaduje propojení s kontinentální rozvodnou sítí, a druhou je zachycování a ukládání uhlíku, u níž je nezbytné, aby ze strany průmyslu byl co nejdříve předložen podrobný projekt.

Z tohoto důvodu jsme nebrali v potaz další vhodné oblasti. Tepelná energie získávaná ze slunce tedy nebyla začleněna z tohoto důvodu, nikoli proto, že bychom nebyli přesvědčeni o její přínosnosti. V její přínosnost věříme, ale soustředili jsme se na naléhavější potřeby.

Jaké zdroje jsou dostupné pro podporu dalšího rozvoje tepelné energie získávané ze slunce? V prvé řadě je to sedmý rámcový program. Na období 2007–2013 máme k dispozici 2,35 miliard EUR. Za druhé je to jedna z oblastí, kde můžete sami projevít iniciativu. Od příštího roku máme příležitost poskytnout novým účastníkům trhu emisní povolenky v hodnotě 300 milionů. Projekty týkající se energie z obnovitelných zdrojů, jako je tepelná energie získávaná ze slunce, podmínky splňují. Pokud tedy takové projekty existují, jsou velmi vítány.

Můžeme také čerpat prostředky z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Podporujeme větší využití synergických zdrojů energie; zvýšili jsme zejména limity na množství energie z obnovitelných zdrojů využitelné na bydlení a energetickou účinnost. Celkově je tedy snazší těmto požadavkům vyhovět.

V létě nebo brzy na podzim Komise navíc předloží nové sdělení o financování technologií s nízkými emisemi oxidu uhličitého. Pokusíme se je podrobněji rozvést, aby tyto nové technologie získaly podporu nejen z rozpočtu Společenství, ale také od průmyslu a členských států, aby byla tato podpora cílená a abychom se

rychle dočkali nového technologického vývoje a dosáhli cíle 20 % energie z obnovitelných zdrojů do roku 2020, ale možná můžeme být v tomto ohledu ještě ambicióznější.

Sluneční energie tedy vyňata nebyla. Pouze je třeba se věnovat řadě oblastí a soustředili jsme se na nejnaléhavější z nich, kde je nutné investovat prostředky okamžitě.

Avril Doyle (PPE-DE). – Děkuji vám pane komisaři za velmi vyčerpávající odpověď. Pečlivě jsem si poznamenala, co jste řekl.

V případě, že některý z projektů nominovaných na základě plánu obnovy není ve stavu, aby na něj bylo možné čerpat prostředky do 30. června 2010, budete mít něco jako seznam náhradních úspěšných projektů, aby se prostředky skutečně dostaly do tohoto odvětví, tedy do energetické účinnosti a nízkoenergetických zdrojů?

Například v oblasti tepelné energie získávané ze slunce existuje několik významných projektů, jejichž zahájení je plánováno na konec roku 2009 nebo začátek roku 2010; připravených je tedy několik projektů. Mohl by proto být vytvořen seznam náhradních projektů, aby byly veškeré finanční prostředky skutečně použity i v případě, že projekty, kterým již byly prostředky přiděleny, momentálně nejsou schopny je čerpat?

Andris Piebalgs, člen Komise. – Při sestavování seznamu jsme prostudovali většinu projektů a spolupracovali jsme přitom i s členskými státy, takže v této fázi nevidím důvod, proč bychom neměli být schopni rozdělit všechny prostředky.

Pokud by však k nějakým zdržením došlo nebo pokud by některé projekty nebyly dostatečně připraveny, budeme o tom mít zprávu v březnu 2010. Kdyby tedy část prostředků zůstala disponibilní, zvážila by Komise případně podání potřebného návrhu, jak jsem slíbil na trialozech. Je však předčasné něco takového slibovat, protože záleží na tom, nakolik se nám podaří tyto prostředky rozdělit vzhledem k tomu, že momentálně máme pouze omezený počet projektů, o nichž jsme přesvědčeni, že jsou v dostatečně pokročilé fázi rozpracovanosti, aby mohly tyto prostředky čerpat.

Předsedající. – Otázka č. 26, kterou pokládá **Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0218/09)**

Předmět: Jaderné elektrárny

Podle Institutu pro energetiku jihovýchodní Evropy (Institute of Energy for South East Europe) mnoho zemí EU a další země z jižních a východních regionů a zemí východního Středomoří zapojených do přístupových rozhovorů zvažuje jako alternativu výroby elektrické energie rozšíření nebo výstavbu jaderných elektráren. Může Komise sdělit, jaká opatření a iniciativy hodlá přijmout, aby stanovila nezbytné podmínky a omezení pro tyto iniciativy vzhledem ke zvláštním geologickým a klimatickým podmínkám a možnostem financování a realizace těchto plánů?

Andris Piebalgs, člen Komise. – Můj kolega Stavros Dimas již zodpověděl doplňkovou otázku na toto téma.

Jaderná energetika je v podstatě zřízena tak, že každá země má svůj regulační orgán pro jadernou bezpečnost, který nese plnou odpovědnost za realizaci opatření týkajících se jaderné bezpečnosti. Každý členský stát se navíc může rozhodnout, jestli jadernou energii bude využívat. To je předmětem Smlouvy Euratom a samozřejmě existují i další požadavky. Patří mezi ně i povinnost předložit každý projekt Komisi k analýze a ta doporučí, které projekty mohou být realizovány. Učinili jsme tak v případě elektrárny v Belene a také Mochovcích.

Na základě požadavků vyplývajících z práva Společenství musí být u každého takového projektu provedeno posouzení dopadů na životní prostředí a budou se na něj vztahovat také požadavky Úmluvy EHK OSN o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států podepsané v Espoo.

Ať je tedy předmětem návrhu jakýkoli projekt, neděláme mezi členskými státy rozdíly. Musí být splněny zcela jasné požadavky a provádí se analýza každého projektu z hlediska jeho přínosů na základě *acquis* Společenství a právních předpisů v oblasti životního prostředí. Mohu vás ujistit, že tento proces je tak propracovaný, že povolení postavit jadernou elektrárnu nemůže být v žádném případě vydáno, pokud nejsou zaručeny všechny bezpečnostní požadavky.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, v souvislosti s tím, co pan komisař řekl o hodnocení každého návrhu, bych se chtěla zeptat, jestli může být na základě evropsko-středomořské spolupráce provedena předběžná studie pro zmíněnou oblast zohledňující její zvláštní charakter, aby existovala kritéria, která bude každý stát muset od začátku vzít v úvahu a při plánování plnit.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Každá země v první řadě přijímá vlastní právní předpisy, kterými se stanoví proces podávání žádostí. Tento proces také velmi úzce souvisí s vnitrostátními právními předpisy a právními předpisy Euratom a vychází z nich. Z tohoto důvodu nemůžeme zaujmout regionální přístup. Musíme posoudit konkrétní situaci v každém jednotlivém členském státě a zároveň i každý jednotlivý projekt.

Nemůžeme jednoduše vzít v úvahu průměrnou situaci v určitém regionu a říci o něm, že pro využití jaderné energie není vhodný. Nebyla by to pravda, protože nemůžete vyvinout projekt, který by se dal použít na víceméně kterémkoli místě. Je to otázka potřebných nákladů, podmínek a času. Regionální přístup tedy nemůžeme uplatňovat. Musíme skutečně posoudit každý jednotlivý projekt, protože pouze tak můžeme zaručit jeho naprostou bezpečnost.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové. Rád bych vám, pane komisaři, poblahopřál k jadernému balíčku, který jste právě předložil a jenž se zvláště týká nových jaderných elektráren stejně jako návrhu, aby v budoucnosti byly normy Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE) závazné.

Rád bych věděl, jestli si myslíte, že by bylo možné připravit návrh na zřízení regulačního orgánu EU nebo aby se Asociace západoevropských jaderných dozorů WENRA v příštím legislativním období změnila na orgán vydávající závazné normy, a jestli by se normy MAAE mohly stát závaznými pro všechny členské státy.

Andris Piebalgs, člen Komise. – K druhé části otázky, věřím, že s takto kvalitní skupinou regulačních orgánů pro jadernou energii se můžeme pracovat k přísnějším normám. Toto je pouze výchozí bod; nejmenší společný jmenovatel, od kterého jsme mohli začít.

Z důvodu citlivosti této problematiky – z politického a někdy také kulturního hlediska – zároveň silně pochybuji, že by evropský regulační orgán požadovanou roli mohl sehrát. Nemyslím tím, že by evropský regulační orgán nemohl mít důvěru, ale že si regulační orgán potřebuje udržet od jaderných zařízení odstup. Věřím, že plnou odpovědnost za bezpečnost má vždy nést vnitrostátní regulační orgán, protože je to nejlepší způsob a zamezí se tak diskutovat, zda centrální regulační orgán jadernou energetiku dostatečně prosazuje atd.

Je vhodné vytvořit společný rámec, ale odpovědnost musí zůstat regulačním orgánům, které na základě směrnice o jaderné bezpečnosti mají veškerou pravomoc a všechny nezbytné nástroje k zavádění této politiky. V Unii máme velmi dobré regulační orgány pro jadernou bezpečnost, žádná reorganizace tedy není nutná. Musíme pouze rozšířit působnost závazných norem počínaje stávající úrovní a vzájemně spolupracovat, čímž dáme světu najevo, že zprísnění norem v jaderné energetice je možné.

Předsedající. – Otázka č. 27, kterou pokládá **Brian Crowley** (H-0232/09)

Předmět: Propagace udržitelné energetiky ve městech

Bydlím v Corku, kde se místní úřady a podniky pokouší vytvořit politiku udržitelné energetiky. Co dělá Komise pro podporu měst, jako je Cork, které usilují o udržitelnou výrobu energie?

Andris Piebalgs, člen Komise. – Jsem velmi rád, že jste tuto otázku položil, protože jsem velmi hrdý na jeden z našich úspěchů, a tím je Pakt primátorů.

V roce 2008 jsme podpořili návrh měst na uzavření Paktu primátorů. Představuje závazek měst omezit do roku 2020 produkci CO₂ o 20 %. Za tímto účelem města vyvíjí akční plány udržitelné energetiky. Byla rovněž zřízena kancelář Paktu primátorů zabývající se koordinací a propagací. Tyto aktivity podporujeme prostřednictvím Společného výzkumného střediska, s cílem poskytnout vědecké podklady a technickou podporu pro přípravu, zavádění a hodnocení akčních plánů udržitelné energetiky. Co se týče menších obcí, Komise jedná s dalšími orgány vnitrostátní, regionální a místní správy, aby zajistila jejich podporu pro menší města.

Tento rok by měl být také zaveden pokročilý systém osvědčených postupů, srovnávací kritéria vynikajících výsledků (Benchmarks of Excellence).

Prostřednictvím Evropské investiční banky (EIB) jsme rovněž vytvořili systém finanční podpory, pomocí kterého soustředíme granty, a také EIB využíváme při plánování udržitelného rozvoje ve městech. EIB se do určitých projektů zapojila, jako např. v případě Barcelony, kde jsou jednání v pokročilé fázi.

Vím, že město Cork se ještě k tomuto Paktu nepřipojilo, takže je na něm, jestli využije svou příležitost. Je to dobrý způsob, jak prostřednictvím těchto iniciativ skutečně zmobilizovat občany.

Pro účely udržitelného rozvoje jsou zároveň k dispozici další nástroje a politika soudržnosti poskytuje významnou podporu městům při realizaci politiky a opatření týkajících se udržitelné energetiky. V letech 2007–2013 dosáhnou celkové investice z fondů soudržnosti do iniciativ zaměřených na udržitelnou energetiku v EU 9 miliard EUR. Jižní a východní operační program, který zahrnuje město Cork, bude v tomto regionu investovat 669 milionů EUR a přispěje k dosažení růstu a tvorby pracovních příležitostí na úrovni Lisabonu.

Fondy soudržnosti budou přímo podporovat projekty udržitelné energetiky v regionu a budou se podílet na získávání dalších investic z vnitrostátních zdrojů. Financování může být použito na podporu energetické účinnosti a výroby energie z obnovitelných zdrojů, vývoje účinných systémů řízení energetiky a propagace čisté a udržitelné veřejné dopravy, zejména v městských oblastech.

Tento Operační program zahrnuje „Gateway Challenge Fund“, který je založen na integrované strategii udržitelného rozvoje pro Cork.

Konečně před nedávnem došlo ke změnám ve Fondu pro regionální rozvoj, aby všem členským státům umožnil využívat regionální fondy pro zlepšování energetické účinnosti a zavedení energie z obnovitelných zdrojů do stávající zástavby. To může představovat až 4 % z celkové částky přidělované Fondem regionálního rozvoje.

Abych vše shrnul, věřím, že jsme vytvořili rámec pro města, která sdílí ambice vyvinout udržitelné modely pro své občany, a tím je Pakt primátorů. Pakt primátorů zahrnuje sympatizanty jako New York a Rochester a má účastníky i v zemích mimo EU, takže prostřednictvím kanceláře, již provozujeme, může nabídnout celou řadu zkušeností.

Co se týká finanční podpory, v této fázi nemáme žádný program zaměřený na energetickou účinnost, ale máme k dispozici Strukturální fondy, program Inteligentní energie – Evropa a také Evropskou investiční banku. Na podporu těchto iniciativ využíváme všechny uvedené nástroje. Evropská investiční banka je v tomto procesu velmi aktivní. V této fázi však nejsou hlavním problémem finance, ale spíše dobré projekty a skutečný zájem ze strany měst.

Tolik tedy moje odpověď na vaši velmi důležitou otázku. Věřím, že města nyní mají jedinečnou příležitost být v čele procesu ukazujícího cestu k budoucnosti udržitelné energetiky.

Brian Crowley (UEN). – Děkuji panu komisaři Piebalgsovi za jeho odpověď. Pane komisaři, již ve své odpovědi jste poukázal na to, že díky energetické účinnosti dochází k ekonomickým úsporám, ale v současné době potřebujeme postoupit ještě o krok kupředu. Místo pouhé propagace udržitelné energetiky a energetické účinnosti potřebujeme využít fondy na vývoj nových způsobů výroby energie, aby města mohla být ještě soběstačnější a nemusela dovážet pohonné hmoty nebo stavět jaderné elektrárny, jak jsme slyšeli v předchozí rozpravě. Potřebujeme hledat důmyslnější a lepší způsoby a možná byste se měli zaměřit spíše do budoucnosti, a nikoli pouze na investiční banku, ale také na nové myšlenky přicházející z Komise.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Snažíme se na tento požadavek reagovat. Do konce tohoto roku plánujeme připravit nový akční plán energetické účinnosti, který bude na tuto otázku zaměřen. Pracujeme rovněž na sdělení o financování energetických zdrojů s nízkým obsahem uhlíku.

Je velmi důležité, aby zúčastněné subjekty projevíly iniciativu a od měst očekávám, že předloží návrhy a vyvinou nátlak na poslance Evropského parlamentu a na členské státy, aby vytvořili celoevropské nástroje spojené s touto oblastí.

Bez tohoto přístupu zdola nahoru se nám nepodaří využít příležitosti, které se nám naskýtají. Evropská města jsou tak rozmanitá a vzniká v nich takové množství dobrých nápadů, že bychom se neměli pouze pokoušet uplatňovat přístup shora dolů ke každému jednotlivému městu.

Věřím, že Pakt primátorů poskytne duševní vklad a zkušenosti tolik potřebné pro politiku směřující k vytvoření udržitelných měst. Nejde přitom pouze o úspory. Týká se to mnoha otázek. Jde také o inteligentní rozvodné sítě, využití energie z obnovitelných zdrojů a udržitelnou dopravu – autobusy na vodíkový pohon, elektrické dopravní prostředky. Příležitostí je celá řada.

Každé jednotlivé město si může vytvořit vlastní program, protože Pakt primátorů vyžaduje pouze závazek snížit produkci CO₂ o více než 20 %. Není nezbytně nutné tohoto závazku dosáhnout prostřednictvím energetické účinnosti. Může se jednat o zcela odlišnou oblast. Z velké většiny to závisí na místních okolnostech.

Předsedající. – Vzhledem k času bohužel není možné položit další doplňující otázku. Omlouvám se pane Rübigu, ale jednou už jste se ptal a pan komisař odpověděl velmi vyčerpávajícím způsobem.

Předsedající. – Otázka č. 28, kterou pokládá **Claude Moraes** (H-0216/09)

Předmět: Hospodářská krize a zabránění protekcionismu

Jako naše komisařka pro obchod jste správně uvedla, že se musíme v reakci na současnou krizi vyhnout protekcionismu, neboť je obecně známo, že se z hospodářského poklesu nedostaneme pomocí omezování obchodu.

Jakými způsoby se Komise snaží zabránit růstu tendencí k protekcionismu ve svých mezinárodních obchodních jednáních? Lze hovořit ve vztahu k jednacímu kolu z Dohá o nějakém pokroku?

A dále, jak Komise zajistí, aby podpora otevřeného obchodu byla vyvážena prioritami rozvoje Evropské unie, například základními pracovními normami a udržitelností životního prostředí?

Meglena Kuneva, členka Komise. – Od vypuknutí hospodářské krize zaujala Evropská unie pevný postoj proti přímému protekcionismu, který je plně v souladu s jejím úsilím o poctivý a otevřený obchod.

Komise pečlivě sleduje protekcionismus svých největších obchodních partnerů, aby na ně případně odpovídajícím způsobem zareagovala. Evropská unie navíc jasně podpořila iniciativu Světové obchodní organizace týkající se podávání zpráv o otázkách vývoje obchodu během hospodářské a finanční krize.

Od počátku současné krize se Evropská unie více než kdy předtím zasazovala o multilateralismus, transparentnost a otevřené trhy založené na pravidlech, která jsou prospěšná jak pro rozvinuté, tak pro rozvojové země. Evropská unie důsledně poukazovala na to, že ambiciózní a vyvážený výsledek jednacího kola z Dohá patří mezi nejdůležitější nástroje v boji proti protekcionismu a při podpoře hospodářství.

Je zde také posláním Světové obchodní organizace zahrnuté do nedávného přezkoumání obchodní politiky Evropské unie, v němž WTO chválí úlohu, jakou Evropská unie hraje v podpoře mnohostranného obchodního systému. Klíčovou úlohu v současné krizi by mohlo hrát jednací kolo z Dohá, což bylo potvrzeno i ve světovém plánu obnovy a reformy skupiny G20 vydaném dne 2 dubna. Vůdci skupiny G20 znovu potvrdili svůj závazek dosáhnout rychlého uzavření jednacího kola z Dohá.

Závěrem bych chtěla uvést, že úsilí Evropské unie o zachování otevřeného obchodu jde ruku v ruce s jejím úsilím o zachování udržitelného rozvoje, který je jakožto součást rozličných obchodních iniciativ průřezovým politickým cílem Evropské unie.

Udržitelný rozvoj, a zejména jeho environmentální a sociální hlediska, je důležitou součástí naší obchodní politiky. O tom svědčí začlenění ustanovení o udržitelném rozvoji se zvláštním zaměřením na pracovní a environmentální normy do našich dvoustranných obchodních dohod.

Claude Moraes (PSE). – Děkuji paní komisařko, jsem si jist, že stojíte za paní komisařkou Ashtonovou. Chtěl bych poblahopřát Komisi a též poslancům této sněmovny, kteří jsou členy Výboru pro mezinárodní obchod, za prosazování linie, jež se staví proti ochranářským tendencím.

Chtěl bych se dotázat na problematiku rozvojových zemí a na to, jak můžeme zajistit zvýšení nebo usnadnění obchodu jak s těmito zeměmi, tak mezi těmito zeměmi navzájem, například zvýšením obchodní pomoci. Pomoc je významnou součástí obchodu a měli bychom ji vzít v úvahu. Celkově vnímám činnost Komise a Parlamentu v tomto směru, pokud jde o tendence k protekcionismu, které by znamenaly krok zpět, jako nadějnou.

Meglena Kuneva, členka Komise. – Zprávy Světové obchodní organizace a vlastní kontrolní činnost Komise ukazují, že neexistuje bezprostřední riziko eskalace ochranářských opatření. Žádný z velkých obchodních partnerů se dosud neuchýlil ke globálním omezením obchodu a investic. Vývoj v některých zemích – například v Rusku, Indonésii a Argentíně – je však třeba bedlivě sledovat, neboť tyto země protekcionismus dosud uplatňují nejvíce a omezují tak obchod. Celkově lze říci, že nejvíce zasaženými odvětvími je zemědělství a potravinářství, železářství a ocelářství, zpracování kovů, automobilový, textilní a hračkářský průmysl.

David Martin (PSE). - Uznává Komise, že stejně jako poučování jiných o rizicích protekcionismu a jejich kontrola je důležité, abychom se sami ujistili, že když používáme vlastní nástroje ochrany obchodu, užíváme je skutečně pro zamýšlené účely, a nikoliv jako protekcionismus?

Meglana Kuneva, členka Komise. – Komise dělá vše, co je v jejích silách, pro to, aby zajistila, že tato kontrola bude v každém ohledu důrazná, zejména v tom ohledu, který jste zmínil. Mohla bych tento vzkaz předat paní komisařce Ashtonové, abych byla schopná předložit konkrétnější názor a konkrétnější odpověď. Dosud jsme však nezaznamenali žádné znepokojivé signály.

Předsedající. – Otázka č. 29, kterou pokládá **Seán Ó Neachtain** (H-0234/09)

Předmět: Internetové pirátství v Kanadě

Kanada má jednu z nejvyšších úrovní internetového pirátství na světě. Situaci ještě zhoršují závažné nedostatky v právních předpisech a nedostatek jejich vynutitelnosti. Kanadský autorský zákon opravdu naléhavě potřebuje přepracovat, aby odpovídal současným mezinárodním normám ochrany internetového prostředí, takovým, jaké jsou stanoveny v Úmluvách WIPO týkajících se internetu z roku 1996 a směrnici Evropské unie (2001/29/ES) o autorském právu. Čím déle bude tato situace trvat, tím déle budou evropští nositelé autorských práv – zejména v tvůrčím odvětví (autoři, skladatelé, výkonní umělci, autoři písní a výrobci zvukových záznamů) – připraveni o právní nástroj, který potřebují pro to, aby zabránili porušování svých práv na internetu v Kanadě, k němuž tam dochází ve velkém rozsahu. Jejich ztráty jsou v důsledku internetového pirátství obrovské. Situace je taková, že je třeba přijmout příslušné právní předpisy nyní, a nikoliv až po nadcházejícím obchodním summitu EU–Kanada a následných dvoustranných obchodních jednáních.

Co dělá Komise s ohledem na naléhavost této situace pro to, aby zajistila, že Kanada neprodleně změní příslušné právní předpisy?

Meglana Kuneva, členka Komise. – Komise si je vědoma problémů týkajících se ochrany a vynutitelnosti práv duševního vlastnictví v Kanadě. Velmi se obáváme toho, že se ukáže, že Kanadou navržená reforma jejího autorského zákona pro ni nebude prioritní záležitostí.

Rozumná ochrana práv duševního vlastnictví je pro budoucí přežití kreativního průmyslu zcela zásadní. Několik členských států nyní sice usilovně diskutuje, jak lze práva duševního vlastnictví lépe přizpůsobit světu online, musíme však stále věnovat pozornost rizikům internetového pirátství pocházejícího ze třetích zemí.

Jednou z klíčových otázek je, jak při dodržování norem v oblasti ochrany údajů nastolit skutečnou rovnováhu mezi zájmy nositelů práv a zájmy spotřebitelů. Jistě si pamatujete, že toto byl klíčový bod iniciativy Komise s názvem tvůrčí obsah online, která byla předmětem sdělení ze dne 3. ledna 2008.

Obavy Komise již byly před nějakým časem důrazně sděleny kanadským orgánům. Skutečnost, že brzy zahájíme jednání o dohodě o volném obchodu s Kanadou, nám poskytne novou příležitost pro značné zlepšení ochrany práv duševního vlastnictví v Kanadě. Mezitím bude Komise tuto otázku projednávat s kanadskými orgány na nejvyšší úrovni. Také vyzve k co nejrychlejšímu zahájení prací na revizi kanadského autorského zákona, nejlépe ještě během tohoto zasedání Parlamentu.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Paní předsedající, chtěl bych poděkovat paní komisařce za tuto odpověď. Chtěl bych se ale zeptat: jaká je dle Komise naděje, že úsilí, které vyvíjíme ve vztahu ke Kanadě, přinese ovoce, a jaké jsou konkrétní plány Komise na zastavení pirátství na internetu a těchto praktik? Pokud to nejsme schopni zastavit v případě země jako Kanada, jaké jsou pak naše šance v jiných případech?

Meglana Kuneva, členka Komise. – Jak jsem již uvedla, obchodní dohoda poskytne právní rámec, který přinese nástroj pro řešení některých otázek obchodu s Kanadou, jež jsou pro nás problémem, například vynutitelnosti práv duševního vlastnictví a některých opatření omezujících hospodářskou soutěž. Jsme optimističtí, protože budeme jednat o dohodě o volném obchodu.

Předsedající. – Otázka č. 30, kterou pokládá **David Martin** (H-0245/09)

Předmět: Dohoda o volném obchodu s Koreou

Může nám Komise sdělit, jaký je stav jednání o dohodě o volném obchodu mezi Evropskou unií a Koreou po nedávných diskusích mezi Komisí a Ministerstvem obchodu Jižní Korey?

Meglana Kuneva, členka Komise. – Jednání o dohodě o volném obchodu s Koreou pokročila ze všech probíhajících obchodních jednání Evropské unie nejdále. Po dvou letech jednání máme nyní na dosah komplexní dohodu se čtvrtým největším obchodním partnerem Evropské unie mimo Evropu.

Dohoda o volném obchodu s Koreou by umožnila přístup na nové trhy v mnoha oblastech, které jsou pro vývozce z Evropské unie zajímavé. Abych uvedla příklad: dohoda by ku prospěchu evropských vývozců rychle odstranila cla v hodnotě 1,6 miliardy EUR; poskytla by pevný základ k necelním překážkám v prioritních odvětvích, jako například v automobilovém, farmaceutickém a spotřebním průmyslu nebo elektroprůmyslu; umožnila by ve značné míře přístup na nové trhy v odvětví služeb, o která mají jejich poskytovatelé v Evropské unii obzvláštní zájem; byla by nejambicióznějším projektem v oblasti práv duševního vlastnictví, zadávání veřejných zakázek, udržitelného rozvoje a též v dalších oblastech; znamenala by nový způsob zapojení občanské společnosti do procesu kontroly provádění dohody o volném obchodu a ochránila by naše citlivé otázky vhodnou úpravou.

Dohoda o volném obchodu by byla také vhodným začátkem pro další jednání. Její uzavření by bylo navíc důkazem o tom, že v reakci na současné hospodářské prostředí usilují obě strany o otevřené trhy.

Na konci osmého kola jednání v březnu 2009 dosáhly obě strany na své úrovni významného technického pokroku, ale stále zůstává určitý počet složitých otázek nevyřešen.

Komisařka EU pro obchod, paní Ashtonová, a korejský ministr obchodu Kim se následně setkali v Londýně dne 2. dubna 2009. Navzdory intenzivním jednáním nebylo možné setřít rozdíly ve zbývajících otázkách, například otázce vrácení cel a otázce pravidel o původu zboží.

Komise nyní zvažuje, jak lze nejlépe postupovat vpřed.

David Martin (PSE). – Děkuji, paní komisařko, za tuto odpověď. Za prvé, zcela souhlasím s tím, že by dohoda o volném obchodu s Koreou přinesla obrovské výhody jak pro Evropskou unii, tak pro Koreu, a vyslala by pozitivní signál, pokud jde o naše odhodlání udržet otevřené trhy. Nyní se však ukazuje, že pokud nedojde k dosažení dohody, bude to spíše vinou členských států než našeho partnera.

Pokud tomu tak bude a nedosáhneme dohody s Koreou, bude Komise souhlasit s tím, že to může, pokud jde o dohody o volném obchodu, Generální ředitelství pro obchod klidně zabalit a jít domů, protože pokud nejsme schopni se dohodnout s Koreou, jak budeme schopni se dohodnout s Indií, zeměmi skupiny ASEAN a s jinými, se kterými vedeme jednání?

Meglana Kuneva, členka Komise. – Právě naopak, členské státy nedávno potvrdily zájem na uzavření ambiciózní a vyvážené dohody s Koreou.

Komise bude jako obvykle hájit zásady, na jejichž základě jednáme se všemi zeměmi.

Glyn Ford (PSE). - Moc vám děkuji. Možná by paní komisařka mohla zaujmout stanovisko k postoji německé vlády k této otázce.

Podobně jako pan Martin i já podporuji tuto dohodu o volném obchodu s Korejskou republikou. Musíme si však dát pozor na detaily a načasování. Odhaduje se, že by se v Evropě mohlo prodat každý rok 650 000 korejských automobilů. Ačkoliv jsou některé z nich již vyráběny ve východní Evropě, dojde ke značnému nárůstu nového dovozu.

Většina průzkumů naznačuje, že tato auta nahradí japonská auta vyráběná v Evropě, například auta vyráběná Hondou v závodě nacházejícím se v mém volebním obvodu ve Swindonu. Tento závod nyní zastavuje výrobu a jeho zaměstnanci mají pouze pracovní pohotovost. Abychom tam ani jinde v Evropě nezhoršovali současnou situaci, můžete mi dát potřebnou jistotu, že předtím, než budou tyto dovozy povoleny, uplyne určitá doba?

Meglana Kuneva, členka Komise. – Chápu vaše obavy o automobilový průmysl. Komise od samého počátku jednání s Koreou vynaložila značné investice pro získání dobrých výsledků v automobilovém průmyslu Evropské unie. Evropské vývozci automobilů budou požívat výhod spočívajících ve zrušení korejských cel na automobily a zároveň ze skutečného zrušení technických překážek. Nejzásadnější překážky budou odstraněny již od prvního dne platnosti dohody.

Předsedající. – Otázka č. 31, kterou pokládá **Georgios Papastamkos** (H-0257/09)

Předmět: Spor mezi USA a EU týkající se hormonálně ošetřeného hovězího masa

Poskytne Komise informace o výsledku jednání, která vede s orgány Spojených států s cílem jednoznačně zabránit – po rozhodnutí o dočasném pozastavení – oživení takzvaných karuselových odvetných opatření jako součásti transatlantických obchodních sporů o hormonálně ošetřené hovězí maso a s cílem přehodnocení stávajících odvetných opatření?

Meglana Kuneva, členka Komise. – Komise nyní nadále vede jednání se Spojenými státy a je naděje, že velmi brzo dospějeme k řešení přijatelnému pro obě strany. V několika posledních týdnech jsme o této otázce s naším transatlantickým partnerem intenzivně jednali. Komisařka EU pro obchod Catherine Ashtonová a zástupce pro obchod USA Ron Kirk se dne 22. dubna dohodli na tom, že budou dále jednat, aby byl ke spokojenosti obou stran ukončen dlouho trvající spor o hormonálně ošetřené hovězí maso.

Potvrdili své přání vyřešit tento složitý problém, který má dopad na podniky i na spotřebitele jak v zemích Evropské unie, tak ve Spojených státech, a proto, aby snáze našli řešení, se paní komisařka Ashtonová a zástupce pro obchod USA Ron Kirk dohodli na tom, že uvalení takzvaných „karuselových“ sankcí ze strany USA na některé produkty s původem v Evropské unii bude místo původně plánovaného 23. dubna odloženo o další dva týdny.

Komise je odhodlána učinit vše, co je možné, aby našla pozitivní a trvalé řešení tohoto problému, a vysocí úředníci obou stran vedou na toto téma rozhovory. Konečným cílem Komise v těchto jednáních je zabránit s konečnou platností zavedení „karuselových“ sankcí a zrušit stávající odvetná opatření. Jsme přesvědčeni o tom, že brzy dojde k dosažení dohody, která bude plně v souladu s ochranou veřejného zdraví a spotřebitelů.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, vzhledem k tomu, že zde není přítomna příslušná komisařka, paní Ashtonová, chtěl bych poděkovat paní komisařce Kunevové za její odpovědi a požádat ji, aby mé díky za vyjednávání a konzultace s americkou stranou o zrušení karuselových odvetných opatření ze strany Spojených států amerických paní Ashtonové tlumočila. Tato akce, pokud nic jiného, jde o krok dále, než jsou limity partnerství mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií, což jsou dva největší hráči světového obchodu, kteří také hrají vůdčí úlohu v rámci jednacího kola z Dohá pod záštitou Světové obchodní organizace.

Meglana Kuneva, členka Komise. – Pane Papastamkosi, ráda budu váš vzkaz tlumočit paní komisařce Ashtonové, a aniž bych chtěla výsledky předjímat, myslím, že budou vcelku uspokojivé.

Předsedající. – Otázka č. 32, kterou pokládá **Giovanna Corda** (H-0209/09)

Předmět: Nedodržování nařízení č. 261/2004 ze strany leteckých společností

Soudní dvůr Evropských společenství vydal dne 22. prosince 2008 rozsudek, podle kterého letecká společnost nesmí odmítnout vyplacení náhrady cestujícím v případě zrušení letu v důsledku technických problémů na letadle. Švédský soud, na který se s tímto případem obrátil veřejný ochránce práv, vydal podobný rozsudek.

Může Komise uvést, do jaké míry zohlední tato rozhodnutí, která opět dokazují neochotu leteckých společností, příliš vágní znění nařízení č. 261/2004⁽¹⁾, konkrétně jeho „mimořádné okolnosti“ ospravedlňující zrušení, a pasivitu Komise tváří v tvář četným porušováním tohoto nařízení v neprospěch cestujících?

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, vážení poslanci, mám za to, že nejprve musíme zdůraznit, že vykládat rozsudky Soudního dvora nenáleží Komisi. Tyto rozsudky se týkaly předběžných otázek vnitrostátních soudů, jejichž cílem je zajistit jednotné uplatňování práva Společenství.

Podle článku 16 nařízení (ES) č. 261/2004 o právech cestujících v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů jsou členské státy odpovědné za prosazování uvedeného nařízení a jsou povinny sankcionovat letecké společnosti, které nedodržují jeho ustanovení. Při vyřizování reklamací cestujících, které jim jsou adresovány, musí příslušné orgány určené členskými státy v souladu s tímto nařízením pochopitelně jednat v souladu s rozhodnutími Soudního dvora. Úloha Komise spočívá v kontrole správného uplatňování tohoto nařízení příslušnými orgány, zejména s ohledem na příslušné rozsudky Soudního dvora.

(1) Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1.

Poslední setkání Komise a příslušných vnitrostátních orgánů se konalo počátkem prosince minulého roku, jinými slovy několik týdnů před tím, než Soudní dvůr vydal toto rozhodnutí. Komise plánuje další setkání na čtrnáctého tohoto měsíce. Na tomto zasedání se budeme zabývat nedávným rozhodnutím Soudního dvora ve věci C-549/07.

Vnitrostátní orgány budou mít příležitost vyjádřit se k uvedenému rozsudku a uvést, jak s ohledem na toto rozhodnutí a jeho důsledky v praxi hodnotí chování leteckých společností vůči cestujícím v případě, že dojde ke zrušení letu.

Giovanna Corda (PSE). – (IT) Pane komisaři, děkuji vám, protože mám pocit, že této otázce je třeba věnovat patřičnou pozornost. Pokud jsem vás správně pochopila, těmito záležitostmi se musí zabývat členské státy, ale i vy musíte vědět, zda je možné s tím něco udělat. Děkuji vám proto za odpověď a budeme se těšit na další vývoj.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (FR) Děkuji, že jste zde hovořila italsky. Vím, že jste italského původu, takže ještě jednou děkuji. Komise bude samozřejmě sledovat, co se děje, protože mám za to, že práva cestujících jsou pro nás všechny velmi důležitá. Jsou jedním z cílů mé práce jakožto komisaře.

Toto jsem řekl, když Parlament schválil mé jmenování. Budu proto nadále usilovat o to, aby se kontrolovalo, zda členské státy dodržují práva cestujících. Všichni, i paní Kunevová, se zasazujeme o to, aby byla práva cestujících ve všech oblastech účinně chráněna.

Glyn Ford (PSE). – Budu stručný, protože vím, že máme málo času. Pane komisaři, musím zde bohužel říci, že uplatňování práv, která máme, je v současné době, upřímně řečeno, fraška. Nedávno jsem byl v Amsterdamu a byl jsem svědkem toho, jak společnost KLM jednala s cestujícími, jejichž let byl zpožděn – přeřadili je na jiný let u přepážky pro samostatné odbavení. Personál, aniž by se cestujících ptal, odmítal jakoukoliv náhradu a pomoc, na které měli nárok.

Může toto Komise nějak kontrolovat? Můžeme na letiště postavit lidi, aby v praxi kontrolovali, jak letecké společnosti jednají? Protože se mi, upřímně řečeno, zdá, že se z toho stala fraška.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, Komise má v úmyslu podat Parlamentu a Radě zprávu o fungování a dosažených výsledcích nařízení (ES) č. 261/2004, a to ve formě sdělení, které bychom měli přijmout v druhé polovině tohoto roku.

V tomto dokumentu budou analyzovány čtyři roky fungování tohoto nařízení a budou v něm navržena opatření za účelem snížení počtu nehod a zlepšení ochrany práv cestujících.

Budou proto zkontrolována všechna letiště. Doufám, že práce Komise situaci zlepší a odpoví občanům na jejich otázky. Mohu vás proto ujistit o mém odhodlání jakožto komisaře. Mohu potvrdit, že ve mém odhodlání budu i nadále pokračovat.

Předsedající. – Otázka č. 33, kterou pokládá **Emmanouil Angelakas** (H-0212/09)

Předmět: Privatizace leteckých společností v Evropské unii

S ohledem na úspěšný model privatizace společnosti Olympic Airways a její převod soukromému investorovi, řekne nám Komise, do jaké míry lze tento model použít i v případě jiných leteckých společností, které čelí podobným problémům?

Jak Komise hodnotí vyhlídky budoucích privatizací leteckých společností v Evropské unii? Jak přispějí fúze leteckých společností k řešení krize, aniž by se zároveň vytvářely monopoly a omezovala hospodářská soutěž?

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, vážení poslanci, Komise sdílí názor, který jste vyjádřil ve své otázce, jinými slovy sdílí názor, že rozhodnutí Komise zcela jistě vedla k nařízení prodeje některých podniků skupiny Olympic Airlines a Olympic Airways Services. Tyto prodeje byly jistě z hlediska hospodářské soutěže a dopravní politiky úspěšné.

V případě společnosti Alitalia byl použit stejný model a lze ho použít v případě všech leteckých společností, které se nacházejí ve vážných potížích. Toto rozhodnutí proto vedlo k vytvoření nového modelu leteckých společností, který byl měl být modelem budoucnosti: nikoliv již státní společnosti ale plně privatizované společnosti. Tento model se Komise právě snažila podpořit. Mám za to, že tento cíl privatizace sdílí i jiné letecké společnosti, mám teď na mysli Austrian Airlines, Malev a České aerolinie.

Nicméně, pokud jde o soukromou nebo veřejnou vlastnickou strukturu společností, musí Komise v souladu se Smlouvou zůstat neutrální. Komise je pro konsolidaci odvětví letecké dopravy ve Společenství, které stále považuje s ohledem na současnou krizi za příliš roztržité.

Tato konsolidace by však neměla bránit hospodářské soutěži tak, že by poškozovala účinné fungování společného trhu. Podle příslušných ustanovení práva Společenství jsou Komise a příslušné vnitrostátní orgány v závislosti na rozsahu příslušné koncentrace zodpovědné za kontrolu spojování podniků, ke kterým za tímto účelem dochází.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, chtěl bych poděkovat panu komisaři za jeho připomínky a odpověď. Chtěl bych využít přítomnosti pana komisaře, abych se ho zeptal na to, zda Komise provedla nějaké hodnocení týkající se ztrát pracovních míst v evropských leteckých společnostech za posledních osm měsíců, kdy vypukla hospodářská krize, a pokud ano, jaká opatření by dle vašeho názoru měla být k odvrácení této situace přijata?

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, nemám k dispozici žádné konkrétní údaje o ztrátách pracovních míst v důsledku krize, ale určitě jsem si dobře vědom toho, co se děje v odvětví letecké dopravy.

Veškeré mé úsilí jako komisaře odpovědného za dopravu se soustředí na podporu tohoto druhu dopravy a není překvapením, že zde opět diskutujeme o otázce volných letištních časů s cílem zabránění zhoršení situace v této době krize: to ale také znamená usilovat o snižování počtu ztrát pracovních míst, jinými slovy o zachování současné úrovně zaměstnanosti v odvětví letecké dopravy v Evropské unii.

Předsedající. – Otázka č. 34, kterou pokládá **Bernd Posselt** (H-0214/09)

Předmět: Evropská železniční trasa a Brennerský základní tunel

Může nám Komise poskytnout podrobné informace o přesném časovém harmonogramu a finančních plánech týkajících se jak etap vysokorychlostního železničního spojení ze Štrasburku do Vídně, tak Brennerského základního tunelu jakožto hlavního bodu trasy Berlín–Řím? Jaké další kroky se plánují a skýtá plán obnovy nějaké další možnosti?

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, pane Posselte, jak víte, je železniční osa Berlín–Palermo jednou z 30 prioritních transevropských projektů dopravních sítí a projekt Brennerského základního tunelu je hlavním bodem tohoto prioritního projektu.

Komise podporuje tento klíčový prvek tohoto prioritního projektu, který umožní propojit železniční síť na obou stranách Alp pomocí vysokokapacitní a vysokorychlostní trasy, jež bude určena především pro přepravu zboží. Tento projekt proto přispěje jak k účinnému fungování vnitřního trhu, tak k ochraně životního prostředí a hospodářské obnově.

Komise si proto přeje splnit v praxi očekávání občanů. To je další důvod, proč jsme koncem minulého roku, kdy bylo schváleno 786 milionů EUR na prioritní projekt č. 1, urychlili poskytnutí finančních prostředků. Koordinátorka, paní van Miertová, na tento projekt dohlížela od roku 2005 a já věřím v jeho pozitivní výsledky.

Nyní jsme zahájili proces konzultací s členskými státy Evropské unie za účelem prodloužení mandátu evropských koordinátorů, abychom tak pokryli období 2009 až 2013. Tímto způsobem jim umožníme pokračovat v jejich práci, zejména v kontrole prioritních projektů. Dne 22. března 2009 předložily rakouské orgány svůj víceletý program infrastruktury, který zahrnuje i Brennerský základní tunel. Dne 17. dubna 2009 – po dokončení posuzování vlivu na životní prostředí – vydaly na tento projekt stavební povolení.

Italské orgány předložily svůj projekt základního tunelu svému Meziministerskému výboru pro hospodářské plánování (CIPE), aby tak bylo možné schválit v květnu jeho financování. Ministr Matteoli, se kterým jsem hovořil, potvrdil ochotu italského státu podpořit tento cíl, jinými slovy financovat tento projekt, a já věřím, že rakouské a italské orgány jsou v této otázce naprosto zjedno.

Prioritní projekt 17 – vysokorychlostní trasa Štrasburk–Vídeň je součástí železniční osy Paříž–Štrasburk–Stuttgart–Vídeň–Bratislava – postupuje ve všech dotčených členských státech – Francii, Německu, Rakousku a Slovensku – uspokojivým tempem. Větší část z trasy dlouhé 831 km mezi Štrasburkem a Vídní – konkrétně úseky Štrasburk–Stuttgart a Linec–Vídeň – bude dokončena do roku 2015. Úsek Stuttgart–Ulm, který představuje nejdůležitější zúžený úsek, bude dokončen do roku 2020.

Příslušný finanční protokol bude podepsán dne 2. dubna tohoto roku. V této chvíli se zdá, že nejkomplikovanějším úsekem bude přeshraniční úsek v Bavorsku mezi Mnichovem a Salcburkem. Německá vláda nyní přehodnocuje své víceleté programy, a proto musíme vyčkat do konce tohoto roku, než budeme moci začít o tomto velmi důležitém úseku diskutovat. Úsek Štrasburk–Vídeň bude stát 10 miliard EUR a prioritní projekt bude stát celkem 13,5 miliard EUR.

Doufám, že tyto informace pro vás budou užitečné a že poskytnou odpověď na dotaz pana Posselta v celé šíři.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pane komisaři, chtěl bych vám poděkovat za vaši výbornou a podrobnou odpověď a také za vynikající práci na těchto dvou významných projektech, které křižují Mnichov. Mám jenom dvě stručné doplňující otázky:

Zaprvé zde existují dohady ohledně Brennerského základního tunelu, který by mohl být omezen na tunel pro dopravu cestujících. Můžete to vyloučit?

Zadruhé, v Rakousku a Stuttgartu hodně usilují o vedení hlavní trasy ze Štrasburku do Vídně a Budapešti. Stále však máme problém s obchvatem Mnichova, spojením na mnichovské letiště a prodloužením trasy z Mnichova do Mühlholfu, Freilassingu a Salcburku, tedy do „chemického trojúhelníku“, a prodloužení trasy přes Mühlhof. Chtěl bych vás upozornit na to, že zejména zde dochází k pokroku velmi pomalu.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, vážení poslanci, pokud jde o spojení Berlín–Palermo, mohu vás ujistit, že ačkoliv je zřejmé, že dojde k obavám, pokud budou kolovat různé zvěsti, tyto zvěsti se zdají být zcela neopodstatněné.

Chtěl jsem vám přinést i další novinky, protože se zajímáte zejména o úsek Štrasburk–Vídeň. Evropská komise zveřejnila dne 31. března dvě výzvy k předkládání návrhů TEN-T. V rámci těchto návrhů by mohl úsek Štrasburk–Vídeň získat finance podle programu na rok 2009 – ve výši 140 milionů EUR na obě studie a pracovní projekty – a podle plánu evropské hospodářské obnovy, který vyčleňuje 500 milionů EUR výlučně určených na pracovní projekty, které mají být zahájeny nejpozději do konce roku 2010.

Záleží samozřejmě na vládách jednotlivých států, zda zašlou návrhy na spolufinancování, které budou posuzovány spolu s návrhy jiných členských států. To znamená, že pokud má Německo v úmyslu předložit plán ohledně tohoto úseku, který vás zajímá, může předložit plán pro získání prostředků, jež Komise pečlivě přezkoumá.

Pokud jde o pokrok v projektu 17, Komise se rozhodla poskytnout značné prostředky na různé projekty kolem této osy, konkrétně na tři přeshraniční zúžené úseky.

Předsedající. – Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

Tímto je doba vyhrazená pro otázky ukončena.

(Zasedání bylo přerušeno ve 20:10 a pokračovalo ve 21:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: paní KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

12. Žádost o ochranu parlamentní imunity: viz zápis

13. Růžová vína a autorizované enologické postupy (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o:

- ústní otázce (O-0067/2009), kterou vznesli ke Komisi Astrid Lullingová, Jean-Pierre Audy, Joseph Daul, Françoise Grossetêteová, Véronique Mathieuová, Elisabeth Morinová, Margie Sudreová, Oldřich Vlasák a Dominique Vlastová jménem skupiny PPE-DE, Patrick Louis jménem skupiny IND/DEM, Jean Marie Beaupuy, Anne Laperrouzeová, Nathalie Griesbecková a Marielle De Sarnezová jménem skupiny ALDE, Sergio Berlato, Cristiana Muscardiniová, Roberta Angelilliová, Domenico Antonio Basile, Alessandro Foglietta, Antonio Mussa, Sebastiano (Nello) Musumeci, Giovanni Robusti, Umberto Pirilli a Salvatore Tatarella jménem skupiny UEN: Růžová vína a autorizované enologické postupy (B6-0228/2009) a

- ústní otázce (O-0068/2009), kterou vznesli ke Komisi Luis Manuel Capoulas Santos, Katerina Batzeliová, Vincent Peillon, Vincenzo Lavarra, Stéphane Le Foll a Alessandro Battilocchio jménem skupiny PSE: Růžová vína a autorizované enologické postupy (B6-0229/2009).

Astrid Lulling, autorka. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, výrobci kvalitních vín a informovaní spotřebitelé – skuteční znalci produktů naší země – nechtějí slyšet řeči o míchání vín.

Je pochopitelné, že pěstitelé vína v mnoha evropských regionech se obávají hospodářských, sociálních a environmentálních dopadů zrušení zákazu míchání červeného a bílého vína pro výrobu růžového vína.

Nevyhnutelně nerovná soutěž, která toho bude následkem, může dopadnout na celé regiony, které se specializují na výrobu kvalitního růžového vína vyráběného na základě rostoucí poptávky. Komise již podnikla kroky ohledně prvního požadavku z naší ústní otázky tím, že odložila rozhodnutí původně plánované na konec dubna, za což jí vřele děkuji.

Využije však toto období k uspokojení našeho druhého požadavku, konkrétně k příslibu rozsáhlé poradní služby pro ty, kteří pracují v oboru, na základě podrobné studie možných hospodářských, sociálních a environmentálních důsledků zrušení zákazu míchání vín?

Kromě toho, jaká řešení si Komise představuje, kdyby neměla stáhnout svůj návrh na zrušení zákazu míchání vín, aby předešla kolapsu tohoto křehkého trhu s růžovým vínem, které má krátkou spotřební lhůtu, a oslabení hospodářského systému v celém regionu, který poskytuje celou řadu kulturních a turistických aktivit založených na vinařském průmyslu?

Je si Komise vědoma, že doporučená řešení pro označování již byla regiony s tradiční výrobou zamítnuta, protože pojem „rosé“ nebude vyhrazen pro vína, která jsou vyráběna z červených hroznů?

Patrick Louis, autor. – (FR) Paní předsedající, reforma společné organizace trhu (CMO), kterou si vynucují spojené síly lobbistů a eurokratů, způsobí tři závažné problémy. Reforma se snaží o odstranění mechanismů regulace trhu, o liberalizaci práv na výsadbu od roku 2015 a umožnění souběžného pěstování velmi odlišných kategorií vína pod prakticky totožným označením. Tyto tři prohřešky budou pro evropské vinařství fatální, zejména ve Francii. Spotřebitelé budou při výběru klamáni a industrializace odvětví povede ke ztrátě odborného know-how.

Toto systematické odstraňování základních zásad, které určují specifickou povahu evropského vinařství, má podivnou logiku. Komise, lapena mezi podřízeností vůči Světové obchodní organizaci a vlivem všemocné evropské lobby za velké podniky, CEEV, se od roku 2004 systematicky věnuje otevírání dveří evropského kurníku všem liškám chodícím po světě. Stále více se zdá, že působí jako nástroj globalizace. Tato nesoudržná logika vyjde jasně najevo, když se podíváme na dva druhy čísel.

V Evropě bylo klučeno 170 000 hektarů vinic, zatímco na Novém Zélandu se osázená plocha zvětšila o 240 %, v Austrálii o 169 % a v Číně o 164 %. V Evropě je snižování dodávek pro udržení cen na přijatelné úrovni podrýváno působením velkých výrobců vína, kteří se zbavují svých přebytečných produktů za nízké ceny a zaujímají tak volné místo na trhu. Takové je shrnutí situace na trhu s růžovým vínem. Odhaluje rozpory, které existují mezi zásadami Světové obchodní organizace a těmi, kteří jsou třeba, aby řídili odvětví a podporovali investice, kvalitu a know-how. Včera jsme úspěšně zjistili, že kvalita se v budoucnu změní v kvantitu. Začíná být jasné, že s reformami pana komisaře dnešní rozhodnutí zabijí zítřejší know-how.

Pane komisaři, je nutné zakázat míchání vín před 7. červnem. Poté zbude pěstitelům vína jediný způsob, jak být slyšet, a tím budou volby.

Anne Laperrouze, autorka. – (FR) Paní předsedající, co se nám to snaží vnutit? Směs červeného a bílého vína tváříci se jako růžové? Naši občané reagují na tuto iniciativu Komise, která má souhlas členských států, včetně Francie, velmi negativně.

Zaregistrovala jsem dva druhy reakcí: zaprvé se naši občané ptají, proč se Evropská unie plete do růžového vína, když je zde tolik jiných problémů, zejména závažná otázka hospodářské krize. Zadruhé, výrobci tradičních růžových vín, která se vyrábějí krátkodobou macerací a jemným lisováním, to vnímají jako závažný útok na označení „rosé“ a na pověst kvality, budované tolik let, vín, jako jsou růžová vína z Provence, která si udržují aroma tamní země a která se zasloužila o úspěch růžových vín obecně.

Na poslední schůzi meziskupiny pro víno jsme konečně pochopili motivaci Evropské komise a členských států. Spotřeba růžových stolních vín po celém světě stoupá a tvoří téměř 30 % celkové spotřeby vína. Třetí země vyrábějí směsi. Trh Evropské unie začíná být cílem těchto směsí ze třetích zemí.

Obzvláště trhu Spojeného království dominují vína ze Spojených států. Je známe, že tradiční růžové víno má krátkou spotřební lhůtu. Je mnohem snazší vyrobit růžové víno na požádání s využitím zásob červených a bílých vín. Pro členské státy je to tedy otázka přizpůsobení výroby růžových stolních vín mezinárodnímu trhu.

Pokud nebudou vynalezeny jiné enologické postupy pro výrobu růžového vína, můžeme se inspirovat například Pierrem Dacem, který řekl: „Naroubujte na víno růže, a získáte přírodní růžové víno!“ Toto není možné. Jako mnozí mí kolegové poslanci se domnívám, že Evropská komise a členské státy musí udělat krok zpět, přepracovat pravidla pro označení „růžové víno“ a zajistit, aby název „rose“ byl vyhrazen pro vína vyrobená za použití tradičních metod, ať již v Evropské unii nebo ve třetích zemích.

Mezitím vás, pane komisaři, vyzývám, abyste se seznámil s některým z růžových vín z oblasti Gaillac, s tisíci barvami Tarn, samozřejmě vychutnávejte s mírou.

Cristiana Muscardini, autorka. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, víno pro nás není jen zemědělským produktem, ale představuje také kulturu a tradici.

Často v této sněmovně slyšíme, že musíme evropskému trhu s vínem zaručit jistou budoucnost. Tu můžeme zajistit, jediné pokud se soustředíme na kvalitu, a kvality nemůžeme dosáhnout, pokud nerespektujeme tradiční výrobní metody. Z toho důvodu, pane komisaři, můžeme jediné nesouhlasit se zaváděním nových postupů výroby vína, které jsou vymyšlené a které nemají nic společného s vinařskou vědou, protože jsme přesvědčeni, že mohou vést k poškození image vína a zničit důvěru spotřebitele k výrobkům a mít škodlivé dopady na kvalitu a možná i na zdraví.

Evropské kvalitní výrobky mají prestiž, protože staví na respektu k surovinám, malovýrobním metodám, tradicím a charakteristickým chutím dosahovaným díky používání specifických výrobků a výrobních metod. Obávám se, že pokud uděláme všechny tyto ústupky a zavrhneme naše tradiční postupy výroby vína, povolí Unie přidávání kusů dřevěných sudů do vína pro urychlení procesu ochucování, což povede k umělému ochucování, a než si to uvědomíme, budeme do vína přidávat vodu a vyrábět ho bez hroznů.

Nemyslím si, pane komisaři, že je to správný způsob, jak znovu nastartovat a rozvíjet vnitřní a mezinárodní tržní odvětví. Mezinárodní poptávka po růžovém víně neupadá, ale stoupá a v tomto případě správný přístup je nevyrábět více vína s použitím výrobních technik, které využívají spíše chemickou soupravu než cokoliv jiného, ale investovat do kvality, do zvláštnosti a charakteristiky evropských vín, do marketingu a podpory skutečných vín obecně, aby se rozšířil trh, a konečně usnadnit mladým lidem vstup do vinařského podnikání.

Gilles Savary, autor. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, náhodou nejsem zrovna uprostřed volební kampaně, protože v příštím Parlamentu nebudu. Proto, pane komisaři, laskavě nepřehánějte. Nicméně, já pocházím z Bordeaux. Vy jste navštívil můj region, který produkuje velmi málo růžového vína, ale který má své růžové víno velmi rád.

Chtěl jsem vám říci, že mě obzvláště šokovalo, když jsem zjistil, že Evropská komise chce legalizovat výrobu růžového vína smícháváním červeného a bílého. Podle mého názoru je to padělaný výrobek, a to v době, kdy jsme vybízeni k boji proti padělání v průmyslu. Znamenalo by to povolení nebo stvoření vinného derivátu, a to v době, kdy bojujeme proti finančním derivátům.

Ve skutečnosti to vše pramení ze stejného cíle, konkrétně nalézt nové výrobky, které vytvoří ještě více zisku. Dokud jsou zisk a konkurenceschopnost Evropské unie zajištěny, vše je v pořádku. Dovolte mi jeden návrh. Tady máme růžové víno. Právě jsem toto růžové víno vyrobil, zde v Evropském parlamentu, tím, že jsem do bílého vína přidal červenou řepu. Mohu vám slíbit, že bude mít přesně stejnou barvu, a co víc, pokud chcete, můžete mít celou barevnou škálu a zřejmě i jistou chuťovou škálu. To by nám umožnilo vyřešit problémy cukrovarnického průmyslu a chaptalizace s použitím přírodního potravinového produktu. Zkrátka to znamená, že pokud povolíme tento první krok, nebude konce. Ostatní poslanci již řekli, že bude nadále vládnout padělaní potravin. Proto vám říkáme: „Podívejte se, co se v některých zemích děje již nyní.“

V současné době se již pětina vyrobených růžových vín skládá ze směsí. Domnívám se, že Komise nemusí systematicky likvidovat zbývající čtyři pětiny. Jsou lidé, kteří se snaží zajistit, aby růžové víno existovalo, aby se stalo skutečným vínem vyrobeným s použitím skutečných enologických metod. My jim nyní podráždíme nohy pod záminkou, že pro trh s růžovým vínem by mohlo být výhodnější použít směs červeného a bílého.

Jsem přesvědčen, že to je hluboce nemorální. Osobně se domnívám, že označování nebude dostatečné nebo, pokud se bude označování používat, nesmí být tento druh míchaného vína nazýván „rosé“. Říkejte tomu „voda z nádoby“, jestli chcete, pane komisaři, protože to mnohem lépe vystihuje kvalitu tohoto výrobku.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. - Paní předsedající, svět růžového vína má dlouhou historii, ale v právních předpisech EU nebo v rámci Mezinárodní organizace pro révu a víno (OIV) neexistuje žádná jeho definice. Všichni o tom mlčí.

V některých regionech výrobci vín vynaložili mnoho úsilí na vyvinutí vysoce kvalitního růžového vína na základě přesné specifikace produktu a omezili postupy jeho výroby na tradiční metody. Nicméně jiná chráněná označení původu neurčují omezení pro výrobu růžového vína. Specifikace produktu šampaňského umožňuje mísení červeného a bílého vína k výrobě růžového šampaňského. Na úrovni EU je zákaz mísení červeného a bílého vína omezen na výrobu stolního vína.

Diskuse o postupech výroby vína, včetně mísení, započala v roce 2006 během jednání o reformě vinného odvětví. Touto reformou získala Komise pravomoc povolit nové enologické postupy a má vycházet z doporučení OIV.

Na základě rozsáhlých diskusí se zúčastněnými stranami a všemi členskými státy, které se odehrály loni na podzim, navrhla Komise zrušení zákazu směšování červeného a bílého vína. To prošlo orientačním hlasováním v regulativním výboru pro víno v lednu, přičemž většina členských států, včetně Francie, hlasovala pro.

Návrh nařízení byl oznámen Světové obchodní organizaci podle postupu ve Smlouvě o technických překážkách obchodu a nedávno jsme přidělili další čas třetím zemím, aby náš návrh prozkoumaly. Takže regulační výbor pro víno bude o nařízení formálně hlasovat v červnu, pravděpodobně 19. června, protože další zdržení by nám zabránilo provádět nové enologické postupy od 1. srpna letošního roku, jak předvídá nařízení Rady.

Také jste žádali, aby před stažením zákazu mísení bylo provedeno hodnocení dopadů. Hlubková hodnocení dopadů byla provedena službami Komise při navrhování reformy vinného odvětví, takže nemáme v úmyslu pouštět se znovu do práce, kterou jsme vykonávali v letech 2006 a 2007, ani nehodláme provádět hloubkové hodnocení dopadů různých jednotlivých postupů výroby vína, takže vycházíme z práce, kterou odvádí OIV.

Již nyní ekonomové z vinařského sektoru zdůrazňují, že tato reforma neoslabí postavení tradičních růžových vín, protože tato růžová vína s označením původu nejsou konkurencí pro stolní vína. Je zjevné, že tradiční růžové víno je kvalitní produkt, který je spotřebiteli velmi ceněn a je spojen místem svého původu.

Povolení mísení stolního vína povede ke spravedlivé hospodářské soutěži mezi evropskými zeměmi a třetími zeměmi, protože třetím zemím jsme – jak už zde dnes zaznělo – toto mísení povolili. Naprosto souhlasím s paní Laperrouzeovou. Proč bychom měli stavět naše výrobce vína do horší konkurenční situace, než jsou ti, kdo mohou prodávat víno v Evropské unii?

Před pár týdny jsem se zde ve Štrasburku setkala s výrobcí růžového vína z Provence ve Francii a vedli jsme velmi otevřenou a upřímnou diskusi o vývoji situace. Samozřejmě chápu jejich snahu o ochranu tradičního růžového vína, a právě proto hledá Komise různá řešení otázky označování. Navrhli jsme dvě možnosti označování: „tradiční růžové víno“ a „růžové víno vyrobené mísením“. Členské státy se mohou rozhodnout, jestli chtějí zavést jedno nebo obě označení jako povinná pro růžová vína vyráběná na jejich území. Tak poskytneme výrobcům možnost udělat si přesnější představu o tom, co kupují.

Od těchto výrobců vína jsem slyšela argument, že výraz „tradiční růžové víno“ je trochu zpátečnický a oni považují růžové víno za moderní druh vína. Jasně jsem dala najevo, že pokud se objeví jiné návrhy, budu připravena je vyslechnout, ale dosud jsem žádné neslyšela. Jako komisařce pro zemědělské produkty mi záleží na tom, abychom našli správná řešení a poskytli našim výrobcům vína rovné příležitosti.

Agnes Schierhuber, jménem skupiny PPE-DE. - (DE) Paní předsedající, pane komisaři, těší mě, že vás zde dnes opět vidím. Po celá léta mé politické činnosti – jak v Rakousku, tak po téměř 15 let v Evropském parlamentu – byly diskuse o víně vždy velmi emocionální. A dnes to vidíme i zde.

Podle mého názoru je víno jedním z nejelegantnějších produktů, které mohou vzejít ze zemědělství. Je v zájmu kvalitní produkce evropských – a zejména rakouských – pěstitelů révy, aby prioritu měla kvalita a osobitost vín z různých regionů.

Jsme přesvědčeni, že mísení vín není enologický postup. Růžové víno se vyrábí zvláštním, velmi tradičním enologickým postupem. Proto, pane komisaři, podporuji své kolegy poslance, kteří stejně jako já odmítají toto mísení bílého a červeného vína. Je čas vytvořit jasnou definici pro výrobu tradičních růžových vín.

Pane komisaři, jak jste říkal, musí být také možné, aby členské státy dostaly informace a mohly pak na některá rozhodnutí pohlížet jinak nebo je změnit. Vyzývám vás, abyste to pro dobro kvality evropské výroby vín zajistil.

Alessandro Battilocchio, jménem skupiny PSE. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, znovu se zde ve sněmovně setkáváme, abychom bránili gastronomické, kulturní a venkovské dědictví předávané od dávných dob; úctyhodné dědictví, které nám svět závidí, které představuje ohromné bohatství pro hospodářství a také pro identitu naší Unie.

V současné době tomuto dědictví hrozí konec kvůli záměru Komise a Rady zrušit zákaz výroby růžového vína mísením. Tento záměr je výsledkem silného tlaku a bude schválen bez možnosti zásahu Parlamentu, orgánu, který úředně zastupuje miliony občanů, včetně výrobců a spotřebitelů, kteří budou tímto opatřením postiženi.

Komise navrhuje povolit výrobu růžových vín prostým smícháním červených a bílých vín, jak již dělají v zemích, které neovládají toto řemeslo, a to pod jednoduchou záminkou reakce na mezinárodní konkurenci.

Jako spolusignatář této otázky zdůrazňuji, že snižování kvality výroby – která je výsledkem století tradice a výzkumu, ohromných investic, vášně a vyladování – není reakce, kterou potřebujeme, zejména v době hospodářské krize, kdy průměrný spotřebitel nepochybně věnuje větší pozornost ceně než tomu, co je psáno na etiketě.

Toto rozhodnutí by mohlo být vyváжено nalezením názvu pro nový výrobek a informováním spotřebitelů o tom, že existují dva různé druhy růžového vína různé kvality a že je důležité ocenit práci a snahu profesionálních vinařů. Kdo toto všechno zaplatí? Počítá Komise s nějakým podpůrným programem, nebo to zaplatí výrobci poté, co je požádáme, aby bojovali s nízkonákladovou konkurencí nerovnými zbraněmi, navíc v době, která je už tak velmi těžká?

Doufám, že Komise a Rada dokáží rozhodnout správně a, bude-li to nutné, přezkoumají celý tento postup.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Paní předsedající, máme čokoládu bez kakaa a zákaz vyrábět sýr z mléka přímo od krávy. Náš roquefort podléhal 300% clu a kuřata jsme málem myli v bělidle, dokonce tu byl laktační hormon, somatotropin.

Nyní uvažujeme o obarvování bílého vína červeným, abychom vyrobili růžové. Jestli dovolíte, to je poslední kapka a číse už přetekla, přičemž je povoleno, aby se i tato přetéká voda smíchala s vínem, stejně jako „dřevitá“ vína vyráběná s příměsí dřevěných třísek, a nikoli v dřevěných sudech byla dříve povolena a téměř byla povolena vína vyráběná z dovezených moštů. Víno mohlo být vyráběno i v Thajsku.

Problémem je psychoanalytická reakce, kterou tato myšlenka vyvolává, protože toto je útok na kulturu. Jaká je definice vína? Pokud je to průmyslový produkt, pak může být mísen, jako vinná Coca-Cola. Ovšem pokud je to zemědělský potravinářský výrobek, nesmíte se jej dotknout, jinak způsobíte kulturní šok. „Toto je má krev; pijte ji na mou památku.“ Pokud míste krev, pak vyrábíte znečištěnou krev.

Chápete tuto nepřiměřenou reakci? Tímto nápadem s růžovým vínem jste zpochybnili 2 500 let dědictví, jež se datuje od dob říše římské, která se musela potýkat s barbary. Paní předsedající, chtěl jsem říci toto: „Je to freudovská záležitost, nikoli vinařská.“

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, když jsem sem přijela, byla jsem velmi rozzlobená. Poté co jsem si vás vyslechla, jsem rozčilená. Je nepřijatelné, abyste povolili, navíc teď v období voleb, mísení bílého a červeného vína.

Nedávno jsem navštívila Provence a Korsiku, kde jsem hovořila s pěstiteli révy z mého volebního obvodu, kteří se rozhodli jít cestou kvality, ale teď se cítí ponechání napospas. Pamatuji si řeč pana Barrosa před dvěma lety, kdy řekl, že pěstování vína je důležité a je součástí hospodářství. Řekl, že potřebujeme více vyvážen, a abychom mohli více vyvážen, potřebujeme kvalitu. Pamatuji si tu řeč velmi jasně.

Evropská komise proto nařídila klučení, aby bylo dosaženo větší kvality a nižší kvantity. Pěstitelé vína na jihu Francie tak udělali, ale podívejte, kam je to dnes dostalo. Klúčili natolik, že brzy budou muset začít víno dovážet, aby uspokojili místní spotřebu.

Vaší politikou jste podepsali rozsudek smrti nad našimi pěstiteli vína. Nyní povolujete mísení bílého a červeného vína s označením růžové víno. To je pro naše pěstitelé urážka. Teď je budete žádat, aby používali další frázi: „tradiční víno“ pro víno vyráběné konvenčním způsobem, protože naši španělsí přátelé potřebují prodat své přebytky bílého vína, protože neklučili. Naši pěstitelé vín, kteří se rozhodli pro kvalitu, by neměli být nuceni dokazovat hodnotu svého vína. To by byla v každém případě poslední kapka.

Míchané víno není růžové; to je míchané bílé. Nazýváme věci pravým jménem. Neměli bychom dovolit, aby obchodníci s vínem, kteří upřednostňují zisk nad kvalitou, což vy, paní Fischer Boelová, podporujete, všeli spotřebitelům bulíky na nos. Vyzývám kolegy poslance, ty z vás, kteří se sem v příštím volebním období vrátíte: Budeme muset zdvojnásobit své úsilí, abychom zajistili, aby toto nařízení Komise bylo jednou pro vždy a bezpodmínečně zrušeno. Pozor na 19. červen.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, dámy a pánové, v mé zemi se víno vyrábí již tři tisíce let. Chci vyslovit svůj nesouhlas, lítost a znepokojení nad tím, co se chystáme udělat. Růžové víno je umělý produkt. Víno je fermentovaný výrobek, nikoli smíchaný výrobek. Pokud se toto bude uplatňovat, výsledkem bude nečestná soutěž vůči našim výrobcům, kteří produkují vynikající vína.

Zadruhé, pověst evropského vína bude znovu poškozena. Myslím si, že jakmile se jednou dáme na tuto cestu, nebude mít konce. Před nějakou dobou jsme diskutovali a schválili přidávání dřevěných pilin do vína. Jako důvody jsme uvedli stárnutí a ekonomické náklady. Také jsme schválili přidávání cukru do vína. Z ekonomických důvodů, říkali jsme, a neměli jsme odvahu vyžadovat, aby tyto techniky byly napsány na etiketách. Ani nyní tu odvahu nenajdeme.

Evropa se může prosadit jedině s víny velmi vysoké kvality, která má. Bůh nám pomáhej, pokud si myslíme, že můžeme soupeřit s levnými australskými nebo americkými víny – na tomto bodě musíme trvat. Totéž jsem řekl, když jsme schválili přidávání cukru do vína. My, kteří tato rozhodnutí přijímáme, vejde do dějin evropské enologie jako lidé, kteří podkopali základy vynikajících evropských vín. Proto prosím, abychom sestoupili z cesty těchto špatných rozhodnutí.

Elisabetta Gardini (PPE-DE). – (IT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, musím říci, že souhlasím s tím, co řekla paní Grossetêteová, protože jsem sem přijela motivována bolestí, lítostí a nespokojeností vinařského světa v Itálii a setkala jsem se s netečností, jako bych mluvila do zdi. Doufala jsem, že je to vedlejší produkt neosobního překladu, ale podle toho, co jsem slyšela, se zdá, že zde nejsou žádné šance, žádné naděje, že je zde propast.

Před nedávnem v mém regionu – jsem z Benátska – se konala událost známá jako Vinitaly, což je jedna z nejdůležitějších událostí ve světě vína, a byla tam sepsána velmi úspěšná petice na obranu růžových vín. Tu podepsaly velké italské výrobní vinařství, ale sešly se i podpisy z jiných částí Evropy – od veřejnosti v Holandsku, Francii, Španělsku, Belgii, Lucembursku, Slovinsku, Polsku, Litvě a Ukrajině. Vášň pro růžová vína, jak vidíte, je nefalšovaná a nezná hranic, zřejmě kromě těch v rámci Evropské komise, i když můžeme hovořit o kultuře, místních hodnotách a tradici.

Chci vám nabídnout něco k zamyšlení také z pozice ženy: když bojujeme proti zneužívání alkoholu, myslíte, že prokazujeme novým generacím dobrou službu, když jim dáváme nápoj nízké kvality, který ani nebudou nazývat vínem, alkoholický nápoj za nízkou cenu, který nemá nic společného s žádným územím, kulturou nebo kvalitou? Dokážeme je vzdělat o užívání vína a alkoholu jako součásti obecných dobrých zvyků a postupů?

Chtěla jsem vám předat své myšlenky, protože na sebe berete v mnoha ohledech velkou odpovědnost.

Christa Klač (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, v nedávných letech jste viděli, jak citlivým produktem víno je. Dnes tu obhajujeme hlavně liberalizaci pravidel trhu s vínem. Hovoříte o otevírání se světovému trhu. Někdy se ptám, kdo koho kam vede?

Historicky se naše vinařství rozvíjelo v Evropě. Naše tradice a regionální identita charakterizuje naše vína a to by nás také mělo vést při diskusích o pravidlech trhu s vínem, které právě vedeme. Zasáhla mě skutečnost, že prostřednictvím výboru byly do nařízení o trhu s vínem zahrnuty věci, o nichž jsme v Parlamentu vůbec nediskutovali!

Otázka je, pane komisaři, jaké vnitrostátní a regionální možnosti regulace ještě existují? Jaká omezení nebo zákazy mohou členské státy uvalit na své regiony, které se podílejí na výrobě vína nejnižší kvality? O to tady jde, my se nebavíme o původních nebo domácích vínech, ale o vínech nejnižší kvality. Například, byl by

zákaz mísení červeného a bílého vína regionálním, nebo celostátním zákazem? Bylo by to v budoucnu u těchto vín nejnižší kvality možné?

Nebo zákaz označování odrůdy a sklizně hroznů: to nám také působí problémy, protože chceme svá vína rozlišovat, horší vína od těch popisovaných jako domácí nebo původní. Takže Francouzské růžové nebo Německý ryzlink, to jsou názvy, které potřebují jasné, jednoznačné předpisy. Souvisejí s našimi tradičními výrobci a my jim přikládáme velkou váhu pro budoucnost. Proto žádáme o vaši podporu.

Astrid Lulling, autorka. - (FR) Paní předsedající, paní Fischer Boelová, vy jste na naši druhou otázku odpověděla negativně s tím, že v době reformy odvětví vína společné organizace trhů jste již vypracovala hodnocení, o které žádáme. To mě překvapuje: během této reformy nikdy nepadla otázka povolení enologického postupu spočívajícího v mísení bílého a červeného vína pro výrobu růžového.

Ptám se vás, proč nevyhovíte našemu požadavku na konzultaci s odvětvím, který je naprosto pochopitelný? Vy chcete přijmout rozhodnutí 19. června, ale není žádný spěch. Navíc vás nikdy nikdo nežádal o povolení tohoto enologického postupu. Nevím, co vás přimělo předložit tento návrh, když o něj nikdo v Evropě nežádal.

Dodala bych, pokud jde o značení, že byste měla chápat, že výrobci tradičního růžového vína nebudou nikdy souhlasit s tím, aby se tato směs – včetně té, kterou připravil pan Savary – nazývala „růžové víno“. Takže se musíte v tomto ohledu ještě snažit. Paní komisařko, vyzývám vás, abyste na naše dva dotazy odpověděla kladně.

Françoise Grossetête, autorka. - (FR) Paní komisařko, řekla jste, že jste neobdržela žádné návrhy a že na ně čekáte a tak dále.

Právě naopak, návrhy vám byly dodány. Setkala jste se s našimi pěstiteli vína. Řekli vám, že s tímhle nesouhlasí. Řekli vám, že oni osobně nechtějí být nuceni označovat svá vína „tradiční růžové víno“, aby ho odlišili od růžového vína, které samozřejmě neponese nápis „smíchané“. Proto nemůžete říci, že vám nikdo nic nenavrhoval.

Pokud jde o růžové šampaňské, všichni dobře víme, že jde o enologický produkt, který nemá nic společného s mísením, jak je navrhováno zde: bílé s červeným vínem. Žádáme vás, abyste našla odvahu, paní Fischer Boelová, nenazývat smíchané bílé a červené víno vínem růžovým. O to vás žádáme. To vám navrhujeme. Netrestejte skutečné pěstitelé vína.

Jak očekáváte, že budou naši spoluobčané chápat takový postoj ze strany Evropské komise? Vy ignorujete veškeré naše argumenty: to je naprosto nepochopitelné.

Gilles Savary, autor. - (FR) Paní komisařko, dovoluji mi, abych si ještě jednou vzal slovo a řekl vám, že jsem slyšel vaše argumenty a jsem si jist, že s tímto nápadem jste nepřišla vy sama: ten musel vzejít od několika lobbistů.

Nicméně nemyslím si, že je v zájmu Evropy mířit stále nížko, zejména pokud se jedná o gastronomii. Země, které nemířily nížko na průmyslové úrovni, jsou nyní mezi světovými vůdci, pokud jde o obchod. Obzvláště Němci vždy bojovali s pokušením mířit nížko. Jsem přesvědčen, že pokud jde o gastronomické odvětví, měla by Evropa s tímto neustálým pokušením bojovat, protože ji to dovede daleko.

Proto navrhujeme, abychom se za každou cenu vyvarovali toho, abychom měli dva druhy růžového vína: tradiční nebo smíchané. Je růžové víno a je něco jiného. Pokud se domníváte, že to něco by mělo být legalizováno, zorganizujte evropskou soutěž na jeho pojmenování. Osobně se domnívám, že Evropa by měla s WTO bojovat ohledně takového produktu. Vždy nám říkáte, že kapitulujeme, pokud jde o vše, co přichází odjinud.

Patrick Louis, autor. - (FR) Paní komisařko, označení „růžové víno“ na lahvi nemá smysl, protože dobrá růžová vína, jako je Bandol, který jsem vám přinesl, slovo „růžové“ na etiketě nemají uvedeno.

Navíc označení „tradiční růžové“ na etiketě je hloupé. Růžové je víno, které pijí mladí; je to moderní víno, i když jeho výroba potřebuje tradiční know-how. Je zde příliš mnoho nejednoznačností. Neexistuje 36 různých řešení, je jen jedno, protože, jak již bylo dnes vysvětleno, růžové je kulturní víno, je to produkt vyráběný odborníky. Nejde tady o žádnou starou záležitost. Potřebujeme jen jasný a jednoduchý zákaz na veškeré míchání v Evropě, a obzvláště ve Francii.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. - Paní předsedající, bylo skvělé poslouchat vás tu dnes, protože cítím, že stále máte všechnu vášeň, všechnu energii a všechny emoce, které jsem pociťovala k odvětví vína, když

jsme diskutovali o reformě odvětví vína. Kulturní dědictví a tradice, které souvisí s vínem, zde v Evropském parlamentu stále žijí.

Nicméně, některé otázky vznesené dnes zde znovu otvírají politický kompromis, který jsme uzavřeli při reformě odvětví vína, takže do těch se pouštět nebudu a zaměřím se jen na dnešní hlavní problém.

Naprosto souhlasím s vámi, kdo říkáte, že budoucnost pro evropské zemědělské produkty musí být kvalita. Právě z tohoto důvodu jsme během reformy odvětví vína – jak si jistě pamatujete – rezervovali velkou finanční částku na podporu evropského vína na trhu třetího světa: 125 milionů EUR ročně byl údaj zmiňovaný v diskusích. To proto, že víme, že máme vysoce kvalitní produkt, který půjde v nových rozvojových zemích na odbyt. Takže tady jsme přesně na stejné vlně.

Nicméně mám určité pochopení i pro výrobce vín v Evropě, kteří chtějí konkurovat vínům vyráběným jinými enologickými postupy, které jsou povoleny v zemích třetího světa. Příkladem je míchání červeného a bílého vína k výrobě růžového. Je to povolené, je to součást enologických postupů OIV, takže Evropská unie dnes dováží růžové víno vyráběné právě tímto způsobem. Proč bychom měli bránit vlastním výrobcům v konkurování dovezeným vínům v rámci Evropské unie? Proto se domnívám, že jsme k této otázce zaujali vyvážený přístup.

Bylo důležité, že jsme našli způsob označování našich vín, abychom zajistili, že spotřebitelé budou vědět, co kupují, a dnes máte s CHOP možnost informovat spotřebitele na etiketě, že toto je víno vyrobené tradiční metodou. Ve své první řeči jsem řekla, že jsem se setkala s některými výrobci vína z Provence. Nelíbilo se jim „tradiční růžové víno“ právě z důvodů, které jste uvedla – že je trochu zastaralé. Zeptala jsem se na nové nápady na označení, že se jedná o tradiční metodu, ale nedostala jsem žádné návrhy. Záměr je, aby si členské státy mohly zvolit, jestli bude na jejich území povinné označovat, zda se jedná o *coupage*, nebo tradiční produkt.

V Regulačním výboru povedeme tuto diskusi znovu. Jak jsem řekla, hlasování se pravděpodobně uskuteční 19. června 2009 a pak se budeme zabývat výsledkem tohoto hlasování, v němž členské státy vyjádří názory svých vlád. To bude zajímavé, ale já jsem stále přesvědčená, že náš návrh, který je v souladu s enologickými postupy OIV, bude pro naše výrobce vína dobrý způsob, jak zůstat konkurenceschopnými na celosvětovém trhu.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Stéphane Le Foll (PSE), písemně. – (FR) Evropsští výrobci růžového vína jsou dnes znepokojeni projektem Komise týkajícím se zrušení zákazu míchání bílého a červeného vína k výrobě růžového.

Tento nový postup podřívá kvalitní výrobu a ignoruje tvrdou práci, kterou výrobci po mnoho let investovali do výroby růžového produktu, jenž si po dlouhém období nedůvěry našel své místo na trhu a na stolech mnoha spotřebitelů. A to platí o to víc vzhledem k tomu, že by tento postup mohl být pro spotřebitele zavádějící.

Pokud bude plán Komise na mísení vín schválen členskými státy, doufáme s kolegou Savarym, že bude zavedeno povinné značení, které umožní rozlišit skutečné růžové víno od nového výrobku vyráběného mísením, který by tudíž nemohl být nazýván růžovým vínem.

Véronique Mathieu (PPE-DE), písemně. – (FR) Vzhledem k rozzlobené reakci evropských pěstitelů vína se Evropská komise rozhodla odložit své uspěchané rozhodnutí povolit výrobu růžového vína mísením červeného a bílého na 19. června.

Toto odložení nelze v žádném případě vnímat jako uspokojivé. Stejně jako rozhodnutí navrhnout vyznačování rozdílu mezi „tradičním růžovým vínem“ a „míchaným růžovým vínem“ na etiketách výrobků na trhu, což by nestačilo k účinnému potlačení nefér konkurence, již budou výrobci čelit, pokud bude toto rozhodnutí přijato.

Zatímco pěstitelé vína po nespočet roků vynakládali značné úsilí, aby vyrobili vysoce kvalitní růžové víno, rozhodnutí Komise tyto snahy, které měly velmi pozitivní dopady na hospodářství a regionální rozvoj našich území, zmaří.

V otázce, kterou jsme s kolegy poslanci položili dnes Komisi, žádáme, aby Komise objasnila své úmysly a zajistila, aby rozhodnutí, které přijme, bylo založeno na plnohodnotné konzultaci s evropskými výrobci růžového vína.

Vincent Peillon (PSE), písemně. – (FR) Paní komisařko, nebudu před vámi skrývat svou hlubokou nespokojenost s vašimi pokusy bagatelizovat míchání „růžového“ vína.

Neposkytujete žádné odpovědi výrobcům vína, s nimiž jsem měl příležitost hovořit v Provence a kteří závisí na kvalitě svých výrobků. Obávají se, že 30 let úsilí o vybudování dobré pověsti pro růžové víno – úsilí korunované skutečným komerčním úspěchem – přijde dnes zcela vniveč.

Neposkytujete žádné odpovědi všem těm, kteří vnímají povolení mísení vín jako zásadní popření bolestivých politik masivního klučení. Snahou o snížení výrobních nákladů se z nás vítězové v mezinárodní konkurenci nestanou. Toho dosáhneme spíše dalším vylepšováním pověsti našich vín.

Neposkytujete žádné odpovědi těm, kdo vám říká, že značení nebude dostatečné, protože nebude mít žádný účinek na lahvích s vínem známým jako „růžové mísením“.

Odložením rozhodnutí o povolení na dobu po volbách 7. června nakonec nahráváte euroskeptikům.

Tímto vás vážně žádám o stažení tohoto škodlivého návrhu, který ohrožuje hospodářství a také kulturu.

Dominique Vlasto (PPE-DE), písemně. – (FR) Pod záminkou revize povolených enologických postupů možná Evropská komise povolí míchání červeného a bílého vína pod označením „růžové víno“.

Protestuji proti tomu, aby se směs různých vín nazývala „růžové víno“. Není to jen barva vína, která by mu měla dát jméno; to odrůda hroznů, půda a zkušenosti pěstitelů tvoří víno.

Aby vzniklo smíšené růžové víno, základ – více než 95 % – musí tvořit víno bílé, které je dobarveno červeným. Skutečné růžové víno se vyrábí fermentací převážně červených hroznů nebo moštu. Proto by Evropská komise povolením míchání vín povolila falšování růžového vína: to by znamenalo klamání spotřebitele.

Kromě toho pro pěstitelé vín, kteří se snaží řídit politikou kvality, zejména v Provence, by bylo nepřijatelné uznat vedlejší produkt pocházející ze smíchání dvou konečných produktů a povolit zavádějící odkazy na barvu růžového vína.

Pokud nebude nalezeno jiné řešení, měly by být požadovány alespoň etikety odrážející skutečný obsah: „míchané víno“ nebo „směs vín“.

14. Demokratický proces v Turecku (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem programu je prohlášení Komise o demokratickém procesu v Turecku.

Olli Rehn, člen Komise. – Paní předsedající, obávám se, že v diskusi o demokracii v Turecku asi projevíme stejné zaujetí, jako jsme projevíli v diskusi o reformě vinařství během druhé poloviny zápasu Arsenal versus Manchester United, což je obrázek toho, jak v roce 2009 vypadá Evropa.

Toto je závažnější, protože jde o velice důležitou záležitost a samozřejmě velmi podstatnou otázku týkající se rozvoje demokracie v Turecku. Především jsem hluboce zarmoucen a šokován masakrem, ke kterému došlo včera v noci v Bilge v Turecku, kde bylo zabito 44 lidí. Chci vyjádřit hlubokou soustrast s rodinami a přáteli obětí a věřím, že se vrazi co nejrychleji dostanou před soud. Pro tak strašný útok neexistuje žádná morální ani etické omluva.

Dovolte mi také, abych za sebe i za Komisi vyjádřil lítost nad smrtí devíti tureckých vojáků a jednoho policisty při teroristickém útoku, ke kterému došlo minulý týden. Myslíme na rodiny těch, kteří zde přišli o život.

Odsuzujeme teroristy a podporujeme Turecko v jeho boji s terorismem. Strana kurdských pracujících PKK je na seznamu EU teroristických organizací. Od 14. do 18. dubna bylo při policejní operaci po celém Turecku a především v jihovýchodním regionu zatknuto více než 200 funkcionářů a členů Strany za demokratickou společnost.

Dozvěděli jsme se, že obvinění proti nim vznesená zahrnují to, že jsou členy teroristických organizací, i když formální obvinění stále nepadlo. Čekáme, jak bude obvinění dotaženo do konce v rámci transparentního a objektivního soudního procesu.

Komise nemůže zasahovat do probíhajících soudních případů. Náš přístup je však jasný: i když podporujeme boj proti terorismu, vždycky jsme zdůrazňovali, že musí být veden v souladu s dodržováním lidských práv a základních svobod, především pokud jde o svobodu vyjadřování a sdružování.

Politický pluralismus je nedílnou součástí jakékoliv demokracie. Turecké Velké národní shromáždění dnes do značné míry zastupuje politickou rozmanitost země. Strana za demokratickou společnost přispěla v Turecku k pluralismu a její politickou legitimitu potvrdily výsledky nedávných březnových místních voleb.

Lidé v jihozápadním Turecku současně potřebují mír, potřebují stabilitu a prosperitu spíše než další násilí a konflikty. Odsouzení použití síly a násilí je povinností všech zúčastněných stran. Všichni musí zachovávat zdrženlivost a používat mírové prostředky a pouze mírové prostředky. To je také nedílnou součástí jakékoliv demokracie.

Všichni budeme vývoj v této věci dál bedlivě sledovat. Je nezbytné, aby převážily principy demokracie a právní řád, včetně práv obžalovaných.

Komise také dál úzce sleduje případ rušení DTP, který momentálně leží před Ústavním soudem. V této souvislosti nejsou současná pravidla, kterými se řídí rušení politických stran v Turecku, v souladu s Evropskou úmluvou o lidských právech a evropskou praxí, jak bylo nedávno řečeno i ve vyjádření Benátské komise. Žádali jsme Turecko, aby vzalo toto vyjádření plně v úvahu a aby se to odrazilo v tureckém ústavním a legislativním rámci ve formě revizí zaměřených tímto směrem.

Na závěr chci říct, že dál podporujeme turecké úřady v řešení problémů na jihovýchodě země a problémů lidí, kteří zde žijí, aby se zlepšily ekonomické, sociální a kulturní možnosti všech tureckých občanů bez ohledu na jejich etnický, náboženský nebo jazykový původ.

Podle kodaňských politických kritérií se očekává, že Turecko zajistí kulturní různorodost a podpoří kulturní práva všech občanů, jak je uvedeno v našich podmínkách přístupového partnerství. Zřízení nového kanálu TRT vysílajícího v kurdštině je v tomto ohledu krokem kupředu. Ukazuje to na změnu mentality a chci povzbudit turecké úřady, aby tímto směrem učinily další kroky.

Budeme situaci na jihovýchodě dál sledovat a v připravované zprávě o pokroku vás o tom budeme informovat. Jde o nejdůležitější část demokratizačního procesu v Turecku.

Frieda Brepoels, jménem skupiny PPE-DE. – (NL) Paní předsedající, pane komisaři, po místních volbách, které se konaly 29. března, v nichž kurdská Strana za demokratickou společnost (DTP) získala fantastické vítězství – kdy téměř zdvojnásobila počet starostů z 52 na 98 – je jasné, že kurdskou otázku již nelze dál omezovat na sociálně-ekonomický problém, jak dosud činí pan Erdogan a jeho Strana spravedlnosti a rozvoje. Je jasné, že je nutné přijít s politickým řešením a DTP musí být přijata jako rovnoprávný partner pro diskuse.

V této situaci by člověk řekl, že represivní přístup je zastaralý, ale turecké úřady se opět pustily do rozsáhlé vlny zatýkání. Bylo zatčeno více než 400 hlavních představitelů strany DTP za to, že požadovali řešení kurdské otázky. Má otázka směřovaná na Komisi proto zní následovně. Jde již o pátou nebo šestou stranu, kterou vytvořili Kurdové – momentálně nese název DTP. Má 21 poslanců v Parlamentu a 98 starostů, a Kurdové jsou stále vytlačováni na okraj.

Pane komisaři, není načase, aby Evropská unie iniciovala smířčí jednání mezi tureckou vládou a DTP? Pokud ne, zůstane tato situace zcela ochromená. Jinými slovy, musí se vyřešit příčiny řady údajných teroristických aktivit. Myslím, že vítězství ve volbách před několika týdny také dokazuje, že kurdský smysl pro národnost žije, a to hodně, a že je také nutné rychle provést strukturální reformy podporující rostoucí autonomii pro Kurdy.

Chci také obrátit pozornost na jiný naléhavý problém na okraji této debaty a tím je to, že ve vězeních je drženo více než 1 500 mladistvých, kteří jsou souzeni stejným soudem jako dospělí, což je zcela v rozporu s mezinárodní Úmluvou o právech dítěte. Co s tím Komise hodlá dělat?

Vural Öger, jménem skupiny PSE. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, pane Rehne, během tohoto šestého legislativního období bylo Turecko prioritou našeho programu EU. Před zahájením přístupových rozhovorů podniklo Turecko mnoho kroků směrem k reformě, a EU proto s rozhovory souhlasila.

Dnes se atmosféra poněkud změnila. Máme stále více obav ohledně postupu demokratizačního procesu v Turecku. Neustále se musí sledovat svoboda tisku, ochrana menšin, ale také reforma soudnictví. Pokud jde

o soud s organizací Ergenekon, který probíhá v Turecku, chtěl bych říct, že se tento proces nesmí politizovat. Fakt je, že probíhá zatýkání a vyšetřování. Měli bychom se vyhnout ukvapeným komentářům. Důležitou roli zde musí hrát důkladné podávání zpráv.

V kurdské otázce došlo k významnému pokroku. Řešení kurdského problému je pro proces demokratizace a ochranu menšin zásadní. Mám však také obavy týkající se současného postoje některých šéfů vlád zemí EU. Nejednoznačné signály z EU také znamenají, že demokratický proces v Turecku čas od času kráčí po hrbolaté cestě. S ohledem na to bych chtěl připomenout, že jasný závazek jménem EU ohledně tureckého plného členství by dal reformnímu procesu obrovskou vzpruhu. Jinak tu bude stále nová živná půda pro fundamentalismus a nacionalismus a kurdský problém se ještě zhorší.

Konec konců, společným cílem je proměnit Turecko v moderní, stabilní a prosperující demokracii, která se bude opírat o sekulární stát a pluralistickou demokracii. Není to jen v zájmu Turecka, ale jde také o významný strategický zájem Evropské unie.

Alexander Graf Lambsdorff, jménem skupiny ALDE. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, toto je poslední plenární zasedání tohoto legislativního období. Můj kolega pan Öger právě řekl, že Turecko je prioritou. V posledních letech jsem se jako zpravodaj své skupiny této otázce mohl věnovat a musím říct, že jsem velmi rád, že na tomto posledním zasedání jdeme opět víc k jádru problému, tedy k otázce demokracie v Turecku.

Ve hře je první kodaňské kritérium. Existují velmi různé názory na vývoj Turecka. Myslím však, že v jedné věci existuje obecná shoda: tempo reformy v Turecku, zdá se, zpomalilo; na konci tohoto legislativního období máme dojem, že než bude Turecko připraveno k přistoupení, má toho nyní před sebou víc, než mělo na počátku mandátu Komise a zákonodárského sboru tohoto Parlamentu.

Pro skupinu Aliance liberálů a demokratů pro Evropu je v této souvislosti obzvlášť důležitá svoboda tisku a názorů. Víte, že v Turecku nelze sledovat YouTube. Práva novinářů, vydavatelů, publicistů, redaktorů a autorů jsou omezena určitými zákonnými předpisy. Komise naštěstí ve své zprávě o pokroku uvedla, že to je problém. Podle názoru mnoha pozorovatelů se tyto problémy zhoršily. Byl bych Komisi vděčen, kdyby k tomu mohla něco říct – zda si myslí, že se problémy zhoršují, nebo zda se věci zlepšují. To by bylo skutečně překvapivé.

Navíc jsou zde důležité body, jako je ochrana náboženských menšin a ochrana práv žen. Nejdůležitější otázkou v současnosti však je svoboda tisku, to, že předseda vlády odejmul akreditace kritickým novinářům, ve velké míře neopodstatněné zavírání kritických novinářů a publicistů v průběhu vyšetřování jasně zločinecké sítě Ergenekon, převzetí mediální skupiny ATV-Sabah holdingem Scharlach, který vlastní nebo kontroluje zeť předsedy vlády, veřejné volání předsedy vlády po bojkotu médií a soud s mediální skupinou Doğan k pokutě 380 milionů EUR s cílem vytlačit ji z trhu, protože informovala o skandálu organizace Lighthouse v souvislosti s dary a o zvýhodňování AKP. Není to jen otázka svobody tisku, ale také to odstrašuje investory, kteří mají pochybnosti o jistotě práva v Turecku.

Turecko je významný soused, významný a respektovaný partner NATO. Chceme dál podporovat Turecko; to je názor mé skupiny. Domníváme se však, že se toho zde ještě musí hodně udělat, že turecká vláda musí prokázat svou vůli již nadále nepřehlížet základní evropská práva, jako to dělá nyní. Byli bychom vděční, kdyby se toto mohlo v příštím legislativním období přesvědčivě zdokumentovat.

Kromě toho si myslím, že bychom tuto debatu neměli vést ve Štrasburku, ale v Bruselu.

Joost Lagendijk, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Paní předsedající, dámy a pánové, co se týká demokratizačního procesu v Turecku, plete se zde podle mého názoru pokrok učiněný v některých bodech a stagnace a zhoršení v jiných bodech.

Pokrok je v tom, že už 1. května nedošlo k nepokojům na náměstí Taksim v Istanbulu, kde si jen šéfové odborů připomenuli tragédii z roku 1977. Pokrok je v tom, že se Turecko a Arménie dohodly na zlepšení vzájemných vztahů. Chtěl bych vyzvat tureckou vládu, aby v této cestě pokračovala a aby se nenechala zastavit nebo odvést na jinou kolej nacionalisty v Ankaře či Baku. Pokrok je v tom, že došlo k zatýkání osob podezřelých z plánování převratu nebo ze zapletení se do politických vražd: jde o aféru Ergenekon.

Chtěl bych upozornit turecké orgány, aby své kroky podnikaly v rámci zákonů, neboť jakékoliv porušování zákonů odvede pozornost od podstaty věci a chopí se ho ti, kdo nechtějí v této věci dojít k řešení, kdo se nechtějí dostat k jádru věci.

Vývoj je však i negativní. Je špatné, že předseda vlády vyzývá obyvatele, aby přestali kupovat určité noviny. Je velmi špatné, že bylo zatčeno mnoho předních členů strany, která byla demokraticky zvolena do tureckého parlamentu. Masové zatýkání význačných členů kurdské Strany za demokratickou společnost (DTP) je prostě stejně nepřijatelné jako zákaz strany, protože výsledek je stejný. Prostor pro nalezení politického řešení kurdské otázky byl drasticky omezen. Je to velmi dobrá zpráva pro extremisty na obou stranách, ale velmi špatná zpráva pro většinu Turků a Kurdů, kteří dlouho dychtí po mírovém řešení tohoto problému.

Stav, kdy se na jedné straně dosáhne pokroku, zatímco na druhé straně stagnace, skončí podle mého názoru pouze tehdy, pokud se vláda jednoznačně rozhodne pro hlubší reformy, pokud to opozice podpoří slovy i činy a také, dámy a pánové, pokud Evropská unie dodrží svůj slib, že se Turecko stane plnoprávným členem EU za předpokladu, že bude splňovat naše demokratické standardy.

Tím se dostávám k mé závěrečné poznámce, paní předsedající. I když jsem velmi rád, že má celá strana obavu o demokratizaci Turecka, nemám žádné pochopení pro poslance EP, kteří jsou k Turecku kritičtí, ale nejsou připraveni umožnit mu stát se plnoprávným členem, pokud se tyto problémy vyřeší. I poté, co skončím ve své funkci, budu dál vystupovat ve prospěch reform, které Turecko potřebuje, aby se mohlo stát plnoprávným členem Evropské unie.

PŘEDSEDAJÍCÍ: LUIGI COCILOVO

Místopředseda

Feleknaş Uca, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, zásahová jednotka SWAT zbilá v Hakkari do bezvědomí 14letého chlapce. Jiný 14letý hoch, který utíkal před chemickým policejním útokem, utonul poté, co spadnul do řeky. 4. dubna zemřeli dva lidé na demonstraci poblíž Urfy v důsledku policejní operace. V Diyarbakiru je v současnosti ve vězení přes 185 mladistvých. Stovky demokraticky zvolených politiků a aktivistů DTP byly uvězněny, včetně tří vedoucích představitelů strany. Proti poslancům parlamentu za stranu DTP je vedeno více než 207 soudních řízení.

Takto já vidím současný demokratický proces v Turecku. A seznam pokračuje. Tato represe začala krátce po 29. březnu, kdy se DTP radovala z velkých úspěchů v místních vládních volbách na jihovýchodě země, kdy se téměř zdvojnásobil počet starostů strany, zatímco vládnoucí AKP zažila ve svém vytouženém kurdském regionu trpké ztráty. Podle mého názoru existuje souvislost mezi volebním úspěchem DTP a vlnou represí proti ní.

Z vládních kruhů se tehdy proslýchalo, že rozšíření volebního úspěchu DTP až k hranicím Arménie je považováno za bezpečnostní riziko. Místo toho, aby se tento zřejmý hlas chápal tak, jak je, tedy jako jednoznačné sdělení Kurdů, že je v rámci systému nutné najít řešení, byl učiněn pokus tento politický úspěch potlačit, pokud to bude nutné, i s policejní brutalitou.

Bohužel si nemyslím, že by i velice velebená AKP měla vůli či odhodlání rozvíjet a prosazovat komplexní strategii řešení tohoto konfliktu, který trvá již celá desetiletí. Jak všichni víte, od poslední zprávy o pokroku nedošlo k žádnému výraznému posunu v oblasti svobody tisku a vyjadřování, uznání kurdské reality, práv náboženských menšin nebo zcivilizování armády. Vládnoucí AKP musí konečně provést skutečnou ústavní reformu a přinést novou dynamiku, která může zemi z ústavního a demokratického hlediska obnovit a přijmout její pluralistickou, multietnickou a multikulturní společenskou povahu. Jinak nemůže v Turecku skutečně dojít k demokratizaci. To by nám všem mělo být jasné.

Bastiaan Belder, jménem skupiny IND/DEM – (NL) Pane předsedající, Evropská unie se ve svém vztahu k Turecku dopustila dvou zásadních chyb. V roce 1999 násilně přinutila Turecko, aby se z něj stala kandidátská země, a na této špatné dráze pokračovala, když v roce 2005 zahájila s Ankarou přístupová jednání. Rada a Komise si myslí, že tak mohou přehlížet historický odkaz Turecké republiky.

Tento historický odkaz – nebo spíš zátěž – se dnes projevuje ve skutečném kulturním konfliktu mezi laickým kemalistickým táborem a konzervativní náboženskou frontou obklopující vládnoucí Stranu spravedlnosti a rozvoje (AKP), pokud jde o směr, kterým by se Turecká republika měla ubírat. Škodlivým důsledkem toho je rozruch budící proces Ergenekon s mnoha kemalistickými prominenty. Pokud jde o nacionalistické postoje vůči náboženským a etnickým menšinám v zemi, je jen pramalý rozdíl mezi Kemalisty a předsedou vlády Erdoganem. Neustálé odnímání práv těmto menšinám – což je součást historie Turecké republiky – je pochopitelné v rozporu s politickými podmínkami Evropské unie pro přistoupení.

Chtěl bych odkázat Radu a Komisi k jednomu velmi známému nizozemskému rčení: je lepší zastavit se v půli cesty než setrvávat v omylu. Evropské instituce a turecké úřady by se měly z této moudrosti konečně poučit. Je to jediný způsob, jak vydláždít cestu k lepším, realističtějším vztahům v zájmu obou stran.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, z toho, co jsem slyšel, je jasné, že Turecko je země s obrovskými problémy, pokud jde o demokracii.

Viděli jsme a slyšeli jsme o 15 000 nezletilcích ve vězeních, slyšeli jsme o stovkách zatýkání na základě pochybných obvinění, jsme si vědomi trvalé existence kurdského problému a především arménského problému, letitého problému, který je stále živý. V posledních dvou letech jsme byli svědky vražd kněžích a misionářů, máme ohromné problémy. Pokud tuto situaci porovnáme se situací v jiné zemi, Bělorusku, která je v Evropě stále považována za vydědence, zemi, která je podle všeho součástí osy zla, těžko se dá pochopit, jak můžeme dál mluvit o vstupu Turecka do Evropy.

Je jasné, že jsou tu silné lobbistické skupiny, které podporují a za každou cenu si přejí vstup Turecka do Evropy. Bez ohledu na všechno ostatní nemůžeme přehlížet fakt, že je tu problém, a to Kypř, který je ze své podstaty skutečně jedinečný: jinými slovy, země, která je kandidátskou zemí pro přistoupení k EU, okupuje území jiné země a v této okupaci pokračuje tím, že na tento ostrov rozšiřuje svou sféru působnosti a oproti lidem na ostrově uplatňuje absolutně neliberální moc.

Myslím, že Evropané hledí do svého svědomí a stále více si uvědomují, že je nevyhnutelné přijmout rozhodnutí proti přijetí Turecka do Evropy. Připomenu vám pár věcí: Turecko má 90 milionů obyvatel, zaznamenává silný demografický růst a především nesmíme zapomínat, že turecky mluvící země ve střední Asii požadují turecké občanství a turecký stát se zdá být rozhodnutý jim ho dát. To znamená, že vstup Turecka by neznamenal jen připojení Turecka do Evropy, ale také jiných národů, jiných států k Evropě. Nezapomínejme také, že historicky bylo Turecko proti Evropě a nyní působí jako významná pozorovatelná dvou mocností, které opravdu nejsou evropské, a to jsou Spojené státy a Izrael.

A konečně nesmíme přehlížet faktor náboženský: vstup milionů Turků do Evropy by znamenal otevření tisíců a tisíců mešit a nepochybně omezení křesťanské identity a občanské identity v Evropě. Nesmíme také zapomínat, že mešity často příčinně napomáhají šířit myšlenky, které jsou výrazně antiliberální a zaměřené proti ženám a obecně proti občanům Evropy.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, stejně jako pan komisař i já bych chtěl vyjádřit soustrast rodinám obětí tohoto brutálního útoku. Chtěl bych také předem říct, že podporuji veškeré snahy a pokusy Turecka ve směru demokratizace. Jsou bezpochyby zamýšleny tak, aby se Turecko dostalo blíž k Evropské unii – ne „do“, ale „blíž“ k Evropské unii.

Domnívám se také, že musíme postupovat s politikou nulové tolerance v oblasti lidských práv a demokratizace a že musíme vyžadovat velmi vysoké standardy. Příklady, které nám naši kolegové předložili, mluví samy za sebe a vidíme, že Turecko má před sebou stále velmi dlouhou cestu, než dosáhne standardů EU. Dokazují také, že Turecko doposud zanedbávalo řešení a zavádění těchto základních ústavních reforem.

Pro systém v Turecku je stále charakteristický fakt, že zde neexistuje jasné rozdělení pravomocí mezi jednotlivými státními orgány, což je zdrojem mnoha problémů, se kterými se setkáváme v dnešním tureckém politickém životě. Bohužel je také nutné říct, že seznam nevyřešených problémů se spíše prodlužuje, než zkracuje.

Například zdůrazním parlamentní práva: je zde veliký deficit v oblasti parlamentní rozpočtové kontroly vojenských výdajů. Parlament do toho může jen málo co mluvit, a co je ještě horší, existují zde zvláštní fondy, nad kterými nemá Parlament kontrolu vůbec.

Imunita jednotlivých poslanců Parlamentu navíc funguje velice nejednoznačně. Z tohoto ohledu existuje v Turecku obrovská potřeba provést reformu. Turecku se bohužel také nepodařilo podepsat různé evropské mezinárodní dohody – například úmluvu proti mučení. Myslím, že teď je opravdu na Turecku, aby šlo příkladem a splnilo evropské a mezinárodní normy.

Mohl bych vyjmenovat mnoho dalších bodů, ale skončím zde a vyzývám Komisi, aby si řádně všímala postupu dosaženého v této oblasti.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Sdílím obavy týkající se demokratického procesu v Turecku v souvislosti s nedávným zatýkáním, ke kterému došlo po místních volbách. Nehledě na to se nedomnívám, že by se měli

podporovat politikové, kteří mají přímé vztahy s organizacemi uchylujícími se při dosahování svých cílů k násilným metodám. Násilí nikdy nebylo přijatelným a oprávněným prostředkem k ochraně práv a svobod.

Domnívám se, že Kurdové musí mít větší kulturní a vzdělávací práva, a plně respektují pokračující reformy včetně spuštění 24hodinového televizního kanálu v kurdštině. Práva a svobody se však, vážení kolegové a kolegyně, nezískávají násilím, ale pomocí mírových politických prostředků, pomocí dialogu a vzájemného respektu.

Proto naše upřímná podpora reforem v Turecku také podpoří prosazení základních hodnot EU, mezi nimiž je nejdůležitější hodnotou úcta k etnickým a náboženským rozdílům a rozmanitosti. Jsem si jistý, že nadějná vyhlídka na přistoupení do Evropské unie urychlí v Turecku dodržování lidských práv a reformy.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pane předsedo, především chci přivítat předsedu strany DTP pana Ahmeta Türka, který se zde naší debaty účastní jako VIP host. Drahý Ahmete, víš, že jsme s tebou, že podporujeme demokratický boj, který tvá strana vede v Turecku za uznání základních práv kurdského lidu.

Uznáváme, že DTP je základním nástrojem podpory demokracie v Turecku, a proto rozhodně odsuzujeme politické operace, které předseda vlády Erdogan proti vám nařídil, když uvěznil všechny tři místopředsedy strany DTP a více než 300 aktivistů a sympatizantů. Vítězství strany DTP při posledních správních volbách ukazuje, že DTP je stranou, která má silnou lidovou demokratickou podporu. Evropský parlament ve svém usnesení požádal předsedu vlády Erdogana, aby zahájil přímé rozhovory s DTP, a místo toho byl jedinou odpovědí větší útlak, více zásahů policie, více autoritářství a více případů uvěznění.

Každý ví, že moje parlamentní skupina a evropská levice doposud podporovaly žádost Turecka o členství v Evropské unii a současně podporovaly reformní proces v této zemi. Domnívám se však, že nám v posledních dvou letech a především v posledních několika měsících pan Erdogan ukázal svou druhou tvář, lídra, který je jedna ruka s nejhorší částí turecké armády, jež si přeje pouze jedinou věc, a to Kurdy zmasakrovat.

Reformní proces je prakticky odsouzen k nezdaru, vězení jsou plná Kurdů; samotný pan Erdogan ničí veškeré naděje na členství Turecka. Odpovědnost za to, co se děje v evropsko-tureckých vztazích, a za rostoucí zmatek v evropském veřejném mínění, pokud jde o Turecko, leží na něm a jen na něm.

Chtěl bych panu Erdoganovi vyslat velmi silný politický vzkaz: buď se budete snažit o politické řešení kurdské otázky, což je proces, který vyžaduje, a v tom budme zcela upřímní, přímá jednání s DTP, nebo vás požádáme, abyste zastavil jednání o členství v Evropské unii. Cesta ke členství Turecka v Unii musí procházet přes Diyarkabir a DTP, jinak to budeme my, jinými slovy lidé, kteří nejvíc podporovali váš přístupový proces, kdo požádáme o pauzu k zamyšlení, která by mohla být trvalá.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, Turecko dnes vypadá, že funguje jako demokracie, ale není na Evropské unii, aby neustále dávala hodiny dobrého chování, když sama EU klidně a bez skrupulí obchází svrchovanou vůli svých národů, které ji tvoří, vyjádřenou v referendu.

Turecko je v podstatě stále daleko od respektování hodnot evropských národů, jak ukázala situace nesčetných etnických a náboženských menšin, z nichž se tato země skládá. Situace milionů Kurdů se zlepšuje jen velmi pomalu. Vztahy s Armény nebo dokonce řeckými sousedy jsou pod trvalým diplomatickým nebo vojenským tlakem. Kypr je navzdory mezinárodnímu právu stále Tureckem vojensky okupován. Trvá to již 35 let. Náboženské menšiny nejsou nijak ušetřeny. Práva společenství, která nejsou výjmenována ve smlouvách, jsou pravidelně pošlapávána, za zjevného nezájmu Evropské komise, která stejně jako Parlament dál podporuje vstup země do Evropské unie.

Budme však důslední. Je-li spolupráce s Tureckem nezbytná, musí se veškeré plány na přistoupení Turecka odehrávat v souladu s evropskými demokraciemi, tedy prostřednictvím referenda.

Marios Matsakis (ALDE). – Pane předsedající, mnoho úsilí jsme vynaložili a mnoho politik jsme opřeli o naději, že když se budeme chovat mile k Turecku, změní tato země svůj kemalistický fašismus v chování, které bude přibližně demokratické a bude jakž takž přijatelné. Absolutně jsme se mýlili a rychle jsme se začali cítit beznadějně zklamaní a frustrovaní. Demokratický reformní proces v Turecku postupoval kupředu tempem třínohé želvy.

Pane komisaři, nám i velké většině evropských obyvatel, které zastupujeme, došla trpělivost. Už toho máme dost. Vládnoucí režim v Turecku dokázal, že je naprosto neschopný a neochotný dostat tuto zemi do stadia

civilizace 21. století. Pane komisaři, metoda cukru naprosto zklamala a to musíte uznat. Je načase použít bič.

Andrew Duff (ALDE). – Pane předsedající, mám obavu, že Parlament se projevuje v otázce Turecka opět poměrně vrtkavě. Byl bych vděčen panu komisaři, kdyby nám předložil své upřímné posouzení případu Ergenekon. Souhlasím s tím, že jde o vítané znamení, že došlo k vyčištění stájí, a o signál toho, že soudy začaly konečně řešit hlubokou korupci uvnitř určitých částí tureckého státu?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedající, chtěl bych odpovědět na to, co řekl pan Lagendijk. I my pochopitelně víme, jakou pozitivní roli může Turecko sehrát ve vztahu k Arménii a ke Střednímu východu. Diplomacie a demokracie jsou však dvě rozdílné věci. Jsme znepokojeni především akcí předsedy vlády Erdogana proti vydavatelské skupině Ahmeda Dogana. Dokonce i *Der Spiegel*, který nemá co dělat ani s Doganem, ani se Springerem, píše o soukromé vendetě Erdogana proti Doganovi.

Již jsem se zmínil o zprávě o pokroku, kterou připravila Komise. Ještě jednou bych chtěl Komisi položit konkrétní otázku. Má Komise větší či menší obavy o svobodu názoru nebo tisku v Turecku, než měla v době zveřejnění zprávy o pokroku? Pokud ne, proč ji to již neznepokojuje? Pokud ano, jaká konkrétní opatření hodlá Komise podniknout? Jak důležité je téma svobody tisku a názoru v souvislosti s probíhajícími přístupovými rozhovory? Jak jsem řekl, jde konec konců o první kodaňské kritérium, o politické kritérium.

Olli Rehn, člen Komise. – Pane předsedající, chci poděkovat členům Parlamentu především za velmi seriózní a zásadní debatu o demokratickém procesu v Turecku a chci také dnes poděkovat Evropskému parlamentu za jeho příspěvek k politice EU vůči Turecku. Šlo o kritickou, ale konstruktivní podporu naší úmluvy s Tureckem ve velmi kritickém období. Myslím, že přístup Parlamentu – věřím, že stejně jako přístup Komise – lze ve vztahu k Turecku a jeho procesu přistoupení k EU popsat jako spravedlivý a přísný.

Jistě, z mého pohledu musíme být spravedliví a přísní, a jen když splníme současně obě tato kritéria, můžeme dospět k nějakým výsledkům. To znamená, že musíme být spravedliví ve smyslu zachování hlediska EU jako kritického hnacího motoru reform v zemi a musíme držet slovo, pokud jde o možnost Turecka ukázat, že bude schopné splnit přístupová kritéria EU. Současně musíme být přísní při plnění pevně stanovených podmínek, především pokud jde o základní svobody a demokratické principy. Tyto dva základní prvky – spravedlivost a přísnost – fungují jen současně a nelze je oddělit jeden od druhého. Myslím, že to je jasně nejlepší způsob podpory demokratické transformace v Turecku, což je náš cíl, protože z Turecka se tak stane lepší partner a výhledově možný členský stát Evropské unie, ve shodě s rámcem jednání, který byl přijat 4. října 2005.

Současný stav věcí je v podstatě tak smíšený, jak popsal Joost Lagendijk, šéf delegace Evropského parlamentu ve společném parlamentním výboru EU-Turecko. Někdy to vypadá jako dva kroky kupředu a jeden dozadu, ale lepší takto než naopak.

Jelikož pan Duff vznesl tu otázku, myslím, že vyšetřování případu Ergenekon je názorný příklad. Vzhledem k dosavadnímu vyšetřování se zdá, že bylo nezbytné, aby byla tato síť stojící za potenciálními politickými nebo jinými útoky proti demokracii v Turecku odhalena a aby byla dál odhalována v duchu právního řádu a demokratického sekularismu.

Na druhé straně se lze v současném stadiu vyšetřování aféry Ergenekon ptát, zda se řádně uplatnily všechny principy právního řádu anebo zda jsou za tímto zatýkáním i jiné politické účely. Porota se stále mylí. Sledujeme to velmi pečlivě a budeme o tom bezpochyby referovat v naší chystané zprávě o pokroku, která se objeví letos na podzim.

Z mého pohledu jsou obzvlášť důležité tři principy. Především jsou to principy demokracie: provádění ústavní reformy, neboť reforma pravidel vládnoucích politických stran je s ohledem na zkušenosti minulého roku, tohoto roku i předchozích let zcela zásadní, s ohledem na to, že jsme viděli, jaké má ústavní rámec Turecka v tomto ohledu nástrahy, na což upozorňuje Benátská komise Rady Evropy.

Za druhé je to svoboda vyjadřování, o níž hovořil Graf Lambsdorff, která je základem demokracie. Celkem nedávno byla předmětem diskuse na zasedání Smíšeného parlamentního výboru Parlamentu a tureckého Velkého národního shromáždění. Mám obavy o svobodu médií a její vývoj v Turecku a určitě se k tomu vrátíme ve zvláštní části naší zprávy o pokroku, kterou vydáme letos na podzim.

Ano, před rokem či dvěma došlo k pozitivnímu posunu, pokud jde o důsledky reformy neblaze proslulého článku 301. Na druhé straně relativní pokrok týkající se článku 301 neospravedlňuje útoky na svobodu médií jinde, které byly dnes zmiňovány v mnoha prohlášeních.

A konečně je to právní řád, který je základní podstatou fungování celé společnosti a ekonomiky a základní hodnotou Evropské unie: názorně je to ukázáno v boji proti terorismu, který podporujeme, pokud jde veden v souladu s právním řádem a principy spravedlnosti v té nejlepší evropské tradici.

Tempo jednání s Tureckem tak bude záviset především na postupu a intenzitě reforem zlepšujících základní svobody a právní řád v zemi, ve všech vrstvách života a ve všech koutech země. To je základ procesu jednání. Postup při technických jednáních bude záviset na tom, zda se tyto reformy zlepšující základní svobody a lidská práva a demokratický sekularismus skutečně pohnou kupředu, a na tom, jak intenzivně budou uskutečňovány. Toto je zakotveno ve Smlouvě o Evropské unii a v našich společných evropských hodnotách. Jde o rozhodující měřítko postupu Turecka směrem k Evropské unii.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

15. Ochrana zvířat při usmrcování (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jednání je zpráva (A6-0185/2009) pana Wojciechowského, jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, o návrhu směrnice Rady o ochraně zvířat při usmrcování (KOM(2008)0553 – C6-0451/2008 – 2008/0180(CNS)).

Janusz Wojciechowski, zpravodaj. – (PL) Pane předsedající, naše civilizace využívá zvířata. Usmrcujeme miliardy zvířat pro maso, kůži a pro celou řadu ekonomických potřeb. Někdy je také nezabýváme z ekonomického důvodu, ale ze sportu, jako je lov, nebo pro zábavu, jako v případě býčích zápasů. Pro mě zabíjení zvířat není sportem, zábavou ani kulturní záležitostí, ale to není důležité, protože předmětem naší rozpravy je usmrcování zvířat z ekonomických důvodů.

Ochrana zvířat při usmrcování. Je to možné? Je možné chránit zvíře, které usmrtíme? Ano, především je možné ho ušetřit utrpení. Tím, že chráníme zvířata před nelidským zacházením, chráníme naši vlastní humanitu. Navržené nařízení zlepšuje normy na ochranu zvířat při usmrcování a zavádí vyšší a lepší technické normy a vhodněji podporuje sledování jejich uplatňování. Zavádí také větší osobní odpovědnost při řádném zacházení se zvířaty a přichází i s požadavkem na jmenování pracovníka pro řádné zacházení se zvířaty, který bude odpovědný za ochranu zvířat při činnosti, kterou jatky provozují. Nový předpis na místo staré směrnice z roku 1993 znamená jasný pokrok při plnění úkolů ochrany zvířat, a proto ho jako zpravodaj podporuji.

Vyskytly se některé sporné oblasti. Jasným příkladem je otázka rituální porážky. Základní zásadou je usmrcovat zvířata po omráčení a poté, co byla zbavena vědomí, ale z náboženských důvodů se povoluje porážka bez předchozího omráčení, pokud to vyžadují náboženské důvody. Ta se týká vyznavačů islámu a judaismu, kteří zabíjejí zvířata bez předchozího omráčení. Pozměňovací návrhy, které měly za cíl komplexní zákaz rituální porážky v Evropské unii, byly Výborem pro zemědělství a rozvoj venkova zamítnuty. Členové výboru měli za to, že takový zákaz nebude uskutečnitelný.

Výbor také zamítl návrh, který by dal každému členskému státu právo zakázat rituální porážku prostřednictvím své legislativy. To obsahuje pozměňovací návrh 28. Rád bych zdůraznil, že hlasování pro tento pozměňovací návrh znamená, že členské státy nebudou moci zakázat rituální porážku na svém území. Hlasování proti návrhu je návratem k postoji Evropské komise, který povoluje zavést zákaz rituální porážky podle vnitrostátních právních předpisů.

Další kontroverzní otázkou je jmenování národních referenčních center, která by určil každý členský stát. Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova zamítl tento nápad pozměňovacím návrhem 64. Osobně se domnívám, že by taková referenční centra měla být zřízena a měla mít svou úlohu při sledování zacházení se zvířaty při usmrcování.

Rád bych vás upozornil na návrhy Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, které obsahuje moje zpráva. Zaprvé, opatření na zavedení vyšších norem ochrany zvířat při usmrcování, by měla získat finanční podporu z Evropské unie. Těchto šlechtitelských cílů ochrany není možné dosáhnout bez finančního plánu a bez vytvoření materiálních podmínek k zavedení vyšších norem.

Zpráva za další navrhuje, aby se vylepšené normy vztahovaly nejen na výrobce v rámci Evropské unie, ale také na dovozce masných výrobků do Evropy. Chceme mít jistotu, že trh v EU bude zásoben pouze živočišnými výrobky, které pocházejí ze zvířat usmrcovaných v souladu s právními předpisy EU.

Dámy a pánové, poslední zasedání Evropského parlamentu se ve velké míře věnuje ochraně zvířat. Dnes jsme rozhodli o zákazu dovozu produktů z tuleňů zabitých krutým způsobem. Rozhodli jsme se zavést vyšší normy na ochranu zvířat používaných pro vědecké účely a nyní máme rozpravu o vyšších normách na ochranu zvířat při usmrcování. Jsem rád, že se Parlament tolik věnuje ochraně zvířat a že k tomu mohu přispět svým dílem. Duch Františka z Assisi je v tomto sálu přítomen. Možná zde bude přítomen i v dalším parlamentním období.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, chtěla bych poděkovat Evropskému parlamentu a zejména panu zpravodaji Wojciechowskému, že podpořil hlavní složky návrhu Komise o ochraně zvířat při usmrcování.

Zejména jsem ráda, že Evropský parlament přijal obecný postoj k návrhu, který má za cíl zajistit, aby byla legislativa pro řádné zacházení se zvířaty uplatňována na jatkách v souladu s hygienickým balíčkem přijatým v roce 2004.

Stávající legislativa o ochraně zvířat na jatkách pochází z roku 1993 a zcela jistě není v souladu s nejnovějším vývojem v oblasti bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a dobrých životních podmínek pro zvířata. Podle tohoto návrhu provozovatelé jatek budou muset přijmout standardní provozní postupy závislé na ukazatelích řádného zacházení a zaměstnanci budou muset být proškoleni o řádném zacházení se zvířaty.

Pokud jde o rituální porážku, chtěla bych zdůraznit, že Komise plně sdílí dodatek Evropského parlamentu o náboženské svobodě a že jejím záměrem je udržet *status quo* v této otázce. Smlouva jasně stanoví, že je třeba přihlížet k náboženským praktikám při formulaci politiky Společenství. Je zřejmé, že existuje celá řada různých způsobů provádění rituální porážky v členských státech Unie.

Komise navrhuje, aby se v této oblasti zachovala zásada subsidiarity. Posledních 15 let to fungovalo dobře a mělo by tomu tak být i nadále. V tomto ohledu můžeme v zásadě po přepracování přijmout pozměňovací návrhy, které vyjadřují postoj stávající legislativy, jež zachovává právo na svobodu náboženského vyznání, avšak zároveň členským státům umožňuje přijmout nebo zachovat přísnější právní předpisy. K tomu bych chtěla poznamenat, že se zdá, že s tím v Radě panuje souhlas.

Ráda bych teď řekla pár slov o porážce na „zadním dvorku“. V dnešní době je porážka zvířat k vlastní potřebě povolena i mimo jatky (s výjimkou dobytka), prasata, ovce a kozy musí být však předtím omráčeny. Někteří občané členských států poráží prasata tradičně na Vánoce a jehňata na Velikonoce. Zachovat tyto tradice se Komisi jeví jako důležité, ale není vůbec nutné se odchýlit od omračování. Komise proto věří, že předchozí omračování by se mělo provádět vždy, když se prasata a jehňata poráží mimo jatky.

Jiný bod návrhu se týká zakládání národních referenčních center. Věříme, že to je zásadní věc, která vhodně prosadí navržená opatření. Úřední inspektoři provádějí na jatkách kontroly týkající se bezpečnosti potravin, zejména mrtvých zvířat. Mají málo času a omezené kompetence vyhodnotit parametry řádného zacházení se zvířaty. V naší době jsou omračovací přístroje složité a obtížně se vyhodnocují z hlediska účinnosti v oblasti řádného zacházení se zvířaty. Národní referenční centra by vyhověla potřebě po technických a vědeckých informacích o řádném zacházení se zvířaty na jatkách, a Komise se domnívá, že by měl být tento požadavek v návrhu zachován.

Komise dále věří, že osvědčení o způsobilosti, která jsou požadována po zaměstnancích na jatkách, by měla být vydávána po složení nezávislé zkoušky. Tento systém byl vyvinut pro další oblasti řádného zacházení se zvířaty, ve veřejném i v soukromém sektoru. Dobré výsledky přinesl tam, kde byl náležitě uplatňován, a měl by se rozšířit na všechny jatky v EU.

Zvířata jsou také ve velkém porážena mimo jatky za účelem kontroly šíření nemoci. Je pravda, že tyto požadavky už existují pro účely zdraví zvířat, ale stávající požadavky se nevztahují na řádné zacházení se zvířaty. Lidé mají za to, že masové usmrcování zvířat za účelem kontroly nemoci by mělo být prováděno co nejlidštěji. Transparentnost při řádném podávání zpráv je proto nezbytná. Minulá zkušenost s těmito mimořádnými situacemi ukázala, že je stěžejní shromažďovat údaje o osvědčených postupech a chybách, které by mohly nastat. Vhodné sledování a podávání zpráv o řádném zacházení se zvířaty by proto mělo být požadováno i v případech masového usmrcování zvířat.

Velmi ráda bych uvítala vaši podporu návrhu Komise. Pokud bude úspěšně přijat, Evropská unie bude mít možnost celosvětově vést a zlepšovat oblast řádného zacházení se zvířaty.

Jens Holm, navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin – (SV) Každý rok jsou stovky milionů zvířat – prasat, krav, ovcí, slepic, koní a dalších – poráženy a přepravovány po

Evropě. Navíc se poráží 25 milionů kožešinových zvířat. To představuje ohromnou míru utrpení zvířat. Nejlepším řešením by pro nás bylo vůbec je nejlíst a neoblíkat se do jejich kůží.

O tom však toto nařízení opravdu není, ale týká se toho, jak můžeme snížit utrpení zvířat na jatkách. Návrh Komise znamená krok vpřed, v mnoha bodech však musí být přísnější. Ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jsme hlasovali pro mé stanovisko, ve kterém mimo jiné žádáme o kratší dobu převozu a čekání na jatkách, o investice do mobilních jatek, o zařazení kožešinových zvířat do tohoto nařízení, aby členské státy mohly zajít dále a měly přísnější předpisy a aby inspektoři a navržená národní referenční centra pro řádné zacházení se zvířaty byli nezávislé a měli větší pravomoci.

Je potěšující, že Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova podporuje náš návrh o mobilních jatkách a o zařazení kožešinových zvířat do tohoto nařízení. Jsem velmi znepokojen mnohými dalšími pozměňovacími návrhy předloženými tímto výborem a jednotlivými poslanci. Je nešťastné, že Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova úplně zamítl navržená omezení doby převozu na jatky a čekání na jatkách. Hlasujte, prosím, pro pozměňovací návrh 125, který předložila skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice (GUE/NGL), abychom znovu získali tyto požadavky. Dále také nerozumím, proč chce Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova zrušit návrh na národní referenční centra pro řádné zacházení se zvířaty. Je rovněž velmi důležité povolit členským státům zajít dále a mít ambicióznější předpisy než ty, které jsou stanoveny. Vybízím vás ke hlasování pro pozměňovací návrh 124. Jsem nakonec velmi znepokojen skutečností, že Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova nechce povolit členským státům, ve kterých v současnosti platí kompletní zákaz porážet zvířata bez omračování, tento zákaz ponechat. Tak je tomu např. v mém státu, ve Švédsku. Nalezli jsme rovnováhu mezi náboženskou tradicí a řádným zacházením se zvířaty, se kterou je spokojena většina lidí. Hlasujte prosím proti pozměňovacímu návrhu 28, jak navrhl zpravodaj.

Sebastiano Sanzarello, jménem skupiny PPE-DE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, šťastnou náhodou mohu tento večer naposled promluvit, tedy přinejmenším v tomto období, kdy předsedáte právě vy. Domnívám, že předsedáte naposledy, protože jste se rozhodl již nekandidovat. Rád bych vyjádřil své uspokojení, pane Cocilovo, nad tím, co jste vykonal v tomto Parlamentu, a v jaké úctě vás proto má nejen italská delegace, ale všichni poslanci Parlamentu. Byl jsem zvolen ve stejném volebním obvodu jako vy, jsme političtí oponenti, ale cítím, že bych vám měl popřát úspěšnou budoucí politickou činnost nejen v zájmu naší země, ale i Evropy.

Nyní se dostanu k jádru věci. Domnívám se, že jsme ve Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova vykonali výtečnou práci. Po vyslechnutí konzultantů a jednotlivých politických skupin jsme se pokusili vylepšit znění, které nám předložila Komise a Rada, učinit ho použitelnějším a více konzistentním, a zároveň zachovat právo na vyjádření a náboženské praktiky ve všech jejich aspektech. Vyskytly se jisté rozpory, přestože Komise a Rada oznámily a prosadily, že zachovají rituální porážku, i když některé povinnosti ji v praxi znemožnily. Narážím na horem dolem diskutovanou otázku omračování.

Z dialektického pohledu se to zdá kruté, ale co to vlastně obnáší? Rozhodující řízení obnáší stejnou míru bolesti jako omračení perkusní pistolí do čela, po němž už nic nebolí; krutější by bylo omračování zvířat ihned po řízení. Nedomnívám se proto, že se se zvířaty zachází krutě, když nejsou omráčena poté, co jim jsou podříznuta hrdla.

Charta lidských práv stanoví, že kdekoli je konflikt s právy zvířat, lidská práva jsou precedentem, jinými slovy právo na náboženské praktiky, nejen muslimské, židovské, ale také křesťanské, by mělo být zachováno, a to v plné míře, jak jsme důkladně projednali ve výboru. Absolutně ne z důvodu vzájemných vztahů s nečlenskými státy, ale protože lidé, kteří vyznávají jistý typ náboženství, by jinak nemohli jíst maso v Evropě kvůli tomu, že nemůže být v Evropě vyrobeno, ani sem dovezeno. Nemyslím si, že je to spravedlivé.

Rosa Miguélez Ramos, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, jak jsme již slyšeli, návrh, o němž dnes jednáme, nahrazuje směrnici, která se kvůli technologickému pokroku stala zastaralou, a přichází s nařízením, jež počítá, že budou požadavky Společenství na řádné zacházení se zvířaty jednotně uplatňovány po celé Evropské unii.

S ohledem na mezinárodní trh a vzhledem k tomu, že zkoumané předpisy mohou narušit konkurenceschopnost, zavedou se podobné normy hospodářské soutěže pro všechny provozovatele ve Společenství. Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova, který se rozhodl vyjmout malé provozovatele z některých požadavků, v podstatě zvýšil odpovědnost zbývajících velkých provozovatelů – což je znění, které dnes projednáváme – a ve velkých podnicích vytvořil místo pracovníka odpovědného za řádné zacházení se zvířaty.

Zpráva, kterou projednáváme, vylepšuje návrh Komise o podstatné otázky. Jedním z příkladů je i to, že už se nepokouší změnit tímto návrhem stávající předpisy pro převoz zvířat, pokud jde o celkovou dobu převozu – což jsme považovali za absolutně kruté – a zachovává stávající zákaz převozu zvířat, u kterých bylo konkrétně shledáno, že nejsou způsobilá pro převoz.

Navíc tato zpráva upravuje a upřesňuje odpovědnosti podniků, pokud jde o slučitelnost s právními předpisy pro řádné zacházení se zvířaty. Provozovatelé, spíše než pracovníci, jsou odpovědní za plnění těchto předpisů.

Nakonec bych chtěla, paní komisařko, připomenout, že v Evropské unii se v různých regionech a zemích nenacházejí dva stejné právní systémy, každý z nich se liší. Kdyby národní referenční centra, která jste zmínil ve vašem proslovu, byla založena, jak navrhuje Komise ve svém návrhu, pro Španělsko by to znamenalo vytvoření 17 referenčních center, a ne pouze jedno. Ve Španělsku je totiž vládní pravomoc decentralizována do autonomních komunit, a muselo by se proto těchto národních center založit 17. Mít jedno centrum na jeden region by bylo absurdní. Proto navrhuje, aby příslušný orgán zajistil správné plnění předpisů.

Zdzisław Zbigniew Podkański, jménem skupiny UEN. – (PL). Pane předsedající, zpráva poslance Wojciechowského o návrhu nařízení Rady o ochraně zvířat při usmrcování přichází s velmi důležitou otázkou řádného zacházení se zvířaty. Nepřímo se jedná o otázku, zda je současné lidstvo schopno skoncovat s krutostí a vytvořit nový svět hodnot s větší citlivostí k bolesti, utrpení, strachu a úzkosti ze ztráty života nejenom z pohledu lidí, ale i vůči zvířatům.

Přes rozvoj civilizace a technologie je bohužel každý rok usmrcována miliarda zvířat a ptáků, dokonce často krutě a bez omračování. To přináší další otázky, jako např. proč se chování inteligentního a vzdělaného člověka vůči zvířatům tak často podobá chování primitivního kmene, který musí bojovat o přežití. Jak bychom toto dokázali změnit?

Na tyto otázky ve velké míře odpovídá zpráva, která ale stále neřeší mnoho základních problémů spojených např. s legislativou, rituální porážkou a formováním svědomí společnosti. Tyto problémy však musí vyřešit Rada spolu s Komisí a novým Parlamentem. Doufám, že budoucí úsilí o řádné zacházení se zvířaty bude doprovázen uvědoměním si toho, že zvířata jsou živoucí bytostí cítící bolest a utrpení, nejsou věcmi a lidé jim dluží respekt, ochranu a péči.

Alyn Smith, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, rád bych se připojil a poděkoval našemu zpravodaji Januszovi Wojciechowskému za vypracování velmi komplexní a emocionální zprávy se sebejistotou, ve které se vypořádal s mnoha konfliktními názory. V tomto projevu, který bude pravděpodobně mým posledním vystoupením v tomto mandátu, stojí za to kolegům připomenout, že se tu jedná o to, co nazývám klasickou složkou Evropského parlamentu. Je to technické, složité, trochu vzdálené našim občanům, ale vyplatí se připomenout, že řádné zacházení se zvířaty má stěžejní význam pro naše občany a spravedlnost a je klíčové důležité pro naše provozovatele, spotřebitele a náš trh.

Upozorňuji zvláště na pozměňovací návrhy 45 a 46, které zajišťují, aby třetí země, jež chtějí vyvážet na naše území, splňovaly naše normy. To je klíčové pro spravedlnost našich postupů a pro důvěru spotřebitele v náš trh, je to proto velmi vítáno.

Stejně jako přiměřenost těchto opatření v pozměňovacích návrzích 65 a 67, které počítají s odbornou přípravou, což je především vítáno v případě menších jatek a provozoven v Evropské unii. Také jsou velmi vítány odchylky umožňující malým jatkám být zproštěny povinnosti mít pracovníka pro řádné zacházení se zvířaty.

Komisařka má dle mého názoru v případě rituální porážky absolutně pravdu. Nemyslím si, že potřebujeme regulovat tenhle balíček, což je dobrá zpráva pro spotřebitele a také pro důvěru v trh s masem v EU. Dobrá práce všech kolem, gratuluji.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Ráda bych nejprve poblahopřála zpravodaji a poděkovala mu za přístup, který prokázal.

Souhlasím s návrhem Komise, který stanoví, že zvířata musí být usmrcována pouze za použití metody, která vede k okamžité smrti, nebo až po předchozím omračení, ačkoli se připouští výjimka porážky v případě rituálních obřadů. Také podporuji, že se toto nařízení nepoužije v případě, kdy jsou zvířata usmrcována k osobní konzumaci při zachovávání tradic větších náboženských svátků, jako jsou Velikonoce a Vánoce, a to pouze po dobu 10 dnů předcházejících tyto oslavy.

Personál provádějící porážku a související činnosti musí být vhodně proškolen na školení, které je organizováno standardním způsobem a po jehož absolvování se uděluje osvědčení o způsobilosti.

Právní předpisy EU zavedené v oblasti ochrany zvířat patří mezi nejpřísnější na světě. Jejich důsledkem jsou vyšší výrobní náklady a mohou také narušit hospodářskou soutěž se státy, jejichž legislativa je v tomto ohledu méně striktní. To je důvod, proč vyzývám Komisi, aby zajistila, aby masné výrobky a další produkty živočišného původu dovážené z nečlenských států EU splňovaly normy EU. Chtěli bychom po Komisi, aby byla schopna provádět inspekce na jatkách, která mají povolení k vývozu svých produktů do Evropské unie, což by potvrdilo, že se navíc k již vydaným zdravotním osvědčením dodržují i předpisy o ochraně zvířat.

Neil Parish (PPE-DE). - Pane předsedající, dovoluji si poděkovat paní Vassiliouové za její práci tady v Parlamentu, vybrala si tuto složku jen na posledních pár let a odvedla velmi kvalitní práci. Poděkuji také Januzsi Wojciechowskému za vypracování velmi dobré zprávy a za to, že byl velmi dobrým místopředsedou výboru pro zemědělství.

Domnívám se, že normy pro řádné zacházení se zvířaty jsou v Evropě absolutně prvořadě pro produkci vysoce kvalitního masa. Chceme se ujistit, že se na jatkách pracuje pečlivě a v souladu s vysokými hygienickými normami i s normami řádného zacházení se zvířaty. Opravdu vítám nápad mobilních jatek, protože se domnívám, že to bude vynikající. Dle mého názoru musíme být však také opatrní, protože mnoho malých jatek bylo v Evropě v minulosti zrušeno, v mém státě se tomu tak stalo. Proto bychom si chtěli být jisti, že máme vhodnou regulaci, ale není jí zase tak moc, abychom je museli zavírat.

Budu teď poněkud kontroverzní. Domnívám se, že zvířata se narodila na tomto světě, abychom my jako lidé přesně rozhodli o tom, jak budou usmrcena. Myslím, že se Komise musí rozhodnout. Buď přijmete rituální porážku a skutečnost, že zvířata nejsou omračována. Se zvířaty, která chceme zabít na Vánoce, se bude proto zacházet jako v jiných zemích, nebo se postavíte za to, co považují za správné, a jako lidé rozhodneme o tom, jak budou zvířata porážena a že by zvířata měla být před porážkou omráčena. Dle mého názoru je zřejmé, že by to tak mělo být. V některých státech se při halal porážce i košer porážce provádí „před-omračování“ a „po-omračování“. Zajímá mě, proč by tomu tak nemělo být i všude v Evropě, protože si musíme být absolutně jisti, že zacházíme se všemi zvířaty stejně. Když přijmu zásadu subsidiarity, také bych rád viděl Komisi, jak vyvíjí nátlak na členské státy, aby bylo zajištěno, že do budoucna budeme mít vhodné způsoby porážení a omračování zvířat.

V případě označování nevidím žádný problém. Proč by se nemělo označovat, jak byla zvířata usmrcena? Pokud není problém s halal porážkou a košer porážkou, proč bychom se měli obávat označování? Vhodně označujeme, aby lidé napříště přesně věděli, co si kupují, pro zemědělství EU je velmi důležité mít vysoké normy.

Marios Matsakis (ALDE). - Pane předsedající, právo na svobodu vyznání nemůže dle mého názoru nebrat ohled na předpisy a nařízení našich zemí a nemůže tak silně porušovat naše normy pro dodržování hygieny a řádného zacházení se zvířaty. Nedaří se mi proto pochopit, proč bychom ve jménu náboženství měli tolerovat anachronistické, nehygienické a dokonce sadistické zabíjení zvířat, které se někdy provádí za pompézních ceremoniálních okolností před zraky dospělých i dětí.

Z tohoto důvodu se domnívám, že by se zvířata měla porážet pouze pod kontrolou autorizovaných a inspekci podléhajících jatek a žádné zvíře by nemělo být poraženo bez předchozího omráčení. Náboženská svoboda je jedna věc, způsobování zbytečné bolesti zvířatům a porušování hygienických pravidel věc druhá. Předpisy a zákony v EU by měly být stejné pro všechny bez ohledu na náboženství.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). - (DE) Pane předsedající, paní komisařko, tato rozprava o řádném zacházení se zvířaty se příliš omezila na otázku, zda by se mělo, nebo nemělo používat omračování. To neznamená, že jsem proti omračování. Musíme si však uvědomit, že omračování bylo původně zavedeno ne ze zájmu o řádné zacházení se zvířaty, ale z ekonomických důvodů, aby bylo možné porážení zvířat ve velkochovu, které obnáší masové usmrcování na jatkách, aniž by strach z porážky nějak ovlivňoval nebo snižoval kvalitu masa.

Rituální porážka vyžaduje vysokou znalost usmrcování zvířat, aby zvířata netrpěla navíc. Pokud jde o otázku omračování na jatkách, nejedná se pouze o to, zda by se mělo, či nemělo používat omračování, ale rovněž o to, jak by se mělo se zvířaty jednat při převozu na jatky a během čekání na porážku. Souhlasím s panem Parishem, že by rituální porážka měla mít své označení, aby spotřebitelé věděli, co si kupují a co svou koupí podporují.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, dnešní rozprava o zprávě poslance Wojciechowského vyjadřuje zájem Parlamentu, Komise i veřejnosti o řádné zacházení se zvířaty na jatkách. Návrh Komise zavádí významná zlepšení, která, doufám, můžete podpořit.

Stávající legislativa EU požaduje, aby provozovatelé ze třetích zemí, kteří dovážejí do EU, plnili příslušné normy. Dovozní certifikáty na maso musí potvrdit, že ve vývozních zařízeních byly dodrženy normy EU. Jsme proto toho názoru, pokud jde o návrh Komise, že zásada rovnocennosti by měla nadále platit.

Pozorně jsem vyslechla všechny vaše komentáře a myslím, že jsou velmi užitečným příspěvkem pro naše úsilí docílit řádného zacházení se zvířaty. Schválením této zprávy pošleme ten správný signál veřejnosti, že slyšíme na jejich obavy, a zároveň stanovíme moderní normy řádného zacházení se zvířaty na jatkách. Děkuji Parlamentu a zpravodajovi za jejich podporu.

Nakonec moje poslední poznámka na adresu Parlamentu. Chtěl bych říci, že se mi velmi líbila spolupráce s vámi se všemi a přeji vám úspěch a mnoho štěstí ve vašem úsilí.

Janusz Wojciechowski, zpravodaj. – (PL) Pane předsedající, paní komisařko. Také já bych chtěl podpořit tato přání a jsem rád, že se poslední řeč paní komisařky v Parlamentu týká předložení opravdu tak kvalitního návrhu a nařízení. Skutečně většina z těch, co dnes v rozpravě vystoupili, s tím plně souhlasí. Velmi si přeji, aby tato společná práce Parlamentu, Komise a Rady nakonec nějak zásadně nezměnila to, co Komise navrhla, neboť Komise opravdu vypracovala velmi dobré návrhy. V přístupu k ochraně zvířat, v opatřeních, jež mají za cíl zlepšit řádné zacházení se zvířaty, jsou však dvě důležité otázky.

První z nich jsou peníze. Bohužel nezískáme souhlas společnosti ke zvýšení těchto norem, pokud nezajistíme, že jsou řádně financovány. K dosažení těchto stanovených cílů jsou opatření Komise zásadní. Není možné zavést vyšší normy tohoto charakteru bez finančních prostředků a ponechat všechny náklady na orgánech, které tyto normy mají zavést.

Druhá věc se týká rovnováhy, aby tyto vylepšené normy nesnížily konkurenceschopnost producentů v Evropské unii. Myslím si, že jsme na dobré cestě to dokončit. Jsem rád, že tu v Parlamentu panuje souhlas s těmito návrhy.

Ještě jednou bych chtěl poděkovat komisařce a také všem kolegům poslancům, kteří vystoupili v této diskusi. Těší mě, že zvýšení norem řádného zacházení se zvířaty Parlament obecně schvaluje.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu, 6. května 2009.

16. Revize jednacího řádu (rozprava)

Předsedající - dalším bodem je zpráva (A6-0273/2009) pana Corbetta, jménem Výboru pro ústavní záležitosti, o všeobecné revizi jednacího řádu Parlamentu (2007/21 24(REG)).

Richard Corbett, zpravodaj – Pane předsedající, zamýšlím využít teď necelé čtyři minuty k uvedení své zprávy a nakonec více času věnuji odpovědím, pokud se vyskytnou otázky k vysvětlení.

Tato zpráva je plodem těžké práce. Prameny této reformy, kterou se, doufáme, podaří zanést do jednacího řádu, sahají jednak do činnosti pracovní skupiny pro reformu, stanovené Konferencí předsedů, jíž obratně předsedala moje kolegyně Dagmar Roth-Behrendtová, která předložila řadu návrhů, jež byly schváleny Konferencí předsedů a nám předány, abychom je co nejlépe zanesli do jednacího řádu.

Druhým zdrojem je velké množství menších změn, jež jsou v mnohých aspektech dlouho pod pokličkou, ale ve snaze vyhnout se sledu jednotlivých zpráv, měnicích jednací řád v některých bodech, jsme je seskupili. Některé jsou technického rázu, jiné zdůvodňují a činí náš jednací řád srozumitelnější, jako např. změna spojující články 141, 142 a 143 do jednoho kodifikovaného znění, které stanoví, jak vlastně organizovat naše rozpravy v plénu. S tím souvisí inovační pozměňovací návrh, který říká, že bychom měli mít postup modré karty, jenž nám umožní přerušit jeden druhého. Pokud by tento postup byl přijat a např. pan Duff by mi chtěl právě teď položit otázku o tom, co jsem zmínil, musel bych mu podle tohoto předpisu nechat 30 sekund, aby tak učinil. Jsem si jistý, pane předsedo, že byste mu to umožnil, pokud by chtěl, bohužel tomu teď tak není.

Existují některé inovační rysy, které by mohly učinit naši rozpravu živější. Vzpomínám si, že když jsem poprvé navrhl postup „catch-the-eye“ na konci běžných rozprav, každý říkal: „Ne, nemůžeme to tak dělat, naruší to řečnické doby skupin atd.“ Již to tak činíme a je to přijatá část našich postupů a myslím si, že velmi vítaná většinou poslanců. Hádal bych, že s modrou kartou to bude stejné, existují jisté rozpaky, ale pojďme to vyzkoušet, podívat se, jak to funguje. Věřím, že se nám to povede uvést do užívání.

Byly tu také některé pozměňovací návrhy, které se objevily, když jsme o tomto jednali na půdě výborů i nyní v plénu. Byl tu např. návrh, že všechna závěrečná hlasování o legislativě by měla probíhat jmenovitým hlasováním, navrhla to, myslím, paní Dahlová. Vítám tento pozměňovací návrh a musíme ho přidat do mé zprávy. Byly tu návrhy mnohých poslanců, abychom něco přidali do článku o meziskupinách, aby se velmi jasně stanovilo, čím jsou a čím nejsou, že jsou neoficiální a nemůžou převzít odpovědnosti parlamentních orgánů.

Je tu tedy hodně zajímavých věcí. Je tu rovněž pozměňovací návrh, který se týká zvláštního systému, který máme pro zahájení zasedání, kdy předsedá nejstarší poslanec namísto např. odstupujícího předsedy, což se stává v některých parlamentech, nebo odstupujícího místopředsedy i v případě, že by nebyl předseda znovuzvolen. Jedná se spíše o účelné vylepšení.

Skončím tady, nevyčerpal jsem celý svůj čas, ale pokud bude třeba, rád se vrátím a zodpovím vaše otázky a dotazy.

József Szájer, jménem skupiny PPE-DE – Pane předsedající, rád bych uvítal tento návrh a také poděkoval Richardu Corbettovi za jeho obtížnou a ne vždy doceněnou práci.

Velmi často, když se mění jednací řád, jsou kolegové znepokojeni tím, co se děje. Většina z nich si všimne toho, co se stalo a jaké změny musíme učinit, až když mají vstoupit v platnost, kdy už to není možné změnit. Plně podporuji většinu pozměňovacích návrhů, které byly předloženy, zejména proto, že odrážejí nejen vaši náročnou práci, ale také, jak jste již zmínil, práci skupiny pro reformu Parlamentu, jíž předsedala Dagmar Roth-Behrendtová, tato skupina připravila tento návrh velmi dobře.

Během procesu parlamentní reformy jsem nicméně při našich debatách naší skupině objasnil, že tato zpráva o parlamentní reformě musí být potvrzena změnami jednacího řádu. To je demokratický postup, který končí hlasováním. Diskusemi ve skupině by nebylo možné změnit nic a my jsme mnoho pracovali na znění tohoto textu.

Rád bych také zmínil, že jsem byl poněkud kritický k tomu, co právě zaznělo, konkrétně k tomu, že některé neoficiální postupy, které máme v Parlamentu, jsou institucionalizovány. Tak nějak se obávám, že pokud máme nějaký úzus, je lepší si ho ponechat, a ne nutně měnit předpisy.

Nejdůležitějším bodem pro naši skupinu však zůstává otázka poměrného zastoupení. U nás v Parlamentu mají výbory velkou úlohu. Při přípravách hlasování tady v Parlamentu hlasování ve výborech značně odlehčí hlasování v plénu. Nejedná se pouze o otázku postupu, ale jde o demokratický princip, ve výborech se promítne poměrné zastoupení, jak je rozvrženo v plénu, když se rozhoduje o důležitých otázkách. Domnívám se, že je to základní princip demokracie a jménem skupiny PPE-DE podporuji tuto zprávu.

Costas Botopoulos, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, jsem jedním ze zvláštních konstitučních tvorů, kteří se domnívají, že jednací řád je zrcadlem naší práce v našem vlastním Parlamentu. Myslím si tedy, že se jedná o významnou práci Richarda Corbetta, který je vynikajícím specialistou pro tuto problematiku. K jeho prospěchu musím říct, že jde o druhou změnu jednacího řádu. Nacházejí se tam věci, které se změnili před nedávnem a které měníme opětovně, protože vidíme, že pro činnost našeho Parlamentu jsou tyto změny potřebné.

Dnes večer mám pro vás jednu obecnou a tři specifické poznámky. Ta obecná je, že se domnívám, že je velmi důležité také zmínit druhou stránku zprávy pana Corbetta – dopad Lisabonské smlouvy na náš jednací řád. Je velmi naléhavé o tom také mluvit, protože změna jednacího řádu by bez této druhé stránky nebyla dokonalá.

Moje tři specifické poznámky: první se týká změny, ke které jsem přispěl i já malým dílem. Je to skutečnost, že se pokoušíme zanést do jednacího řádu myšlenku fóra *Agora*, možnosti pro občany oslovovat Evropský parlament a účastnit se diskusí před tím, než se jimi bude zabývat samotný Evropský parlament. Domnívám se, že je to symbolicky důležitá iniciativa, kterou jsme započali společně s mým přítelem a kolegou Gérardem Onestou, a myslím si, že by bylo dobře, aby to bylo obsaženo v jednacím řádu.

Druhou významnou změnou je dle mého názoru změna zpráv z vlastního podnětu. S ohledem na to, jak to chodí se zprávami z vlastního podnětu v praxi, znovu zavádíme v případě zpráv z vlastního podnětu možnost pozměňovacích návrhů, třebaže předložených desetinou poslanců. Třetím aspektem je postup modré karty. Souhlasím se vším, co oživí parlamentní diskuse. Možný prostředek, pro poslance, jak civilizovaně přerušit jiného a také tak promluvit, je dobrý nápad.

Andrew Duff, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, nejdříve bych chtěl podpořit balíček. Je to modernizující reforma Parlamentu, které si ceníme. Učiní Parlament účinnější a více pluralitní a doufám, že nakonec i atraktivnější pro veřejnost i pro tisk.

Mám však dvě nebo tři poznámky. První k bodu, o kterém mluvil pan Szájer, o pokusu přinutit výbory, aby měly poměrné rozložení přesně jako strany v Parlamentu. Domnívám se, že je naprosto vhodné, aby politické skupiny vyjádřily své preference dosadit více svých členů do výboru, který se jim jeví jako zvláště důležitý. Myslím si, že pokud pustíme pozměňovací návrh 42, skupiny a poslanci to budou považovat za frustrující a nakonec to bude vyžadovat větší pružnost.

Rád bych se také silně zastal změn čl. 45 odst. 2 schválených ve Výboru pro ústavní záležitosti, o kterých mluvil Costas Botopoulos. Dle mého názoru potřebujeme mít záložní postup pro vylepšení zpráv z vlastního podnětu, pokud to bude potřeba. Naše zkušenost od července, kdy se s touto předcházející změnou přišlo, odkryla skutečnost, že zprávy v plénu často potřebují vylepšit.

Také bych se rád vyjádřil k pozměňovacímu návrhu 68, který se týká postupu přepracování. Domnívám se, že Parlament sám sebe značně omezil a my bychom měli ve svých postupech důkladněji přihlížet k interinstitucionální dohodě z roku 2001 a dovolit ve výborech mluvit o podstatných změnách k částem směrnic nebo nařízení, které se Komise pokouší přepracovat, avšak ve velmi omezené formě.

Nakonec žádám o vyjmutí dodatku o spojení a rozdělení hlasů do postupu, který umožní předsedovi vrátit výboru zprávu, ke které bylo předloženo více než 50 podstatných pozměňovacích návrhů.

Monica Frassoni, jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, skupina Verts/ALE nikdy neměla dost času na velké parlamentní reformy, které vypracoval pan Corbett – je to můj přítel a spolupracujeme už mnoho let, je si toho vědom a nevyužije toho proti mně. Oni se snaží přeměnit náš Parlament v byrokratickou mašinu, kde jednotliví poslanci, menšinové strany a dokonce i výbory budou podléhat rostoucí, částečně svévolné, rozhodovací pravomoci Konference předsedů a správy. Navíc si vytváří „družbu“ mezi hlavním výborem a výbory požádanými o stanovisko v legislativním procesu, který je zmatečný a od základu konfliktní.

Musím říct, že jsem překvapená, že dnes večer v této rozpravě nehovoříme o věcech, které na této reformě považujeme za zásadně problémové. První věcí je nedorozumění, které nevyhnutelně vznikne, mezi hlavním výborem a výborem požádaným o stanovisko, neboť když primární výbor zamítne pozměňovací návrhy výboru požádaného o stanovisko, tyto pozměňovací návrhy by mohly skončit rovnou v plénu, samozřejmě s extrémně vysokým rizikovým potenciálem pro právní způsobilost, jak jsme často viděli v případě REACH.

Žádný výbor požádaný o stanovisko nebude navíc mít volnost ve své činnosti vinou zmatečného a absolutně nepřijatelného mechanismu, jenž představuje možnost pořádat společná hlasování a mít společné zpravodaje pro zvláště důležitá témata pro naši legislativní pravomoc.

Nakonec, pane předsedající, existuje i další prvek, který se nás úzce týká. Jedním z výsledků, které vyplynuly z činnosti pracovní skupiny pro interní reformu, jejímž členem jsem byla i já, a jenž jsme považovali za pozitivní, byl návrh velmi významně posílit pravomoci a úlohu Petičního výboru. Tato reforma však roli Petičního výboru „vraždí“ v tom smyslu, že Petiční výbor už nebude mít možnost najít si svou cestu do pléna jinak než po nepopsatelných komplikacích a možných konfliktech s příslušným výborem.

Z těchto všech důvodů je naše skupina toho názoru, že tato reforma není připravena, a věříme, že by bylo chybou ji schválit většinou našeho Parlamentu.

Předsedající. – Děkuji vám, paní Frassoniová, pan Corbett bude mít samozřejmě právo odpovědět. Nemohu ale nezmínit, že zatímco čekáme na vyzkoušení modré karty, paní Frassoniová použila kartu červenou.

Hanne Dahl, jménem skupiny IND/DEM. – (DA) Pane předsedající, jednací řád je základem pro veškerou činnost demokraticky zvoleného Parlamentu. Jasně předpisy zajišťují, že se s každým, kdo se účastní politického procesu, zachází rovnocenně. Nemůžete změnit podmínky, abyste udržel některé skupiny, osoby, postoje mimo vliv. Nemůžete ohnout předpisy jenom proto, že by se vám to hodilo.

Minulý týden Konference předsedů diskutovala např. o žádosti obejít hlasování o zprávě poslance Staesa. Právní služba to naštěstí zamítla. Výsledek hlasování bude platit. V důsledku toho moje skupina předložila pozměňovací návrhy, které zavedou veškeré hlasování elektronické. To by nám umožnilo předcházet chybám a také zajistit, že jsme dosáhli kvóra hlasů. Vyzývám poslance, aby hlasovali pro tyto pozměňovací návrhy.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Pane předsedající, reformovat Evropskou unii je obtížné, ale reformovat Evropský parlament je ještě obtížnější, jak jsme právě viděli v rozpravě o revizi jednacího řádu a o práci našeho kolegy pana Richarda Corbetta. Rád bych poděkoval panu Corbettovi za jeho skutečně ohromný závazek, kterým se mu podařilo pod jednu střechu dostat tolik rozdílných zájmů a předložit tuto revizi jednacího řádu plénu. Skupina socialistů Evropského parlamentu tuto zprávu podpoří.

Čekáme na Lisabonskou smlouvu, Parlament bude mít poté více legislativních pravomocí, a proto se musíme připravit na to, že legislativní proces bude hlavní náplní naší činnosti. Zprávy z vlastního podnětu se budou muset přesunout na druhou kolej, legislativa potřebuje být na prvním místě.

Musíme být i zdatnější v naší práci všude po světě. Cesty parlamentních delegací do různých zemí, na různá místa světa musí být propojeny s technickými komisemi Parlamentu. Pokud se parlamentní delegace zabývá tématem, jako je změna klimatu nebo sociální ochrana, měli by být přizváni odborníci z příslušné technické komise.

Vítám skutečnost, že činíme naše debaty atraktivnější, nadále to nebude červená, ale modrá karta, která přinese více dynamiky. To je výborné. Spolupráce mezi výbory, smíšené výbory, se testují, protože předchozí praxe byla nevyhovující. Buďme upřímní, poradní výbor by neměl téměř žádnou šanci. Z tohoto hlediska je pokus se společnými schůzemi dvou výborů novým úsilím vymyslet něco lepšího.

Tato reforma je zásadní. Je také dobře, že ji děláme před volbami a neoddalujeme do dalšího legislativního období. Ještě jednou bych chtěl poděkovat panu Corbettovi a všem, kteří k tomu přispěli.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Pane předsedající, ačkoli je zpráva poslance Corbetta znamenitá, obsahuje bohužel vážnou chybu. Naším cílem je zajišťovat vysoce kvalitní parlamentní povinnosti. Musíme se však vyvarovat chyb a vylepšovat znění textů.

Pouze pozměňovací návrh 8 týkající se článku 45 umožní s podporou 75 poslanců, kterou nebude lehké získat, předložit pozměňovací návrhy v plénu. Zpravodaj a Výbor pro ústavní záležitosti rozhodli o zamítnutí tohoto postupu z obavy, že budou zaplaveny pozměňovacími návrhy.

Změny, které jsme navrhli za skupinu Aliance liberálů a demokratů za Evropu a skupinu Zelených/Evropské svobodné aliance, měly za cíl tuto pravomoc udělit dvěma nebo třem politickým skupinám. Máme koordinátory a stínové zpravodaje, kteří jsou schopní a sledují tento legislativní proces.

Zamítnutí změny navržené Výborem pro ústavní záležitosti popírá snahu o vylepšení znění v rámci oficiálního postupu, a je to závažná chyba

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Děkuji, pane předsedající. „Škodolibost je jedinou opravdovou radostí,“ říká cynik. I když ti z nás, kdo nejsou cyniky, samozřejmě připustí, že škodolibost je druhem radosti a je to ta radost, kterou nyní pociťuji já. Proč? Minulý rok na červnovém seznamu skupina IND/DEM začala žádat o jmenovité hlasování na konci každého závěrečného hlasování. Pamatuji si, jak nám předseda Pöttering vynadal, odrazoval nás a stěžoval si, že to bude stát kupu peněz. Nyní výbor navrhuje, že všechna závěrečná hlasování o legislativních návrzích proběhnou jako jmenovitá hlasování. A také plným právem! Aby se mohli voliči dožadovat politické odpovědnosti svých poslanců, musí mít kontrolu nad tím, jak poslanci volili. Jak volil pan Hannan, paní Wallisová nebo paní Svenssonová (vyjmenuji jen pár mých oblíbených poslanců)? Tento návrh je důležitým krokem k demokratickému procesu a posílení kontroly voličů nad „přítakávači“ v Parlamentu. Rád bych za to poděkoval panu Corbettovi a děkuji panu předsedajícímu, že mě nechal promluvit.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, kdyby se kvórum použilo na naše diskuse, představte si, co by se stalo. V dnešní rozpravě na tak důležité téma, které se bude týkat příštího Parlamentu, vystupuje pouze 11 z nás. To je důvodem, proč se domnívám, že samotný princip těchto změn je značně sporný.

Ještě spornější je skutečnost, bez ohledu na práci pana Corbetta, že pozměňovací návrh zamítnutý Výborem pro ústavní záležitosti nám vrací dvě hlavní skupiny tohoto Parlamentu (za okolností, které se, jak víme, budou týkat konkrétního jedince), aby bylo změněno tradiční nařízení společné všem parlamentům na světě, podle kterého předseda zahajovacímu zasedání nejstarší poslanec.

Toto ustanovení je zvláště oprávněné a chtít ho změnit jenom proto, že příští nejstarší poslanec nebude možná souhlasit se dvěma největšími skupinami, je samozřejmě opatřením pokoutným. To je mimo jiné problém celého našeho Parlamentu. Brzy tu budu poslancem již téměř 20 let. Všiml jsem si, že pokaždé, když chce menšina využít práva, jednací řád se mění. Bylo by lepší zrušit jednací řád a poté pouze přijímat vůli většinových skupin.

Richard Corbett, zpravodaj. – Pane předsedající, dovolu mi nejdříve začít poděkováním mým stínovým zpravodajům, kteří se detailně vypořádali s touto záležitostí: panu Szájerovi, panu Duffovi, paní Frassoniové a paní Dahlové. Bez jejich pomoci a práce bychom nebyli schopni tuto práci dokončit.

Dovolím si dále potvrdit, co již bylo zmíněno. Tato zpráva byla v podstatě rozdělena na dvě. Existuje ještě druhá zpráva, s níž jsme ještě nepřišli do pléna, ke které se budeme muset vrátit za příštího Parlamentu, týkající se toho, jak přizpůsobit naše postupy Lisabonské smlouvě, pokud vstoupí v platnost. Brali jsme ji jako přípravu, aniž by byla ovlivněna ratifikace, která, doufejme, zítra proběhne v Senátu České republiky a později v tomto roce v Irsku. Pokud Smlouva bude ratifikována, vrátíme se k tomu.

Zadruhé mi dovolu potvrdit, že se skutečně jedná o předpisy, jak zdůraznil pan Szájer, revidující nedávné reformy, které vyplynuly z první zprávy pracovní skupiny pro reformu Dagmar Roth-Behrendtové. Jde o otázku iniciativních zpráv, pro které máme postup, jenž se mnohým členským státům zdá nyní poněkud málo pružný. Udělali jsme ho lehce pružnějším. V rozpravě pro začátek nebude pouze krátké vystoupení zpravodaje, následované odpovědí Komise a poté konec. Přidá se do ní až 10 minut vyhrazených pro vystoupení postupem „catch-the-eye“.

Dále, pokud jde o pozměňovací návrhy, ty se zakazují v případě zpráv z vlastního podnětu. Skupiny mohou místo toho předložit alternativní návrhy usnesení. Tato pravomoc bude nadále platná, ale navíc bychom povolili pozměňovací návrhy, pokud by byly předloženy desetinou poslanců Parlamentu. Pan Wielowieyski, který zrovna odešel, kritizoval tento bod, v současné době ale neexistuje žádná pravomoc, která by měnila jakoukoli iniciativní zprávu. To může pouze pravomoc omezená.

Nechceme otevřít povodňová vrata a mít stovky pozměňovacích návrhů, které zdlouhavě přepisují usnesení výborů více než 700 poslanců, na druhé straně se nám zdálo, že omezit pravomoc k předkládání pozměňovacích návrhů tam, kde je po nich velká poptávka, je rozumným a vyváženým kompromisem.

Další cestou, kterou je revidována předchozí reforma stará několik let, je pozměňovací návrh skupiny ALDE, týkající se přepracování. Myslím, že je to také vítaná úprava stávajících postupů.

Dovolte mi také potvrdit, že mnoho nových nápadů přišlo od jiných poslanců. Některé jsem zmínil dříve, ale zapomněl jsem zmínit článek týkající se fóra *Agora*, jehož duchovní otcovství si mohou připsat pan Botopoulos a pan Onesta. Jsou zde další nápady na jmenovité hlasování o legislativních zprávách, které jsem, myslím, již zmínil dříve.

Nakonec body, ve kterých nesouhlasím s některými poslanci. Pane Duffe, předpis o tom, že v případě velkého množství pozměňovacích návrhů v plénu může předseda požádat výbor, aby se na to podíval, neznámá vrácení zpět zprávy výboru. Výbor jednoduše funguje jako filtr pro pozměňovací návrhy v plénu, takže nemusíme strávit několik hodin hlasováním, ale pouze hlasováním o těch pozměňovacích návrzích, které mají jistou míru podpory. Nejedná se o vrácení zpět.

Zadruhé, věc, již vznesla paní Frassoniová o výborech požádaných o stanovisko, které mají právo předkládat pozměňovací návrhy plénu. Já sám mám značné pochyby o tom, zda to je, či není dobrý nápad, ale pochází od reformní pracovní skupiny, jejímž členem jste byla. Konference předsedů to plně schválila. Ale neslo si to v sobě potřebu konsensu, proto to předkládáme Parlamentu ke schválení, nebo k zamítnutí. Uvidíme, jak bude Parlament hlasovat zítra.

Nebudu se zabývat otázkami souvisejícími s Petičním výborem, neboť na toto téma proběhne zvláštní rozprava, ve které se k tomu vrátím. Nakonec jen odpovím panu Gollischovi, že se mýlí ve dvou bodech. Nejedná se o stejný pozměňovací návrh, který byl zamítnut ve výboru. Jde o jiný přístup k této otázce. Mám vážné výhrady k tomu pozměňovacímu návrhu, který byl předložen ve výboru. Rád podpořím tento, jenž byl předložen plénu.

Zadruhé, nejstaršího poslance nemají všechny parlamenty na světě, jak pan Gollisch naznačil. Je jich hodně, ale není to rozhodně jediný systém, který existuje, a je dost legitimní pro nás, jako Evropský parlament, abychom vzali do úvahy různé stávající systémy a vybrali jeden vhodný pro naše poměry. Bude na Parlamentu o tom rozhodnout.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu, 6. května 2009.

17. Postup při projednávání petic (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0027/2009) pana Onesty, jménem Výboru pro ústavní záležitosti, o změně jednacího řádu, pokud jde o postup projednávání petic (2006/2209(REG)).

Gérard Onesta, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, po vydatném kusu, kterým byla zpráva poslance Corbetta, nevím, zda je toto třešnička na dortu; jde spíše o malý zákusek, který vám přinesou ke kafi, aby vám podstrčili účet.

Budu mluvit o peticích. Viděli jsme v minulosti, že jednací řád, tak jak je, nám způsobil pár obtíží, protože se některé články obtížně vykládají nebo dokonce došlo k uvíznutí jednání na mrtvém bodě, jako v případě přípustnosti tohoto nebo onoho znění. Pokusili jsme se proto udělat „úklid“, objasnit a konsolidovat, což ovšem neznamená revoluci.

Především chceme přesněji určit předkladatele petic, protože nyní, když dostaneme půl tuny petic, nebývá jasné, kdo je kontaktní osobou. Budeme proto požadovat po předkladatelích, aby blíže určili, kdo je jejich vedoucí, pokud ho mají, jinak za něho budeme považovat první jméno na první stránce petice.

Zavedli jsme právo na zrušení petice. Tím říkáme občanům: „Můžeš předložit petici, ale můžeš se také zříknout tohoto práva a požádat o stažení svého jména ze seznamu signatářů.“

Víte, že Parlamentu může být zasílána korespondence v menšinových jazycích, jako jsou galicijština, baskičtina, katalánština atd., pokud je uznávají členské státy. Rozhodli jsme se toto právo rozšířit i na petice. Pokud dostaneme korespondenci v nějakém jazyce, který Předsednictvo uzná jako jazyk pro písemnou komunikaci s občany, v tomto jazyce také odpovíme.

Opravdovou reformou je však otázka přípustnosti. Doposud se museli členové Petičního výboru potýkat se zjišťováním, zda se daný dokument týká práva EU, či nikoli. Od té doby, co se EU rozšiřuje do všech oblastí, pro předkladatele toho nakonec nebylo těžké oklikami dosáhnout. Pokusili jsme se proto zjednodušit věci a přípustnost udělali podněcující.

Pokud je čtvrtina členů Petičního výboru toho názoru, že text je přípustný, bude za něj považován, neboť nemáme důvod omezovat základní právo, které se zakládá na právu primárním. V případě, že bude prohlášen za nepřípustný, pokusíme se stejně doporučit možná nápravná opatření.

Transparentnost bude stále zajištěna, neboť jméno předkladatele a obsah petice budou vždy zveřejněny v našem rejstříku. Pokud však předkladatel za účelem ochrany svého soukromí požádá o utajení svého jména, budeme to schopni zajistit, stejně tak i v případě žádosti o důvěrné projednávání.

Předkladatelům bylo samozřejmě ponecháno právo se ujmout slova, jež zůstává na úvaze předsedy.

Právo prošetřování petic jsme trochu rozšířili, nebo spíše objasnili, neboť dříve se mohl Petiční výbor prakticky sám rozhodnout vypracovat zprávu z vlastního podnětu téměř více méně o všem, nebo o ničem. Nerozumíme tomu, proč má tento výbor větší práva než ostatní výbory. Toto právo mu bude ponecháno za předpokladu, že Konference předsedů proti tomu nevznese námitky.

Elektronický rejstřík zůstává zachován. V případě potřeby se za účelem ověření skutečností nebo dokonce hledání řešení uskuteční vyšetřovací mise. Jde v tomto případě poněkud nově o roli ochránce veřejných práv, kterou jsme se rozhodli zavést a jež má zlepšit pověst Parlamentu.

Bude-li třeba, výbor požádá Komisi, která je dnes večer zastoupena v plném počtu, o pomoc při objasnění uplatňování práva Společenství a případně o poskytnutí informací. Shromážděné informace budou samozřejmě poskytnuty Komisi, Radě a předkladateli.

A pokud by byla ratifikována Lisabonská smlouva? Víte, že tato smlouva stanoví nový typ petic, podobný peticím, jež jsou Evropskému parlamentu předkládány již dlouho – půjde o petici předkládanou Evropské komisi s nejméně milionem podpisů.

Rozhodli jsme, bude-li Lisabonská smlouva ratifikována, že pokud bude Komisi předložena petice milionu občanů k souvisejícímu tématu, Parlament ověří, zda jsme jednali o stejné věci a do jaké míry by mohla Komisi předložená petice ovlivnit naši činnost, v tomto případě bychom pouze informovali předkladatele.

Pane předsedající, dámy a pánové, myslím, že jsem více méně krátce shrnul situaci. Nejde o žádnou revoluci, ale spíše o upřesnění a zamezení tomu, aby došlo k jakémukoli zablokování jednání.

Richard Corbett, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, je mi velkým potěšením oznámit, že moje skupina podporuje zprávu pana Onesty, který vykonal před časem znamenitou práci při jejím vypracování. Je s podivem, že Konference předsedů tak dlouho čekala se zařazením této zprávy na pořad plenárního zasedání.

Skutečnost, že se tak dlouho otálelo se zařazením zprávy na pořad jednání jako s mou zprávou, nicméně napovídá o vzájemném styčném bodě obou zpráv, který zmínila paní Frassoniová v naší předchozí rozpravě. To je dějiště spolupráce mezi Petičním výborem a výborem příslušným pro projednávání této otázky. Každý souhlasí, že oba výbory musí a potřebují spolupracovat, ale objevil se argument o tom, co bychom mohli nazvat konečným zúctováním: když spolu nesouhlasí, kdo má poslední slovo?

Je možné chápat obě strany. Členové Petičního výboru dostali petici, zhodnotili její předmět, možná proběhla slyšení, návštěvy, mohli zjistit, že je něco nesprávného v legislativě, kterou se zabýval předmětný výbor. A jsou toho názoru, že by se s tím mělo něco dělat a měli by mít konečné slovo, jestli předmětný výbor nesouhlasí. Na druhé straně můžete mít pochopení pro předmětný výbor. Proč by měl najednou najít jiný příslušný výbor pro projednání této otázky jenom proto, že někdo zaslal petici jinému výboru? Lze mít pochopení pro obě strany.

Pokusil jsem se smířit obě strany tím, že řekneme, ano, samozřejmě, měly by úzce spolupracovat, ale na konci dne musí Petiční výbor vyslechnout stanovisko předmětného výboru. Pokud tomu tak bude, může se začít stanoviskem předmětného výboru – to je povoleno – ale za cenu toho, že předmětný výbor bude mít právo předkládat pozměňovací návrhy v plénu.

Myslím si, že je to rozumné *quid pro quo*. Nevím, proč paní poslankyně Frassoniová předtím řekla, že to zničí Petiční výbor. Opravdu nechápu, jak mohla dojít k takovému závěru. Členové Petičního výboru v mé skupině mi rozhodně řekli, že jsou s tímto kompromisem spokojeni, a já jsem toho názoru, že jde o přijatelný kompromis. Je to kompromis, tj. pokud jste extrémista v názorech na tento argument, ať už pro, či proti, nebudete spokojeni, ale já si myslím, že je to kompromis přijatelný. Velmi pěkně se to doplňuje s vynikající zprávou pana poslance Onesty a myslím, že se vším dohromady tento balíček bude fungovat.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Pane předsedající, pan Onesta řekl, že jeho zpráva není revoluční, avšak jedná se o důležitou reformu, která posiluje občanská práva i práva Petičního výboru. Právo pro zaslání petice je právo udělené občanům a bude provedeno pár vylepšení, která budou motivovat občany k zaslání petic Parlamentu. Myslím si, že je správné, že o přípustnosti petic by neměl rozhodovat předseda výboru. Ačkoli jsem sám předsedou výboru, souhlasím s tím, že pokud si čtvrtina členů myslí, že je o věci třeba jednat, musí se diskutovat.

Chtěl bych upřesnit jednu věc, kterou řekl pan Onesta: Evropská občanská iniciativa není petice – je to *aliud*. Je to vlastně „Evropská lidová petice“, jiný druh práva. Nezasílá se Parlamentu, ale Komisi, a neměli bychom je zaměňovat. Zástupci občanské společnosti tímto mnoho získali.

Možná půjde o poslední zprávu pana Onesty, kterou vypracuje tady v Parlamentu. Rád bych mu poděkoval co neupřímněji za jeho práci, která byla v mnohém excelentní, jak ve funkci místopředsedy, tak člena našeho výboru. Měl bych také zmínit parlamentní fórum občanské společnosti *Agora*, které píše historii a je opravdu důležitým nástrojem. My proto podporujeme zprávu pana Onesty a chtěli bychom vám poděkovat ještě jednou za konstruktivní spolupráci.

(Potlesk)

Předsedající. – Musím opravit pana Leinena, od té doby, co se pan Onesta zabývá politikou ochrany duševního vlastnictví, zanechá po sobě mnoho trvalé práce kromě té, která souvisí s iniciativní politikou.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych rovněž poděkovat panu Onestovi za jeho činnost a působení v Parlamentu a učinit několik poznámek k jeho poslední zprávě. Jsem přesvědčen, stejně jako paní Frassoniová, že právo zaslat petici je důležitým právem, ale musím říci, že Petiční výbor je spíše „příležitostným“ výborem – řekl bych důležitým, zajímavým, ale také zvláštním. Tento malý

tribunál, kde se diskutuje o ničem a zároveň o všem, je dost důležitý a zajímavý, ale odlišný od toho, co děláme.

Chtěl bych se velmi stručně vrátit ke třem bodům. Zaprvé k menšinovým jazykům. Souhlasím, ale nesmí se otevírat dveře jazykům, jejichž užívání na půdě Parlamentu není plně legalizované. Za druhé – přípustnost. Úplně souhlasím a je dobře, že cílem je spíš petice přijímat než je zamítat. Nakonec bych rád zmínil, že souhlasím s naším předsedou, panem poslancem Leinenem. Právo občanské iniciativy vskutku nemá nic společného s právem zaslat petice, které je demokratickým, ústavním právem Parlamentu, a tato dvě práva by se neměla zaměňovat.

Ujal jsem se slova především proto, abych nakonec poděkoval panu Onestovi za jeho práci.

Předsedající. – Omlouvám se váženému poslanci, byla mi ihned vytčena nepřesná výslovnost jeho příjmení, které je Botopoulos, a ne Botopoulos, ještě jednou se omlouvám.

Monica Frassoni (Verts/ALE) – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, i já bych chtěla poděkovat panu Onestovi i jménem skupiny Verts/ALE. Byli jsme ostatně oba předtím na oslavě a brzy se tam vrátíme, abychom dokončili poděkování a oslavy.

Chtěla jsem samozřejmě v tomto ohledu říci, že podporujeme tuto zprávu, ale zároveň také cítíme, že otázka vztahu s hlavním výborem zůstává ožehavým tématem reformy poslance Corbetta a k tomuto bodu bych také ráda řekla něco panu poslanci Botopoulosovi. Petiční výbor není „zvláštním“ výborem, ale je výborem, který má velmi specifickou úlohu. Petice se většinou týkají uplatňování práva Společenství, porušování směrnic a zákonů, které nejsou vždy evidentně v jasném vztahu s hlavním výborem.

Ráda bych zašla dále a řekla, že kdokoli, kdo měl co do činění, i když málo, s činností Petičního výboru, vidí, že se jedná o „Popelku“ našeho Parlamentu. Také ví, že hlavní výbor neodpovídá na žádosti Petičního výboru, v žádném případě se neobtěžuje odpovědět na cokoli, co Petiční výbor prohlásí, dělá nebo navrhuje.

Toho se obávám, mým strachem je skutečnost, že Petiční výbor, který se ne vždy, ale často zabývá uplatňováním směrnic Společenství, musí jaksí čekat na povolení příslušných zákonodárných výborů, které mají jinou úlohu v této činnosti, a musí také žádat o povolení Konferenci předsedů i v jednoduchém případě kontroly uplatňování zákonů, což, opakuji, nemá nic společného s úlohou zákonodárce parlamentních výborů.

Proto vyjadřuji svůj zájem o reformu projednávání petic navrženou panem poslancem Corbettem, i když pevně souhlasím s tím, co řekl pan poslanec Onesta, a děkuji vám znovu, pane místopředsedo, že jste mi ponechal více času.

Předsedající. – Jednalo se v podstatě o galantní gesto, neboť to bylo poslední vystoupení večera před odpovědí našeho zpravodaje pana Onesty, který se nyní ujme slova.

Gérard Onesta, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, pokusím se odpovědět kolegům poslancům. Pane poslance Leinene, máte absolutně pravdu: přeřekl jsem se. Postup je pro interpelace v Komisi podle ustanovení možné budoucí Smlouvy úplně odlišný od postupu pro projednávání petic v Parlamentu.

Kdyby se čistě hypoteticky tyto dva způsoby interpelací, co do místa a formy však velmi odlišné, týkaly totožného tématu, rozhodli jsme, že by předkladatelé petic měli být o tomto vyznění, aby se stanovilo, zda je, či není vhodné pokračovat v našich šetřeních. Jednoduše jsme se v tomto modelovém scénáři rozhodli posílit spolupráci. Vysvětluji věci, ale právem jste mě požádal o doslovné vysvětlení.

Ve vysvětlování jazykové otázky budu pokračovat na žádost pana Botopoulose. Zcela zřejmě není nutné přistavovat Babylonskou věž, která je již značně komplexní. Stačí se podívat na množství tlumočnicků, kteří jsou tady ještě dnes večer. Upřesnili jsme, že Předsednictvo Parlamentu rozhodne, že petice a korespondence s předkladateli budou vypracovány v jiných jazycích, které se používají v členských státech. Tyto jazyky musí být v členském státě uznány a členský stát musí o to požádat. To je v současné době případ pouze čtyř jazyků. Kdybych chtěl zítra psát ve *volapüku* – ve smyšleném jazyku – je jasné, že není uznán žádným státem, a tudíž Parlament ani Předsednictvo v něm neodpoví; to vše je jasné stanovené.

Pokud jde o konflikty mezi výbory, na které nás upozornil pan Corbett. Rád bych zdůraznil, že má zpráva stanoví, že v souladu s čl. 46 a s přílohou VI si již Petiční výbor může vyžádat stanovisko ostatních výborů, které jsou „příslušné pro projednávanou otázku“. Vy říkáte, že v tomto případě může stále dojít ke konfliktu. Zvolili jsme si však rozhodce. Petiční výbor nebude moci vypracovat zprávy z vlastní iniciativy, ani se stavět

proti zprávě z vlastní iniciativy příslušného výboru bez povolení Konference předsedů. Máme „předávací systém“, jmenovitě Konferenci předsedů, která rozhodne, kdy je na Petičním výboru a kdy na příslušném výboru přijmout opatření v případě, kdy oba výbory nedosáhnou konsensu. Přijali jsme bezpečnostní opatření pro všechny případy.

Domnívám se, že těmito objasněními můžeme skončit, pane předsedající. Čekal jsem téměř 20 let, abych měl právo promluvit šest minut na plenárním zasedání. Avšak před takovým publikem to bylo skutečné potěšení.

Předsedající – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu, 6. května 2009.

18. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis.

19. Konec zasedání

(Zasedání skončilo ve 23:50.)